

WYDZIAŁ
**WIADOMOŚCI
HANDLU ZAGRANICZNEGO**
Dwutygodnik Informacji gospodarczych

*Wstęp • Rynki towarowe •
Wiadomości polityczno
gospodarcze • Umowy
handlowe i płatnicze •
Reglamentacja obrotów
handlowych • Cła •
• Kronika P. I. H. Z. •*

01253

R O K II
Nr. 2/5
1 9 5 1

POLSKA -IZBA HANDLU ZAGRANICZNEGO

Tylko do użytku służbowego.

SPIS WAŻNIEJSZYCH INFORMACJI

W "WIADOMOŚCIACH HANDLU ZAGRANICZNEGO" Nr.5

Wstęp: Wiadomości polityczno-gospodarcze... str.

O wynikach wykonania Państwowego Planu Rozwoju
Gospodarki Narodowej w ZSRR w 1950 r. według
komunikatu Centralnego Urzędu Statystycznego
przy Radzie Ministrów w ZSRR. str.

I. Rynki towarowe.

Obroty pszenicą na świecie w 1950 r.....	1
Kanada nie chce subsydiować importu angielskiego...	6
Spadek cen cukru na giełdzie nowojorskiej.....	8
Węgiel brytyjski.....	9
Pogorszenie się kryzysu węglowego w Niemczech Zach.	11
Meldunki z rynku siarki we Włoszech.....	13
Sytuacja przemysłu farbiarskiego w Anglii.....	14
Eksport kauczuku z Malajów i Indonezji.....	15
Rosną ceny drzewa szwedzkiego.....	16
Wzrost cła eksportowego na bawełnę egipską.....	19
Światowe zasoby bawełny w 1951 r.....	20
Dalsza wyżka cen wełny.....	21
Reglamentacja konsumpcji cynku w Anglii.....	24
Trudności przemysłu hutniczego i stalowego w Anglii	26
Produkcja nowych maszyn do szycia w Norwegii.....	28
Produkcja sprzętu kolejowego w Anglii w 1950 r.....	29
Eksport rowerów z Anglii w 1950 r.....	30

II. Wiadomości polityczno-gospodarcze.

Albania	- Pamiętna data w historii narodu albańskiego.....	31
Bułgaria	- Wyniki wykonania planu 1950 r.....	34
Czechosłowacja	- Przemysł czechosłowacki wykonał plany roczne.....	36
Chiny Ludowe	- Stabilizacja walutowa w Chinach...	39
Ludowo-Demokratyczna Rep. Koreańska	- Odbudowa przemysłu.....	41
Niemiecka Rep. Dem.	- Wzrost dochodu narodowego.....	41
Rumunia	- Rozwój gospodarki w 1950 r.....	42
Węgry	- Zadania drugiego roku pięciolatki.	42
Anglia	- Ograniczenia w gospodarce metalami	43
Austria	- Wzrost cen materiałów drzewnych...	44
Dania	- Handel zagraniczny.....	44
Finlandia	- Wyżka cen.....	45
Francja	- Koszty utrzymania w Paryżu.....	45
Holandia	- Brak węgla w Holandii.....	46
Islandia	- Zubożenie klasy robotniczej.....	47
Jugosławia	- Krach jugosłowiańskiego planu pięcioletniego.....	48
Niemcy Zachod.	- Wzrost kosztów utrzymania.....	50
Szwajcaria	- Kontrola handlu zagranicznego.....	51

SPIS WAŻNIEJSZYCH INFORMACJI
W "WIADOMOŚCIACH HANDLU ZAGRANICZNEGO" Nr.5
/dokończenie/

II. <u>Wiadomości polityczno-gospodarcze./c.d./</u>	str.
Szwecja - Wzrost cen.....	51
Turcja - Handel zagraniczny w pierwszych 9-ciu miesiącach 1950 r.....	51
Włochy - Reglamentacja surowcowa.....	54
Argentyna - Wymiana towarowa francusko-argentyńska w świetle nowej umowy....	55
Kanada - Zmniejszenie eksportu w listopadzie 1950 roku.....	56
Stany Zjedn. - Dalsze ograniczenia produkcji cywilnej.....	58
III. A. <u>Umowy handlowe i płatnicze</u>	61
III. B. <u>Reglamentacja obrotów handlowych</u>	72
III. C. <u>Cła</u>	79
Z a ł a c z n i k i	
<u>Z prasy zagranicznej</u>	
1. Stosowanie krajowych zwyczajów handlowych w obrocie międzynarodowym.	101
2. Socjalizacja przemysłu w państwach Demokracji Ludowej.	100,3
3. Ponure perspektywy w St.Zjedn.na rok 1951.	100,8
4. Angielsko-Amerykańskie przeciwieństwa w krajach Brytyjskiego Imperium.	102
5. Notowania giełd towarowych.	105
6. Wykresy cen: kauczuku bawełny i cyny.	103
Ministerstwo Budowy Obrabiarek	104
Ministerstwo Budowy Maszyn i Prządów	102
Ministerstwo Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych	100,6
Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych	103
Ministerstwo Budowy Maszyn Rolniczych	102
Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych ZSRR	100,1
Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego	104
ZSRR	93
Ministerstwo Przemysłu Lekkiego ZSRR	104
Ministerstwo Przemysłu Rybnego ZSRR	96
Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego	102
ZSRR	102
Ministerstwo Przemysłu Spożywczego ZSRR	103
Ministerstwo Uprawy Bawełny ZSRR	106
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Min.Komunikacji	98
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Min.Zdrowia ZSRR	104
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Min.Kinematografii	113
ZSRR	113
Ministerstwa Przemysłu Miejsowego i Ministerstwa Miejsowego Przem. Opakowego Rep.Związkowych	106
Spółdzielczość Pracy	100,8

SPIS WAŻNIEJSZYCH INFORMACJI
W "WIADOMOŚCIACH HANDLU ZAGRANICZNEGO" Nr. 2
/dokonanie/

atr.	II. Wiadomości polityczno-gospodarcze. /c.d./
51	- Wzrost cen.....
51	- Handel zagraniczny w pierwszych
54	- 9-ciu miesiącach 1950 r.....
54	- Reglamentacja surowców.....
55	- Wymiana towarowa francusko-argen-
55	- tyńska w świetle nowej umowy...
56	- Zmniejszenie eksportu w listo-
56	- padzie 1950 roku.....
58	- Dalsze ograniczenia produkcji
58	- cywільnej.....
61	III. A. Umowy handlowe i płatnicze.....
75	III. B. <u>Reglamentacja obrotów handlowych</u>
79	III. C. <u>Gła.....</u>

Z a f e c z n i k i
Z pracy zakładowej

1. Stosowanie krajowych zwyczajów handlowych w obrocie międzynarodowym.
2. Socjalizacja przemysłu w państwach Demokracji Ludowej.
3. Pomoc perspektyw w St. Zjedn. na rok 1951.
4. Angielsko-Amerykańskie przeciwieństwa w krajach Brytyjskiego Imperium.
5. Notowania giełd towarowych.
6. Wykresy cen: kanoniku bawelny i cyny.

O WYNIKACH WYKONANIA PAŃSTWOWEGO PLANU ROZWOJU GOSPODARKI NARODOWEJ W ZSRR W 1950r. WEDŁUG KOMUNIKATU CENTRALNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO PRZY RADZIE MINISTRÓW W ZSRR.

Rozwój przemysłu, rolnictwa i transportu, budownictwo inwestycyjne, rozwój obrotu towarowego i podniesienie materialnego i kulturalnego poziomu życia narodu w r. 1950 charakteryzują następujące dane:

WYKONANIE PLANU PRODUKCJI W PRZEMYSLE

Roczny plan produkcji globalnej został wykonany przez przemysł w 102%. Poszczególne ministerstwa wykonały roczny plan produkcji globalnej w sposób następujący.

WZROST PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ

Procent wykonania
planu rocznego
za rok 1950

Ministerstwo Hutnictwa	101
Ministerstwo Hutnictwa Metali Nieżelaznych	100,3
Ministerstwo Przemysłu Węglowego	100,8
Ministerstwo Przemysłu Naftowego	101
Ministerstwo Elektrowni	102
Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	105
Ministerstwo Przemysłu Elektrotechnicznego	106
Ministerstwo Przemysłu Środków Łączności	103
Ministerstwo Budowy Maszyn Ciężkich	104
Ministerstwo Przemysłu Samochodowego i Traktorowego	102
Ministerstwo Budowy Obrabiarek	102
Ministerstwo Budowy Maszyn i Przymaszy	100,6
Ministerstwo Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych	103
Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych	102
Ministerstwo Budowy Maszyn Rolniczych	100,1
Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych ZSRR	104
Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego	ZSRR 93
Ministerstwo Przemysłu Lekkiego ZSRR	104
Ministerstwo Przemysłu Rybnego ZSRR	96
Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego	ZSRR 102
Ministerstwo Przemysłu Spożywczego ZSRR	103
Ministerstwo Uprawy Bawełny ZSRR	106
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Min. Komunikacji	98
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Min. Zdrowia ZSRR	104
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Min. Kinematografii	ZSRR 110
Ministerstwa Przemysłu Miejskowego i Ministerstwa Miejskowego Przem. Opałowego Rep. Związkowych	106
Spółdzielczość Pracy	100,8

W roku 1950 wyprodukowano ponad plan roczny znaczne ilości węgla, ropy naftowej, benzyny, nafty, materiałów pędnych dla silników Diesla, energii elektrycznej, stali transformatorowej, agregatorowej oraz konstrukcyjnej blachy stalowej, kół walcowanych, rur żelaznych, rudy żelaznej, metali nieżelaznych, lokomobil, silników Diesla, transformatorów dla siłowni, samochodów ciężarowych i osobowych, łożysk kulkowych, dźwigów samochodowych i ciężkich spychaczek mechanicznych, wielkich i ciężkich obrabiarek, maszyn do sadzenia lasów, kombajnów do sprzętu lnu, kauczuku, sody kaustycznej, barwników i innych chemikaliów, cementu, szkła okiennego, papy, patefonów, maszyn do szycia, zegarków, aparatów fotograficznych, przędzy bawełnianej, tkanin bawełnianych, lnianych i jedwabnych, sztucznego jedwabiu, włókna staplowego, obuwia gumowego, mięsa, wędlin, cukru, wyrobów cukierniczych, konserw, herbaty spirytusu, papierosów, mydła, szampana i wielu innych rodzajów wyrobów przemysłowych.

II

WZROST PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ

Produkcja najważniejszych rodzajów wyrobów przemysłowych w 1950 r., w porównaniu z rokiem 1949, wykazała następujące zmiany:

Produkcja w 1950r. w % w stosunku do produkcji z r.1949:		Produkcja w 1950r. w % w stosunku do produkcji z r.1949:	
Surówka	117	Kultywatory traktorowe	167
Stal	117	Soda kaustyczna	115
Wyroby walcowane	116	Soda kalcynowana	117
Szyny kolejowe	111	Nawozy sztuczne	119
Rury żelazne	116	Barwniki	109
Miedź	110	Kauczuk syntetyczny	118
Cynk	117	Opony samochodowe	130
Ołów	124	Wywóz drewna przemysłow.	105
Węgiel	111	Papier	120
Ropa naftowa	113	Cement	126
Benzyna	117	Szkło okienne	106
Nafta	108	Łupki	121
Materiały pędne dla silników Diesla	158	Papa	118
Gaz ziemny	107	Cegła	124
Energia elektryczna	116	Domy standartowe	119
Lokomotywy elektryczne szerokotorowe	124	Rowery	131
Wagony towarowe szerokotorowe	117	Radioodbiorniki	122
Samochody ciężarowe	130	Patefony	108
Samochody osobowe	141	Maszyny do szycia	122
Autobusy	113	Zegarki	127
Motocykle	134	Aparaty fotograficzne	156
		Przędza bawełniana	116
		Tkaniny bawełniane	108
		Tkaniny lniane	125

Łożyska kulkowe	135	Tkaniny wełniane	103
Sprzęt hutniczy	112	Tkaniny jedwabne	123
Kopaczki mechaniczne	128	Obuwie skórzane	124
Turbiny parowe	190	Obuwie gumowe	118
Dźwigi mechaniczne	112	Wyroby dziewiarskie	126
Ładowarki mechaniczne	182	Mięso	135
Silniki elektryczne do		Wędliny	140
100 kw.	120	Tłuszcze zwierzęce	107
Silniki elektryczne po-		Tłuszcze roślinne	114
nad 100 kw	120	Ser	129
Żarówki elektryczne	128	Cukier	123
Obrabiarki do skrawania		Wyroby cukiernicze	123
metali - Ministerstwo		Konserwy	133
Budowy Obrabiarek	112	Herbata	122
Warsztaty tkackie	126	Mydło	111
Maszyny do liczenia	116	Spirytus	106
Traktory	123	Wino gronowe	177
Kombajny zbożowe	159	Szampan	138
Pługi traktorowe	147	Piwo	133
Siewniki traktorowe	185	Lapierosy	116

Podając powyższe dane "Prawda" z dnia 27 stycznia 1951 r. komentuje wyniki wykonania państwowego Planu Rozwoju Gospodarki Narodowej w ZSRR w 1950 r.

Roczny plan produkcji globalnej przemysłu na rok 1950 wykonano w 102%. Produkcja globalna przemysłu ZSRR w r. 1950 przekroczyła o 23% poziom 1949 r. Tak wysokie tempo wzrostu produkcji możliwe jest jedynie w kraju Radzieckim w kraju zwycięskiego socjalizmu.

Wzrosła znacznie produkcja wszystkich najważniejszych gałęzi wytwórczości, w tej liczbie produkcja surówki, stali, walcówki, węgla i nafty, maszyn, urządzeń oraz towarów powszechnego użytku. Wyprodukowano wiele towarów ponad plan. W wyniku wzrostu produkcji gospodarka narodowa otrzymała w roku ubiegłym znacznie więcej surowców, materiałów, paliwa, energii elektrycznej i urządzeń aniżeli w roku 1949.

W roku ubiegłym w dalszym ciągu coraz lepiej wykorzystywano urządzenia przemysłowe. Oszczędniej używano surowce paliwo i energię elektryczną; zmniejszyły się straty materiałowe i obniżył się % odpadków, wzrosła wydajność pracy, przyspieszono rotację środków obrotowych, polepszyła się jakość i i rozszerzył asortyment produkcji, wykonano plan w zakresie obniżki kosztów własnych produkcji. Jak wiadomo pod względem techniki produkcji, pod względem zaopatrzenia przemysłu w najnowsze zdobycze techniki przemysł radziecki oddawna zajmuje pierwsze miejsce w świecie. W roku 1950 zgodnie z ustalonym planem we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej w dalszym ciągu stosowano w szerokim zakresie nowoczesną technikę. W rezultacie osiągnięto dalsze poważne sukcesy w tej dziedzinie jak również w dziedzinie szerszego stosowania mechanizacji do robót ciężkich i pracochłonnych oraz w dziedzinie intensyfikacji procesów wytwórczych.

W jednym tylko roku 1950 Radziecki Przemysł stworzył przeszło 400 nowych typów modeli wysokowydajnych maszyn i mechanizmów.

Wyprodukowano nowe maszyny dla budowy wielkich elektrowni wodnych i kanałów, dla dalszej mechanizacji tych gałęzi przemysłu i rolnictwa, które wymagają większego nakładu pracy fizycznej. Wszystko to jest dobitnym świadectwem wielkiej troski partii bolszewickiej, Tow. Stalina o postęp techniczny, o wzmożenie wydajności pracy. Nigdzie na świecie nie realizuje się na tak olbrzymią skalę robót w dziedzinie mechanizacji produkcji przemysłowej i rolniczej jak w kraju radzieckim.

W roku 1950 osiągnięto nowe sukcesy w dziedzinie rozwoju socjalistycznego rolnictwa i spółdzielczej hodowli bydła na terenie kołchozów i sowchozów, w umocnieniu organizacyjno-gospodarczym kołchozów. Globalne zbiory zbóż wynosiły 7.600.000.000 pudów. Wykonano z nadwyżką przewidziane 5-letnim planem w roku 1950 zadania podwyższenia urodzajności kultur zbożowych. W roku ubiegłym jeszcze bardziej rozszerzyła się baza materialno-techniczna rolnictwa. Poglowie bydła w kołchozach stale wzrasta. Realizuje się z powodzeniem gigantyczny Stalinowski plan przeobrażenia przyrody. Równocześnie z przemysłem i rolnictwem znacznie nowe sukcesy osiągnął transport socjalistyczny. Wzrosły przewozy ładunków na liniach kolejowych, wodnych i samochodowe.

Gospodarka radziecka rozwija się na zasadach rozszerzonych procesów produkcji socjalistycznej. Budować i tworzyć, produkować nowe wartości materialne - oto do czego zmierzają wysiłki ludzi radzieckich. W roku 1950 zakres państwowych robót inwestycyjnych przewyższył o 23% poziom 1949 roku.

Rozwojowi gospodarki narodowej towarzyszy zwiększenie dochodu narodowego i dalszy wzrost dobrobytu oraz podwyższenie poziomu kultury mas pracujących Kraju Radzieckiego.

W roku 1950 dochód narodowy ZSRR w zestawieniu z rokiem 1949 wzrósł o 21%. Wzrost dochodu narodowego pozwolił na znaczne polepszenie sytuacji materialnej robotników, chłopów, inteligencji i zapewnił dalsze rozszerzenie produkcji socjalistycznej w miastach i na wsi. W roku 1950 dochody robotników i urzędników oraz chłopów wzrosły w cenach porównywalnych o 19% w stosunku do poziomu z 1949 r. Zwiększył się znacznie zbyt towarów przemysłowych oraz artykułów żywnościowych dla wewnętrznej konsumpcji.

W roku 1950 podobnie jak i w latach poprzednich nie było w kraju bezrobotnych. Liczba robotników i urzędników zatrudnionych w gospodarce narodowej wzrosła w ciągu roku o 2 miliony.

Rok ubiegły był okresem dalszego rozkwitu budownictwa kulturalnego i dalszego podnoszenia poziomu kultury mas pracujących. Wzrosła znacznie liczba uczących się, wzrosły

RYNKI TOWAROWE

nakłady książek, rozszerzyła się sieć instytucji kulturalnych i leczniczych, prowadzono w szerokim zakresie roboty przy budowie przedsiębiorstw komunalnych, przy rozbudowie miast i osiedli robotniczych. Rozwija się współzawodnictwo socjalistyczne w kierunku lepszego wykorzystania techniki powiększenia produkcji, polepszenia jakości i obniżenia kosztów własnych produkcji o wykonanie i przekroczenie planu na 1951 rok.

Olbrzymie są zaiste sukcesy osiągnięte przez Kraj Radziecki w roku 1950 ale ludzie radzieccy nie zadawają się tym, co już osiągnęli. Są oni zdecydowani przewyższyć swe osiągnięcia w roku 1951, odnieść nowe zwycięstwa na polu budowy komunizmu.

Pod kierownictwem Partii Bolszewickiej, pod wodzą Wielkiego Stalina swoją ofiarną pracą przyczynią się do nowych sukcesów komunistycznego budownictwa, do wzmoczenia potęgi ojczyzny socjalistycznej niezawodnej ostoji pokoju na całym świecie.

"Prawda" Nr.27 z dn.27.I.1951 r.

Był okresem dostatecznej podaży pszenicy na świecie - za wyjątkiem Indii - nie było wielkości zbiorów od zakończenia wojny. Produkcja pszenicy w Argentynie w wysokości 5,11 mil. ton nie była tak wysoka jak poprzednio w wysokości od 1,2 do 1,3 mil. ton dając w sumie nadwyżkę eksportową w ilości około 1,75 mil. ton. Podaż pszenicy na świecie zwiększały poważne zapasy Ameryki Północnej. W okresie importu mogli korzystać w pierwszej połowie roku w tej sytuacji sytuacja dolarowa nie stała im na przeszkodzie.

Ponieważ kraje importujące zakupiły w pierwszych 6-ciu miesiącach mniej niż początkowo przewidywano, rezerwy pszenicy na światowy rok rolniczy kształtowały się w początkach sierpnia 1950 roku na wysokim poziomie 18,9 mil. ton /bez ZSRR i krajów demokracji ludowej/ wobec 14,2 mil. ton w tym samym czasie w 1949 r.

Zwiększenie zbiorów w nadwyżkowych krajach Półkuli Północnej dokonane zostały przy sprzyjających warunkach atmosferycznych i jedynie wiosenne przemarzaki w Kanadzie pogorszyły gatunek ziarna. Ilość objęta tym pogorszeniem gatunku oceniana jest na 5,5 mil. ton. Pomimo powyższego kanadyjski zbiór był wyjątkowo wysoki i łącznie z produkcją Stanów Zjednoczonych przyniósł 41,5 mil. ton ziarna przy istniejących wysokich rezerwach ze zbiorów poprzednich.

Produkcja pszenicy we Francji - zaliczającej się obecnie do krajów nadwyżkowych - kształtowała się w r. ub. na poziomie 7,55 mil. ton, czyli o 6,64 mil. ton niż w 1949 r. dając - jak zapewniały władze rządu około 900 tys. ton nadwyżki eksportowej, a więc o 100 tys. ton więcej niż w 1949/50 r. W europejskich krajach eksportujących zbiory pszenicy były na ogół lepsze niż w r. ub. niż w sezonach

RYNKI TOWAROWE

poprzednich 10 lat. W 1949/50 r. zbiory pszenicy w Anglii i Holandii na skutek przedwczesnych deszczów w okresie zbiorów. Szacunek produkcji tej grupy krajów określa ją na 19,9 mil. ton w porównaniu do 18,4 mil. ton w roku poprzednim.

Jedynym obszarem importującym ziarno chlebowe poza Europą, który dotknięty został szeregiem klęsk powodzian, był Indonezja. Przesileniem siemi były Indie gdzie straty w 1949/50 r. wyniosły 1,1 mil. ton ziarna chlebowego. Pierwsze zbiory w Indiach dokonywujące się w okresie marzec - kwiecień 1950 r. w prowincjach Assam i Bihar były dość niskie. W Indonezji zakupić ziarno w Pak...

ZBOŻA I OKOPOWE.

1. Obroty pszenicą na świecie w 1950 r.

Patrząc z perspektywy 12 miesięcy należy stwierdzić ogólnie, iż rok ubiegły był okresem dostatecznej podaży pszenicy na świecie. Na ogół - za wyjątkiem Indii - nie zanotowano poważniejszych nieurodzajów, a dostawy głównych producentów zaspakajały w zasadzie zapotrzebowanie na ziarno pszeniczne wszystkich importerów. Początek r.ub. przyniósł zakończenie doskonałych zbiorów w Australii, które osiągnęły poziom 5,87 mil. ton. Był to drugi co do wielkości zbiór od zakończenia wojny. Produkcja pszenicy w Argentynie w wysokości 5,11 mil. ton nie była tak wysoka jak o rok wcześniej, lecz powiększały ją remanenty ze zbiorów poprzednich w wysokości od 1,2 do 1,3 mil. ton dając w sumie nadwyżkę eksportową w ilości około 1,75 mil. ton. Podaż pszenicy na świecie zwiększały poważne zapasy Ameryki Północnej, z których importerzy mogli korzystać w pierwszej połowie roku o ile tylko sytuacja dolarowa nie stała im na przeszkodzie.

Ponieważ kraje importujące zakupiły w pierwszych 6-ciu miesiącach mniej niż początkowo przewidywano, remanent ziarna pszenicznego na następny rok rolniczy kształtował się w początkach sierpnia 1950 roku na wysokim poziomie 18,9 mil. ton /bez ZSRR i krajów demokracji ludowej/ wobec 14,2 mil. ton w tym samym czasie w 1949 r.

Zeszłoroczne zbiory w nadwyżkowych krajach Półkuli Północnej zakończone zostały przy sprzyjających warunkach atmosferycznych i jedynie wiosenne przymrozki w Kanadzie pogorszyły gatunek ziarna. Ilość objęta tym pogorszeniem gatunku oceniana jest na 5.5 mil. ton. Pomimo powyższego kanadyjski zbiór był wyjątkowo wysoki i łącznie z produkcją Stanów Zjednoczonych przyniósł 41,5 mil. ton ziarna przy istniejących wysokich remanentach ze zbiorów poprzednich.

Produkcja pszenicy we Francji - zaliczającej się obecnie do krajów nadwyżkowych - kształtowała się w r.ub. na poziomie 7,55 mil. ton, czyli o 6,6% niższym niż w 1949 r. dając - jak zapewniały koła rządowe około 900 tys. ton nadwyżki eksportowej, a więc o 100 tys. ton więcej niż w 1949/50 r. W europejskich krajach importujących, zbiory pszenicy były na ogół wyższe w roku ub. niż w sezonach

RYNKI TOWAROWE

ZBOŻA I OKOPOWE.

1. Opłaty państwa na zboże w 1950 r.

Patrząc z perspektywy 15 miesięcy należy stwierdzić ogólnie, iż rok ubiegły był okresem dostatecznej podaży pszenicy na świecie. Na ogół - za wyjątkiem Indii - nie zanotowano poważniejszych nierówności, a dostawy światowych produktów zaspakowały w zasadzie zapotrzebowanie na ziarno pszeniczne wszystkich importerów. Poza to przyniósł zakończenie doskonałych zbiorów w Australii, które osiągnęły poziom 5,87 mil. ton. Był to drugi co do wielkości zbiór od zakończenia wojny. Produkta pszenicy w Argentynie w wysokości 5,11 mil. ton nie była tak wysoka jak o rok wcześniej, lecz powiększyła jej rezerwy ze zbiorów poprzednich w wysokości od 1,2 do 1,3 mil. ton. W sumie nadwyżkę eksportową w ilości około 1,75 mil. ton. Podaż pszenicy na świecie zwiększyła poważnie zapasy Ameryki Południowej, z których importerzy mogli korzystać w pierwszej połowie roku o ile tylko sytuacja dolarowa nie stała im na przeszkodzie.

Ponieważ kraje importujące zakupiły w pierwszych 6-ciu miesiącach mniej niż początkowo przewidywano, rezerwa ziarna pszenicznego na następny rok rolniczy kształtowała się w początkach sierpnia 1950 roku na wysokim poziomie 18,9 mil. ton (bez ZSRR i krajów demokracji ludowej) wobec 14,2 mil. ton w tym samym czasie w 1949 r.

Zasobowe zbiory w nadwyżkowych krajach Półkuli Południowej zakończone zostały przy sprzyjających warunkach atmosferycznych i jedynie wiosenne przymrozki w Kanadzie pogorszyły sytuację ziarna. Ilość objęta tym pogorszeniem stanowi oceniana jest na 2,5 mil. ton. Pomimo powyższego kanadyjski zbiór był wyjątkowo wysoki i łącznie z produkta Stanów Zjednoczonych przyniósł 41,5 mil. ton ziarna przy latwiejszych wysokich rezerwach ze zbiorów poprzednich.

Produkta pszenicy we Francji - zaliczającej się obecnie do krajów nadwyżkowych - kształtowała się w r. ub. na poziomie 7,55 mil. ton, czyli o 6,6% niższym niż w 1949 r. datę - jak zapewniały kofa rządowe około 900 tys. ton nadwyżki eksportowej, a więc o 100 tys. ton więcej niż w 1949/50 r. W europejskich krajach importujących, zbiory pszenicy były na ogół wyższe w roku ub. niż w sezonach

poprzednich przy częściowym obniżeniu się jakości ziarna w Anglii i Holandii na skutek przewlekłych deszczy w okresie zbiórki. Szacunek produkcji tej grupy krajów określa ją na 19,9 mil.ton w porównaniu do 18,4 mil. ton w roku poprzednim.

Jedynym obszarem importującym ziarno chlebowe poza Europą, który dotknięty został szeregiem klęsk powodziowych, suszy i trzęsieniem ziemi były Indie gdzie straty obliczano na 6 mil.ton ziarna chlebowego. Pierwsze zbiory w Indiach dokonywujące się w okresie marzec - kwiecień 1950 r. były raczej pomyślne lecz straty w prowincjach Assam i Bihar były dosyć znaczne. Nie mogąc zakupić ziarna w Pakistanie na skutek napięcia politycznego pomiędzy tymi krajami, Indie zmuszone były powiększyć kwoty importowe o 500 tys.ton w r.ub. i zdecydować się na import 3,7 mil.ton ziarna chlebowego w 1951 r.

Ogólnie biorąc jednak - za wyjątkiem Indii - zapotrzebowanie importerów na pszenicę i mąkę pszenną było w roku ubiegłym wyraźnie mniejsze jak wykazuje zestawienie poniższe zaczerpnięte z Corn Trade News.

Eksport pszenicy i mąki pszennej
w tonach /1000/

	1949 r.	1950 r.	zmiana w %
Stany Zjednoczone	11.100	6.340	- 43
Kanada	6.935	5.590	- 20
Australia	3.345	3.045	- 9
Argentyna	1.753	2.740	+ 56
O g ó ł e m	23.133	17.715	- 23

Zmniejszenie się obrotów pszenicą na rynku światowym spowodowane jest w pierwszym rzędzie wzrostem produkcji rodzimej krajów importujących, oraz wysoką ceną ziarna, powodującą oszczędności w zakupach pszenicy przeznaczonej prawie wyłącznie na konsumpcję ludności przy wysokiej procentowości przemiału.

Krzywa cen pszenicy w r.ub. nie wykazuje zbyt dużych wahań w przeciwieństwie do cen innych artykułów światowych obrotów. I tak w pierwszej połowie roku giełdy amerykańskie notowały niewielkąwyżkę cen pszenicy z 218 ¢ za buszel w początkach stycznia do 235 ¢ 15 maja. Od tego momentu następuje spadek ceny do 210,75 ¢ w lipcu - najniższa tendencja w ciągu całego roku - i ponowny wzrost, wbrew normalnym tendencjom sezonowym, do poziomu 225 ¢ za buszel. Inflacja i programy zbrojeniowe powodują wyżkę cen pszenicy w końcu roku ub. do poziomu 245 ¢.

Większe zmiany niż na odcinku cen zaobserwować było można w 1950 r. w odniesieniu do frachtów okrętowych na głównych szlakach zbożowych.

Frachty zbożowe

	1.I.1950r		31.XII.1950r		zmiana w %
	s.	d.	s.	d.	
Północny Range /Qr/	7	9	18	6	+ 139
Z portów Zatokowych	10	6	20	0	+ 91
Ujście La Platy /t/	50	0	75	0	+ 50
Północny Pacyfik "	55	6	130	0	+ 134
Z Australii luzem"	50	0	95	0	+ 90
Porty morza Czarn."	32	6	70	0	+ 115

2. Zbiory jęczmienia w 1950r. w niektórych krajach kapitalistycznych.

Wśród zbóż na paszę pozycja jęczmienia nabiera coraz większego znaczenia w produkcji rodzimej europejskich krajów importujących zboża pastewne. Poniższa tablica wykazuje wzrost produkcji jęczmienia w latach powojennych we wszystkich prawie krajach zachodnio-europejskich:/w 1000 ton/

K r a j	1934-38	1948	1949	1950
Anglia	782	2.060	2.163	1.604
Austria	287	125	199	189
Belgia	91	172	247	240
Dania	1.103	1.459	1.571	1.600
Francja	1.074	1.273	1.143	1.572
Holandia	117	138	189	244
Niemcy Zach.	1.699	855	1.213	1.473
Norwegia	122	89	86	108
Portugalia	41	83	94	129
Szwecja	213	193	178	210
Szwajcaria	8	54	65	39
Włochy	212	230	227	291
R a z e m	5.749	6.731	7.663	7.699

Źródło: Biuletyn miesięczny FAO grudzień 1950.

Poważny spadek produkcji jęczmienia, jak również całej produkcji rolniczej wykazuje tylko nie umieszczona w zestawieniu powyższym frankistowska Hiszpania.

Niewielkie zmniejszenie produkcji jęczmienia w niektórych krajach - największe stosunkowo w Anglii - w r.ub. spowodowane było słabszymi urodzajami. Tendencji powiększenia zbiorów jęczmienia dowodzi jednak fakt wzrostu obszaru

zasiewów tego zboża we wszystkich krajach za wyjątkiem Anglii i Szwajcarii, które zmniejszyły obszar uprawy na korzyść zbóż chlebowych.

Jeśli chodzi o kraje eksportujące jęczmień do Europy, to tendencja ich jest niejednolita. Kraje produkujące kukurydzę, jak Stany Zjednoczone i Argentyna nie rozwijają uprawy jęczmienia^{1/}. Kraje natomiast, których specjalnością jest eksport tego zboża, wykazują systematycznie rosnącą produkcję. Do tych należą Algier, Tunis i Irak. Maroko i Syria dotknięte zostały poważną klęską nieurodzaju, chociaż obszar zasiewów wzrastał w ostatnich dwóch latach; na przykład w Maroko o 20% rocznie. W Z.S.R.R. produkcja jęczmienia wzrosła w roku ubiegłym bardzo poważnie czego dowodem są wysokie nadwyżki eksportowe. Z wyjątkiem Węgier - zbiory jęczmienia w 1950 r. kształtowały się na wyższym poziomie na całym obszarze krajów Demokracji Ludowych. Poniższa tablica ilustruje produkcję jęczmienia w krajach eksportujących z wyjątkiem ZSRR i krajów Demokracji Ludowych /w 1000 t./

K r a j	1934-38	1948	1949	1950
Algier	704	742	866	830
Maroko fran.	1.148	1.431	1.368	992
Tunis	167	100	389	240
Syria	290	357	...	...
Irak	575	570	800	900
Kanada	1.764	3.375	2.622	3.730
Stany Zjedn.	4.495	6.878	5.184	6.531
Argentyna	503	610	600	1.300
R a z e m:	9.356 ^{a/}	13.706 ^{a/}	11.829	14.523

a/ bez Syrii.

Europejski import jęczmienia według statystyk większości importerów tego zboża wzrósł w r.ub. w porównaniu do stanu z 1949 r. przeszło

Import jęczmienia niektórych krajów europejskich
w 1000 ton

K r a j	1949	1950	zmiany w %
Anglia /9 mies./	234	711	+ 204
Holandia /10 " /	114	254	+ 123
Norwegia " "	30	77	+ 156
Szwajcaria " "	99	129	+ 30

dwukrotnie, a równocześnie import jęczmienia z Ameryki i Australii zmalał trzykrotnie. Powyższe zjawisko wskazuje, że kraje europejskie w coraz większej mierze zaopatrują się

1/ - chodzi w tym wypadku o powierzchnię uprawy. Wyjątkowo dobre urodzaje w Argentynie spowodowały wzrost produkcji przy niewielkim stosunkowo zwiększeniu arealu uprawy jęczmienia.

w jęczmień ze źródeł bliższych: z Europy Wschodniej, Bliskiego Wschodu i z Północnej Afryki.

3. Zniesienie ograniczeń obszaru uprawy kukurydzy w USA.

Początek ub.r.kalendarzowego przyniósł w Stanach Zjednoczonych powiększenie zapasów rządowych kukurydzy do poziomu 15,2 mil.ton, a ogólne remanenty tego ziarna na koniec ub.roku rolniczego VII-1950 szacowano na 27,8 mil.ton czyli o ca 7 mil.ton więcej niż o rok wcześniej. Nadmierna podaż kukurydzy spowodowała akcję rządową zmierzającą do ograniczenia obszaru zasiewów w sezonie 1950/51 o 1,5 mil.ha. W związku ze wzrostem jednak konsumpcji mięsa wieprzowego i powiększeniem się pogłowia trzody chlewnej, oraz szybką likwidacją zapasów, a przede wszystkim na skutek niskich zbiorów w 1950 r. szacowanych na 79,5 mil.ton wobec 85,8 mil.ton w roku poprzednim, ograniczenia obszaru zasiewów zostały zniesione, a meldunki z niektórych środkowych stanów sygnalizują już o powiększeniu obszaru uprawy.

4. Czy wznowienie dostaw zbóż z Francji do Trizonii ?

Z uwagi na poważny deficyt bilansu płatniczego Niemiec Zach. z Francją ta ostatnia zawiesiła dostawy zbóż pastewnych do Trizonii w końcu r.ub. W początkach stycznia - jak donosi Corn Trade News - przybył do Paryża przedstawiciel kół handlowych Niemiec Zachodnich w celu omówienia możliwości wznowienia dostaw zbóż pastewnych w I-ym półroczu 1951 r. w zamian za eksport pewnych artykułów produkowanych w Trizonii. Donoszą również, iż Niemcy Zachodnie zamierzają zakupić we Francji dodatkowo w pierwszym kwartale r.b. 100 tys. ton pszenicy i tyleż żyta.

5. Ocena światowych zbiorów ziemniaków w 1950 r.

Wstępne szacunki zbioru ziemniaków w 70 krajach dokonane przez Ministerstwo Rolnictwa Stanów Zjednoczonych wykazują, iż produkcja w 1950-51 osiągnie poziom o 6,2% wyższy niż w r.ub. dając około 232 mil.ton czyli o 3% więcej niż średnia roczna w latach 1935-39. Ten wysoki zbiór ziemniaków spowodowany został dobrymi na ogół urodzajami - w niektórych krajach jak n.p. w Związku Radzieckim - świetnym urodzajem - oraz ulepszonymi metodami uprawy i stosowaniu wydajniejszych gatunków. Obszar uprawy ziemniaków prawie nie uległ zmianie w stosunku do lat powojennych 1946-47. Nie wszystkie jednak obszary posiadały w r.ub. wyższe zbiory niż w 1949 r. I tak n.p. zbiory w Azji /bez ZSRR/ były prawdopodobnie nieco niższe od poprzednich - ca 1% ; podobnie kraje Afryki wykazują niewielki spadek produkcji. Zbiory w Australii i Oceanii określane są na 650 tys.ton wobec 750 tys.ton o rok wcześniej.

2

w tej chwili ze środków bliższych: z Europy Wschodniej, Bliskiego Wschodu i z Północnej Afryki.

3. Zniesienie ograniczeń obszaru uprawy kukurydzy w USA.

Początek ub.r. kalenderskiego przyniósł w Stanach Zjednoczonych powiększenie zapasów rzędowych kukurydzy do poziomu 12,2 mil. ton, a ogólnie remanenty tego ziarna na koniec ub.r. roku rolniczego VII-1950 szacowano na 27,8 mil. ton czyli o 2 mil. ton więcej niż o rok wcześniej. Nadmierne podaż kukurydzy spowodowała akcję rządową zmierzającą do ograniczenia obszaru zasiewów w sezonie 1950/51 o 1,5 mil. ha. W związku ze wzrostem jednak konsumpcji mierzwi i ziemniaków i powiększeniem się pogłowia trzody chlewnej, oraz szybką likwidacją zapasów, a przede wszystkim na skutek niskich zbiorów w 1950 r. szacowanych na 29,5 mil. ton wobec 32,8 mil. ton w roku poprzednim, ograniczenia obszaru zasiewów zostały zniesione, a meloniki z niektórych stródkowych stanów sygnalizując już o powiększeniu obszaru uprawy.

4. Czy wznowienie dostaw z Francji do Trizonii?

Z uwagi na poważny deficyt bilansu płatniczego Niemiec Zach. z Francji ta ostatnia zawiesiła dostawy zbóż pastewnych do Trizonii w końcu r. ub. W początkach stycznia - jak donosi Gorn Trade News - przysył do Paryża przedstawicieli Kół handlowych Niemiec Zachodnich w celu omówienia możliwości wznowienia dostaw zbóż pastewnych w I-ym półroczu 1951 r. w zamian za eksport pewnych artykułów produkowanych w Trizonii. Donoszą również, iż Niemcy Zachodnie zamierzają zakupić we Francji dodatkowo w pierwszym kwartale r. b. 100 tys. ton paszniczy i tyleż żyta.

5. Ogólna światowa zbiórów ziemniaków w 1950 r.

Wstępne szacunki zbiorów ziemniaków w 70 krajach dokonane przez Ministerstwo Rolnictwa Stanów Zjednoczonych wykazują, iż produkcja w 1950-51 osiągnie poziom o 6% wyższy niż w r. ub. dając około 232 mil. ton czyli o 3% więcej niż średnia roczna w latach 1945-49. Ten wysoki zbiór ziemniaków spowodowany został dobowymi na ogół urodzajami - w niektórych krajach jak n.p. w Związku Radzieckim - światowym urodzajem - oraz niepazonymi metodami uprawy i stosowania wyjątkowych gatunków. Obszar uprawy ziemniaków prawie nie uległ zmianie w stosunku do lat poprzednich 1946-47. Nie wszystkie jednak obszary posiadały w r. ub. wyższe zbiory niż w 1949 r. I tak n.p. zbiory w Azji /bez ZSRR/ były prawdopodobnie nieco niższe od poprzednich - co iś; podobnie kraje Afryki wykazują niewielki spadek produkcji. Zbiory w Australii i Oceanii określone są na 650 tys. ton wobec 750 tys. ton o rok wcześniej.

W przeciwieństwie do powyższego Ameryka Północna wykazuje wzrost poziomu produkcji. Stany Zjednoczone zebrały w 1950 r. przeszło 11,5 mil. ton, czyli o 7% więcej niż w 1949 r. Kanada natomiast odpowiednio 2,54 mil. ton wobec 2,46 mil. ton. Największy jednak wzrost produkcji dokonał się w Europie - ca 8%, produkującej w r. ub. łącznie z ZSRR około 90% produkcji światowej. Ocenę zbiorów ziemniaków w niektórych krajach europejskich podają Wiadomości Handlu Zagranicznego w Nr. 3.

ZWIERZĘTA I ARTYKUŁY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

1. Zaraza kurza zmniejszy podaż jaj krajowych w Anglii.

Szerząca się we wschodniej Anglii zaraza kurza powołała duże obawy, iż Anglia stoi w obliczu poważniejszego ograniczenia podaży jaj krajowych w r. b. o ile zaraza sprowadzona przez Amerykanów i rozszerzająca się z tygodnia na tydzień z amerykańskich baz lotniczych, nie zostanie w najbliższym czasie opanowana. W dn. 9 stycznia Ministerstwo Rolnictwa ogłosiło, że o ile hodowcy drobiu nie będą w całej rozciągłości współpracować z władzami w celu zlikwidowania epidemii Ministerstwo będzie zmuszone porzucić dotychczasową politykę zwalczania zarazy przez ubój chorych sztuk i pieniężną rekompensatę właścicielom. Pomimo uboju przeszło 60 tys. ptaków i wypłacenia farmerom przeszło 75 tys. funtów odszkodowania zaraza rozszerza się nadal. Jest ona tym niebezpieczniejsza, iż drób zarażony nie zdycha, lecz traci zdolność niesienia się, a kurczęta świeżo wyklute zdychają w większości wypadków. Utrudnia to w znacznym stopniu selekcję i wykrycie ognisk epidemii. Trudno w chwili obecnej ocenić ile milionów jaj zostało straconych od chwili wybuchu zarazy. W połowie stycznia około 100 meldunków dziennie o nowych wypadkach zarażenia napływało do Ministerstwa Rolnictwa.

2. Kanada nie chce subsydiować importu angielskiego.

Akcja Ministerstwa Wyżywienia w celu zapewnienia dostaw żywności Anglii w roku bieżącym jest w pełnym toku, napotykać poważne trudności ze strony eksporterów żądających generalnie wyższych cen, niż dotychczas płaconych przez Wielką Brytanię. Uciążliwe - jak pisze Economist - pertraktacje z Danią na temat dostaw bekonu zostały zakończone jak wiadomo t.zw. "krakowskim targiem": Duńczycy żądali podwyżki ceny o 7,5%, Anglicy zaofiarowali 3,75%, uzgodniono wreszcie cenę na poziomie 5,5% wyższym od dotychczasowej. Powyższa transakcja wykazała jasno ważkość argumentów dostawców, którzy zmuszeni są do nabywania pasz treściwych i nawozów po cenach wyższych i którzy gotowi byli raczej szukać innych rynków zbytu niż zrezygnować z opłacalnej ceny swego towaru. W połowie roku ub. Anglicy sugero-

wali tak niskie ceny na jaja holenderskie, że mimo istnienia długoterminowego kontraktu na dostawy Holandia nie wysłała ani jednej skrzynki swemu stałemu odbiorcy. Jak dotychczas sprawa ceny bekonu kanadyjskiego zostaje nie załatwiona, a umowa na dostawy tegoroczne pozostaje w zawieszeniu, gdyż Wielka Brytania gotowa jest zapłacić jedynie 29 £ za lb podobnie jak w r.ub. kiedy rząd kanadyjski dopłacał do każdego funta bekonu dostarczanego Anglii 3,5 £ aby wyrównać marżę do minimalnej ceny gwarantowanej kanadyjskiemu farmerowi kształtującej się na poziomie 32,5 £ za lb. W roku bieżącym Kanada nie zamierza "dopłacać do tego interesu" i finansować konsumpcję bekonu ludności angielskiej. Zresztą - jak podaje Economist - ceny żywca kanadyjskiego kształtowały się ostatnio niejednokrotnie powyżej 32,5 £ za lb. O ile wiadomo Anglia dotychczas obstaje przy cenie zeszłorocznej. Gdyby jednak zaoferowała Kanadzie podobną zwwyżkę 5,5% jak Danii podnosząc cenę do 31,5 £ za lb. rząd kanadyjski być może, byłby skłonny wyrównać różnicę z ceną minimalną w wysokości 1 £.

3. Nowe propozycje Argentyny w sprawie dostaw mięsa do Wielkiej Brytanii.

Ostatnie propozycje Argentyny dla przezwyciężenia trudności jakie mają miejsce od wielu miesięcy w rozmowach i pertraktacjach na temat dostaw mięsa argentyńskiego do Anglii wydają się być rozsądne - pisze Economist - i są służyć ze strony angielskiego rządu na poważniejsze potraktowanie. Argentyna mianowicie proponuje, iż przyjęcie przez nią ceny £ 97 10 s za tonę mrożonego mięsa wołowego ostatnio sugerowanej przez Anglię jest zupełnie możliwe pod warunkiem, iż Anglia zgodzi się na zakupienie poważniejszych ilości świeżego mięsa chłodzonego /chilled beef/ po wyższej cenie. Argentyna sugeruje, iż mięso chłodzone może być importowane przez prywatnych importerów i sprzedawane poza systemem racjonowania po cenach rynkowych. Jak dotychczas /20 styczeń/ Anglia nie odrzuciła tych propozycji nadmienając, iż mięso chłodzone musiałoby być również objęte systemem racjonowania.

W latach przedwojennych prawie cały import wołowiny z Argentyny odbywał się w stanie chłodzonym. Mięso to uważane było za prawie równie gatunkowo dobre jak krajowa świeża wołowina, lecz oczywiście nie nadawało się do dłuższego magazynowania i musiało być rozprowadzone możliwie szybko. W okresie wojny przy trudnościach transportowych i konieczności tworzenia zapasów Anglia zmuszona była przejść całkowicie na import mięsa mrożonego co ma miejsce i obecnie. W uzasadnieniu stanowiska brytyjskiego, że mięso chłodzone nie może być sprzedawane na wolnym rynku podkreśla się fakt, iż argentyńska wołowina chłodzona i pokrajana na porcje nie mogłaby być odróżniana od krajowej ra-

wali tak niskie ceny na tatar polenderskie, że mimo istnie-
nia długoterminowego kontraktu na dostawy Holandii nie wy-
stąpiła ani jednej skrzyżki swemu stałemu odbiorcy. Tak co-
tychczas sprawa ceny bekonu kanadyjskiego została nie za-
łatwiona, a umowa na dostawy towarzyszące pozostała w zawie-
szeniu, gdyż Wielka Brytania gotowa jest zapłacić jedynie
29 £ za lb podobnie jak w r. ub. Kiedy rząd kanadyjski do-
płacił do każdego funta bekonu dostarczonego Anglii 3,5 £
aby wyrównać marżę do minimalnej ceny gwarantowanej kana-
dyjskiemu przemysłowi karciniowemu, nie zamierza "dopłacić do te-
go interesu" i finansować konsumpcję bekonu ludności angiel-
skiej. Zresztą - jak podaje Economist - ceny żywego kana-
dyjskiego karciniowca się ostatnio niejednokrotnie powy-
ższyły 32,5 £ za lb. O ile wiadomo Anglii dotychczas obstar-
czyć cenie niezmienną. Gdyby jednak zaoferowała Kana-
da podobną cenę 2,5 £ jak Danił podnosząc cenę do 31,5
£ za lb, rząd kanadyjski byłby może, byłby skłonny wyrównać
różnicę z ceną minimalną w wysokości 1 £.

3. Nowe propozycje Argentyny w sprawie dostaw mięsa do
Wielkiej Brytanii

Ostatnie propozycje Argentyny dla przewyższenia
trudności jakie mają miejsce od wielu miesięcy w rozmowach
i pertraktacjach na temat dostaw mięsa argentyńskiego do
Anglii wydają się być rozsądne - pisze Economist - i za-
sługują na atuty angielskiego rządu na powściągnięcie po-
traktowania. Argentyna mianowicie proponuje, iż przyjęcie
przez nią ceny 1 £ 10 s za tonę mrożonego mięsa wołowego
ostatnio sugerowanej przez Anglię jest zupełnie możliwe
pod warunkiem, iż Anglia zgodzi się na zakupienie pewnej
masy mięsa chłodzonego /chilled beef/ po wyższej cenie.
Argentyna sugeruje, iż mięso chłodzone
może być importowane przez prywatnych importerów i sprze-
dane poza systemem racjonowania po cenach rynkowych. Tak
dotychczas /20 stycznia/ Anglia nie odrzuciła tych propo-
zycji nadmienając, iż mięso chłodzone musi być pod-
dane obciążeniu systemem racjonowania.

W latach przedwojennych prawie cały import wołowiny
do Argentyny odbywał się w stanie chłodzonej. Mięso to
uwzględniane było za prawie równie skutkujące dobre jak krajowa
wołowina, lecz oczywiście nie nadawało się do dystry-
bucji maszynowania i musiało być rozprawiane możliwie
szybko. W okresie wojny przy trudnościach transportowych
i konieczności tworzenia zapasów Anglia zmuszona była
przejąć całkowicie na import mięsa mrożonego co ma miejsce
i obecnie. W uzasadnieniu stanowiska prywatnego, że mię-
so chłodzone nie może być sprzedawane na wolnym rynku pod-
kreśla się fakt, iż argentyńska wołowina chłodzona i pokra-
jana na porcje nie mogłaby być oddzielana od krajowej ra-

cjonowanej. Z drugiej strony istniałyby poważne trudności w szybkim rozprowadzeniu mięsa wprost ze statków do poszczególnych punktów sprzedaży detalicznej. Gdyby nawet - pisze Economist - Anglia powróciła do zakupów mięsa świeżego chłodzonego i tak główną trudnością do przezwyciężenia w umowie będzie cena. Wołowina chłodzona będzie niewątpliwie droższa od mrożonej, lecz nawet na poziomie £ 140 za tonę Argentyna będzie otrzymywać znacznie mniej niż farmer angielski.

PRZETWORY SPOŻYWCZE, ARTYKUŁY KOLONIALNE I OWOCE

1. Spadek cen cukru na giełdzie nowojorskiej.

Ostatnie oficjalne dane z 22 stycznia b.r. wykazują, iż produkcja cukru kubańskiego osiągnęła w 1950 r. 5.393 tys. ton wobec 5.074 tys. ton w roku poprzednim wykazując tym samym wzrost o 6,4 %. Eksport w ubiegłym roku kalendarzowym osiągnął poziom 5.200 tys. ton w porównaniu do 4.746 tys. ton o rok wcześniej. Pomimo zwiększenia eksportu o blisko 10% remanenty na rok przyszły /1951/ wzrosły ze 189,4 tys. ton 1.I.1950 na 297,7 tys. ton w dn.1.I.1951 czyli o 57% . Ogólne zapasy w dniu pierwszego stycznia b.r. w Stanach Zjednoczonych /giełda nowojorska/ wynosiły 231,5 tys. ton wobec 150,9 tys. ton w roku poprzednim. W świetle tych liczb bardziej zrozumiałą staje się dosyć raptowna zniżka cen cukru na giełdzie nowojorskiej jaka miała miejsce od 12 stycznia r.b. Pierwsza dekada stycznia przyniosła jeszcze mocną tendencję wyrażającą się niewielką zwyżką ceny z 5.42 - 4 ¢ za lb. No.4 Contract na marzec w dn.2.I.51 na 5.53 ¢ w dn. 11.I.51. /W dn. 9.I.51 cena była jeszcze nieco wyższa 5.64 ¢ za lb./ W dniach od 12 do 17 stycznia cena spada do poziomu 5,00 ¢ czyli o przeszło 11% przy poważnych obrotach dochodzących do 50 tys. ton dziennie. Koło 20 stycznia następuje jedynie lekka zwyżka ceny - 5,09 ¢ za lb. No.4 Contract. W związku z dużą podażą cukru głównych jego producentów oraz wysokim poziomem produkcji w Indiach Zachodnich nowojorskie koła handlowe nie przewidują w najbliższej przyszłości powrotu ceny cukru na giełdzie nowojorskiej do poziomu z pierwszej dekady stycznia b.r.

2. Meldunki z rynku herbaty w Colombo.

W pierwszej dekadzie stycznia na aukcjach herbaty w Colombo podaż w ilości blisko 2500 ton spotkała się ze znacznym popytem, szczególnie w odniesieniu do gatunków herbaty produkowanej na obszarach wyżynnych. Ceny gatunku /well made black leaf/ kształtowały się na poziomie od 3 s 3,5 ¢ za lb. do 3 s i 4,5 ¢ za lb. czyli średnio o 1/2 ¢ wyżej niż w poprzednim tygodniu /w grudniu/. Ceny gatunków nizinnych podniosły się o ca 3/4 ¢ na lb. Na progu sezonu

Argentyńska będzie otrzymywać znacznie mniej niż farmer an-
drozsa od mroźnej, lecz nawet na poziomie £ 140 za tonę
wie będzie cena. Wówczas chińska będzie niewątpliwie
drzonego i tak główną trudnością do przewyższenia w um-
Economiast - Anglia powróciła do zakupów mięsa świeżego chio-
gdzie punktów sprzedaży detalicznej. Gdyby nawet - plaże
w szybkim rozprowadzeniu mięsa wprost ze statków do poszcze-
cjonowanej. Z drugiej strony istniałyby poważne trudności

PRZETWORZY SPOŻYWCZE. ARTYKUŁY KOLONIALNE I OWOCY

1. Spadek cen cukru na giełdzie nowojorskiej.

Ostatnie oficjalne dane z 25 stycznia p.r. wykaza-
ły, iż produkcja cukru kubańskiego osiągnęła w 1950 r.
5.395 tys. ton wobec 5.074 tys. ton w roku poprzednim wy-
kazując tym samym wzrost o 6,4%. Eksport w ubiegłym roku
kalendarzowym osiągnął poziom 5.200 tys. ton w porównaniu
do 4.746 tys. ton o rok wcześniej. Pomimo zwiększenia eks-
portu o blisko 10% rezerwy na rok przyszyły /1951/ wro-
sły ze 189,4 tys. ton 1.1.1950 na 297,7 tys. ton w dn.1.1.
1951 czyli o 57%. Ogólne zapasy w dniu pierwszego stycz-
nia p.r. w Stanach Zjednoczonych /giełda nowojorska/ wyno-
siły 231,5 tys. ton wobec 150,9 tys. ton w roku poprzednim.
W świetle tych liczb bardziej zrozumiała staje się dosyć
raptowna zniżka cen cukru na giełdzie nowojorskiej jaka
miała miejsce od 12 stycznia r.p. Pierwsza dekada stycznia
przyniosła jeszcze mocną tendencję wyrażającą się niewiel-
ką zwyżką cen z 5,42 - 4 1/2 za lb. No.4 Contract na marzec
dn.1.51 na 5,55 1/2 w dn. 11.1.51. W dn. 9.1.51 cena była
jeszcze nieco wyższa 5,64 1/2 za lb. W dniach od 12 do 17
stycznia cena spada do poziomu 5,00 1/2 czyli o przeszło
11% przy poważnych obrotach dochodzących do 50 tys. ton.
Złamanie. Koło 20 stycznia następuje jedynie lekka zwyżka
cen - 5,09 1/2 za lb. No.4 Contract. W związku z dużą pod-
aż cukru zidnych tego producentów oraz wysokim poziomem
produkcji w Indiach Zachodnich nowojorskie kofa handlowe
nie przewidują w najbliższej przyszłości powrotu cen cukru
na giełdzie nowojorskiej do poziomu z pierwszej dekady
stycznia p.r.

2. Melnunki z rynku herbaty w Colombo.

W pierwszej dekadzie stycznia na aukcjach herbaty
w Colombo podał w ilości blisko 2500 ton spotkają się ze
znacznym popytem, szczególnie w odniesieniu do gatunków
herbaty produkowanej na obszarach wyżynnych. Ceny gatunku
Well made black leaf /kafelkowy/ się na poziomie od
3 a 3,5 d za lb. do 3 a 1 1/2 d za lb. czyli średnio o 1/24
wyż niż w poprzednim tygodniu /w grudniu/. Ceny gatunków
niższych podniosły się o 3/4 d na lb. Na przełom sezonu

herbaty wysokogatunkowej, dają się zauważyć zwyżkowe tendencje cen wzmacniane z jednej strony wyjątkowo niskimi zapasami w Anglii i osłabiane z drugiej strony poważnymi remanentami w Stanach Zjednoczonych.

3. Podniesienie ceny argentyńskiego oleju lnianego.

Argentyna podwyższyła cenę eksportową na olej lniany. Instytut dla popierania handlu przeznaczył do eksportu około 30.000 ton oleju lnianego po 1,70 peso za kg. f.o.b. płatne w walucie przewidzianej w umowie handlowej z danym krajem, względnie po cenie 1,50 peso za kg. płatne w dolarach. Decyzją powyższą z dn. 4 stycznia Instytut zmienił odnośne ceny podnosząc je o 2 peso na kg w wypadku płatności w walucie niedolarowej.

WYTWORY POCHODZENIA MINERALNEGO

1. Węgiel brytyjski.

Zgodnie z szacunkami podanymi w Wiadomościach Handlu Zagranicznego Nr.4 produkcja węgla kopalnianego w Anglii w r.ub. nie osiągnęła poziomu planowanego 205 - 210 mil. ton. Wydobyte w ostatnim tygodniu 1950 r. było wyjątkowo niskie - 2.573 tys. ton /w tym 103 tys. ton węgla odkrywkowego/ a roczna produkcja zamknęła się cyfrą 204.1 mil. ton węgla kopalnianego i 12.2 mil. węgla odkrywkowego, czyli łącznie 216,3 mil. ton w porównaniu z 215,1 mil. ton wydobytych w 1949 r.

Przy produkcji węgla w r.ub. zatrudnionych było o 23 tys. górników mniej niż w roku poprzednim. Gdyby nie ubytek powyższej liczby górników produkcja w 1950 r. wyniosłaby - według opinii Coal Boardu - o 6,5 mil. ton więcej co dałoby podwójną ilość potrzebną na pokrycie obecnego niedoboru.

Pierwsze dwa tygodnie stycznia przyniosły w Anglii wyraźne zaostrzenie się kryzysu węglowego. Mimo sztucznego ograniczenia konsumpcji w ostatnich dwóch tygodniach grudnia r.ub. zapasy stopniały o dalszy milion ton obniżając się do 12.4 mil. ton, czyli do poziomu o 2,3 mil. ton niższego w porównaniu ze stanem w końcu 1949 r. Zapasy w elektrowniach na koniec grudnia wystarczały jedynie na niecałe 4 tygodnie i tak ograniczonej ich produkcji podczas gdy w tym samym czasie o rok wcześniej wystarczały one na 6 tygodni. Jeszcze krytyczniej zmniejszyły się zapasy węgla na kolei, wystarczając zaledwie na niecałe 2 tygodnie, przy zmniejszonej liczbie rozkładowych pociągów - w końcu 1949 r. wystarczały one na przeszło 6 tygodni. Obniżenie się temperatury, oraz oszczędne zużywanie prądu w celach opałowych spowodowało dalszy silny spadek zapasów w składach opałowych co z kolei było powodem zarządzenia rządowego ograniczającego sprzedaż węgla do 1/4 tony dla poje-

herbaty wysokogatunkowej, dają się zauważyć wykłowe tendencje cen wzmacnianie z jednej strony wyjątkowo niskimi zapasami w Anglii i osiablana z drugiej strony poważnymi rezerwami w Stanach Zjednoczonych.

3. Podniesienie ceny argentyńskiego oleju linianego.

Argentyńska podwyższyła cenę eksportową na olej liniany. Instytut dla popierania handlu przemaszczył do eksportu około 30.000 ton oleju linianego po 1,70 peso za kg. f.o.b. płatne w walucie przewidzianej w umowie handlowej z danym krajem, względnie po cenie 1,50 peso za kg. płatne w dolarach. Decyzja powyższa z dn. 4 stycznia Instytut zmienił odnośne ceny podnosząc je o 2 peso na kg w wypadku płatności w walucie niedolarowej.

WYTWORY POCHODZENIA MINERALNEGO

1. Węgiel prątyłki.

Zgodnie z szacunkami podanymi w Wiadomościach Handlu Zagranicznego Nr. 4 produkcja węgla kopalnianego w Anglii w r.ub. nie osiągnęła poziomu planowanego 205 - 210 mil. ton. Wydobycie w ostatnim tygodniu 1950 r. było wyjątkowo niskie - 2.525 tys. ton /w tym 103 tys. ton węgla odkrywkowego/ a roczna produkcja zamknęła się cyfrą 204.1 mil. ton węgla kopalnianego i 12.2 mil. węgla odkrywkowego, czyli łącznie 216.3 mil. ton w porównaniu z 215.1 mil. ton wydobytym w 1949 r. Przy produkcji węgla w r.ub. zatrudnionych było o 23 tys. górników mniej niż w roku poprzednim. Gdyby nie ubytek powyższej liczby górników produkcja w 1950 r. wyniosłaby - według opinii Coal Board - o 6,5 mil. ton więcej co dałoby podwójną ilość potrzebna na pokrycie obecnego niedoboru.

Pierwsze dwa tygodnie stycznia przyniosły w Anglii wyraźne zastrzeżenie się kryzysu węglowego. Mimo sztucznego ograniczenia konsumpcji w ostatnich dwóch tygodniach grudnia r.ub. zapasy stopniały o dalszy milion ton opniżając się do 12.4 mil. ton, czyli do poziomu o 2,5 mil. ton niższego w porównaniu ze stanem w końcu 1949 r. Zapasy w elektrowniach na koniec grudnia wystarczały jedynie na niecałe 4 tygodnie i tak ograniczonej ich produkcji podczas gdy w tym samym czasie o rok wcześniej wystarczały one na 6 tygodni. Jeszcze krótszej zmniejszają się zapasy węgla na kolei, wystarczając zaledwie na niecałe 2 tygodnie, przy zmniejszonej liczbie rozkładowych pociągów - w końcu 1949 r. wystarczały one na przeszło 6 tygodni. Opóźnienie się temperatury, oraz oszczędne zużywanie prądu w celach opałowych spowodowało dalszy silny spadek zapasów w składach opałowych co z kolei było powodem zarządzania rządowego ograniczającego sprzedaż węgla do 1/4 tony dla poje-

dyńczego konsumenta w większych miastach. Zniesienie oświetlenia reklamowego, oraz ograniczenia opałów w budynkach publicznych jak w teatrach i kinach było dalszymi oznakami zaostrożenia się kryzysu węglowego w Anglii.

Pomimo wysiłków 690 tys. górników brytyjskich pracujących na wielu kopalniach i w soboty, pomimo wyraźnych obietnic podniesienia zarobków przez NCB produkcja w pierwszych dwóch tygodniach stycznia kształtowała się o 170 tys. ton poniżej poziomu wydobywania w pierwszych dwóch tygodniach r.ub. i o 1.066 tys. ton mniej niż w pierwszych 2-ach tygodniach grudnia r.ub. Konsumcja w pierwszych dwóch tygodniach ponownie się zwiększyła osiągając 8,5 mil.ton czyli o 0,5 mil.ton więcej niż wydobywanie, co z kolei ponownie obniżyło zapasy. 6 stycznia wynosiły one 11,5 mil.ton wobec 14,2 mil.ton o rok wcześniej. Zapasy w gazowniach w tym dniu starczyły na 4,1 tygodni; w elektrowniach na 3,6 tygodni; na kolei 1,8 tygodni i w przemyśle stalowym na 2,7 tygodni. Eksport i bunkier wykazywał dalszy spadek w ostatnich tygodniach. W pierwszym tygodniu stycznia eksport i bunkier wyniósł 174 tys.ton wobec 181 tys.ton i 245 tys.ton w dwóch tygodniach poprzednich.

Oprócz węgla amerykańskiego Anglia zamierza importować niewielką partię węgla - ca 50 tys. ton - z Nigerii. Toczą się również rozmowy odnośnie importu węgla z Indii, którego cena ma być bardzo wysoka, lecz płaćta w szterlingach.

2. Holandia kupuje węgiel amerykański.

Z połowy stycznia donoszą z Holandii, iż rząd zakupił 200 tys. ton węgla amerykańskiego w celu zapobieżenia spadkowi produkcji przemysłu hutniczego i stalowego. Import ten okazał się nieodzowny - jak podaje "Netherlands News" - z uwagi na uzyskanie przez Holandię jedynie niewielkiej partii węgla polskiego ze spodziewanych 250 tys. ton, oraz z powodu przerwania dostaw z Wielkiej Brytanii i poważnego ograniczenia ich z Niemiec Zachodnich. Ponieważ węgiel amerykański nie może być płaćtany dolarami marshallowskimi władze holenderskie zamierzają zakupić go f.o.b. porty amerykańskie celem zmniejszenia wydatku dolarowego, w związku z wysokimi frachtami.

3. Wzrost importu węgla do Argentyny.

W listopadzie Argentyna importowała o 14 tys. ton więcej węgla niż w miesiącu poprzednim. Ilość 136,1 tys. ton przywiezionych w listopadzie była największa w całym roku za wyjątkiem importu w sierpniu - 149,5 tys. ton. Łączny import Argentyny w pierwszych jedenastu miesiącach roku ub. wyniósł 1.245 tys. ton czyli o 10 tys.ton mniej niż o rok wcześniej. Pomimo spadku importu węgla brytyjskiego o 40 tys. ton w listopadzie r.ub. Anglia pozostawała nadal głównym dostawcą przed Afryką Południową, Polską

dyżnego konsumenta w większych miastach. Zniszczenie oświe-
tlenia reklamowego, oraz ograniczenia opafow w budynkach
publicznych jak w teatrach i kinach było dalzymi oznakami
zaostrezenia się kryzysu węglowego w Anglii.

Pomimo wyafikdw 690 tys. gdnikdw prywatnych pra-
cujacych na wielu kopalniach i w soboty, pomimo wyrzuty
obfite podniesienia zarobkow przez NGB produkta w pierw-
szych dwuch tygodniach stycznia kszafowala się o 170 tys.
ton ponizej poziomu wydobycia w pierwszych dwuch tygodniach
r.ub. i o 1.066 tys. ton mniej niz w pierwszych 2-ach tygo-
dniach grudnia r.ub. Konsumcja w pierwszych dwuch tygodniach
ponownie się zwiekszala osiegajac 8,5 mil. ton czyli o 0,5
mil. ton wiecej niz wydobycie, co z kolei ponownie obnizylo
zapasy. E stycznia wynosiły one 11,5 mil. ton wobec 14,5
mil. ton o rok wczesniej. Zapasy w gazowniach w tym dniu
starczyły na 4,1 tygodni; w elektrowniach na 3,6 tygodni;
na kolei 1,8 tygodni i w przemyśle stalowym na 2,7 tygodni.
Eksport i punkier wykazywal dalzy spadek w ostatnich ty-
godniach. W pierwszym tygodniu stycznia eksport i punkier
wyniadal 174 tys. ton wobec 181 tys. ton i 245 tys. ton w dwuch
tygodniach poprzednich.

Oprocz węgla amerykańskiego Anglia zamierza impor-
tować niewielkie partie węgla - o 50 tys. ton - z Nigerii.
Toczą się również rozmowy odośnie importu węgla z Indii,
którego cena ma być bardzo wysoka, lecz płaćna w sterlin-
kach.

2. Holandia kupuje węgiel amerykański.

Z pofowy stycznia donoszą z Holandii, iż rząd zaku-
pił 200 tys. ton węgla amerykańskiego w celu zapobiezienia
spadkowi produkcji przemysłu hutniczego i stalowego. Import
ten okazał się nieodzowny - jak podaje "Netherlands News" -
- z uwagi na uzyskanie przez Holandię jedynie niewielkiej
partii węgla polskiego ze spozdzielanych 250 tys. ton, oraz
z powodu przeniesienia dostaw z Wielkiej Brytanii i powazna-
go ograniczenia ich z Niemiec Zachodnich. Ponieważ węgiel
amerykański nie może być płaćny dolarami marszallowskimi
władze holenderskie zamierzają zakupić go f.o.b. portu
amerykańskiego celem zmniejszenia wydatku dolarowego, w zwiaz-
ku z wysokimi frachtami.

3. Wzrost importu węgla do Argentyny.

W listopadzie Argentyna importowała o 14 tys. ton
wiecej węgla niz w miesiacu poprzednim. Ilość 136,1 tys.
ton przywiezionych w listopadzie była najwieksza w całym
roku za wyjątkiem importu w sierpniu - 149,5 tys. ton.
Eczny import Argentyny w pierwszych jedenastu miesiacach
roku ub. wyniadal 1.245 tys. ton czyli o 10 tys. ton mniej
niz o rok wczesniej. Pomimo spadku importu węgla prywat-
skiego o 40 tys. ton w listopadzie r.ub. Anglia ponostawa-
ła nadal glównym dostawcą przed Afryką Pofudniową, Polską

i Chile. W ciągu jedenastu miesięcy dostawy niektórych eksporterów kształtowały się następująco:

Ogółem import	1.245.328 ton
w tym:	
Wielka Brytania	924.207
Południowa Afryka	98.838
Chile	59.970
Peru	45.200
Francoja	18.464
Stany Zjednoczone	10.951

4. Eksport węgla południowo-afrykańskiego w 1950 r.

Według prowizorycznych obliczeń ogólny eksport węgla z Południowej Afryki osiągnął w roku ub. około miliona ton podczas gdy w roku poprzednim wynosił on 815,9 tys. ton. W okresie pierwszych trzech kwartałów - za które istnieją dokładne dane - wywóz w r.ub. kształtował się na poziomie o 13% wyższym niż o rok wcześniej. Głównym odbiorcą węgla rodezańskiego była Północna Rodezja importująca około 80% ogólnych wysyłek następnie zaś Belgijskie Kongo i kraje Ameryki Południowej. Po raz pierwszy również w roku ub. węgiel południowo-afrykański trafił na rynek europejski.

Jak podaje "Commerce & Industry" w Niemczech Zachodnich przeprowadzane są obecnie badania nad produkcją paliw płynnych z afrykańskiego węgla oraz w opracowaniu jest - na zamówienie rządu Unii Południowo-Afrykańskiej - plan budowy wielkiego zakładu produkcyjnego, który miałby powstać w Południowej Rodezji i uniezależnić ją od dostaw paliw naftowych. Oficjalnie mówi się o możliwości wyprodukowania około pół miliona ton paliw płynnych, co może się opłacać jedynie w Afryce Południowej gdzie koszt wydobycia węgla jest sześciokrotnie niższy niż w Europie Zachodniej. Gdyby powyższe plany zostały zrealizowane nadwyżki eksportowe węgla afrykańskiego byłyby przypuszczalnie całkowicie wchłonięte przez nowopowstały przemysł.

5. Pogorszenie się kryzysu węglowego w Niemczech Zachodnich.

Podobnie jak w Anglii pierwsze dni stycznia przyniosły zaostrzenie się kryzysu węglowego w Trizonii. Pewna liczba pociągów została zawieszona a największa elektrownia w Bremen posiadała zapasy wystarczające na jeden dzień pełnej produkcji prądu. Również zmniejszenie się produkcji stali w grudniu o 12% przypisuje się brakowi odpowiednich zapasów węgla i koksu, a na odcinku opałowym sytuacja pogorszyła się do tego stopnia, iż ceny węgla na czarnym rynku są dwukrotnie wyższe od cen oficjalnych. Jak informuje Financial Times wydobycie węgla w r.ub. wyniosło w Niemczech Zachodnich 111 mil. ton czyli więcej niż wyno-

portowców kszaltowaly sie nastepujaco: 1 Chile. W ciagu jedenastu miesiecy dostawy niektorzych eks-

Ogolem import	1.242.328 ton
w tym:	
Stany Zjednoczone	10.251
Francja	18.464
Peru	42.200
Chile	29.270
Ponadnlowa Afryka	98.838
Wielka Brytania	924.207

4. Eksport węgla ponadnlowo-afrykanskiego w 1920 r.

Wedlug przewidywanych obliczen ogolny eksport węgla z Ponadnlowej Afryki osiagnal w roku ub. okolo miliona ton podczas gdy w roku poprzednim wynosil on 812,9 tys. ton. W okresie pierwszych trzech kwartalow - za ktore istnieja dokladne dane - wywóz w r. ub. kszaltowal sie na poziomie o 12% wyzszy niz o rok wczesniej. Gdwinym odbiorca węgla rodezanaskiego byla Pdnocna Rodezja importujaca okolo 80% ogolnych wysylok nastepnie zas Belgijskie Kongo i kraje Ameryki Ponadnlowej. Po raz pierwszy rowniez w roku ub. węgla ponadnlowo-afrykanski trafil na rynek europejski.

Jak nodała "Commerce & Industry" w Niemczech za- chodnich przeprowadzane sa obecnie badania nad produkcja paliw plynnych z afrykanskiego węgla oraz w opracowaniu jest - na zamowienie rzadu Unii Ponadnlowo-Afrykanskiej - plan budowy wielkiego zakladu produkcyjnego, ktory mialby powstac w Ponadnlowej Rodezji i uniemozliwilo by od dostaw paliw naftowych. Oficjalnie mowi sie o mozliwosci wyprodu- kowania okolo 600 miliona ton paliw plynnych, co moze sie opiacac jedynie w Afryce Ponadnlowej gdzie koszty wydobycia węgla jest szesciokrotnie nizszy niz w Europie Zachodniej. Gdyby powysze plany zostaly zrealizowane nadwyzki ekspor- towego węgla afrykanskiego bylyby przypuszczalnie cakowicie wchloniete przez nowopowstaly przemysl.

5. Pogorszenie sie kryzyasu węglowego w Niemczech Zachodnich.

Podobnie jak w Anglii pierwsze dni stycznia przy- nosily zasostnienie sie kryzyasu węglowego w Trizoni. Pewna liczba pociagow zostala zawieszona a najwieksza elektro- wnia w Bremen posiadajaca zapasy wystarczajace na jeden dzien pelnej produkcji pradu. Rowniez zmniejszenie sie pro- dukcji stali w grudniu o 12% przypisuje sie brakowi odpo- wiedzniej zapasow węgla i koksu, a na odcinku opalowym sy- tuacja pogorszylo sie do tego stopnia, iz ceny węgla na czarnym rynku sa dwukrotnie wyzsze od cen oficjalnych. Jak informuje Financial Times wydobycie węgla w r. ub. wynioslo w Niemczech Zachodnich 111 mil. ton czyli wiecej niz wywo-

sił szacunek zamieszczony w Wiadomościach Handlu Zagranicznego Nr.3 oparty na danych z trzech pierwszych kwartałów ub.r. /108,9 mil.t./ i o 7% więcej niż w roku poprzednim. Równocześnie - nadmieniam ten sam dziennik - ogólna produkcja przemysłowa podniosła się o 33% a skądinąd wiadomo, iż eksport netto węgla niemieckiego wyniósł w r.ub. nie mniej niż w roku 1949. W ten sposób zapasy okazały się niewystarczające w stosunku do potrzeb przemysłu niemieckiego. Financial Times szacuje, iż na zwiększenie produkcji przemysłowej Niemiec Zachodnich o 30%, potrzebny jest wzrost wydobycia węgla o 12% lub odpowiednie zmniejszenie wywozu. Całoroczny eksport węgla niemieckiego odegrał niemiłą rolę w obecnym niedoborze, aczkolwiek ostatni kwartał 1950 r. przyniósł wyraźne oznaki jego spadku. Kontyngent eksportowy na styczeń wynosi 2.250 tys. ton, z których jednak 350 tys. ton przeniesiono na kontyngenty wywozowe następnych dwóch miesięcy, tak, że właściwy eksport węgla w styczniu nie przekroczy zapewne 1.900 tys. ton. Ilość ta jest identyczna z eksportem w styczniu 1950 lecz jest procentowo mniejsza w stosunku do produkcji.

Istotnym momentem, który może mieć poważny wpływ na zmianę sytuacji na rynku węglowym w Trizonii jest wzrost zatrudnienia w górnictwie od chwili podniesienia płac, który w ciągu jednego tylko grudnia powiększył liczbę górników o 2500; do grudnia r.ub. zatrudnienie w kopalniach systematycznie się zmniejszało.

6. Wzrost cen cementu portlandzkiego w Anglii.

Federacja producentów cementu w Anglii ogłosiła, że począwszy od 1 stycznia b.r. cena cementu portlandzkiego została podniesiona o 4 s na tonie. Jako tłumaczenie tej podwyżki podaje się fakt zbyt dużej rozbieżności cen cementu angielskiego i kontynentalnego.

7. Wzrost wydobycia rud manganowych w Afryce Południowej.

Tworzenie rezerw rudy manganowej w Stanach Zjednoczonych spowodowało znaczny boom koniunkturalny w górnictwie rud Afryki Południowej, sprzedającej obecnie Stanom poważną część swego wydobycia. W pierwszych dziesięciu miesiącach ub.r. wydobycie rudy manganowej w Południowej Afryce wyniosło 700 tys. ton czyli jedynie nieco mniej niż w ciągu całego roku 1949 i dwukrotnie więcej niż w 1948 r. Ruda manganowa wydobywana jest w miejscowości Postmasburg na północ od Orange River i w stanie zupełnie surowym przewożona do portów Cape Province. Prasa afrykańska niejednokrotnie już krytykowała sprzedaż rudy surowej do Stanów Zjednoczonych po niskiej cenie przy istniejących możliwościach wzbogacenia rudy w kraju.

Eksportem w styczniu 1950 leży jest procentowo mniejsza w
kroczny zapasem 1.900 tys. ton. Ilość ta jest identyczna z
miesiący, także właściwy eksport węgla w styczniu nie prze-
ton przeniesiono na kontyngenty wywozowe następujących dwóch
na stóżeń wynosi 2.250 tys. ton, z których jednak 350 tys.
przyniósł wyrznięcie części tego spadku. Kontyngent eksportowy
w obecnym niedoborze wszelkowiek ostatni kwartał 1950 r.
roczny eksport węgla niemieckiego odegrał niemiłą rolę
cia węgla o 12% lub odpowiednio zmniejszenie wywozu. Ocho-
wej Niemiec Zachodnich o 50%, potrzebny jest wzrost wydoby-
ciał Times zaczęły, iż na zwiększenie produkcji przemysło-
czącej w stosunku do potrzeb przemysłu niemieckiego. Wstan-
nił w roku 1949. W ten sposób zapasy okazały się niewystar-
eksport netto węgla niemieckiego wyniósł w r. ob. nie mniej
cja przemysłowa podniosła się o 33% a skądinąd wiadomo, iż
Równocześnie - nadmieniam ten sam dziennik - ogólna produk-
up. r. 108,9 mil. t. i o 7% więcej niż w roku poprzednim.
nego Nr. 3 oparty na danych z trzech pierwszych kwartałów
alf szacunek zamieszczony w Wiadomościach Handlu Zagranicz-

CHEMIKALIA

1. Meldunki z rynku siarki we Włoszech.

Przy ograniczeniach eksportowych siarki ze Stanów Zjednoczonych i ogólnym braku tego surowca uwaga wszystkich poważniejszych importerów europejskich zwrócona jest na rynek włoski, będący ważnym dostawcą siarki na obszarze Europy. Według wiadomości z włoskich kół przemysłowych zapasy siarki włoskiej spadły na kopalniach do 30 tys. ton na początek listopada r.ub. i malały w szybkim tempie w okresie następnych dwóch miesięcy. Jak podaje BIKI z 16 stycznia Włochy zobowiązały się dostarczyć w ramach planu Marshall'a 200 tys. ton siarki w 1951/52 r., 250 tys. ton w 1952/53; 350 tys. ton i 450 tys. ton w roku następnym. W chwili obecnej wydaje się jednak, iż planowane rozbudowanie eksportu w takich rozmiarach nie jest bardzo realne. Niejednokrotnie można się we Włoszech spotkać z krytyką, iż finansowanie rozbudowy wydobywania siarki i jej eksport w stanie surowym, lub półsurowym jest irracjonalne przy istniejących możliwościach zwiększenia produkcji kwasu siarkowego jako doskonałego artykułu eksportowego.

2. Reglamentacja siarki w Anglii.

The Board of Trade ogłosiło w dn. 6 stycznia b.r., iż wydawane zostaną specjalne zezwolenia ważne z dniem 8 stycznia dla konsumentów siarki surowej, regenerowanej i przerobionej, oraz dla producentów kwasu siarkowego. Zezwolenia powyższe będą określały dozwoloną konsumpcję siarki dla produkcji kwasu siarkowego oraz dla innych celów przemysłowych. W odniesieniu do kwasu siarkowego, produkowanego bądź z surowej siarki bądź z innych materiałów jak n.p. z pirytów producenci kwasu będą upoważnieni do ściśle określonych dostaw kwasu dla wymienionych w zezwoleniach odbiorców przy czym wysokość dostaw została obliczona na podstawie ich poziomu w okresie od kwietnia do września 1950r.

3. Jeszcze jeden artykuł zreglamentowany w Anglii.

Kwas chlorowodorowy. Jeszcze jeden artykuł znalazł się na liście produktów, których liczba w Anglii stale warasta, będących w niedostatecznej ilości dla procesów produkcyjnych w ich skali dotychczasowej. Jest nim kwas chlorowodorowy, którego zasoby zmniejszyły się ostatnio o przeszło 1/5. Stało się to w pierwszym rzędzie dlatego, że do produkcji kwasu chlorowodorowego używa się kwasu siarkowego, którego brak odczuwa się na rynku. Główny dostawca chlorowodoru jakim jest chemiczny koncern angielski ICI zawiesił całkowicie poczne kontrakty na dostawy kwasu i dostarczać będzie konsumentom zmniejszone ilości kwasu na podstawie specjalnie opracowanych priorytetów. Wielu producentów

używających chlorowodór i kwas siarkowy zostało już poinformowanych, iż niektóre z ich fabrykatów nie będą podlegały swobodnym obrotom. W chwili obecnej zakłady wytwórcze są na ogół dobrze zaopatrzone w chlorowodór a wąskim gardłem w procesach produkcyjnych jest raczej kwas siarkowy i cynk.

4. Eksport saletry azotowej z Chile.

Na skutek wielu poważnych strajków wyzyskiwanych robotników przy produkcji saletry azotowej eksport tego nawozu zmniejszył się w roku ub. do poziomu 1.610 tys. ton w porównaniu do 1.820 tys. ton w 1949 r. Szacunek nadwyżki wywozowej saletry chilijskiej w b.r. określany jest na 1.650 tys. ton.

5. Produkcja sody kaustycznej w Indiach.

Zwrócenie większej uwagi przez rząd indyjski na rozbudowę krajowej produkcji sody kaustycznej i artykułów wykańczalniczych wyraziło się ostatnio zaakceptowaniem przez Tariff Board's żądania podniesienia cła importowego na sodę kaustyczną przedłożonego przez jej producentów. Od dłuższego czasu przemysł sody kaustycznej i artykułów pokrewnych traktowany był w Indiach po macoszemu pomimo doniosłej roli jaką odegrał w okresie ostatniej wojny. Ostatnie jednak lata przyniosły pewne zmiany pod tym względem wyrażające się powstaniem szeregu zakładów produkcyjnych i za-inwestowaniem w produkcję sody około 7 mil. dolarów. Produkcja sody kaustycznej z 5.862 ton w 1948 r. podniosła się do 6.435 ton w 1949 r. a produkcja związków chlorkowych osiągnęła w 1949 r. 2.648 ton wobec 1.712 ton w roku poprzednim. Tym niemniej obecna produkcja w niewielkim jedynie stopniu może pokryć istotne zapotrzebowanie na sodę kaustyczną szacowane na 65 tys. ton w 1949 r. Niektóre źródła określają zapotrzebowanie w 1953 r. na 133 tys. ton.

6. Sytuacja przemysłu farbiarskiego w Anglii.

Jedną z charakterystycznych cech produkcji farb jest duża stosunkowo elastyczność stosowania w procesach wytwórczych różnych surowców i półfabrykatów zastępczych. Gdy brak n.p. jakiegoś barwnika producent stara się znaleźć substytut, lub sprzedać produkt gotowy o nieco innym odcieniu. Sytuacja zmienia się jednak znacznie gdy brakującym barwnikiem staje się tlenek cynku - produkt wyjściowy dla produkcji wszelkich białych farb dekoracyjnych i emalii. Od jakiegoś czasu rynek angielski dysponuje coraz mniejszą ilością bieli cynkowej, a w najbliższym czasie należy się spodziewać dalszego ograniczenia podaży w związku ze zreglamentowaniem cynku. W chwili obecnej brak w zasadzie w Anglii odpowiedniego artykułu zastępczego, którego podaż nie byłaby ograniczona. Litopon i tlenek

tytanu jest niemniej trudny do osiągnięcia przez producentów i nie należy się spodziewać pod tym względem żadnych zmian. W produkcji obu tych artykułów używany jest kwas siarkowy; litopon zawiera ponadto cynk, a produkcja tlenku tytanu jest bardzo ograniczona. Biel ołowiana jest na ogół łatwo dostępna to też jej znaczenie jako substytut wzrośnie, lecz zastosowanie jej w produkcji farb z natury rzeczy ograniczone.

Trudno się w tej chwili zorientować - pisze Economist z 6 stycznia - jak się będzie kształtowała w najbliższej przyszłości podaż bieli cynkowej przy 50-cio procentowym ograniczeniu dostaw cynku do produkcji tlenku cynku, ponieważ około połowy produkcji bieli w wysokości 6.000 ton miesięcznie pochodziło z produkcji złomu cynkowego i odpadków tego metalu. Surowiec ten jednak znika nagle z rynku a cena jego szybko wzrasta nie kontrolowana dotychczas przez czynniki rządowe.

Niepewność oceny podaży bieli cynkowej dla produkcji farb powiększa jeszcze fakt, iż Board of Trade poinformowało ostatnio jej producentów o stosowaniu pierwszeństwa w dostawach dla przemysłu gumowego, farmaceutycznego i ceramicznego.

Jakkolwiek braki omówione powyżej są bezspornie najistotniejsze dla przemysłu farbiarskiego, należy stwierdzić, iż za wyjątkiem oleju lnianego, trudności w nabywaniu innych barwników i produktów wyjściowych są na ogół większe obecnie niż rok temu /m.in. blacha na puszki do lakierów, emalii i farb/ a szybka wyżka cen wyrobów farbiarskich jest zdaje się nieunikniona.

KAUCZUK , DREWNO I PAPIER

1. Eksport kauczuku z Malajów i Indonezji.

Eksport kauczuku naturalnego z Malajów i Indonezji wykazywał w drugiej połowie r. ub. znacznie wyższe cyfry niż w pierwszych dwóch kwartałach. Jak wykazuje poniższe zestawienie wysyłki kauczuku z tego obszaru wzrosły w odniesieniu do odbiorców kapitalistycznych.

Eksport kauczuku z Malajów i Indonezji w 1950r.

w 1000 long ton.

	średnia mies. w I-m półr.	VII	VIII	IX	X	XI ^{a/}
Ogółem:	122365	174239	177839	163402	195515	178697
w tym:						
Stany Zj.	41.156	46.377	48.791	48.507	62.325	...
Anglia	17.145	22.139	18.796	17.852	19.652	...
Japonia	3.357	6.855	5.931	8.124	6.023	...

a/ - dane prowizoryczne.

tytułu jest niemiernie trudny do osiągnięcia przez producen-
tów i nie należy się spodziewać pod tym względem żadnych
zmian. W produkcji obu tych artykułów używany jest kwas
siarkowy; litopon zawiera ponadto cynk, a produkt fien-
ku tytanu jest bardzo ograniczony. Biel ołowiana jest na
ogół łatwo dostępna to też jej znaczenie jako substytutu
wzrostnie, lecz zastosowanie jej w produkcji farb z natury
rzeczy ograniczone.

Trudno się w tej chwili zorientować - jakie ilości
miał z 6 stycznia - jak się będzie kształtowała w najbliż-
szej przyszłości podaż bielej cynkowej przy 50-cio procen-
towym ograniczeniu dostaw cynku do produkcji flenku cynku,
ponieważ około połowy produkcji bielej w wysokości 6.000
ton miesięcznie pochodziło z produkcji zionu cynkowego
i odpadów tego metalu. Zwrócić też jednak znikła rałow-
nie z cynku a cena jego szybko wzrasta nie kontrolowana
dotychczas przez czynniki rządowe.

Niepewność oceny podaży bielej cynkowej dla produk-
cji farb powiększa jeszcze fakt, iż Board of Trade poinfor-
mowało ostatnio tej producentów o stosowaniu pierwiast-
ków w dostawach dla przemysłu gumowego, farmaceutycznego
i ceramicznego.

Jakkolwiek braki omówione powyżej są bezsporne
natomiast dla przemysłu farbiarskiego, należy stwier-
dzić, iż ze względu na olej linowy, trudności w nabywa-
niu innych barwników i produktów wyścielających są na ogół
większe obecnie niż rok temu /m.in. blacha na puszkę do fa-
kierów, emalii i farb/ a szybka zmiana cen wyrobów farbiar-
skich jest rzeczą nieuniknioną.

KAUCZUK , DREWNO I PAPIER

1. Eksport kauczuku z Malajów i Indonezji.

Eksport kauczuku naturalnego z Malajów i Indonezji
wykazywał w drugiej połowie r.ub. znacznie wyższe ożyty
niż w pierwszych dwóch kwartałach. Tak wykazuje poniższe
zestawienie wykazyki kauczuku z tego obszaru wzrosły w od-
niesieniu do obrotów kapitalistycznych.

Eksport kauczuku z Malajów i Indonezji w 1950r.

w 1000 long ton.

Ogółem:	I-III kwartał					
	między- mies.	VII	VIII	IX	X	XI
Stany Zj.	41.156	46.377	48.791	48.507	65.355	...
Anglia	17.145	22.139	18.796	17.855	19.655	...
Japonia	3.357	6.655	5.951	8.154	6.055	...
w tym:						
12355	17533	17733	16505	15515	17887	

Po raz pierwszy w historii produkcji kauczuku na Malajach eksport tego surowca, włącznie z reeksportem, przekroczył w 1950 r. poziom miliona ton. W grudniu Malaje wywiozły według prowizorycznych danych 111 tys. ton czyli o 7,5 tys. ton więcej niż w listopadzie. Ogółem eksport kauczuku malajskiego w r.ub. szacowany jest na 1,106 tys. ton podczas gdy w roku poprzednim wyniósł on 899,9 tys. ton a w 1948 r. 979,1 tys. t.

Jednym z istotniejszych wydarzeń na rynku importerów kauczuku naturalnego w ostatnich tygodniach było przejęcie przez władze państwowe w Stanach Zjednoczonych całkowitej kontroli nad zakupami tego surowca co w zasadzie usztywniło zupełnie rynek amerykański, gdyż przydziały kauczuku poszczególnym producentom dokonywane są obecnie przez organa państwowe. Z 10 stycznia Reuter donosi o planowanym przez rząd amerykański dalszym zmniejszeniu zużycia kauczuku naturalnego na potrzeby ludności cywilnej. Przedstawiciele rządu zapowiadają, iż zużycie kauczuku na powyższy cel w miesiącu marcu b.r. winno być niższe niż w lutym, kiedy granica maksymalnego spożycia została ustalona na 35.000 ton.

Konsulat amerykański w Singapurze poinformował eksporterów, iż pomimo faktu przejęcia przez rząd funkcji zakupów i importu kauczuku, zakupy te będą na Malajach nadal przeprowadzane przez firmy prywatne na rachunek rządowy.

W związku z ogólnosiłkową zwyżką cen kauczuku rząd indyjski podwyższył cenę kauczuku indyjskiego z 90 i 1/2 rupii na 122 i 1/2 rupii za lbs. Przeciętna cena kauczuku malajskiego w pierwszych dwóch tygodniach stycznia wynosiła w rupiach 295 za 100 lbs.

Na przestrzeni stycznia /2 - 22/ zanotować należy wyraźną zwyżkę cen kauczuku na giełdzie londyńskiej. W dn. 2 stycznia cena kauczuku na giełdzie londyńskiej kształtowała się na poziomie 55 d za lb. W następnych dwóch dniach nastąpił niewielki spadek - 53 d, lecz już potem do dnia 10 stycznia cena wzrastała osiagając w tym dniu 64 d za lb. Od tej chwili cena wykazuje więcej oznak stabilizacyjnych oscylując w okolicy 60-62 d. W dniach 22 i 23 stycznia następuje ponowna zwyżka do poziomu 64 d. za lb spot.

2. Rosną ceny drzewa szwedzkiego.

Eksport tarcicy ze Szwecji w rub. był w rezultacie wyższy niż się na ogół spodziewano. Wyniósł on około 650 tys. sztand. czyli o 50 tys. więcej niż preliminowano. W roku bieżącym kontyngent wywozowy szacowany jest również na 600 tys. szt. Około połowy tej ilości ulokowano już na rynku angielskim. We wrześniu r.ub. deski sosnowe 7" nie sortowane f.o.b. Gävle kosztowały £ 52 za sztandart. Obecnie kosztują one £ 75 czyli o 44% więcej.

3. Norwegia wprowadza podatek eksportowy na papier.

Rząd norweski postanowił wprowadzić w pierwszym kwartale b.r. specjalny podatek eksportowy na papier i pulpę papierową. Podatek od papieru gazetowego wynosić będzie £ 3.10.0 za tonę na inne zaś gatunki papieru - £ 7.- za tonę. Podatek na pulpę chemiczną określono na £ 10.5.0 za tonę, na celulozę jedwabną - £.7 a na suchą pulpę mechaniczną - £.2.15.0 za tonę.

4. Dynamika cen drzewa w Austrii w 1950 r.

W ostatnich miesiącach r.ub. dała się zauważyć dosyć silna wyżka cen drzewa austriackiego. Nowy poziom cen drzewa surowego w górnej Austrii uzgodniony między producentami i hurtownikami w końcu grudnia r.ub. jest o 25% wyższy od poziomu z połowy lata. Również i w innych dzielnicach kraju należy oczekiwać w styczniu porozumienia co do nowego poziomu cen okrągłaków, tym bardziej, że właściciele lasów wstrzymują się od oferowania drzewa, a zapasy w składach stopniały bardzo znacznie w związku z wyjątkową koniunkturą eksportową i większym popytem niż należało się spodziewać na początku sezonu. Zwraca uwagę fakt, że cena tarcicy na rynku wewnętrznym zwykowała nieco słabiej niż cena grubizny. W ostatnich jednak tygodniach w związku z wywiezieniem 60% ogólnej produkcji tarcicy w 1950 r. ceny jej zwykowały silniej.

Kształtowanie się cen drzewa^{1/}

Miesiąc	Okrągłaki tartaczne Szyl. za - fm.	1950 ^{2/} przy 1937=100	Papierówka Szyl.za fm ^{3/}	Tarcica szeroka Szyl. ^{4/}
Sierpień	164	781	114	405
Wrzesień	155	705	123	405
Październik	178	809	123	415
Listopad	182	827	125	430
Grudzień	200	909	148	450

1/ ceny franco stacja kolejowa w/g urzędowej ceduły towarowej Giełdy Wiedeńskiej.

2/ ceny w Górnej Austrii

3/ ceny w Styrii

4/ ceny na giełdzie wiedeńskiej.

5. Nowa wyżka cen papieru w Szwecji.

Z dniem 1 kwietnia podwyższone zostaną - jak podaje N.Zuricher Zeitung z 18 stycznia - w Szwecji, Norwegii i Fin-

3. Norweskie wprowadzenie podatek eksportowy na papier.

Rząd norweski postanowił wprowadzić w pierwszym kwartale b.r. specjalny podatek eksportowy na papier i pulę papierową. Podatek od papieru gazetowego wynosił będzie £ 5.10.0 za tonę na inne zaś gatunki papieru - £ 7. - za tonę. Podatek na pulę chemiczną określono na £ 10.5.0 za tonę, na celulozę jedwabną - £ 7. a na suchą pulę mechaniczną - £ 2.15.0 za tonę.

4. Dynamika cen drewna w Austrii w 1950 r.

W ostatnich miesiącach r.ub. dała się zauważyć dociągająca się do drewna austriackiego. Nowy poziom cen drewna autowego w Górnej Austrii uzgodniony między producentami i hurtownikami w końcu grudnia r.ub. jest o 25% wyższy od poziomu z połowy lata. Również i w innych częściach kraju należy oczekiwać w styczniu porównania cen do nowego poziomu cen okrzeglów, tym bardziej, że większość lasów wstrzymuje się od oferowania drewna, a zapasy w składach stopniały bardzo znacznie w związku z wyjątkowo wysoką konsumpcją eksportową i większym popytem niż należało się spodziewać na początku sezonu. Zwłaszcza uwagę zwraca cena tarcicy na rynku wewnętrznym, zwiększając się nieco siedem razy w ciągu roku. W ostatnich jednak tygodniach w związku z wyłączeniem 60% ogólnej produkcji tarcicy w 1950 r. ceny tej zwiększają się.

Konstatacja cen drewna

Miejsce	Okres tarcic 1950 r. 1949-100	Okres tarcic 1950 r. 1949-100	Okres tarcic 1950 r. 1949-100
Stierlach	154	781	114
Wreslach	152	705	123
Paßlitz	178	809	123
Lisopad	182	827	125
Grudlach	200	909	148
405			
405			
415			
430			
450			

1/ ceny franco stacja kolejowa w/ z urzędowej cennik towarowej Giełdy Wiedeńskiej.
2/ ceny w Górnej Austrii
3/ ceny w Styrii
4/ ceny na Giełdzie Wiedeńskiej.
5. Nowa zwykła cen papieru w Szwecji.

Z dniem 1 kwietnia podwyższone zostaną - jak podaje N. Zürcher Zeitung z 18 stycznia - w Szwecji, Norwegii i Fin-

landii ceny eksportowe na papier i tekturę, przy czym zwyżka wynosić będzie około 20%. Dla większości gatunków papieru oznacza to wzrost ceny o £ 20,- na tonie a dla tektury mniej więcej o 11 £ na tonie. Te wysokie ceny spowodowane są z jednej strony podrożeniem drzewa i celulozy, z drugiej zaś strony wzrastającym popytem na papier na wszystkich rynkach odbiorczych. W chwili bieżącej - pisze wyżej wspomniany dziennik - zapotrzebowanie jest tak duże, że nawet dalsze podnoszenie cen nie stworzy równowagi między efektywnym popytem a podażą przy istniejącej zdolności produkcyjnej.

Dla szwedzkiego przemysłu papierniczego rok ubiegły był pod każdym względem okresem wysokiej koniunktury. Produkcja papieru i tektury osiągnęła w r.ub. 1,17 mil. ton wobec 1,07 mil. ton w roku poprzednim. Na przyrost produkcji w ilości 100 tys. ton złożyła się w pierwszym rzędzie zwiększona produkcja papieru pakowego i tektury. Eksport papieru i tektury szacuje się w r.ub. na 730 tys. ton w porównaniu do 619 w 1949 r. Wzrost zatem wywozu wyniósłby aż 18%, co było rekordowym osiągnięciem. Ten poważny wzrost eksportu był w części możliwy dzięki ograniczeniu konsumpcji krajowej przy istniejącej przez cały prawie rok kontroli cen. Z chwilą powrotu do wolnego handlu należy liczyć się ze wzrostem spożycia krajowego kosztem zmniejszenia nadwyżek wywozowych z uwagi na małe prawdopodobieństwo dalszego wzrostu produkcji.

Pomimo, iż na przestrzeni r.ub. ceny papieru szwedzkiego systematycznie wzrastały, ogólnie biorąc przeciętna cena roczna nie była w r.ub. wyższa od przeciętnej z 1949r jak to wykazuje zestawienie poniższe:

Przeciętne ceny papieru f.o.b. w koronach za tonę

	1948	1949	1950 a/
średnia wartość tony			
ogólnego eksportu papieru	847	719	710
papier gazetowy	634	527	505
" pakowy sulfatowy	859	739	714
" " sulfitowy	947	823	838
" pergaminowy itp.	1.130	977	932
tektura	829	735	709

a/ za okres pierwszych 11-tu miesięcy

Zestawienie powyższe wykazuje, że po silnym spadku cen na przełomie 1949-50 poziom ich nie osiągnął jeszcze ani w przybliżeniu stanu z 1948 r., rok jednak bieżący przyniósł już wyraźne oznaki przekroczenia dotychczasowego najwyższego poziomu.

Co się tyczy krajów importujących papier szwedzki, należy stwierdzić nadal czołową pozycję Anglii, która importowała w r.ub. 190 tys. z 118 tys. ton w 1949 r. i 230 tys. ton w latach przedwojennych. Zwiększone dostawy skierowano również do Holandii, Belgii i Danii. Natomiast eksport do Francji uległ znacznemu zmniejszeniu na skutek podniesienia w tym okresie francuskiego cła importowego. Zmniejszone wysyłki do Stanów Zjednoczonych skompensowane zostały wzrostem eksportu do Australii i Afryki Południowej. Dostawy do Argentyny obejmowały jedynie papier gazetowy i kształtowały się w zasadzie na niezmiennym poziomie. Należy stwierdzić ogólnie, iż tendencje liberalizacyjne wyrażające się poprzez zmniejszanie ceł i znoszenie kontyngentów importowych miały dosyć znaczny wpływ w drugiej połowie roku na powiększenie się eksportu papieru szwedzkiego.

SUROWCE WŁOKIENNICZE I WYROBY

1. Zwyżka cen bawełny długowłóknistej w Egipcie

Ceny bawełny długowłóknistej na rynku Aleksandryjskim znacznie wzrosły. I tak n.p. cena "karnaku" z dostawą w marcu 1951 r. według notowań z 12 stycznia b.r. wynosiła 164,50 tal. za 1 kantar /2.102 \$ za tonę/, cena "ashmouni" z dostawą w kwietniu b.r. - 141,90 tal. za kantar /1.813 \$ za tonę/.

Zapotrzebowanie na bawełnę długowłóknistą na rynku Aleksandryjskim jest bardzo silne i przypuszcza się, że ceny ulec mogą dalszej zwyżce.

2. Wzrost cła eksportowego na bawełnę egipską.

Rząd egipski podwyższył cło eksportowe na bawełnę z EŁ. 4.- na EŁ. 8.- za 100 kg. Wprowadzenie nowego cła eksportowego było pełną niespodzianką dla kół handlowych w Aleksandrii, gdzie oficjalny "rynek" bawełny był zamknięty w dniu ogłoszenia podwyżki cła t.zn. 8 stycznia. Nieoficjalne transakcje dokonywały się tego dnia po cenach niższych niż w kilku dniach poprzednich /Karnak i Ashmouni sprzedano w niewielkich partiach po cenie 8 talarów niższej za kantar niż w dniu poprzednim/. Powyższa decyzja rządu spowoduje niewątpliwie nowe trudności dla producentów wyrobów bawełnianych w wielu krajach, ponieważ będą oni musieli zapłacić nowe cło za bawełnę już nabytą pozostającą jeszcze na składach w Egipcie. W szczególności mocno będzie dotknięta nowym cłem Wielka Brytania, gdyż Brytyjska Komisja dla Bawełny Surowej posiada duże zapasy zakupionej bawełny na składach w Aleksandrii.

Podwojenie ceł eksportowych na bawełnę egipską - pisze "Les Services Economiques & Financiers" - wywołało

Co się týczy krajów importujących papier szwedzki, należy stwierdzić nadal obojętne pozycję Anglii, która importowała w r.ub.190 tys., a 118 tys.ton w 1949 r. i 230 tys.ton w latach przedwojennych. Zwiększone dostawy skierowane również do Holandii, Belgii i Danii. Natomiast eksport do Francji uległ znacznemu zmniejszeniu na skutek podniesienia w tym okresie francuskiego cła importowego. Zmniejszone wysiłki do Stanów Zjednoczonych skompensowane zostały wzrostem eksportu do Australii i Afryki Południowej. Dostawy do Argentyny obejmowały jedynie papier gazetowy i katalizatory się w zasadzie na niezmiennym poziomie. Należy stwierdzić ogólnie, iż tendencja liberalizacyjna wyrażająca się poprzez zmniejszenie cła i znoszenie kontyngentów importowych miały duży znaczny wpływ w drugiej połowie roku na powiększenie się eksportu papieru szwedzkiego.

SURWOL WŁOŚCIWICZE I WYRÓBY

1. Zwyska cen bawny długowłókniasty w Egipcie

Ceny bawny długowłókniasty na rynku Aleksandrii - skłm znacznie wzrosły. I tak n.p. cena "Karnaku" z dostawą w marcu 1951 r. według notowań z 12 stycznia b.r. wynosiła 164.50 tal. za 1 kantar (2.102 & za tone), cena "Ashmouni" z dostawą w kwietniu b.r. - 141,90 tal. za kantar (1.815 & za tone).

Zapotrzebowanie na bawny długowłókniasty na rynku Aleksandrii jest bardzo silne i przypuszcza się, że ceny nieco mogą dalej wzrosnąć.

2. Wzrost cła eksportowego na bawny egipski

Rząd egipski podwyższył cło eksportowe na bawny z Egiptu. 4. - na Egipt 8. - za 100 kg. Wprowadzenie nowego cła eksportowego było podyktowane niepodatkiem dla kół handlowych w Aleksandrii, gdzie oficjalny "rynnek" bawny był zamknięty w dniu ogłoszenia podwyżki cła t.zn. 8 stycznia. Nieoficjalne transakcje dokonywały się tego dnia po cenach niższych niż w kilku dniach poprzednich (Karnak i Ashmouni sprzedawano w niewielkich partiach po cenie 8 talardw niższej za kantar niż w dniu poprzednim). Powyższe decyzje rzędu spowoduje niewątpliwie nowe trudności dla producentów wyrobów bawlnianych w wielu krajach, ponieważ będą oni musieli zapłacić nowe cło za bawny już nabyte poza granicami Egiptu. W szczególności Brzytyjska Komenda dla Bawny Surowej posiada duże zapasy zakupionej bawny na składach w Aleksandrii.

Podwyższenie cła eksportowego na bawny egipski - pismo "Les Services Economiques & Financiers" - wywołało

w zainteresowanych kołach francuskich poważne zaniepokojenie. Należy zaznaczyć, że w związku z ograniczeniem kwot eksportowych bawełny amerykańskiej - o czym donosiły Wiadomości Handlu Zagranicznego Nr.1 i Nr.2 - oraz z podniesieniem cła eksportowego na bawełnę przez Pakistan, nowe zarządzenie rządu egipskiego przyczyni się do dalszej wyższości cen bawełny na rynku światowym.

3. Światowe zasoby bawełny w 1951 r.

Międzynarodowy Komitet dla Spraw Bawełny szacuje, że światowe zasoby surowej bawełny /bez Z.S.R.R./ osiągną zapewne w 1950/51 r. poziom 43,7 mil.bel w porównaniu do 64,1 mil.bel w sezonie poprzednim. Jak widać z powyższych danych spadek zasobów będzie zatem wynosił około 32%, podczas gdy spadek produkcji oceniany jest nadal na 13% /patrz W.H.Z. Nr.1/. Według szacunków zbiory w bieżącym sezonie kształtować się mają na poziomie 27,2 mil.bel.

W wielu krajach zużycie bawełny w omawianym sezonie zwiększyło się w znacznym stopniu. W ciągu pierwszych czterech miesięcy 1950/51 r. konsumpcja bawełny w Stanach Zjednoczonych zwiększyła się o 26% w Kanadzie o 25% w porównaniu do poziomu konsumpcji z analogicznego okresu sezonu ubiegłego. Wzrost konsumpcji w Japonii w pierwszych 3-ach miesiącach b.r. "bawełnianego" szacowany jest na 58%, w Niemczech Zachodnich na 32%, we Francji na 15% i w Anglii na 5%. Oceniając światową konsumpcję bawełny w sezonie 1950/51 na podstawie fragmentarycznych danych należy przypuszczać, że osiągnie ona rekordową wysokość 31,5 mil.belaa może nawet 32,5 mil.bel. W ostatnim dziesięcioleciu jedynie w 1938/39 roku konsumpcja kształtowała się na tak wysokim poziomie - 30,5 mil.bel.

Na pokrycie tak wysokiego zapotrzebowania wchłonięta musi być nie tylko całkowita produkcja tego okresu, lecz należy przewidywać zmniejszenie zapasów światowych w wysokości około 5 mil.bel do poziomu 11 - 12 mil.bel, czyli do poziomu wyjątkowo niskiego.

W Egipcie zniesiono ograniczenia eksportowe na bawełnę krótko i średnio włóknistą. W listopadzie 1950. wydano natomiast dekret o przymusowym skupie dla przemysłu krajowego gatunków Ashmouni "Zagora" i "Giza 30" co wywołało niezadowolenie wśród eksporterów, którzy dostarczyć musieli na rynek krajowy około 45.000 ton bawełny tych gatunków.

W Meksyku szacunek zbiorów na 1950/51 r. ocenia się na około milion bel z czego 400 tys. bel gatunków "matamoras". Jak wiadomo rząd meksykański wydał w końcu października zakaz eksportu bawełny meksykańskiej za wyjątkiem bawełny zw. Mexicali/ przyczyniając się do poważnego spadku cen na rynku wewnętrznym. W końcu r.ub. zapasy bawełny w Meksyku znacznie przewyższały zapotrzebowanie krajowe.

W zainteresowanych krajach francuskich powstała antipokoje-
nie. Należy zaznaczyć, że w związku z ograniczeniem kwot
eksportowych bawlny amerykańskiej - o czym donosiły Wiado-
mości Handlu Zagranicznego Nr. 1 i Nr. 2 - oraz z podniesie-
niem cła eksportowego na bawełnę przez Pakistan, nowe za-
rządzenie rządu egipskiego przychyli się do dalszej zwężki
cen bawlny na rynku światowym.

3. Światowe zasoby bawlny w 1951 r.

Międzynarodowy Komitet dla Spraw Bawlny szacuje,
że światowe zasoby surowej bawlny (bez E.S.R.R. / osiedle-
zapewne w 1950/51 r. poziom 45,7 mil. bel w porównaniu do
64,1 mil. bel w sezonie poprzednim. Tak widąc z powyższych
danych spadek zasobów będzie zatem wynosił około 52% pod-
czas gdy spadek produkcji oceniany jest nadal na 13% / patrz
W.H.Z. Nr. 1/. Według szacunków zbioru w bieżącym sezonie
kaszafrowa się mają na poziomie 27,2 mil. bel.

W wielu krajach zużycie bawlny w omawianym sezo-
nie zwiększyło się w znacznym stopniu. W ciągu pierwszych
czterech miesięcy 1950/51 r. konsumpcja bawlny w Stanach
Zjednoczonych zwiększyła się o 26% w Kanadzie o 25% w po-
równaniu do poziomu konsumpcji z analogicznego okresu sezo-
nu ubiegłego. Wzrost konsumpcji w Japonii w pierwszych 5-cu
miesiącach p.r. "bawelnianego" szacowany jest na 28%, w
Niemczech Zachodnich na 32%, we Francji na 15% i w Anglii
na 25%. Oceniając światową konsumpcję bawlny w sezonie 1950/
51 na podstawie fragmentarycznych danych należy przypu-
ścić, że ostatnie one rekordową wysokość 31,5 mil. belas mo-
że nawet 32,5 mil. bel. W ostatnim dziesięcioleciu jedynie
w 1938/39 roku konsumpcja kaszafrowała się na tak wysokim
poziomie - 30,5 mil. bel.

Na pokrycie tak wysokiego zapotrzebowania weho-
nieta musi być nie tylko odfakowita produkcja tego okresu,
lecz należy przewidywać zmniejszenie zapasów światowych w
wysokości około 5 mil. bel do poziomu 11 - 12 mil. bel, czyli
do poziomu wyjątkowo niskiego.

W Egipcie zintensyfikowano ograniczenia eksportowe na ba-
wełnę krótko i średnio włókniastą. W listopadzie 1950. wyda-
no natomiast dekret o przymusowym skupie dla przemysłu kra-
jowego gatunków "Zagorah i Giza 30" co wywołało
niezadowolenie wśród eksportowców, którzy dostarczyć musieli
na rynek krajowy około 45.000 ton bawlny tych gatunków.

W Meksyku szacunek zbiorów na 1950/51 r. ocenia
się na około milion bel z czego 400 tys. bel gatunków "ma-
tamoras". Tak wiadomo rząd meksykański wydał w końcu paź-
dziernika zakaz eksportu bawlny meksykańskiej na wyją-
kiem bawlny zw. Mexicalil / przyznając się do powstania
spadku cen na rynku wewnętrznym. W końcu r. ub. zapasy ba-
wełny w Meksyku znacznie przewyższały zapotrzebowanie kra-
jowe.

4. Szybki rozwój uprawy bawełny w Związku Radzieckim.

Jak podaje "Sowieckie Chłopkownictwo" rozwój uprawy bawełny w Związku Radzieckim postępuje szybko naprzód przy powiększeniu areału uprawy i wydajności z hektara. W okręgu Skandowskim niektóre zespoły kołchoźniane /m.in. Aleksandry Gryszko/ osiągnęły niezwykle wysoką wydajność od 14 do 18 centnarów z hektara bawełny nieodziarnionej przekraczając tym samym dwu lub trzykrotnie plany produkcyjne na rok ubiegły. W innych okręgach wyniki są również bardzo wysokie; na południu w okręgu Ordzenikidzeabadzkim wiele kołchozów osiąga zbiory po 30 centnarów z ha.

5. Dalsza wyżka cen wełny.

Jeśli kiedykolwiek nazwa "złote runo" miała uzasadnione zastosowanie do wełny, to chyba nigdy nie było to słuszniesze niż w ostatnich miesiącach, kiedy niejednokrotnie sierść owcy nazywana była złotym włóknem. Tendencja cen z połowy stycznia na aukcjach w Australii i Nowej Zelandii wskazują, iż lutowe aukcje w Londynie zostaną otwarte przy rekordowym poziomie cen. W transakcjach mających miejsce w Australii ceny merino podniosły się o 20% w stosunku do poziomu z połowy grudnia a crossbredów o 10%. Charakterystycznym momentem ostatnich aukcji był silny popyt ze strony Stanów Zjednoczonych, krajów kontynentu europejskiego i Wielkiej Brytanii. Ogólnie należy stwierdzić, iż przemysł angielski powstrzymywał się od większych zakupów wełny w pierwszej części sezonu australijskiego we wrześniu i październiku, spodziewając się przynajmniej niewielkiego spadku cen. Podobna polityka stosowana była w listopadzie i grudniu w czasie aukcji nowozelandzkich.

Główną przyczyną obecnej wyżki cen wełny jest zjawisko o 10% mniejszej podaży handlowej bezpośrednio dostępnej dla nabywców od 10-cio miesięcznej konsumpcji wełny w 1950 r. W Australii i w Południowej Afryce około połowy tegorocznej strzyży zostało już sprzedane a Nowa Zelandia sprzedała już przeszło 1/3 tegorocznej produkcji. Pomimo tych znacznych dostaw zapasy w głównych krajach importujących są nadal bardzo niskie.

Z bieżących obserwacji należy sądzić, iż ceny wełny australijskiej w Londynie mogą dalej wykazać wzrost w lutym o ca 20%, a wełna nowozelandzka na skutek wysokiej premii /18 d za lb/ natomiast wykazywać może wyżkę o ca 10%.

Najwyższe ceny wełny na aukcjach w Sydney notowano 11 stycznia, kiedy zapłacono za merino 302 d za lb. Wielokrotnie za większe partie płacono tego dnia 291, 292 i 297 d za lb. O ile w pierwszych dniach aukcji w większym poszukiwaniu były najwyższe gatunki merino o tyle z połowy stycznia napływają meldunki, iż agenci amerykańscy dokonywali dużych zakupów crossbredów i gatunków na wierzchnie okrycia.

4. Szybki rozwój uprawy bawełny w Związku Radzieckim.

Jak podaje "Sowieckoje Chłopkowsztwo" rozwój uprawy bawełny w Związku Radzieckim postępuje szybko naprzód przy powiększeniu uprawy i wydajności z hektara. W okręgu Skandawskim niektóre zespoły kołchoźników /m.in. Aleksandry Graszko/ osiągnęły niezwykle wysoką wydajność od 14 do 18 centarów z hektara bawełny nieodzielanej przez krzesając tym samym dwa lub trzykrotnie plany produkcyjne na rok ubiegły. W innych okręgach wyniki są również bardzo wysokie: na południu w okręgu Orzeńnikidzelskim wiele kołchozów osiąga zbiory po 30 centarów z ha.

5. Dalsze zwiększenie cen winy.

Jeżeli kiedykolwiek nazwa "złote runo" miała zastosowanie do winy, to chyba nigdy nie było to silniejszą niż w ostatnich miesiącach, kiedy niedojrzała stawała się owoce nazywana była złotym widnem. Tendencja cen z połowy stycznia na aukcjach w Australii i Nowej Zelandii wskazuje, iż lutowe aukcje w Londynie zostaną otwarte przy rekordowym poziomie cen. W transakcjach majowych miejsce w Australii ceny merino podniosły się o 20% w stosunku do poziomu z połowy grudnia a crossbredów o 10%. Charakterystycznym momentem ostatnich aukcji był silny wpływ ze strony Stowarzyszeń Zjednoczonych Krajów Kontynentu Europejskiego i Wielkiej Brytanii. Według niektórych źródeł, iż przemysł angielski powstrzymuje się od większych zakupów winy w pierwszeństwie sezonu australijskiego w września i października, spóźniając się przyznajmniej nie wielkiego spadku cen. Podobna polityka stosowana była w listopadzie i grudnia w czasie aukcji nowozelandzkich.

Główną przyczyną obecnej zmiany cen winy jest zjawisko o 10% mniejszej podaży handlowej bezpośrednio do stepnej dla nabywców od 10-cio miesięcznej konsumpcji winy w 1950 r. W Australii i w Południowej Afryce około połowy tegorocznej strzasy zostało już sprzedane a Nowa Zelandia sprzedaje już przeszło 1/3 tegorocznej produkcji. Pomimo tych znaczących dostaw zapasy w głównych krajach importujących są nadal bardzo niskie.

Z ostatnich obserwacji należy sądzić, iż ceny winy australijskiej w Londynie mogą dalej wykazać wzrost w lutym o ok. 20%, a wino nowozelandzkie na skutek wysokiej produkcji /18 d. 19/ natomiast wykazywać może wzrost o ok. 10%. Najwyższe ceny winy na aukcjach w Sydney notowano 11 stycznia, kiedy zapłacono za merino 302 d. za 10. Wielokrotnie za większe partie płacono tego dnia 291, 292 i 297 d. za 10. O ile w pierwszych dniach aukcji w większym poszukiwaniu były najwyższe gatunki merino o tyle z połowy stycznia nabywają melbourni, iż agenci amerykańscy dokonują dużych zakupów crossbredów i gatunków na wieżobnie okrycia.

Powyższe zakupy dokonywane są na cele wojskowe, jako że normalne zakupy amerykańskie dotyczą przeważnie najwyższych gatunków wełny na użytek cywilny. Japonia również kupuje te same gatunki wełny mundurowej, płacąc za nie w szterlingach australijskich.

Z pozostałych zapasów wełny zakumulowanych w końcu wojny przez rządy imperium brytyjskiego w wysokości 10.5 mil.bel zostało jeszcze obecnie 171 tys.bel. Wełna ta rzucona zostanie na aukcje w pierwszej połowie b.r. z czego 139 tys. bel na aukcje w Anglii a reszta - w Australii i Nowej Zelandii.

Prowizoryczne szacunki produkcji wełny w 1950/51 dokonane przez Commonwealth Economic Committee wskazują na wzrost produkcji o 1% w stosunku do poziomu produkcji z 1949/50 r.

Szacunek światowej produkcji wełny surowej
/w mil.lb na bazie niepr./

K r a j e	średnia 1934-38	1949/50	1950/51 ^{a/}
<u>Ogółem:</u>	3.788	3.938	3.979
w tym:			
kraje Imperium Ang.	1.791	1.965	1.969
w tym:			
Australia	995	1.165	1.190
Nowa Zelandia	300	390	372
Poł.Afryka	261	225	220
Argentyna	376	476	480
Stany Zjednoczone	451	265	267
Urugwaj	114	155	155
<u>m e r i n o</u>	1.393	1.353	1.367
<u>crossbredy</u>	1.598	1.771	1.781
<u>i n n a</u>	797	814	831

a/ - dane prowizoryczne.

6. Wzrost zbiorów juty we Wschodnim Bengalu.

Pomimo zmniejszenia obszaru uprawy juty we Wschodnim Bengalu, ostatnie meldunki wskazują, że zbiór tegoroczny 1950/51 będzie większy o przeszło milion bel w porównaniu do produkcji z sezonu ubiegłego. Na 530 tys.ha wydanych pozwoleń producentom juty w sezonie ubiegłym jedynie 505 tys.ha znalazło się pod uprawą i objęte zostało zbiorami. Szacunek produkcji w b.sezonie określa ją na 4.355 tys.bel w porównaniu do 3.333 tys.bel w roku ubiegłym. Eksport juty z tego najważniejszego obszaru jej produkcji wyniósł

ty z tego najważniejszego obszaru tej produkcji wyniósł w porównaniu do 3.333 tys. bel w roku ubiegłym. Eksport w Szacunek produkcji w bieżącym okresie jest na 4.355 tys. bel. tys. ha znalazło się pod uprawą i objęte zostało zbiorami. pozwoleni producentom łący w sezonie ubiegłym jedynie 502 do produkcji z sezonem ubiegłego. Na 530 tys. ha wyznaczonych 1950/51 będzie większy o przeszło milion bel w porównaniu nim Benalia, ustalenie meliunki wskazują, że zbiór tegoroczny. Pomimo zmniejszenia obszaru uprawy łący we Wschod-

6. Wzrost zbiorów łący we Wschodnim Benalii.

a) - dane prowizoryczne.

1 n n a			
crossbredy			
m e r i n o			
1.369	1.353	1.393	1.397
1.781	1.771	1.598	1.597
831	814		
Urugwaj			
155	155	114	
Stany Zjednoczone			
267	265	451	
Argentyna			
480	476	376	
Pół. Afryka			
250	225	261	
Nowa Zelandia			
375	390	300	
Australia			
1.190	1.165	995	
w tym:			
Kraje Imperium Ang.			
1.969	1.965	1.791	
Ordium			
3.979	3.938	3.788	
K r a j e			
1950/51	1949/50	1934-38	średnia

Szacunek światowej produkcji weiny surowej
w mil. lb na bazie niepr.

1949/50 r.
Wzrost produkcji o 1% w stosunku do poziomu produkcji z
dokonane przez Commonwealth Economic Committee wskazuje na
Prowizoryczne szacunki produkcji weiny w 1950/51

Nowej Zelandii.
139 tys. bel na aukcje w Anglii a reszta - w Australii i
ona zostanie na aukcje w pierwszej połowie b.r. z czego
mil. bel zostało jeszcze obecnie 171 tys. bel. Weina ta rzu-
wojny przez rządy imperium przytykłego w wysokości 10 5
z pozostałych zapasów weiny zakumulowanych w końcu

gach australijskich.
same gatunki weiny mundaurowej, płacąc za nie w szterlin-
gatunków weiny na użytek cywilny. Japonia również kupuje te
normalne zakupy amerykańskie dotyczą przeważnie najwyższych
Powyższe zakupy dokonywane są na cele wojskowe, jako że

w pierwszych dziesięciu miesiącach roku ubiegłego 2.420 tys.bel, czyli nieco więcej niż w r.ub.

7. Produkcja przemysłu bawełnianego i jedwabiu sztucznego w Anglii.

Aczkolwiek ostateczne cyfry produkcji przemysłu bawełnianego i jedwabiu sztucznego w Anglii będą znane dopiero za kilka tygodni z fragmentarycznych danych można wywnioskować, iż oba przemysły wykazują wzrost produkcji. Przemysł jedwabiu sztucznego wyprodukował przędzy i włókna ciągłego w ilości od 168 do 170 tys.ton łącznie w porównaniu do 131 tys. ton w 1949 r. W przemyśle bawełnianym produkcja wzrosła od 5 do 6% w stosunku do roku poprzedniego, kiedy produkcja przędzy wyniosła 449 tys. ton. Produkcja odzieży wykazuje zwyżkę około 7% w stosunku do roku 1949 kiedy osiągnęła ona 2.368 mil.m.b. Na powyższy wzrost produkcji w przemysłach wymienionych wpłynęło w znacznej mierze powiększone zatrudnienie /ca 10.000 pracowników więcej/ a w wypadku jedwabiu sztucznego zwiększenie zdolności wytwórczej przez uruchomienie dużych zakładów w Północnej Irlandii.

W chwili obecnej nie wydaje się, aby wysoki poziom produkcji z ostatnich miesięcy mógł być nadal utrzymany w 1951 r. Dostawy bawełny surowej zostaną prawdopodobnie ograniczone dla poszczególnych producentów "nie zbrojenio- wych" jak to ma już miejsce w Stanach Zjednoczonych. Przemysł jedwabiu sztucznego został poinformowany niedawno o 15-to procentowym obcięciu dostaw kwasu siarkowego. Trudno jest ocenić obecnie jaki będzie miało to wpływ na poziom produkcji włókna sztucznego lecz dostawy przędzy wiskozo- wej i włókna ciągłego mają być zmniejszone o ca 15% w najbliższych 8-miu miesiącach. W tym samym czasie ceny odzie- ży i wyrobów z jedwabiu sztucznego /utility/ produkowanych z włókna ciągłego mają być podniesione o 12.5%. Stosunko- wo niedawno Board of Trade zmienił swe poprzednie zarządze- nie co do produkcji odpowiednich typów i rozmiarów odzie- ży z jedwabiu sztucznego /chodzi tu o odzież powszechnego użytku t.zw. utility/. Obecnie odzież ta może być produ- kowana w dowolnych modelach i rozmiarach przy utrzymaniu wyznaczonych cen i jakości.

8. Holenderski eksport artykułów odzieżowych.

W okresie od ubiegłej jesieni "tydzień mody" w Amsterdamie, oraz późniejsza impreza tego typu w końcu li- stopada wykazały poważny wzrost zainteresowania importe- rów europejskich holenderskimi artykułami odzieżowymi. Grupa tych artykułów wykazuje w ostatnich latach szybki wzrost wywozu. I tak n.p. w 1946 r. Holandia eksportowała damskiej odzieży za 10 mil.guld., w 1947 r. pozycja ta wzro- sła do 23 mil., w 1949 r. podwoiła się o 48 mil.guld.

w pierwszych dziesięciu miesiącach roku ubiegłego 5.450 tys. bel, czyli nieco więcej niż w r. ub.

7. Produkcja przemysłu bawlnianego i jedwabiu sztucznego

w Anglii.

Azkołwiek ostatnie trzy produkcje przemysłu bawlnianego i jedwabiu sztucznego w Anglii będą znane dopiero za kilka tygodni z fragmentarycznych danych można wywnioskować, iż oba przemysły wykazują wzrost produkcji. Przemysł jedwabiu sztucznego wyprodukował przędzy i włókna o wartości 168 do 170 tys. ton łącznie w porównaniu do 171 tys. ton w 1949 r. W przemyśle bawlnianym produkcja wzrosła o 5 do 6% w stosunku do roku poprzedniego, kiedy produkcja przędzy wyniosła 449 tys. ton. Produkcja przędzy wykazuje wzrost około 7% w stosunku do roku 1949 kiedy osiągnęła ona 5.368 mil. m. d. Na powyższy wzrost produkcji w przemyśle wymienioch wpłynęło w znaczącej mierze zwiększone zatrudnienie /ca 10.000 pracowników więcej/ a w wypadku jedwabiu sztucznego zwiększenie zdolności wytworzenia przędzy uruchomienie nowych zakładów w Północnej Irlandii.

W chwili obecnej nie wydaje się, aby wysoki poziom produkcji z ostatnich miesięcy mógł być nadal utrzymywany w 1951 r. Dostawy bawełny surowej zostaną prawdopodobnie ograniczone dla poszczególnych producentów "nie zbrojeniu" jak to ma już miejsce w Stanach Zjednoczonych. Przemysł jedwabiu sztucznego został poinformowany niedawno o 12-ty procentowym obniżeniu dostaw kwasu siarkowego. Trudno jest ocenić obecnie jaki będzie miało to wpływ na poziom produkcji włókna sztucznego lecz dostawy przędzy wskazują, że i włókna ciętego mają być zmniejszone o ok. 15% w najbliższych 8-miu miesiącach. W tym samym czasie ceny obniżą się i wyroby z jedwabiu sztucznego /utilty/ produkowanych z włókna ciętego mają być podniesione o 12,5%. Stosunkowo niedawno Board of Trade zmienił swe poprzednie zarządzenie co do produkcji odpowiednich typów i rozmiarów obcięcia z jedwabiu sztucznego /choć tu o obcięcie powszechnego użytku t.j. utilty/. Obecnie obcięcie to może być produkowane w dowolnych modelach i rozmiarach przy utrzymaniu wyznaczonych cen i jakości.

8. Holenderski eksport artykułów odzieżowych.

W okresie od ubiegłego jesieni "twardzieli mody" w Amsterdamie, oraz podnieśli importu tego typu w końcu listopada wykazują powolny wzrost zainteresowania importu z europejskich holenderskimi artykułami odzieżowymi. Grupa tych artykułów wykazuje w ostatnich latach szybki wzrost wywozu. I tak n.p. w 1946 r. Holandia eksportowała damskiej odzieży za 10 mil. guld., w 1947 r. powyżej ta wartość do 23 mil., w 1949 r. podwoiła się o 48 mil. guld.

a w r.ub. osiągnęła prawdopodobnie około 70 mil.guld.Głównymi odbiorcami artykułów odzieżowych z Holandii były w r. ub. następujące kraje: Niemcy Zachodnie - przeszło 50% ogólnego eksportu, Belgia i Luxemburg, Indonezja, Szwecja, Anglia, Norwegia, Finlandia i Szwajcaria.

METALE I WYROBY.

1. Reglamentacja konsumpcji cynku w Anglii.

Na skutek protestów wielu producentów drobnych wyrobów metalowych władze rządowe opublikowały w początkach stycznia bardziej szczegółowe omówienie ograniczeń konsumpcji cynku, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego b.r. Z wyjaśnień rządowych wynika, iż początkowy zakaz używania cynku do galwanizowania naczyń na wodę i płyny, oraz wszelkiego rodzaju śmietniczek, kubłów i skrzynek na śmieci, zostaje zmieniony i dotyczy tylko drugiej grupy z wyżej wymienionych artykułów. W wypadku zastosowania poprzedniej wersji zarządzenia, oszczędność w konsumpcji cynku wyniosłaby około 10 tys.ton rocznie, czyli 1/4 ilości zużywanej przez tę gałąź przemysłu, lecz co najmniej 1/3 istniejących drobnych zakładów galwanizacyjnych musiałaby być unieruchomiona.

Powyższe ustępstwo szeroko reklamowane przez czynniki rządowe nie posiada tak dużego znaczenia - pisze Economist - wobec faktu obcięcia o połowę przydziałów zwykłego cynku dla całego przemysłu drobnych wyrobów metalowych. Powyższe zarządzenia spowodują, iż produkcja wielu artykułów metalowych będzie musiała być zmniejszona. Dotyczyć to np. będzie produkcji zbiorników na wodę dla domów mieszkalnych, metalowych okien, armatury budowlanej i okrętowej itd. Z istniejących 150 firm galwanizacyjnych 50 stanowią małe zakłady, dla których, w większości wypadków, ograniczenie przydziałów cynku równoznaczne będzie z zawieszeniem ogólnej produkcji.

Jeśli chodzi o efekty ograniczeń w konsumpcji cynku przez ciężki przemysł metalowy to należy przede wszystkim stwierdzić, iż produkcja blachy cynkowej zużywająca rocznie około 24 tys.ton cynku będzie musiała być praktycznie prawie całkowicie zatrzymana, a produkcja rur cynkowych poważnie ograniczona. Produkcja drutu cynkowego nie jest w tej chwili objęta ograniczeniami, aczkolwiek istnieją instrukcje co do cieńszego i ekonomiczniejszego galwanizowania.

2. Stany Zjednoczone zawieszają strategiczne zakupy cynku.

Rząd Stanów Zjednoczonych zdecydował w dn.8 stycznia zawiesić zakupy cynku na t.zw. zapasy strategiczne na okres najbliższych 6-ciu miesięcy t.zn. do 30 czerwca r.b. Koła handlowe w Stanach Zjednoczonych uzasadniają akcję rządu silnym brakiem cynku na cywilnym rynku amerykańskim,

a w r. ub. osiągnęła prawdopodobnie około 70 mil. funt. Głównymi odbiorcami artykułów obciążonych z Holandii były w r. ub. następujące kraje: Niemcy Zachodnie - przeszło 50%, ogólnego eksportu, Belgia i Luksemburg, Indonezja, Szwecja, Anglia, Norwegia, Finlandia i Szwajcaria.

METALE I WYROBY.

1. Reklamantaż konsumpcji cynku w Anglii.

Na skutek protestów wielu producentów drobnych wyrobów metalowych władze rządowe opublikowały w październiku 1934 r. wyświadczenia barższej oszczędności omdwienie ograniczeń konsumpcji cynku, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1935 r. Wyświadczenia rządowych wyników, iż państwowy zakaz używania cynku do galwanizowania naczyń na wodę i piwny, oraz wszelkiego rodzaju śmietników, kufów i skrzynek na śmieci, zostały zmienione i dotyczy tylko drugiej grupy z wyjątkiem wymienionych artykułów. W wypadku zastosowania poprzedniej wersji zarządzenia, oszczędność w konsumpcji cynku wyniosłaby około 10 tys. ton rocznie, czyli 1/4 ilości zużywanego przez te zakłady przemysłu, lecz co najmniej 1/3 istniejących drobnych zakładów galwanizacyjnych musiałaby być uruchomiona.

Powysze ustępstwo szeroko reklamowane przez czynników rządowych nie posiada tak dużego znaczenia - pisze Economist - wobec faktu obciążenia o połowę przydziałów zwykłego cynku dla całego przemysłu drobnych wyrobów metalowych. Powysze zarządzenia spowodują, iż produkcja wielu artykułów metalowych będzie musiała być zmniejszona. Dotyczy to np. będzie produkcji zbiorników na wodę dla domów mieszkalnych, metalowych okien, armatury budowlanej i okrętowej itd. Z istniejących 150 firm galwanizacyjnych 50 stanowią małe zakłady, dla których, w większości wypadków, ograniczenie przydziałów cynku równoznaczne będzie z zawieszeniem ogólniej produkcji.

Jeżeli chodzi o efekty ograniczeń w konsumpcji cynku przez ciężki przemysł metalowy to należy przede wszystkim stwierdzić, iż produkcja blachy cynkowej zużywającej rocznie około 24 tys. ton cynku będzie musiała być praktycznie prawie całkowicie zatrzymana, a produkcja rur cynkowych poważnie ograniczona. Produkacja drutu cynkowego nie jest w tej chwili objęta ograniczeniami, aczkolwiek istnieją instrukcje co do ciękania i ekonomizniejszego galwanizowania.

2. Stany Zjednoczone zawieszają strategiczne zakupy cynku.

Rząd Stanów Zjednoczonych zdecydował w dn. 8 stycznia 1935 zawiesić zakupy cynku na t.zw. zapasy strategiczne na okres najbliższych 6-ciu miesięcy t.zn. do 30 czerwca 1935. Koła handlowe w Stanach Zjednoczonych uszczelniają akcję, rzędu silnym brakiem cynku na całym rynku amerykańskim.

co spowodowało już zmniejszenie się produkcji wielu artykułów, oraz znacznymi zapasami rządowymi, które oceniane są na 600 tys. ton, czyli około 67,5% rocznej produkcji cynku w USA. W przeciwieństwie do tak kolosalnych zapasów ilość cynku w rękach prywatnych hurtowników wynosiła na koniec grudnia 8.962 tony, czyli najmniej od listopada 1925 r. i o 75 tys. ton mniej niż o rok wcześniej. Na koniec roku 1950 ilość nie wykonanych dostaw cynku na wcześniejsze zamówienia wzrosła bardzo silnie osiągając poziom 74.795 ton. Według danych American Zinc Institute produkcja cynku w Stanach Zjednoczonych wyniosła w 1950 r. 910.375 ton /short/, czyli o 5% więcej niż w roku poprzednim.

3. Wahania cen cyny na giełdzie londyńskiej.

W okresie pierwszych 3-ch tygodni stycznia cena cyny na rynku londyńskim wykazywała szereg wahań, przy czym najniższy poziom notowano w połowie stycznia w związku ze znaczną obniżką cen na Malajach po 10 stycznia. Oficjalna cena w dn. 15 stycznia standart cash wynosiła 1.175 £ za tonę. Od tego dnia cena lekko zwiększa się do poziomu 1.250 £ za tonę w dn. 23 stycznia i po przejściowej obniżce dnia następnego osiąga w dn. 26 stycznia 1.270 £ za tonę /standart cash/.

4. Brak białej blachy w Anglii.

Fabrykanci konserw w Wielkiej Brytanii wyrażają duże zaniepokojenie w związku z obniżeniem przydziałów białej blachy do produkcji puszek konserwowych. Jakkolwiek program zbrojeń nie wywarł jeszcze żadnego wpływu na zapasy białej blachy - pisze Financial Times - już w miesiącu grudniu r.ub. rynek wewnętrzny otrzymywał o 15 do 20% mniej przydziały tej blachy aniżeli w tym samym okresie o rok wcześniej.

Pomimo oficjalnego oświadczenia ministra Webb'a, że przydziały blachy białej będą dokonywane w 1951 r. /tylko, że będą one mniejsze niż w r.ub./, niektórzy fabrykanci konserw nie otrzymali dotychczas żadnych przydziałów. Jedną z największych firm oświadczyła niedawno, iż zmuszona jest zamknąć w najbliższej przyszłości 6 fabryk z powodu braku surowca do wyrobu puszek.

5. Kanada planuje wprowadzenie kontroli metali kolorowych.

Kanadyjski minister handlu oświadczył, iż rząd planuje wprowadzenie kontroli metali kolorowych takich jak: nikiel, miedź i cynk, oraz utworzenie specjalnego departamentu w ministerstwie handlu dla metali kolorowych. Nowy departament posiadać będzie takie same uprawnienia co niedawno stworzony dział dla kontroli stali. Wprowadzenie kontroli metali kolorowych ograniczy w pierwszym rządzie produkcję samochodów, oraz wszelkiego rodzaju pojazdów mecha-

co spowodowało już zmniejszenie się produkcji wielu artyku-
łów, oraz znacznymi zapasami rzędowymi, które oceniane są
na 600 tys. ton, czyli około 67,5% rocznej produkcji cynku
w USA. W przeciwnieństwie do tak kolosalnych zapasów ilość
cynku w rezerwach prywatnych hurtowników wynosiła na koniec
grudnia 8.962 tony, czyli najmniej od listopada 1952 r.
i o 72 tys. ton mniej niż o rok wcześniej. Na koniec roku
1950 ilość nie wykonanych dostaw cynku nie wzrosła z za-
mówienia wzrosła bardzo silnie osiągając poziom 74.722 ton.
Według danych American Zinc Institute produkcja cynku w Sta-
nach Zjednoczonych wyniosła w 1950 r. 910.372 ton (short),
czyli o 25 więcej niż w roku poprzednim.

3. Wahań cen cyny na giełdzie londyńskiej.

W okresie pierwszych 3-oh tygodni stycznia cena
cyny na rynku londyńskim wykazywała szereg wahań, przy czym
najniższy poziom notowano w połowie stycznia w związku ze
znaczną obniżką cen na Malajach po 10 stycznia. Oficjalna
cena w dn. 15 stycznia standard czasu wynosiła 1.175 £ za
tonę. Od tego dnia cena lekko zwiększyła się do poziomu 1.250
£ za tonę w dn. 23 stycznia i po przejściowej obniżce dnia
następnego osiąga w dn. 26 stycznia 1.270 £ za tonę (stan-
dard czasu).

4. Brak działu blachy w Anglii.

Fabrykanał konserw w Wielkiej Brytanii wyraża
duże zaniepokojenie w związku z opóźnieniem przydziału dla-
tej blachy do produkcji puszek konserwowych. Jakkolwiek
program produkcji nie wywarł jeszcze żadnego wpływu na za-
sy działu blachy - pismo Financial Times - już w mieście
grudnia r. ub. rynek wewnętrzny otrzymywał o 15 do 20% mniej
aż przydziału tej blachy aniżeli w tym samym okresie o rok
wcześniej.

Pomimo oficjalnego oświadczenia ministra Webb'a, że
przydział blachy działu będzie dokonywane w 1951 r. (tylko,
że będą one mniejsze niż w r. ub.), niektórzy fabrykanał
konserw nie otrzymali dotychczas żadnych przydziałów. Jed-
ną z najcięższych firm oświadczyło niedawno, iż zmuszona
jest zamknąć w najbliższej przyszłości 6 fabryk z powodu
braku surowca do wyrobu puszek.

5. Kanada planuje wprowadzenie kontroli metali kolorowych.

Kanadyjski minister handlu oświadczył, że rząd pla-
nuje wprowadzenie kontroli metali kolorowych takich jak:
nikiel, miedź i cynk, oraz utworzenie specjalnego departa-
mentu w ministerstwie handlu dla metali kolorowych. Nowy
departament posiadać będzie także same uprawnienia co nie-
dawno stworzony dział dla kontroli stali. Wprowadzenie kon-
troli metali kolorowych ograniczy w pierwszym rzędzie pro-
dukcję samochodów, oraz wszelkiego rodzaju pojazdów mecha-

nicznych, jak również fabrykację chłodzi, armatury oraz sprzętów domowych i przemysłu elektrotechnicznego.

6. Meldunki ze światowego rynku rtęci.

W początkach stycznia zwyżkowały ceny rtęci. W Londynie zwyżka wyniosła o 23%, a cena podskoczyła do poziomu 59 £. za 75 lb. Powyższy wzrost ceny spowodowany został w pierwszym rzędzie podniesieniem ceny eksportowej rtęci hiszpańskiej ze 130 \$ na 160 \$ za 75 lb. W Nowym Yorku ceny rtęci podniosły się nawet wyżej, osiągając poziom \$ 185 za 75 lb.

7. Trudności przemysłu hutniczego i stalowego w Anglii.

Związek producentów przemysłu samochodowego w Anglii ogłosił w dn. 9 stycznia, że przydziały blachy stalowej do wyrobu karoserii samochodów zostały poważnie zmniejszone. W związku z tym należy spodziewać się, że w pierwszym kwartale b.r. produkcja samochodów zostanie zmniejszona o 15 - 20%. Jako przyczyny ograniczenia dostaw blachy stalowej podaje się fakt zaprzestania eksportu blachy stalowej do Anglii przez Niemcy Zachodnie, które żądały podwyżki ceny o 30 \$ na tonie, jak również okoliczność, iż Wielka Brytania eksportować musi jeszcze przez jakiś czas blachę stalową w ramach zawartych już kontraktów.

Wszystkie powyższe wywody są jedynie przykrywką istotnych przyczyn obcięcia dostaw i przydziałów blachy stalowej, przyczyn wszystkim dobrze znanych. U progu, czy w pierwszej fazie zbrojeń angielski przemysł stalowy pomimo osiągniętych w r. ub. 16,3 mil. ton, czyli o 1/2 mil. ton więcej niż o rok wcześniej, stoi wobec poważnych trudności i już obecnie mówi się otwarcie o produkcji 15,5 mil. ton w 1951 r. i to przy "sprzyjających warunkach".

W pierwszym rzędzie należy spodziewać się zmniejszenia przynajmniej o połowę eksportu walcówki stalowej, aczkolwiek nie można mieć pewności - pisze Economist - czy powyższe obcięcie oraz utrzymanie importu w ilości 700 tys. ton - co jest jeszcze mniej pewne - rozwiąże problem trudności "stalowych" w r. b. W chwili obecnej przy sytuacji kiedy eksporterzy rud żelaznych dyktują warunki, a opóźnienie w odbiorze rudy na skutek braku tonażu oznacza utratę dostaw /jak to miało miejsce w Anglii w grudniu r. ub. kiedy straciła ona 600 tys. ton rudy szwedzkiej i afrykańskiej/ zapewnienie sobie dostaw 9 - 10 mil. ton zagranicznej rudy w 1951 r. nastrończyć może dla przemysłu angielskiego poważne trudności, przy silnej konkurencji ze strony Stanów Zjednoczonych importujących już obecnie przeszło 3 mil. ton rud europejskich. W rzeczywistości rudy żelazne są w tak silnym zapotrzebowaniu w chwili obecnej, iż w wypadku niedostatecznie szybkiego za-

pewnienia sobie dostaw w pierwszym kwartale r.b. w późniejszych miesiącach możliwości dostaw będą z pewnością znacznie mniejsze.

Drugim wąskim gardłem na horyzoncie jest złom żelazny, którego dostawy z Niemiec Zachodnich do Anglii oceniane są w tym roku na 1 mil. ton w porównaniu z 2 mil. ton importowanych w r. ub. Wydaje się jednak, iż szacunek 1 mil. ton złomu niemieckiego jest bardzo optymistyczny z uwagi na zakontraktowane dotychczas na okres pierwszych 6-ciu miesięcy r.b. niecałych 450 tys. ton, oraz na szybkie kurczenie się nadwyżek wywozowych złomu w samych Niemczech Zachodnich.

Do powyższych trudności przemysłu stalowego, tak w Anglii jak i w innych krajach Europy Zachodniej - dodać należy jeszcze duży niedobór koksu hutniczego, którego zapasy w niektórych hutach brytyjskich wystarczyły w połowie stycznia jedynie na tydzień pełnej produkcji surówki, oraz poważne zwichnięcie ogólnej kalkulacji produkcji przez nieustanny wzrost kosztów produkcji. W ciągu zaledwie 6-ciu tygodni frachty na rudę północno-afrykańską więcej niż podwoiły się osiągając rekordowy poziom 45 \$ za tonę. Zwyczajka cen objęła ponadto złom żelazny, metale stopowe oraz koks.

8. Eksport przemysłu stalowego Niemiec Zachodnich.

Przemysł hutniczy i stalowy Trizonii eksportował w grudniu ub.r. około 100 - 120 tys. ton walcówki w porównaniu do 150 tys. ton w listopadzie. Ogólne dostawy stali i żelaza na rynek krajowy i na eksport wyniosły w grudniu 740 tys. ton wobec 835 tys. ton w listopadzie. Ogólny eksport walcówki z Trizonii szacowany jest w 1950 r. na 1,5 mil. ton, czyli trzykrotnie większy niż w 1949 r. Łączne dostawy na rynek wewnętrzny i zagraniczny osiągnęły 8,5 mil. ton wobec 6,1 mil. ton o rok wcześniej. Jak szacuje Machinery Lloyd zamówienia na stal walcowaną w Niemczech Zachodnich wynosiły w r. ub. 13,8 mil. ton, z tego 2,2 mil. stanowiły zamówienia zagraniczne. W 1949 r. odpowiednie cyfry wynosiły 5,3 mil. i 550 tys. ton.

Sygnalizowany przez Wiadomości Handlu Zagranicznego spadek wywozu złomu żelaznego z Niemiec Zachodnich miał ponownie miejsce w grudniu ub.r. kiedy Trizonia eksportowała jedynie 85 tys. ton wobec 92 i 94 tys. ton w miesiącach poprzednich i 206 tys. ton średniej miesięcznej trzeciego kwartału r. ub. Wobec faktu, że na styczeń dostawy złomu dla przemysłu krajowego spadły do 85 tys. ton, co było rekordowo niskim poziomem, istnieje dążenie, aby kwoty miesięcznego eksportu złomu w 1951 r. nie przekraczały 50 tys. ton, co jest poniżej kontraktów z Anglią i Stanami Zjednoczonymi.

nie miażdżące. Pewnienia sobie dostaw w pierwszym kwartale r. b. w podzię-
ższych miastach możliwości dostaw będą z pewnością znac-

Drugim wąskim gardłem na horyzoncie jest ziom że-
lany, którego dostawy z Niemiec Zachodnich do Anglii oce-
niane są w tym roku na 1 mil. ton w porównaniu z 2 mil. ton
importowanych w r. ub. Wydaje się jednak, iż szacunek 1 mil.
ton ziomu niemieckiego jest bardzo optymistyczny z uwagi
na zakontrektowane dotychczas na okres pierwszy 6-ciu
miesięcy r. b. niecały 450 tys. ton, oraz na szybkie kur-
czenie się nadwyżek wywozowych ziomu w samych Niemczech
Zachodnich.

Do powyższych trudności przemysłu stalowego, tak
w Anglii jak i w innych krajach Europy Zachodniej - dodać
należy jeszcze duży niedobór koksu hutniczego, którego za-
pas w niektórych hutach prywatnych wystarczy w połowie
stycznia jedynie na tydzień pełnej produkcji surowców, oraz
poważne zwężenie ogólnej kalkulacji produkcji przez nie-
ustanny wzrost kosztów produkcji. W ciągu zaledwie 6-ciu
tygodni trwały na ruder podnocono-afrykańską więcej niż po-
dwój się osiągnęło rekordowy poziom 45 z za tonę. Zwyska
cen objęła ponadto ziom żelazny, metale stopowe oraz koks.

8. Eksport przemysłu stalowego Niemiec Zachodnich.

Przemysł hutniczy i stalowy Trizonia eksportował
w grudniu ub. r. około 100 - 120 tys. ton walców w porów-
naniu do 150 tys. ton w listopadzie. Ogólne dostawy stali
i żelaza na rynek krajowy i na eksport wyniosły w grudniu
740 tys. ton wobec 875 tys. ton w listopadzie. Ogólny eks-
port walców z Trizonii szacowany jest w 1950 r. na 1,2
mil. ton, czyli trzykrotnie więcej niż w 1949 r. Ilość do-
staw na rynek wewnętrzny i zagraniczny osiągnęły 8,5 mil.
ton wobec 6,1 mil. ton o rok wcześniej. Tak szacuje Nacchi-
nery Lloyd zamówienia na stal walcowaną w Niemczech Zachod-
nich wyniosły w r. ub. 13,8 mil. ton, z tego 2,5 mil. stano-
wiły zamówienia zagraniczne. W 1949 r. odpowiednie cyfry
wyniosły 5,3 mil. i 250 tys. ton.

Sygnalizowany przez Wiadomości Handlu Zagraniczne-
go spadek wywozu ziomu żelaznego z Niemiec Zachodnich miał
ponownie miejsce w grudniu ub. r. Kiedy Trizonia eksporto-
wała jedynie 85 tys. ton wobec 92 i 94 tys. ton w miesiącach
poprzednich i 206 tys. ton średniej miesięcznej trzeciego
kwartału r. ub. Wobec faktu, że na styczeń dostawy ziomu dla
przemysłu krajowego spadły do 85 tys. ton, co było rekordo-
wo niskim poziomem, istniejące dążenie, aby kwoty miesięcz-
nego eksportu ziomu w 1951 r. nie przekroczyły 50 tys. ton,
co jest poniżej kontraktów z Anglią i Stanami Zjednoczonymi.

DOBRA INWESTYCYJNE

1. Duże zamówienie Turcji na traktory angielskie.

Jak donosi Machinery Lloyd z 13 stycznia firma H. Ferguson Ltd. otrzymała zamówienia na dostawy w 1951 r. w czasie możliwie najkrótszym 1.000 traktorów i części na ogólną sumę £.500 tys. Podobne zamówienie w r.ub. opiewało na £.250 tys. Firma Ferguson posiada obecnie w Turcji kilka ośrodków szkoleniowych i montażowych dla szkolenia rolników tureckich w obsłudze traktorów.

2. Budowa fabryki łożysk kulkowych w Holandii.

Zgodnie z ostatnim oświadczeniem firmy Nederlandse Maatschappij voor Kogellagers S.K.F., firma ta zamierza wybudować dużą fabrykę łożysk kulkowych w miejscowości Veenendaal. Produkcja tych zakładów rozpocznie się już w pierwszych miesiącach 1952 r.

3. Zapotrzebowanie na sprzęt kopalniany w Szwecji.

Suma 8 mil.Kr. została przeznaczona przez rząd szwedzki na zakup sprzętu kopalnianego dla projektowanej kopalni miedzi i cynku koło Adak - Rudtjebäch Mines. Złóża rudy, znajdujące się w tym okręgu, oceniane są na 3,3 mil. ton i posiadają zawartość 1% miedzi, 4,25% cynku oraz 42% siarki.

4. Radioodbiorniki fińskie.

Około 72% wszystkich odbiorników czynnych w Finlandii pochodzi z produkcji krajowej. Udział ich wzrasta rok rocznie. W r.ub. jednak na skutek trudności produkcyjnych na 88 tys. zapotrzebowanych aparatów radiowych jedynie 64,5 tys. zostało dostarczone. Około 20 tys. radioodbiorników Finlandia zamierza importować w 1951 r.

5. Produkcja nowych maszyn do szycia w Norwegii.

Jeden z konstruktorów norweskich skonstruował maszynę do szycia, której masowa produkcja zostanie niebawem rozpoczęta w zakładach Königsberg Arms Factory w południowej Norwegii. Maszyna ta jest znacznie uproszczonym modelem, posiadając jedynie 1/3 części składowych w porównaniu do ostatnich modeli maszyn singerowskich. Stałe części maszyny będą zrobione ze szlancowanego aluminium co znacznie zmniejszy jej wagę. Największym jednak plusem nowej maszyny jest jej taniość i przystosowanie do masowej produkcji. Jej wydajność jest bardzo znaczna, osiągająca 1500 ściegów na minutę, czyli około dwa razy więcej niż maszyny singerowskiej. Model i prototypy tej maszyny wypróbowane już były w szeregu zakładach a ostatnio przez szereg tygodni stosowano je do

DOBRA INWESTYCYJNE

1. Duże zamówienie Turcji na traktory angielskie.

Jak donosi Maszynery Lloyd z 15 stycznia firma H. Ferguson Ltd. otrzymała zamówienie na dostawę w 1951 r. w czasie możliwie najkrótszym 1.000 traktorów i części na ogólną sumę £.500 tys. Podobne zamówienie w r. ub. opiewało na £.250 tys. Firma Ferguson posiada obecnie w Turcji kilka ośrodków szkoleniowych i montażowych dla szkolenia rolników tureckich w obsłudze traktorów.

2. Budowa fabryki żołąsk kulikowych w Holandii.

Zgodnie z ostatnim oświadczeniem firmy Nederlandse Maatschappij voor Kogellegers S.K.F. firma ta zamierza wybudować dużą fabrykę żołąsk kulikowych w miejscowości Veenendaal. Produkta tych żołąsk rozpocznie się już w pierwszym miesiącu 1952 r.

3. Zapotrzebowanie na sprzęt kopalniany w Szwecji.

Suma 8 mil. Kr. została przeznaczona przez rząd szwedzki na zakup sprzętu kopalnianego dla projektowanej kopalni miedzi i cynku Kofo Adak - Rudstjebach Mines. Żołęta rudy, znajdujące się w tym okolicy, oceniane są na 3,3 mil. ton i posiadają zawartość 1% miedzi, 4,25% cynku oraz 42% siarki.

4. Radiodiodiorniki fińskie.

Około 75% wszystkich odbiorników czynnych w Finlandii pochodzi z produkcji krajowej. Udział ich wzrasta rok rocznie. W r. ub. jednak na skutek trudności produkcyjnych na 88 tys. zapotrzebowanych aparatów radiowych jedynie 64,5 tys. zostało dostarczone. Około 20 tys. radiodiodiorników Finlandia zamierza importować w 1951 r.

5. Produkta nowych maszyn do szycia w Norwegii.

Jeden z konstruktorów norweskich skonstruował maszynę do szycia, której masowa produkcja zostanie niebawem rozpoczęta w zakładach Konigsberg Arms Factory w południowej Norwegii. Maszyna ta jest znacznie uproszczonym modelem posiadającym jedynie 1/5 części składowych w porównaniu do ostatnich modeli maszyn szwajcarskich. Staje się maszyną bardzo zgrabną ze szlifowanym aluminium co znacznie zmniejsza jej wagę. Największym jednak plusem nowej maszyny jest jej łatwość i przystosowanie do masowej produkcji. Jej wydajność jest bardzo znaczna, osiąga 1500 szyci na minutę, czyli około dwa razy więcej niż maszyny szwajcarskiej. Model i prototypy tej maszyny wypróbowane już były w szeregach zakładach a ostatnio przez szereg tygodni stosowano je do

szycia mundurów wojskowych. Firma A/S Maskin Industry, która została utworzona celem sfinansowania produkcji masowej tej maszyny, rozpoczęła pertraktacje z Königsberg Arms Factory dla uruchomienia produkcji w ilości do 100 tys. maszyn rocznie. Ponieważ zapotrzebowanie Norwegii nie przekracza rocznie 10 tys. maszyn do szycia, większość produkcji zostanie przeznaczona na eksport. Prototyp maszyny, która jest chroniona 5-cioma międzynarodowymi patentami, wysłany został do Stanów Zjednoczonych w charakterze reklamy.

6. Produkcja sprzętu kolejowego w Anglii w 1950 r.

Poniższe zestawienie ilustruje produkcję sprzętu kolejowego w Anglii w okresie pierwszych trzech kwartałów ub.r. /w sztukach/:

	I kw.	II kw.	III kw.
parowozy /w szt./	215	174	185
w tym:			
na eksport	98	79	85
wagony osobowe łącznie	864	902	659
z motorowymi	64	104	94
w tym na eksport:	7.903	7.020	7.626
wagony towarowe	1.228	1.015	1.228
w tym na eksport:			
hamulce kolejowe, sprzęt			
sygnalizacyjny, telegraficzny,	1.493	1.470	1.324
drogowy, torowy /w 1000Ł./	648	743	655

7. Światowe obroty diamentami w 1950 r.

Handlowe koła londyńskie szacują, iż obroty światowe diamentami osiągnęły w r.ub. około 50 mil.Ł. w porównaniu do 28,5 mil.Ł. w 1949 r. Wzrost ten spowodowany jest tak wyższą ceną diamentów od momentu inwazji na Koreę, jak również zwiększonym światowym popytem. W okresie pierwszych trzech kwartałów r.ub. obroty diamentami osiągnęły już 35 mil.Ł. W ostatnim kwartale sprzedaż kamieni przemysłowych wyniosła 5.495 tys. Ł., czyli przeszło dwukrotnie więcej niż w kwartale poprzednim. W ciągu całego roku obroty diamentami przemysłowymi osiągnęły 12,6 mil.Ł., czyli najwięcej od kilkunastu lat. W chwili bieżącej należy przypuszczać, iż popyt światowy na diamenty przemysłowe będzie nadal wysoki, gdyż ma to bezpośredni związek z olbrzymimi wydatkami zbrojeniowymi. Jeśli chodzi o kamienie na brylanty to przy końcu r.ub. należy zanotować niewielki spadek obrotów w stosunku do trzeciego i pierwszego kwartału r.ub.

szycia mundurów wojskowych. Firma A/S Maskin Industri, która została utworzona celem sfinansowania produkcji maszyn tej maszyny, rozpoczęła produkcję z Konigsberg Arms Factory dla uruchomienia produkcji w ilości do 100 tys. maszyn rocznie. Ponieważ zapotrzebowanie Norwegii nie przekracza rocznie 10 tys. maszyn do szycia, większość produkcji została nie przeznaczona na eksport. Prototyp maszyny, która jest chroniona 2-osiową międzynarodowymi patentami, wysłany został do Stanów Zjednoczonych w charakterze reklamy.

6. Produkcja sprzętu kolejowego w Anglii w 1950 r.

Poniższe zestawienie ilustruje produkcję sprzętu kolejowego w Anglii w okresie pierwszych trzech kwartałów ub.r. /w sztukach/.

I kw. II kw. III kw.					
185	174	215	parowozy /w szt./		
85	79	98	w tym:		
659	905	864	na eksport		
94	104	64	wagony osobowe i czynniki		
7.626	7.020	7.903	z motorowymi		
1.228	1.015	1.228	w tym na eksport:		
			wagony towarowe		
			w tym na eksport:		
			hamulce kolejowe, sprzęt		
			sygnalizacyjny, telefoniczny		
1.324	1.470	1.493	ny, drogowy, torowy /w 1000 f./		
622	743	648	w tym na eksport:		

7. Światowe obroty diamentami w 1950 r.

Handlowe kolo londyńskie szacuje obroty światowe diamentami osiągnęły w r.ub. około 50 mil.f. w porównaniu do 28,5 mil.f. w 1949 r. Wzrost ten spowodowany jest tak zwątką cen diamentów od momentu wzrostu na Korei, jak również zwiększonym światowym popytem. W okresie pierwszych trzech kwartałów r.ub. obroty diamentami osiągnęły już 35 mil.f. W ostatnim kwartale sprzedano kamieni przemysłowych wyniosła 5.495 tys. f., czyli przeszło dwukrotnie więcej niż w kwartale poprzednim. W ciągu całego roku obroty diamentami przemysłowymi osiągnęły 15,6 mil.f., czyli najwięcej od kilku lat. W chwili bieżącej należy przypuszczać, iż popyt światowy na diamenty przemysłowe będzie nadal wysoki, gdyż ma to bezpośredni związek z olbrzymimi wydatkami zbrojeniowymi. Jeśli chodzi o kamienie na przyrządy to przy końcu r.ub. należy zanotować niewielki spadek obrotów w stosunku do trzeciego i pierwszego kwartału r.ub.

Eksport rowerów z Anglii w 1950 r.

W 1950 r. Anglia eksportowała 2.110 tys. rowerów, czyli prawie dokładnie o 100 tys. mniej niż w 1949 r. i o 300 tys. więcej niż w 1948 r. Wartość eksportu w 1950 r. wyniosła £ 15,1 mil., w porównaniu do £ 15,4 mil. o rok wcześniej. Najważniejszym odbiorcą angielskich rowerów w r.ub. była Federacja Krajów Malajskich importująca 237,9 tys. rowerów, czyli o 8 tys. sztuk więcej niż w 1949 r. Struktura kierunkowa eksportu rowerów z Anglii w latach 1949 - 1950 przedstawiała się następująco:

Eksport rowerów z Anglii w 1949 i 1950 r.

w tysiącach sztuk

	1949	1950
O g ó ł e m :	2.210	2.110
w tym:		
Federacja Krajów Malaj.	230	238
Pakistan	110	217
Bryt. Afryka Zach.	197	202
Brazylia	158	175
Irlandia	122	129
Hindustan	350	126
Bryt. Afryka Wsch.	63	90
Kongo Belgijskie	29	79
Meksyk	31	79
Iran	36	62
Stany Zjednoczone	14	61
Pozostałe kraje		
Imperium Brytyjskiego	70	82

Oprócz poważnego skurczenia się eksportu brytyjskich rowerów do Indii, zanotować można spadek wywozu do Afryki Południowej z 124,5 tys. sztuk w 1949 r. na 34,9 tys. sztuk w 1950 r., do Indonezji odpowiednio z 128,8 tys. sztuk na 12,7 tys. sztuk oraz do Hong Kongu z 79,6 tys. sztuk na 31,2 tys. sztuk.

"Reforma rolna, - pisze niedawno gazeta "Baszki-
mi" - uwolniła chłopstwo od wiekowego niewolnictwa i odkry-
ła perspektywę szczęśliwszego i bardziej dostatniego życia,

Eksport rowerów z Anglii w 1950 r.

W 1950 r. Anglia eksportowała 2.110 tys. rowerów, czyli prawie dokładnie o 100 tys. mniej niż w 1949 r. i o 300 tys. więcej niż w 1948 r. Wartość eksportu w 1950 r. wyniosła £ 12,1 mil., w porównaniu do £ 12,4 mil. o rok wcześniej. Najważniejszym odbiorcą angielskich rowerów r.ub. była Federacja Krajów Maleskich importująca 237,9 tys. rowerów, czyli o 8 tys. sztuk więcej niż w 1949 r. Struktura kierunkowa eksportu rowerów z Anglii w latach 1949 - 1950 przedstawiała się następująco:

Eksport rowerów z Anglii w 1949 i 1950 r.
w tysiącach sztuk

	1 9 4 9	1 9 5 0
O g ó ł e m :	2.210	2.110
w tym:		
Federacja Krajów Maleskich	238	238
Pakistan	110	217
Brjt. Afryka Zach.	197	202
Brzylia	128	172
Irlandia	122	129
Hindustan	320	126
Brjt. Afryka Wsch.	63	90
Kongo Belgijskie	29	79
Meksyk	31	79
Iran	36	62
Stany Zjednoczone	14	61
Pozostałe kraje		
Imperium Brytyjskiego	70	82

Oprócz powyższego skrócenia się eksportu prywat-
nych rowerów do Indii, zanotować można spadek wywozu do
Afryki Południowej z 124,5 tys. sztuk w 1949 r. do 34,9
tys. sztuk w 1950 r., do Indonezji odpowiednio z 128,8 tys.
sztuk na 12,7 tys. sztuk oraz do Hong Kongu z 79,6 tys.
sztuk na 31,2 tys. sztuk.

WIADOMOŚCI POLITYCZNO GOSPODARCZE

A L B A N I A

Pamiętna data w historii narodu albańskiego.

Na dzień 5-ciolecia proklamowania Albańskiej Republiki Ludowej.

Przed 5-ciu laty 11.I.46 r. Albańskie Zgromadzenie Ustawodawcze proklamowało Albanie jako Republikę Ludową. Historyczne to wydarzenie oznacza dla narodu albańskiego wspaniały postęp w jego bohaterskiej, wieloletniej walce z faszystowskimi okupantami i wewnętrzną reakcją.

Naród albański zrzuciwszy jarzmo feudalizmu i obcego imperializmu, ujął władzę w swoje ręce i ustanowił ustrój ludowo-demokratyczny. Zwycięstwo stało się możliwym dzięki rozgromieniu przez Armię Radziecką wojsk hitlerowskich na Bałkanach. "Bez Związku Radzieckiego, bez jego bohaterskiej walki, - powiedział generalny sekretarz albańskiej Partii Robotniczej Emwer Hodża, - naród albański nie tylko nie byłby wolnym, lecz nie byłoby nawet mowy o ustanowieniu ludowo - demokratycznego ustroju w naszym kraju".

Począwszy od pierwszych dni oswobodzenia kraju dokonywały się pod kierownictwem Albańskiej Partii Robotniczej zasadnicze przeobrażenia demokratyczne: znacjonalizowano banki, wielkie i średnie przedsiębiorstwa przemysłowe, transport, środki łączności, kopalnie węgla i huty. Władza ludowa znacjonalizowała wszystkie bogactwa naturalne leśne i pastwiska, które stały się wspólnym dobrem narodowym.

Jednym z pierwszych kroków władzy ludowej była reforma rolna, dzięki której ponad 70.000 biednych, bezrolnych rodzin chłopskich otrzymało 320 tysięcy ha ziemi. Przedtem, za króla Zogu, panowały w rolnictwie stosunki feudalne. 80% uprawnych obszarów należało do bejów, stosunki między pracującymi chłopami i obszarnikami były pańszczyźniane. Reforma rolna stworzyła warunki do przejścia od małych indywidualnych gospodarstw do gospodarstw spółdzielczych, co było nieodzownym wstępem do szybkiego rozwoju życia gospodarczego państw.

"Reforma rolna, - pisała niedawno gazeta "Baszki-mi" - uwolniła chłopstwo od wiekowego niewolnictwa i odkryła perspektywy szczęśliwszego i bardziej dostatniego życia,

WIADOMOŚCI POLITYCZNO GOSPODARCZE

ALBANIA

Planeta data w historii narodu albańskiego

Na dzień 5-ciolecia proklamowania Albańskiej Republiki
Lubowej.

Przed 5-ciu laty 11.1.46 r. Albańskie Zgromadzenie
Ustawodawcze proklamowało Albanię jako Republikę Ludową.
Historyczne to wydarzenie oznacza dla narodu albańskiego
wspaniały postęp w jego bohaterkiej, wieloletniej walce z
faszystowskimi okupantami i wewnętrzną reakcją.

Naród albański przeżywał jarzmo feudalizmu i op-
resywności imperializmu, który walczył w swoje ręce i ustanowił
nadrzędną ludowo-demokratyczną. Zwycięstwo stało się możliwym
dzięki rozgromieniu przez Armię Radziecką wojsk hitlerow-
skich na Bałkanach. "Her Wijskim Radzieckim", bez jego
bohaterkiej walki, - powiedział Generał sekretarz alban-
skiej Partii Robotniczej Enver Hoxha, - naród albański nie
tylko nie byłby wolnym, lecz nie byłby nawet mowy o ustano-
wieniu ludowo - demokratycznego ustroju w naszym kraju".

Przez 50 lat pierwszych dni wyzwolenia kraju do-
konywały się pod kierownictwem Albańskiej Partii Robotniczej
zasadnicze przesłanki demokratyzacji: zniesienie
banku, wielkie i średnie przedsiębiorstwa przemysłowe, tran-
sport, środki łączności, kopalnie węgla i ropy. Władza ludo-
wa zniesienie wszystkich pozostałości feudalizmu i
państwa, które stały się wadliwym dobrem narodowym.

Jednym z pierwszych kroków władzy ludowej była re-
forma rolna, dzięki której ponad 70.000 biednych, bezrol-
nych rodzin chłopów otrzymało 350 tysięcy ha ziemi.
Przedtem, za króla Zogu, panowały w rolnictwie stosunki feo-
dalne. 80% uprawnych obszarów należało do bezrol-
nych, przetrzymywanych chłopów i opaszczykami były pańszczyżni-
ne. Reformy rolnicze stworzyła warunki do przejścia od małych
indywidualnych gospodarstw do gospodarstw spółdzielczych,
co było niezbędnym etapem do szybkiego rozwoju życia gos-
podarczego państwa.

"Reforma rolna, - pisał niedawno gazeta "Baski-
mi" - uwolniła chłopstwo od wiekowego niewolnictwa i odkry-
ła perspektywę szczytowego i najbardziej dostojnego życia.

t.j. perspektywy kolektywizacji." Co odbyło ponad 30 ty-

Przeobrażenia demokratyczne dokonane przez ludowo - demokratyczną władzę, bezinteresowna bratnia pomoc Związku Radzieckiego pozwoliły narodowi albańskiemu, kierowanemu przez Partię Robotniczą osiągnąć olbrzymie wyniki w dziele odbudowy i rozwinąć narodowe życie gospodarcze. Już w 1947 r. przemysł albański został całkowicie odbudowany a w 1948 r. jego ogólna produkcja przekroczyła przedwojenną więcej niż trzykrotnie.

Odbudowawszy zniszczoną przez okupantów ekonomikę kraju, naród albański wykonał pomyślnie dwuletni plan rozwoju gospodarczego w latach 1949 - 1950. Wybudowano i uruchomiono w kraju 46 nowych państwowych przedsiębiorstw o znaczeniu ogólnie - narodowym, oraz 13 przedsiębiorstw o znaczeniu lokalnym, fabryki zaopatrzone w nowe urządzenia.

Przemysł Albańskiej Republiki Ludowej rozwija się pomyślnie.

Zawdzięczając pomocy Związku Radzieckiego w kraju buduje się wielkie kombinaty wytwórcze. W drugiej połowie 1951 r. będzie oddany do użytku kombinat tekstylny obliczony na 21 tysięcy wrzecion, o sile wytwórczej 20 milionów metrów tkanin rocznie. Wokoło kombinatu powstaje miasteczko robotnicze z wygodnymi domami i ogrodami. Buduje się w Albanii również cukrownię, centralę hydro-elektryczną, fabrykę tkanin wełnianych, papiernię, fabryki konserw mięsnych, rybnych i owocowych, cementownię i szereg innych zakładów. Na równi ze wzrostem przemysłu rozwija się w Republice rolnictwo. Chłopi rozpoczęli hodowlę nowych ziemiopłodów: bawełny, buraków cukrowych i słoneczników, oraz zwiększają i udoskonalają hodowlę bydła. W mieście Szko-der powołano do życia naukowo-badawczy instytut zootechniczny.

Rząd Ludowo-Demokratyczny Albanii dba o rozwój rolnictwa. Biednych chłopów zaopatruje się w nasiona, oraz udziela się kredytu; powstają stacje maszynowo-traktorowe, wyposażone w traktory i narzędzia rolnicze. Powstały w kraju państwowe gospodarstwa rolne, oraz organizują się rolnicze spółdzielnie pracy, które krzepną z dnia na dzień. W chwili obecnej Albania posiada 90 spółdzielni rolniczych, których obszar uprawny jest 11-krotnie większy niż w r. 1946. W spółdzielniach rolniczych zbiory wszystkich niemal ziemiopłodów przewyższyły w 1950 r. o 30% plony lat poprzednich.

W Republice przeprowadza się na wielką skalę prace irygacyjne: kanały osuszające i nawadniające sięgają już 350 klm., prócz tego wykopano 500 klm. kanałów o znaczeniu lokalnym. W szerokim zakresie stosuje się technikę rolniczą, organizuje się dla chłopów kursy, na których uczą się postępowych metod agrotechnicznych.

t.j. perspektyw kolektywizacji."

Przeobrażenie demokratyczne dokonane przez ludowo-demokratyczną władzę, bezinteresowna praca pomocy Związku Radzieckiego pozwoliły narodowi albańskiemu, kierowanemu przez Partię Robotniczą osiągnąć olbrzymie wyniki w dziele odbudowy i rozwoju narodowe życie gospodarcze. Już w 1947 r. przemysł albański został całkowicie odbudowany a w 1948 r. jego ogólna produkcja przekroczyła przedwojenną więcej niż trzykrotnie.

Odbudowawszy zniszczone przez okupację ekonomiczne kraj, naród albański wykonał pomyślnie dwuletni plan rozwoju gospodarczego w latach 1949 - 1950. Wbudowano i uruchomiono w kraju 45 nowych państwowych przedsiębiorstw o znaczeniu ogólnym - narodowym, oraz 15 przedsiębiorstw o znaczeniu lokalnym, fabryki zaopatrzono w nowe urządzenia. Przemysł Albańskiej Republiki Ludowej rozwija się pomyślnie.

Zawdzięczając pomocy Związku Radzieckiego w kraju buduje się wielkie kombinaty wydobywcze. W drugiej połowie 1951 r. będzie oddany do użytku kombinat tekstylny o mocy 21 tysięcy włóczek, o sile wydzielonej 20 milionów metrów tkanin rocznie. Wokoło kombinatu powstaje miasteczko robotnicze z wygodnymi domami i ogrodami. Buduje się w Albanii również cukrownie, centrale hydro-elektryczne, fabryki tkanin wełnianych, papiernicę, fabryki konserw mięsnych, tylnych i owocowych, cementownię i szereg innych zakładów. Na równi ze wzrostem przemysłu rozwija się w Republice rolnictwo. Główni rozporządzili nowymi ziemiopłodów: bawełny, buraków cukrowych i sianoczników, oraz zwiększają i udoskonalają hodowlę bydła. W mieście Szkoła powołano do życia naukowo-badawczy instytut zootechniczny.

Rząd Ludowo-Demokratyczny Albanii dba o rozwój rolnictwa. Biednych chłopów zaopatruje się w nasiona, oraz udziela im kredytu; powstaje stacja maszynowo-tractorowa wyposażona w traktory i narzędzia rolnicze. Powstały w kraju państwowe gospodarstwa rolne, oraz organizują się rolnicze spółdzielnie pracy, które krzepną z dnia na dzień. W chwili obecnej Albania posiada 90 spółdzielni rolniczych, których obszar uprawy jest 11-krotnie większy niż w r. 1946. W spółdzielniach rolniczych zbiorcy wzytych niemal wszystkich rodzin przesyłali w 1950 r. o 30% więcej lat poprzednich.

W Republice przeprowadza się na wielką skalę prace irygacyjne: kanały oświetlające i nawadniające dostarczają już 350 km., blisko połowę wykopano 500 km. kanałów o znaczeniu lokalnym. W szeregach zakreśla się techniki rolnicze, organizuje się dla chłopów kursy, na których uczą się podstawowych metod uprawy ziemniaków.

Takie kursy dokształcające odbyło ponad 30 tysięcy chłopów. Z każdym dniem wzrasta stopa życiowa na wsi albańskiej. Chłopi wyzwani z ucisku obszarników i kułaków, osiągają bogate plony. Rozwojowi przemysłu i rolnictwa towarzyszy stały wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego robotników. W 1949 r. Rząd przeprowadził zniżkę cen na szereg towarów przemysłowych. W kraju gdzie dawniej było ponad 80% analfabetów przeprowadzono powszechne obowiązkowe nauczanie początkowe.

Liczba szkół początkowych i uczęszczających do nich zwiększyła się w porównaniu z okresem przedwojennym więcej niż trzykrotnie, w szkołach średnich pobiera nauki czterokrotna ilość uczniów. W 1946 r. został otwarty Wyższy Instytut Pedagogiczny, który przygotowuje wykładowców dla szkół średnich. Powołano do życia zakłady naukowe specjalne i szkołę muzyczną. W miastach zorganizowano państwowe szpitale, ambulatoria i polikliniki, na wsi - wiejskie szpitale.

Budowa nowej Demokratycznej Albanii odbywa się w warunkach zaciętej walki z wewnętrzną i zewnętrzną reakcją. Wszelkie próby amerykańskich podżegaczy wojennych i ich agentur, - greckich oraz jugosłowiańskich faszystów, - utrudniania pomyślnego rozwoju Republiki Ludowej - doznały klęski. Naród albański czujnie broni swej niezawisłości.

Razem z wszystkimi stronnikami pokoju walczy o ten pokój i naród albański. W Albanii, której ogólna ilość ludności wynosi niewiele ponad 1 milion, apel sztokholmski podpisało 700 tysięcy ludzi.

Pod kierownictwem Partii Robotniczej, w oparciu o pomoc potężnego bloku demokratycznego, na którego czele stoi Związek Radziecki - naród albański pewnie kroczy po drodze socjalizmu i razem ze wszystkimi narodami kochającymi wolność czynnie walczy o pokój na całym świecie.

Osiągnięcia ruchu spółdzielczego w gospodarce rolnej.

Jak podaje albańska agencja telegraficzna, przy wykonywaniu dwuletniego planu państwowego Albanii znacznie wzmocnił się sektor gospodarki rolnej. Liczba spółdzielni rolniczych wzrosła o około 50%. Zwiększyła się ilość członków utworzonych już wcześniej spółdzielni. Zastosowanie radzieckich metod agrotechnicznych przyczyniło się do podniesienia urodzajności pól. Urodzaj w r.ub.był o 30% większy od przeciętnego urodzaju lat poprzednich. Oczekiwane są jeszcze lepsze zbiory w roku bieżącym. Pogłowie bydła w 2-ach ostatnich latach wzrosło przeszło dwukrotnie. Utworzono w tym okresie 17 kursów dla szkolenia kadr spółdzielczych - przewodniczących spółdzielni rolnych, brygadierów itd.

Takie kursy dokonywane były ponad 30 ty-
siący chińców. Z każdym dniem warstwa stopa żyłowa na
wał albański. Chińczycy wywołali z niska obywateli i km-
jaków, osiągnęli bogactwo. Rozwojowi przemysłu i rolni-
stwa towarzyszył stały wzrost dobrobytu materialnego i pozio-
mu kulturalnego robotników. W 1949 r. Rząd przeprowadził
znizkę cen na szereg towarów przemysłowych. W kraju gdzie
dawniej było ponad 80% analfabetów przeprowadzono powszech-
ne oświatkowe nauczanie początkowe.

Liczba szkół początkowych i mieszczących do
nich zwiększyła się w porównaniu z okresem przedwojennym
więcej niż trzykrotnie, w szkołach średnich podiera nauki
czterokrotna ilość uczniów. W 1949 r. został otwarty Wyższy
Instytut Pedagogiczny, który przygotowuje wykładowców dla
szkół średnich. Powołano do życia zakłady naukowe specjalne
i szkoły muzyczne. W miastach zorganizowano państwowe szpi-
tale, ambulatoria i polikliniki, na wsi - wiejskie szpi-
tale.

Budowa nowej Demokratycznej Albanii odbywa się
w warunkach nacietej walki z wewnętrznymi i zewnętrznymi reak-
cją. Wzajemnie próby amerykańskich podżegaczy wojennych i
ich agentów, - greckich oraz jugosłowiańskich fałszywców, -
utrudniania pomyślnego rozwoju Republiki Ludowej - dozna-
ły klęski. Naród albański czynnie przeciwnie stawia niezawisłość.
Razem z wszystkimi stronnikami pokoju walczą o
ten pokój i naród albański. W Albanii, której ogólna ilość
ludność wynosi niewiele ponad 1 milion, speli sztokholmski
podpisano 700 tysięcy ludzi.

Pod kierownictwem Partii Robotniczej, w oparciu
o pomoc potężnego bloku demokratycznego, na którego czele
stoi Związek Radziecki - naród albański pewnie kroczy po
drodze socjalizmu i razem ze wszystkimi narodami kochającą-
mi wolność czynnie walczą o pokój na całym świecie.

Osiągnięcia rolni w gospodarce rolniej.

Jak podaje albańska agencja telegraficzna, przy
wykonaniu dwuletniego planu państwowego Albanii znacznie
wzmocnił się sektor gospodarki rolniej. Liczba spółdzielni
rolniczych wzrosła o około 50%. Zwiększyła się ilość człon-
ków utworzonych już wcześniej spółdzielni. Zastosowanie ra-
dzieckich metod agrotechnicznych przyczyniło się do podnie-
sienia урожайности pól. Urodzaj w r.m.b. był o 30% większy
od przeciętnego urodzaju lat poprzednich. Oczekiwane są
jeszcze lepsze zbiory w roku bieżącym. Pogłowie bydła w
2-ach ostatnich latach znacznie przekroczyło dwukrotnie. Utworzo-
no w tym okresie 17 kursów dla szkolenia kadr spółdziel-
czych - przewodniczących spółdzielni rolnych, przygarników
itd.

Wzrost produkcji przemysłowej.

Przemysł albański w ostatnich 2-ach latach osiągnął doskonałe wyniki. W 1950 roku wolumen produkcji wzrósł o 10% w porównaniu z 1949 r. i o 367% w porównaniu z rokiem 1938. Inwestycje w roku 1950 były dwa razy większe aniżeli w roku 1949, i 5 razy większe aniżeli w roku 1938. W porównaniu z 1949 rokiem produkcja przemysłu włókienniczego w 1950 roku osiągnęła wzrost-129%, skórzanego-114%, cementowego-129%, obuwia skórzanego-175%, obuwia gumowego-219%, makaronu-118%. Koszty produkcji od stycznia do września 1950r. obniżyły się o około 4%. Warunki życia robotników poprawiły się. W ciągu ostatnich 2-ach lat wydano 59 mil. lek na podniesienie poziomu życia mas pracujących.

B U Ł G A R I A

Wyniki wykonania planu 1950 r.

Rok 1950 był rokiem dalszego rozkwitu narodowej gospodarki Ludowej Republiki Bułgarskiej.

Produkcja narodowej gospodarki Bułgarii w 1950r. wzrosła w porównaniu z 1949 r. więcej niż o 21%. Szereg gałęzi przemysłu przewyższył poziom produkcji, zaplanowany na ostatni rok pięciolatki.

Młody przemysł bułgarski mógł osiągnąć takie wyniki w znacznej mierze dzięki szeroko zastosowanemu współzawodnictwu socjalistycznemu i zastosowaniu przodujących, radzieckich metod pracy.

W 1950 r. uruchomiono wielkie takie przedsiębiorstwa przemysłowe jak: warsztaty naprawy samochodów, fabrykę eternitową, fabrykę aparatury niskiego napięcia.

Znacznie rozszerzony został przemysł energetyczny Republiki. Plan wytwarzania energii elektrycznej był wykonany więcej niż w 105%. Do szeregu czynnych przedsiębiorstw weszły nowe wielkie elektrownie w Pleweńskim, Rusieńskim, Kazańlykskim, Gabrowskim i innych okręgach.

W ub.roku stale wzrastał dobrobyt mas pracujących Bułgarii. Robotnicy i pracownicy umysłowi otrzymali setki tysięcy m² dobrze urządzonych mieszkań. Rok 1950 był rokiem przełomowym w przejściu wsi bułgarskiej do uspołecznionych form gospodarki. Na dzień 1 grudnia w kraju było 2 2.587 spółdzielczo - rolniczych gospodarstw, łączących ponad 525 tys.gosp.chłopskich t.j. 2.100 tys.ha, co stanowi 43,7% całego uprawianego obszaru w kraju.

Znacznie wzrosła rola stacji maszynowo-traktorowych w gospodarce rolnej Bułgarii. W 1950 r. stacje te zorały ziemi o 600 tys.ha więcej niż w 1949 r.

Wzrost produkcji przemysłowej

Przemysł albański w ostatnich 2-3 latach osiągnął doskonałe wyniki. W 1950 roku wolumen produkcji wzrósł o 10% w porównaniu z 1949 r. i o 30% w porównaniu z rokiem 1938. Inwestycje w roku 1950 były dwa razy większe aniżeli w roku 1949, i 5 razy większe aniżeli w roku 1938. W porównaniu z 1949 rokiem produkcja przemysłu włókienniczego w 1950 roku osiągnęła wzrost-12%, skórzanego-14%, cementowego-12%, opnia skózanego-17%, opnia gumowego-21%, maszyn-18%. Koszt produkcji od stycznia do września 1950 roku obniżył się o około 4%. Wzrost życia robotników poprawił się. W ciągu ostatnich 2-3 lat wydano 29 mil. lek na podniesienie poziomu życia mas pracujących.

B U L G A R I A

Wyniki wykonania planu 1950 r.

Rok 1950 był rokiem dalszego rozwoju narodo-
wej gospodarki Ludowej Republiki Bułgarskiej.
Produkcja narodowej gospodarki Bułgarii w 1950 r.
wzrosła w porównaniu z 1949 r. więcej niż o 21%. Szeroko-
ści przemysłu przewyższył poziom produkcji, zaplanowany na
ostatni rok pięcioletni.

Młody przemysł bułgarski mógł osiągnąć takie
wyniki w znacznej mierze dzięki szeroko zastosowanemu wapi-
nowi w przemyśle i zastosowaniu nowoczesnych
technicznych metod pracy.

W 1950 r. uruchomiono wielkie takie przedsię-
wzięcia przemysłowe jak: warsztaty naprawy samochodów, fa-
brykę ebonitową, fabrykę aparatury niskiego napięcia.

Znaczenie rozszerzony został przemysł energe-
tyczny Republiki. Plan wytworzenia energii elektrycznej
był wykonany więcej niż w 100%. Do szeregu czynnych przed-
sięwzięcia weszły nowe wielkie elektrownie w Płowdiwie,
Rusie, Kazanlikskim, Gabrowskim i innych okolicach.

W ub. roku stale wzrastał dobrobyt mas pracują-
cych Bułgarii. Robotnicy i pracowników umysłowi otrzymali
setki tysięcy m. dobre ubrań i mieszkań. Rok 1950 był
rokiem przełomowym w przemyśle w Bułgarskiej, do napo-
towania form gospodarki. Na dzień 1 grudnia w kraju było 2
5.287 przedsiębiorstw - rolniczych gospodarstw, fabryk po-
nad 525 tys. gosp. chińskich t.j. 2.100 tys. ha, co stanowi
45,7% całego uprawianego obszaru w kraju.

Znaczenie wzrosła rola stała maszynowo-trakto-
rowych w gospodarce rolniej Bułgarii. W 1950 r. stało je
bardziej niż o 600 tys. ha więcej niż w 1949 r.

Rozwój przemysłu chemicznego.

Gazeta "Otlieczestvien Front" opublikowała artykuł, poświęcony budowie fabryki azotniaków im Stalina w Bułgarii.

Zastosowanie nawozów sztucznych w Bułgarii, w okresie kapitalizmu - mówi artykuł - było bardzo nieznaczne. Niewielka ilość nawozów, używana w gospodarstwie wiejskim, była importowana z Niemiec, przyczem monopolistą w zaopatrywaniu Bułgarii w nawozy była firma I.G.Farbenindustrie.

Po dojściu do władzy rządu Frontu Ojczyźnianego /październik 1944/ Związek Radziecki okazał pomoc Bułgarii, dostarczając gospodarstwu wiejskim tego kraju wielką ilość nawozów sztucznych po bardzo dostępnych cenach.

W toku wykonania potężnego planu uprzemysłowienia państwa tworzy się własny przemysł nawozów sztucznych. Przy wydatnej pomocy Związku Radzieckiego przystąpiono w Dymitrowgradzie do przyspieszonej budowy fabryki-gigantu, która będzie dumą narodu bułgarskiego.

Przemawiając do budowniczych fabryki azotniaków Prezes Rady Ministrów Bułgarii Wyłko Czerwienkow powiedział: "Od szybkiego zakończenia budowy i rozpoczęcia eksploatacji fabryki azotniaków zależeć będą osiągnięcia spółdzielczej gospodarki rolnej, wzrost urodzajności, a co za tym idzie dalsze polepszenie materialnego i kulturalnego położenia mas pracujących."

Uruchomienie tej fabryki przyspieszy rozwój bułgarskiego rolnictwa i ułatwi przejście gospodarki rolnej na tory socjalistyczne. Wzrost produkcji rolnej polepszy położenie i gospodarstw chłopskich, oraz zapewni wielką ilość tanich produktów rolnych dla ludności pracującej miast. Ponadto zapewniona będzie możliwość zwiększenia eksportu produktów rolniczych, w zamian za które przemysł bułgarski otrzyma niezbędne dla niego towary.

Zdolność produkcyjna fabryki wyniesie 70 tys.t. nawozów azotowych. W ten sposób zapotrzebowanie kraju na nawozy azotowe zostanie całkowicie zaspokojone. Fabryka będzie produkować rocznie 65 tys.t. saletry amonowej celem nawieżenia obszaru zasiewu pszenicy. Przy zużyciu ca 5 kg. na 0,1 ha tego rodzaju nawozów wystarczy dla obszaru 1,3 ml. ha. Średnia urodzajność w chwili obecnej wynosi 10 q z hektara, stosując zaś nawozy będzie można otrzymać 13 q z hektara. Przy ogólnych kosztach rocznej produkcji saletry amonowej w wysokości 3 miliardów lewów wartość zbiorów, na skutek użycia nawozów zwiększy się o 4,5 miliardów lewów rocznie.

Rozwój przemysłu chemicznego

Gazeta "Oświeśceni Front" opublikowała artykuł poświęcony budowie fabryki azotniaków im Stalina w Bułgarii.

Zastosowanie nawozów sztucznych w Bułgarii, w okresie kapitalizmu - mówi artykuł - było bardzo nieznaczne. Wielekła ilość nawozów, używana w gospodarstwie wiejskim, była importowana z Niemiec, przewożym monopolistą w zaopatrzeniu Bułgarii w nawozy była firma I.G. Farbenindustrie.

Po dojściu do władzy rząd Frontu Ojczyźnianego (październik 1944) Związek Radziecki okazał pomoc Bułgarii, dostarczając gospodarstwu wiejskiemu tego kraju wielką ilość nawozów sztucznych po bardzo dostępnych cenach.

W celu wykonania pięcioletniego planu uprzemysłowienia państwa tworzy się wianą przemysł nawozów sztucznych. Przy wydanej pomocy Związku Radzieckiego przystąpiono w Dymitrowgradzie do przygotowania budowy fabryki-gigantu, która będzie dawała narodzi bułgarskiego.

Przemawiając do budowniczych fabryki azotniaków Prezes Rady Ministrów Bułgarii Wyiko Giergenkow powiedział: "Od przyszłego zakazania budowy i rozpoczęcia eksploatacji fabryki azotniaków zależał będzie osiągnięcie spójności gospodarki rolnej, wzrost wydajności, a co za tym idzie dalsze polepszenie materialnego i kulturalnego położenia mas pracujących."

Uruchomienie tej fabryki przyspieszy rozwój bułgarskiego rolnictwa i umożliwi przejęcie gospodarki rolnej na tory socjalistyczne. Wzrost produkcji rolnej polepszy położenie i gospodarstw chłopskich, oraz zapewni wielką ilość tanich produktów rolnych dla ludności pracującej miast. Po całym zapewnieniu będzie możliwość zwiększenia eksportu produktów rolniczych, w zamian za które przemysł bułgarski otrzyma niezbędne dla niego towary.

Zdolność produkcyjna fabryki wyniesie 70 tys. t. nawozów azotowych. W ten sposób zapotrzebowanie kraju na nawozy azotowe zostanie całkowicie zaspokojone. Fabryka będzie produkować rocznie 65 tys. t. saletry amonowej celem nawożenia obszaru kaziawu państwa. Przy zużyciu 0,5 kg. na 0,1 ha tego rodzaju nawozów wystarczy dla obszaru 1,5 mil. ha. Średnia urodzajność w chwili obecnej wynosi 10 p z hektara, stosując zaś nawozy będzie można otrzymać 15 p z hektara. Przy ogólnych kosztach rocznej produkcji saletry amonowej w wysokości 5 miliardów lewów wzrost zysków, na skutek użycia nawozów zwiększy się o 4,5 miliardów lewów rocznie.

Dzięki zastosowaniu nawozów na obszarach zasiewu czysty dochód wyniesie 8 - 10 miliardów lewów rocznie. Znaczy to - pisze dalej gazeta - że w ciągu kilku lat, na skutek użycia produkcji fabryki azotniaków, gospodarce narodowej zostaną zwrócone sumy, włożone w jej budowę.

Oprócz saletry amonowej fabryka będzie produkować inne rodzaje nawozów azotowych i niektóre chemikalia, a mianowicie: saletrę sodową, płynny amoniak, kwas siarkowy i azotowy, przyczym ten ostatni znajdzie zastosowanie w produkcji nawozów, niezbędnych do zasiewu buraka cukrowego.

C Z E C H O S Ł O W A C J A

Przemysł czechosłowacki wykonał plany roczne.

Komunikat Państwowego Urzędu Planowania o wykonaniu planu w przemyśle w miesiącu grudniu 1950 r.

Plan produkcji w poszczególnych gałęziach przemysłowych wykonano w grudniu i za cały rok 1950 w następujący sposób: /dane w %/.

1 9 5 0 r.

Produkcja:	XI	XII	I-XII
Górnictwo	102,1%	109,8	103,7
energetyka	102,3	105,7	102,2%
hutnictwo	104,6	105,6	101,5
ciężki przemysł	99,3%	109,8	99,4
samochody	104,0	115,5%	100,5
precyzyjny przemysł	101,4	107,9	104,5
lekki przemysł metal.	115,3	125,4	108,9
chemiczny	109,3	103,3	103,6
materiały budowlane i ceramika	100,9	120,7	102,4
szklarski	114,9	112,7	101,1
drzewny	103,9	125,4	106,8
papierniczy	97,7	103,0	99,6
tekstylny i odzieżowy	105,7	103,6	103,3
gumowy i skórzany	108,3	103,2	104,0
spożywczy	96,0	103,6	100,3
przemysł ogółem:	103,0	108,7	102,7

Całoroczna produkcja przemysłowa wzrosła

w r.1950 w stosunku do r.1949 o 15,3%, w ciężkim przemyśle o 15,6%, w lekkim przemyśle o 10,8%, a w przemyśle spożywczym o 24,9%. Plan w transporcie i komunikacji wykonano za cały rok w 108,2%.

Wzrosty dochodu wyniosły 8 - 10 miliardów złotych rocznie. Znacząco to - prawie całej gospodarki - że w ciągu kilku lat, na skutek zwiększenia produkcji fabryki azotniaków, gospodarstwo narodowe zostanie zwiększone o 100% w tej budowie.

Oprócz azotniaków fabryka będzie produkować inne rodzaje nawozów azotowych i niektóre chemikalia, a mianowicie: azotkę wodną, płynny amoniak, kwas siarkowy i azotowy, przyczem ten ostatni znajdzie zastosowanie w produkcji nawozów, niezbędnych do zasiewu buraka cukrowego.

CZECHOŚĆ I A

Przemysł czechosłowacki wykonął plany roczne.

Komunikat Państwowego Urzędu Planowania o wykonaniu planu w przemyśle w miesiącu grudniu 1950 r.

Plan produkcji w poszczególnych gałęziach przemysłowych wykonano w grudniu i za cały rok 1950 w następujący sposób: dane w %.

Produkcja:	XI	XII	I-XII
Górnictwo	102,1%	102,8	102,7
Energetyka	102,3	102,7	102,2%
Hutnictwo	104,6	102,6	101,2
Ciężki przemysł	99,3%	102,8	99,4
Samochody	104,0	112,2%	100,2
Przemysł maszynowy	101,4	107,9	104,2
Leżki przemysłowe	112,3	122,4	108,9
Chemia	109,3	103,3	102,6
Materiały budowlane			
i ceramika	100,9	120,7	102,4
Stalarnia	114,9	112,7	101,7
Przemysł	103,9	122,4	106,8
Papiernictwo	97,7	103,0	99,6
Tekstylia i odzież	102,7	102,6	102,3
Gumy i skóra	108,3	103,2	104,0
Żywność	98,0	102,6	100,3
Przemysł ogółem:	102,0	108,7	102,7

Główna produkcja przemysłowa wzrosła w r. 1950 w stosunku do r. 1949 o 12,2%, w ciężkim przemyśle o 12,6%, w lekkim przemyśle o 10,8%, a w przemyśle spożywczym o 24,9%. Plan w transporcie i komunikacji wykonano za cały rok w 108,2%.

Szybki rozwój gospodarki w Słowacji

Z roku na rok zmienia się oblicze Słowacji, która przy rządach burżuazyjnych była zacofaną prowincją. Masy pracujące Słowacji z powodzeniem wykonały plan na 1950 rok, który stał się rokiem nowego gospodarczego i kulturalnego rozkwitu całego kraju. Od czasu istnienia władzy narodowo-demokratycznej w Słowacji utworzono szereg nowych gałęzi przemysłu. W ciągu ostatnich 5 lat zbudowano około 50 wielkich fabryk i zakładów przemysłowych, z których przeszło 20 wybudowano w roku ubiegłym. W szybkim tempie rozwija się ciężki przemysł. W ciągu pierwszych 9-ciu miesięcy 1950 roku rozmiary produkcji ciężkiego przemysłu wzrosły o 78% w porównaniu z odpowiednim okresem 1949, a produkcja maszyn precyzyjnych wzrosła o przeszło 62%.

W Słowacji rozwija się na szeroką skalę budownictwo mieszkaniowe. W 1950 r. oddano do eksploatacji około 3.000 mieszkań. Przy budowie domów mieszkalnych szerokie zastosowanie znajduje radziecki system potokowy.

Handel Zagraniczny w roku 1950.

W swym przemówieniu noworocznym Prezydent Republiki Czechosłowackiej przytoczył kilka faktów dokumentujących rozwój Czechosłowacji i wysnuł stąd kilka wniosków odnośnie roku 1950. W przemówieniu swym Prezydent oświadczył m.in. co następuje:

"Czechosłowacki handel zagraniczny utrzymuje się na przekór wszelkiego rodzaju hysterii wojennej i dyskryminacji w świecie kapitalistycznym na dotychczasowym poziomie. Jest to rezultatem coraz szerszego obrotu towarowego z krajami obozu pokoju, udział których w r-1950 wynosił już 55% czechosłowackiej wymiany towarowej z zagranicą. Równocześnie byliśmy świadkami kontynuowania konsolidacji czechosłowackiej, w rezultacie czego bilans handlowy w r.ub. zamyka się pozycją dodatnią w wysokości około 4 miliardów koron."

Przemówienie Prezydenta Republiki, poprzedził wywiad czechosłowackiego ministra handlu zagranicznego Dr.A.Gregora, udzielony przedstawicielowi Czechosłowackiej Agencji Prasowej. Minister Dr.Gregor podkreślił w udzielonym wywiadzie, że podstawą pomyślnego bilansu czechosłowackiego handlu zagranicznego jest współpraca ze Związkiem Radzieckim, oświadczając w szczególności, co następuje:

"W roku 1950 czechosłowacki handel zagraniczny stanął przed zadaniem zapewnienia gospodarce czechosłowackiej niezbędnej ilości surowców i urządzeń dla rozwijającej się produkcji oraz niezbędnej ilości artykułów żywnościowych dla planowanego wzrostu stopy życiowej ludu czechosłowackiego na odcinku wyżywienia. Równie doniosłym zadaniem było zabezpieczenie dalszego rozwoju współpracy gospodarczej ze

Szybki rozwój gospodarki w Słowacji

Z roku na rok zmienia się oblicze Słowacji, która trzy rządach burżuazyjnych była zacofana prowincją. Masę pracującą Słowacji z powodzeniem wykonywał plan na 1950 rok, który stał się rokiem nowego gospodarczego i kulturalnego rozkwitu całego kraju. Od czasu istnienia władzy narodowo-demokratycznej w Słowacji utworzono szereg nowych gałęzi przemysłu. W ciągu ostatnich 5 lat zbudowano około 50 wielkich fabryk i zakładów przemysłowych, z których przeszło 20 wybudowano w roku ubiegłym. W szybkim tempie rozwija się sieć przemysłu. W ciągu pierwszych 9-ciu miesięcy 1950 roku rozmiar produkcji ciężkiego przemysłu wzrósł o 78% w porównaniu z odpowiednim okresem 1949, a produkcja maszyn i precyzyjnych wzrosła o przeszło 62%.

W Słowacji rozwija się na szeroką skalę budownictwo mieszkaniowe. W 1950 r. oddano do eksploatacji około 8.000 mieszkań. Przy budowie domów mieszkaniowych szerokie zastosowanie znajdują radiacki system potokowy.

Handel zagraniczny w roku 1950.

W całym przemówieniu noworocznym Prezydent Republiki Czechosłowackiej przytoczył kilka faktów dokumentujących rozwój Czechosłowacji i wyraził nadzieję, że w 1950 roku 1950. W przemówieniu całym Prezydent oświadczył m.in. co następuje:

Czechosłowacki handel zagraniczny utrzymuje się na przetrwałym poziomie, udział którego w r-1950 wynosił już 25%. W rezultacie coraz szerszego obrotu towarowego z krajami sąsiednimi, udziałem kapitałowym na dotychczasowym poziomie. Jest to rezultat wojennej i dyskryminacji w handlu zagranicznym, który w 1950 wynosił już 25%. W rezultacie szerszego obrotu towarowego z krajami sąsiednimi, udziałem kapitałowym na dotychczasowym poziomie. Jest to rezultat wojennej i dyskryminacji w handlu zagranicznym, który w 1950 wynosił już 25%.

Przemówienie Prezydenta Republiki, poprzedziły wykład czeskosłowackiego ministra handlu zagranicznego r. A. Gregora, udzielony przedstawicielowi Czechosłowackiej Komisji Przemysłowej. Minister Dr. Gregor podkreślił w udzieleniu wywiadu, że podstawą pomysłu planu czeskosłowackiego handlu zagranicznego jest współpraca ze światem, a nie izolacja, oświadczył w szczególności, co następuje:

W roku 1950 czeskosłowacki handel zagraniczny stał się przed zadaniem zapewnienia gospodarcze czeskosłowackiej niezbędnej ilości surowców i urządzeń dla rozwijającej się produkcji oraz niezbędnej ilości artykułów żywnościowych dla planowanego wzrostu stopy życiowej ludu czeskosłowackiego i obywateli. Również doniosłym zadaniem było zapewnienie dalszego rozwoju współpracy gospodarczej ze

Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, przy równoczesnej obronie gospodarki czechosłowackiej przed atakami świata kapitalistycznego. Wymiana towarowa i wszechstronna współpraca gospodarcza z krajami obozu pokoju jest podstawą rozwoju całej gospodarki w Czechosłowacji. Rok 1950 stanowił w wspomnianym rozwoju dalszy krok naprzód. Kiedy w r-1949 udział wymiany towarowej ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji wynosił 45% ogółu czechosłowackiej wymiany z zagranicą, w roku 1950 import i eksport Czechosłowacji orientował się już w przeszło 50% w kierunku Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej. Równocześnie stworzone zostały podstawy dalszego rozwoju współpracy gospodarczej w latach przyszłych. Najpoważniejszą rękojmię wspomnianej współpracy jest pomoc Związku Radzieckiego. Równocześnie położone zostały podwaliny pod dalszy rozwój współpracy gospodarczej w latach przyszłych. Najpoważniejszą rękojmią wspomnianej współpracy jest posiadająca wyjątkowo doniosłe znaczenie długofalowa umowa gospodarcza ze Związkiem Radzieckim na lata 1951 - 1955, podpisana w dniu 3 listopada 1950 r."

Na temat perspektyw czechosłowackiego handlu zagranicznego w roku bieżącym oświadczył Minister Gregor co następuje:

"Tempo budowy i przebudowy naszej gospodarki w r.1951 ulegnie dalszemu przyspieszeniu. Oznacza to, zwiększone zadanie również dla czechosłowackiego handlu zagranicznego. Podstawowym warunkiem ich realizacji jest dalszy rozwój współpracy ze Związkiem Radzieckim, oraz krajami demokracji ludowej. Wszyscy pracujący w produkcji i w handlu zagranicznym wyteżyć muszą jednakowoż wszystkie siły, by umożliwić zaspokojenie gospodarce czechosłowackiej wszystkich jej potrzeb, wykonać terminowo wszystkie nasze zobowiązania w stosunku do Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, zapewnić import ze wspomnianych krajów oraz umocnić w dalszym ciągu niezależność naszej gospodarki od importu z krajów kapitalistycznych.

Będziemy przy tym w dalszym ciągu hołdować zasadzie gotowości wymiany towarowej z którymkolwiek krajem na zachodzie, pod warunkiem, że wymiana ta opierać się będzie na zasadzie wzajemnych wygod i wolna będzie od jakiejkolwiek dyskryminacji. Przekonany jestem, że przy wspólnych wysiłkach uda nam się również w przyszłym roku zadania te zrealizować."

Władzkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, przy
równoczesnej obronie gospodarki czechosłowackiej przed at-
kami świata kapitalistycznego. Wymiana towarowa i wazech-
stronna współpraca gospodarza z krajami obcej pokój jest
podstawą rozwoju całej gospodarki w Czechosłowacji. Rok
1950 stanowił w wspomnianym rozwoju dalszy krok naprzód.
Kiedy w r. 1949 udział wymiany towarowej ze Władzkiem Ra-
dzieckim i krajami demokracji wynosił 45% ogólnego czechosło-
wackiej wymiany z zagranicą, w roku 1950 import i eksport
Czechosłowacji orientował się już w przeszło 50% w kierunku
ku Władzku Radzieckiemu i krajów demokracji ludowej. Równo-
cześnie stworzone zostały podstawy dalszego rozwoju współ-
pracy gospodarczej w latach przyszłych. Natomiast
rekomendacje wspomnianej współpracy jest pomoc Władzku Radzie-
ckiego. Równocześnie położone zostały podwaliny pod dalszy
rozwój współpracy gospodarczej w latach przyszłych. Natpo-
ważniejszą rekomendacją wspomnianej współpracy jest posiadanie
wypłukowo doniosłe znaczenie dyktowała umowa gospodarcza
ze Władzkiem Radzieckim na lata 1951 - 1955, podpisana w
dniu 5 listopada 1950 r."

Na temat perspektyw czechosłowackiego handlu
zagranicznego w roku bieżącym oświadczył Minister Gregor
co następuje:

"Tempo budowy i przebudowy naszej gospodarki w r. 1951 nie-
nie dalszymu przyspieszeniu. Oznacza to, zwiększone zadanie
również dla czechosłowackiego handlu zagranicznego. Podsta-
wowym warunkiem ich realizacji jest dalszy rozwój współpra-
cy ze Władzkiem Radzieckim, oraz krajami demokracji ludowej.
Wszystkie pracujące w produkcji i w handlu zagranicznym wyte-
żyć naszą jednokrotność wszystkie siły, by umożliwić zapoko-
jenie gospodarcze czechosłowackiej wszystkich jej potrzeb,
wykonać terminowo wszystkie nasze zobowiązania w stosunku
do Władzku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, zapew-
nić import ze wspomnianych krajów oraz umocnić w dalszym
ciągu niezależność naszej gospodarki od importu z krajów
kapitalistycznych."

Będziemy przy tym w dalszym ciągu hołdować zasadzie goto-
wości wymiany towarowej z każdym krajem na zasadzie
pod warunkiem, że wymiana ta opierać się będzie na zasadzie
wzajemnych výhod i wolna będzie od jakiegokolwiek dyskrymi-
nacji. Przekonany jestem, że przy wspólnych wysiłkach uda
nam się również w przyszłym roku zadanie to zrealizować."

CHINY LUDOWE

Stabilizacja walutowa w Chinach

Według doniesień agencji Siń-Chua, w wyniku zarządzeń Narodowego Banku Chin mających na celu rozwój handlu, znacznie wzrosła popularność twz. "iuanów" /bony/ Banku Narodowego we wszystkich, nawet najbardziej oddalonych, miejscowościach Chińskiej Republiki Ludowej.

Tybetańczycy i muzułmanie, mieszkający w zachodniej części Prowincji Su-Czun-Jan, sprzedają swoje zboże i inne towary za iuany Banku Narodowego. Jak podaje komunikat oddziału Narodowego Banku w Mao-Sian, poczynając od sierpnia ub.r. 80% wszystkich transakcji handlowych odbywa się na podstawie Iuanów Banku Narodowego. Przedstawiciele niektórych narodowości zamieszk. w Chinach, którzy nigdy nie przyjmowali pieniędzy papierowych, obecnie chętnie wymieniają srebrne dolary na iuany Banku Narodowego.

Osiągnięcia pracy kolejarzy chińskich w roku 1950.

Jak donosi agencja Sińhua minister komunikacji Centralnego Rządu Republiki Ludowej złożył prasie oświadczenie o pracy kolejarzy w r.1950.

Zastosowanie zasad planowania w gospodarce kolejowej zezwoliło na osiągnięcie świetnych wyników w pracy kolejarzy obsługujących obecnie 22 tys.klm.linii kolejowych. Roczny plan przewozu ładunków został wykonany o 21 dni przed terminem, plan osiągniętych zaś wpływów finansowych - o 67 dni wcześniej. Podczas gdy w lutym r.1950 tylko 50% pociągów przybywało do miejsc przeznaczenia punktualnie, to w lipcu tegoż roku 99% pociągów pasażerskich i 97% towarowych odbywało podróże ściśle według rozkładu jazdy. Poważnie spadła ilość godzin postojowych i wielkie osiągnięcia zanotowano w pracach konserwacji torów. W ciągu ub.r. wybudowano ok.267 tys.m.kw. powierzchni użytkowej przeznaczonych na lokale pracy i mieszkania dla pracowników kolejowych.

Chińskie firmy skupu w Hong-Kong

Rząd Chińskiej Ludowej Republiki utworzył w Hong-Kongu placówkę kierującą zakupami 5 firm trudniących się skupem: oleju, ropy, nafty, parafiny, wyrobów farmaceutycznych, metali, generatorów motorowych, elektromotorów, urządzeń dla naukowych laborat., aparatów radio-telegraficznych, chemikalii, materiału dla budowy okrętów, stali, wyrobów aluminiowych, cyny, maszyn, materiałów bawełnianych, białego papieru.

CHINY LUDOWE
Stabilizacja walutowa w Chinach

Według doniesień agencji Sii-Ghua, w wyniku zarządzeń Narodowego Banku Chin mających na celu rozwój handlu, znacznie wzrosła popularność tzw. "lunów" Banku Narodowego we wszystkich, nawet najbardziej oddalonych miejscowościach Chińskiej Republiki Ludowej.

Typetachy i mianowanie, mieszkańcy w zachodniej części prowincji Su-Guan-Jan, sprzedają swoje zboże i inne towary za lunny Banku Narodowego. Jak podaje komunikat oddziału Narodowego Banku w Mao-Sian, pożyczając od sierpnia ub.r. 80% wszystkich transakcji handlowych odbywa się na podstawie lunów Banku Narodowego. Przedstawiciele niektórych narodowości zamieszk. w Chinach, którzy nigdy nie przyjmowali pieniędzy papierowych, obecnie ośmielić się wzięcia srebrne dolary na lunny Banku Narodowego.

Osiągnięcia pracy kolejarzy chińskich w roku 1950.

Jak donosi agencja Sii-Ghua minister komunikacji Centralnego Rządu Republiki Ludowej złożył prasie oświadczenie o pracy kolejarzy w r. 1950.

Zastosowanie zasad planowania w gospodarce kolejowej pozwoliło na osiągnięcie świetnych wyników w pracy kolejarzy obsługujących obecnie 22 tys. km. linii kolejowych. Roczny plan przewozu ładunków został wykonany o 21 dni przed terminem, plan osiągniętych zaś wpływów finansowych - o 67 dni wcześniej. Podczas gdy w lutym r. 1950 tylko 50% pociągów przysyłało do miejsc przeznaczenia punktualnie, to w lipcu tegoż roku 99% pociągów pasażerskich i 97% towarowych odbywało podróże ściśle według rozkładu jazdy. Po ważnie spadła ilość godzin postojowych i wielkie osiągnięcia zanotowano w pracach konserwacji torów. W ciągu ub.r. wybudowano ok. 267 tys. m. kw. powierzchni użytkowej przeznaczonych na lokale pracy i mieszkania dla pracowników kolejowych.

Chińskie firmy skup w Hong-Kongu

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej utworzył w Hong-Kongu placówkę kierującą skupami 5 firm trudniących się skupem: oleju, ropy, naty, parafiny, wyrobów farmaceutycznych, metali, generatorów motorowych, elektromotorów, urządzeń dla naukowych laboratoriów, aparatów radio-telegraficznych, chemikaliów, materiałów dla budowy okrętów, stali, wyrobów aluminiowych, ocy, maszyn, materiałów bawełnianych, białego papieru.

Wydobycie metali kolorowych w Chinach

W całych Chinach pomyślnie przeprowadza się odbudowę kopalń metali kolorowych. Na południowym-zachodzie, gdzie znajdują się najbogatsze złoża, przekroczono plan wydobycia wolframu o 3%, antymonu o 33% a cyny prawie o 50%, manganu zaś o więcej niż połowę. Cyfry wyżej podane odnoszą się do kopalń państwowych. Ministerstwo Ciężkiego Przemysłu wysyła obecnie specjalnych urzędników do prywatnych kopalń, które zostały już odbudowane w 70.9%, celem zapewnienia wzrostu produkcji. Wydobycie metali kolorowych w Mandżurskich kopalniach przekroczyło już najwyższy poziom osiągnięty podczas okupacji japońskiej. Produkcja miedzi elektrolitycznej i ołowiu w mandżurskich fabrykach została przekroczona w planie półrocznym o 51% i 38%.

W prowincji Kiansi przekroczono plan wydobycia wolframu, cynowej rudy i bizmutu a w prowincji Chunan antymonu, wolframu i manganu. W kopalniach złota Japiguo przekroczono przeciętną dotychczasową produkcję o 36% osiągając w ten sposób najwyższy poziom wydobycia w historii tych kopalń. Prowincjonalny Rząd Kwansi w południowych Chinach organizuje rolnicze oddziały, które w czasie, gdy nie będą zajęte pracą na roli, będą zatrudnione wydobywaniem wolframu z bogatych złóż tej prowincji. Miejskowa ruda zawiera 70% wolframu. Wydobycie odbywać się ma na zasadach spółdzielczych przyczem rząd użyczy spółdzielniom potrzebnego kapitału celem uruchomienia pracy z tym, że skupować będzie całą wydobytą rudę.

Plan rozwoju rolnictwa w Chinach Wschodnich.

Według doniesień szanghajskiego korespondenta agencji Siń-Chua, stosownie do planu na rok 1951 opracowanego na niedawno odbytej konferencji w sprawie gospodarki rolnej i leśnej w Chinach Wschodnich, ogólne zbiory zbóż chlebowych w Chinach Wschodnich powinny być w r.b. wyższe o 10%, a zbiory bawełny o 45% aniżeli w roku 1950.

W roku ubiegłym zbiory zboża i bawełny przekroczyły plan pierwotny, przy czym plan produkcji bawełny odziarnionej został wykonany prawie w dwójnasób.

Plan na rok bieżący przewiduje zastosowanie środków mających na celu zwiększenie urodzaju, powiększenie powierzchni siewnej bawełny, ochronę i zwiększenie pogłowia bydła domowego oraz zaprowadzenie kultur rolnych takich jak: tytoń, herbata, ramia, i drzewo tutowe.

Bezrolni chłopci, którzy otrzymali ziemię po przeprowadzeniu reformy rolnej, będą korzystali ze specjalnej pomocy.

Wydobywanie metali kolorowych w Chinach

W całym Chinach pomyślnie przeprowadza się odbudowę kopalni metali kolorowych. Na południowym-zachodzie, gdzie znajdują się najbogatsze złoża, przekroczono plan wydobywania wolframu o 35%, antymonu o 33% a cyny prawie o 50%. Mangan zaś o więcej niż połowę. Czyni to Ministerstwo Ciężkiego Przemysłu państwowych przedsiębiorstw. Ministerstwo Ciężkiego Przemysłu wyłoży obecnie specjalnych urzędników do prywatnych kopalni, które zostały już odbudowane w 70.9%, celem zapewnienia wzrostu produkcji. Wydobywanie metali kolorowych w Mandżurskich kopalniach przekroczyło już najwyższy poziom osiągnięty podczas okupacji japońskiej. Produkcja miedzi elektryfikacyjnej i ołowiu w mandżurskich fabrykach została przekroczona w planie pięciolatnim o 21% i 38%.

W prowincji Kiangai przekroczono plan wydobywania wolframu, cynowej rudy i bizmutu a w prowincji Gannan antymonu, wolframu i manganu. W kopalniach złota Jalingo przekroczono przeciętną dotychczasową produkcję o 36% osiągnęła w ten sposób najwyższy poziom wydobywania w historii tych kopalni. Prowincjonalny Rząd Kwantu na południowych Chinach organizuje również oddziały, które w czasie, gdy nie będą zajęte pracą na roli, będą zatrudnione wydobywaniem wolframu z bogatych złóż tej prowincji. Miejsowa ruda zawiera 70% wolframu. Wydobywanie odbywa się na zasadach spółdzielczych przyczyniając do zwiększenia udziału potrzebnych kapitału celem uruchomienia pracy z tym, że skupować będzie cała wydobyta ruda.

Plan rozwoju rolnictwa w Chinach Wschodnich

Według doniesień szanghajskiego korespondenta agencji Sinc-Ghua, stosownie do planu na rok 1951 opracowanego na niedawno odbytej konferencji w sprawie gospodarki rolnej i leśnej w Chinach Wschodnich, ogólne zbiory zbóż zbliżonych w Chinach Wschodnich powinny być w r.d. wyższe o 10%, a zbiory bawełny o 45% niższe w roku 1950.

W roku ubiegłym zbiory zbóż i bawełny przekroczyły plan pierwotny, przy czym plan produkcji bawełny obniżono, został wykonany prawie w dwójnasób.

Plan na rok bieżący przewiduje zastosowanie środków mających na celu zwiększenie urodzaju, powiększenie powierzchni siewnej bawełny, ochronę i zwiększenie pogłowia bydła domowego oraz zaprowadzenie kultur rolnych takich jak: tytoń, herbaty, rami, i drzewo tułowe.

Bezrolni chłopi, którzy otrzymali ziemię po przeprowadzeniu reformy rolnej, będą korzystali ze specjalnej pomocy.

LUDOWO - DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KOREAŃSKA

Odbudowa przemysłu.

Robotnicy koreańscy ofiarnie pracują w swoich fabrykach. Fabryki spalone na skutek wrogiego bombardowania, są odbudowywane w innych bardziej bezpiecznych okęgach. Mimo braku siły roboczej i materiałów budowlanych fabryki zostają w krótkim okresie czasu wybudowane na nowo i pracują z maksymalną wydajnością; plany produkcyjne wykonywane są w 110 - 115%.

Robotnicy fabryki obrabiarek, mimo działalności wrogiego lotnictwa pomyślnie produkują niezbędne dla frontu materiały wojenne. Praca w fabrykach idzie pełną parą.

Dzięki bohaterskiemu wysiłkowi robotników i pomocy miejscowej ludności szybko odbudowuje się kolejowe depot, którego cały sprzęt był uszkodzony lub wysadzony w powietrze przez wojska amerykańskie. W krótkim okresie czasu odremontowano parowozy, i zapewniono nieprzerwany ruch pociągów na ważnych odcinkach.

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA

Wzrost dochodu narodowego.

Jednym z głównych zadań 5-letniego planu Niemieckiej Republiki Demokratycznej /1951-1955/ jest polepszenie położenia materialnego ludności. Plan 5-letni przewiduje wzrost dochodu narodowego w porównaniu z 1950 r. o więcej niż 60%, podniesienie płac zarobkowych robotników i urzędników w całej gospodarce narodowej o 16,8% i w przemyśle o 20%. Jednocześnie planuje się dalsze obniżenie cen artykułów żywnościowych i towarów masowego użytku jak również i znaczne obniżenie podatków pobieranych od pracowników.

W ciągu 1950 r. rząd N.R.D. przeprowadził szereg zarządzeń mających na celu polepszenie zaopatrzenia ludności, wskutek czego konsumpcja produktów żywnościowych w N.R.D. w obecnym czasie jest przeciętnie wyższa, aniżeli w Niemczech Zachodnich. W najbliższym czasie mają być przeprowadzone w N.R.D. dalsze zarządzenia praktyczne, zmierzające ku stopniowemu zlikwidowaniu zaopatrzenia kartkowego.

R U M U N I A

Mechanizacja pracy w kopalniach węgla.

Mechanizacja pracy w kopalniach węgla Rum.Republ. Ludowej czyni stale postępy. Niektóre kopalnie zmechanizowały już 85% wykonywanych prac, inne zaś nawet 100%, dzięki czemu wyrab węgla podwoił się.

ki czemu wyrób węgla podwoił się.
wzrost 85% wykonywanych prac, inne zaś nawet 100%, dzięki
ludowej czyni stała postępy. Niektóre kopalnie zmechanizowa-
Mechanizacja pracy w kopalniach węgla Rum.Republi.

Mechanizacja pracy w kopalniach węgla.

R U M U N I A

jące ku stopniowemu zlikwidowaniu zaopatrzenia kartkowego.
prowadzone w N.R.D. dalsze zarządzania praktyczne, zmierz-
w Niemczech Zachodnich. W najbliższym czasie mają być prze-
N.R.D. w obecnym czasie jest przesłaniem wyższemu, aniżeli
ności, wskutek czego konsumpcja produktów żywnościowych w
zarządzeń mających na celu polepszenie zaopatrzenia lud-
W ciągu 1950 r. rząd N.R.D. przeprowadził szereg

i znaczne obniżenie podatków pobieranych od pracowników.
kufów żywnościowych i towarów masowego użytku jak również
o 20%. Jednocześnie planuje się dalsze obniżenie cen artyku-
ników w całej gospodarce narodowej o 15,8% i w przemyśle
niż 60%, podniesienie płac zarobkowych robotników i urzęd-
wzrost dochodu narodowego w porównaniu z 1950 r. o więcej
położenia materialnego ludności. Plan 5-letni przewiduje
kiej Republiki Demokratycznej (1951-1955) jest polepszenie
jednym z głównych zadań 5-letniego planu Niemiec-

Wzrost dochodu narodowego.

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA

gów na ważnych odcinkach.
remontowane parowozów, i zapewniono nieprzerwany ruch pociąg-
trze przez wojska amerykańskie. W krótkim okresie czasu od-
którego cały sprzęt był uszkodzony lub wysadzony w powie-
cy miejscowej ludności szybko odbudowuje się kolejowe depot,
Dzięki bohaterstwu wysiłkowi robotników i pomo-
tu materiałowy wojenne. Praca w fabrykach idzie pełną parą.
wrogię lotnictwa pomysłnie produkując niezbędne dla fron-
Robotnicy fabryki obrabiarek, mimo działalności

nywane są w 110 - 115%.
i pracują z maksymalną wydajnością; plany produkcyjne wyko-
fabryki zostają w krótkim okresie czasu wybudowane na nowo
gach. Mimo braku siły roboczej i materiałów budowlanych
nia, są odbudowywane w innych dziedzinach bezpieczeństwa okrę-
fabrykach. Fabryki spalane na skutek wrogiego bombardowa-
Robotnicy koreańscy ofiarnie pracują w swoich

Odbudowa przemysłu.

LUDOWO - DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KOREAŃSKA

Rozwój gospodarki w 1950 r.

Szybkie tempo w rozwoju narodowej gospodarki Rumuńskiej Republiki Ludowej wywołało wzrost ilości zatrudnionych robotników i pracowników. Według danych rumuńskiego Urzędu Pracy ilość robotników i pracowników umysł. w latach 1949/50 wzrosła o przeszło 640 tys.

Celem podniesienia kwalifikacji robotników i pracowników inżynieryjno-technicznych w przedsiębiorstwach i zakładach została utworzona szeroka sieć szkół zawodowo-technicznych oraz specjalnych kursów. Pod koniec pięcioletki ogólna ilość zatrudnionych w Rumunii robotników i pracowników wyniesie 3 mil. tj. będzie o 35% większa aniżeli w 1950 roku.

WĘGRY

Zadania drugiego roku pięcioletki.

W roku 1950 gospodarstwo narodowe Węgier poszczycić się może nowymi osiągnięciami na drodze rozwoju ku socjalizmowi. Produkcja przemysłowa w porównaniu z rokiem 1949 wzrosła o 34,1% w przemyśle przetwórczym i lekkim, o 38% w przemyśle ciężkim i o 46,5% w przemyśle budowy maszyn. Ilość wykonanych kolejowych wagonów osobowych oraz dźwigów podwoiła się, działalność przedsiębiorstw budowlanych wzrosła o 122,9% zamiast o zaplanowanych 39,5%. Powierzchnia państwowych gospodarstw rolnych wzrosła z 543.000 do 823.000 holdów, powierzchnia uprawy spółdzielni rolniczych z 316.000 do 811.000. Ilość P.O.M. zwiększyła się z 221 do 361, przy czym w ciągu roku rolnictwo otrzymało 3.171 traktorów, 251 ciągników i 390 młocarni. W państwowych gospodarstwach rolnych ukazały się pierwsze kombajny. Zbiory pszenicy w P.G.R. przekroczyły przeciętny zbiór gospodarstw indywidualnych o 15,1%, żyta - o 30,1% i kukurydzy o 29,4%. Spółdzielnie rolnicze osiągnęły zbiory również wyższe od zbiorów gospodarstw indywidualnych. Zniknęło bezrobocie, gdyż liczba zatrudnionych osób w przemyśle wzrosła w ciągu roku o 12%, fundusze płac zaś o 19%, przy równoczesnym wzroście wydajności pracy o 19,4%. W ten sposób stworzono podstawę do wykonania planów na rok 1951. Plan ten przewiduje w roku 1951 wzrost dochodu społecznego o 25,1% w porównaniu z rokiem 1950, a udział w nim sektora socjalistycznego wyniesie 75%. Udział całego przemysłu w tym dochodzie wzrośnie z 43,3% do 46,3%, przy czym przemysł ciężkiego z 22,5% do 25,7%. Rozmiary wytwórczości przemysłowej zwiększą się o 30,7%, w rolnictwie zaś podwoją się rozmiary produkcji socjalistycznej. Powierzchnia upraw wzrośnie o 50 tys. holdów, zwiększy się ilość P.O.M.

wzrostnie o 50 tys. holdów, zwiększając się ilość P.O.M. się rozmiary produkcji socjalistycznej. Powierzchnia upraw przemysłowej zwiększa się o 30,7%, w rolnictwie zaś podwoja myślnie ciężkiego z 22,5% do 25,7%. Rozmiary wytwórczości tym dochodzie wzrosła z 45,3% do 46,3%, przy czym prze- socjalistycznego wyniesie 75%. Udział całego przemysłu w o 25,1% w porównaniu z rokiem 1950, a udział w nim sektora Plan ten przewiduje w roku 1951 wzrost dochodu społecznego apodob stworzone podstawę do wykonania planów na rok 1951. przy równoczesnym wzroście wydajności pracy o 19,4%. W ten myślnie wzrosła w ciągu roku o 12%, fundusze pięć zaś o 19%, kniejo bezpocucie, gdyż liczba zatrudnionych osób w prze- również wyższe od zbiorów gospodarstw indywidualnych. Zni- i kukurydzy o 29,4%. Spółdzielnie rolnicze osiągnęły zbiory zbior gospodarstw indywidualnych o 15,1%, żyta - o 30,1% batny. Zbiory pszenicy w P.G.R. przekroczyły przeciętny stawowych gospodarstwach rolnych ukazały się pierwsze kom- fo 3.171 traktorów, 251 ciągników i 390 młocarni. W pań- się z 221 do 361, przy czym w ciągu roku rolnictwo otrzyma- rolniczych z 316.000 do 811.000. Ilość P.O.M. zwiększyła 243.000 do 823.000 holdów, powierzchnia uprawy spółdzielni wierzchnia państwowych gospodarstw rolnych wzrosła z nych wzrosła o 12,9% zamiast o zaplanowanych 39,2%. Po- bżwiegów podwoiła się, działalność przedsiębiorstw budowl- azym. Ilość wykonanych kolejowych wagonów osobowych oraz o 38% w przemyśle ciężkim i o 46,5% w przemyśle budowy ma- 949 wzrosła o 34,1% w przemyśle przetwórczym i lekkim, socjalizmowi. Produkcja przemysłowa w porównaniu z rokiem cież się może nowymi osiągnięciami na drodze rozwoju ku

W roku 1950 gospodarstwo narodowe Węgier pozosty-

Zadania drugiego roku pięcioletnia.

W T G R Y

li w 1950 roku. Pracowników wyniesie 3 mil. tj. będzie o 25% większa niż- laki ogólna ilość zatrudnionych w Rumunii robotników i technicznych oraz specjalnych kursów. Pod koniec pięcio- zakładach została utworzona szeroka sieć szkół zawodow- cowników inżynierjno-technicznych w przedsiębiorstwach i pr- Golem podniesienia kwalifikacji robotników i pra-

1949/50 wzrosła o przeszło 640 tys. Urzędu Pracy ilość robotników i pracowników umysł. w latach nych robotników i pracowników. Według danych rumuńskiego ludzkiej Republiki Ludowej wywołało wzrost ilości zatrudnio- Szybkie tempo w rozwoju narodowej gospodarki Ru-

Rozwój gospodarki w 1950 r.

KRAJE EUROPEJSKIE O GOSPODARCE NIEPLANOWEJ

ANGLIA

Zwyżka cen.

Według danych "Daily Express" początek roku 1951 przyniósł Anglii zwyżkę cen artykułów żywnościowych i bezpośredniego zużycia. W ciągu tygodnia zwyżkowały ceny opału, kasz, kawy, mydła, tytoniu, odzieży, świec, wyrobów żelaznych i płyt gramofonowych. Wzrosły opłaty za naprawę obuwia, za przewóz miejskimi środkami komunikacji, za nauczanie w szkołach itd.

Poczynając od 1 stycznia b.r. zostały podniesione w Anglii ceny opon samochodowych o 20%, a opon motocyklowych i rowerowych odpowiednio o 15% i 10%. Zwyżka cen tłumaczy się podrożeniem surowców niezbędnych dla produkcji opon.

Ograniczenia w gospodarce metalami.

Nowe ograniczenia surowcowe dla potrzeb ludności cywilnej są zwiastunami daleko sięgającej interwencji. Cynk, mosiądz, miedź i mangan miedzi są w tak skąpych ilościach, że rząd zakazał z dniem 1 lutego ich stosowania w produkcji w ogłoszonej długiej liście artykułów użytkowych, potrzebnych do konsumpcji cywilnej jak i dla przemysłu. Chodzi o metalowe artykuły gospodarstwa domowego jak: miednice, wiadra, meble metalowe, łózka, poręcze, popielniczki itp. Zakaz ten również dotyczy galwanizowanych artykułów używanych w przemyśle, co uderza w przemysł samochodowy. Największe ograniczają pracę w tygodniu do 4-ech dni, a co uchodzi za cios dla brytyjskiego gospodarstwa narodowego, ponieważ rynki zbytu samochodów przypadają Stanom Zjednoczonym, które jednocześnie zawiesiły pomoc Marshalla. Można się nawet liczyć ze zwolnieniem robotników, którzy prawdopodobnie zostaną przerzuceni do produkcji zbrojeniowej.

W sprawie zastosowania metali 3 stopnie priorytetu zostały ustanowione. Na pierwszym miejscu muszą być użyte metale dla celów obrony narodowej, 2/ artykuły przeznaczone na eksport a sprzedawane za dolary, ale tylko w stanie przerobionym, 3/ inwestycje krajowe.

Jeśli ograniczenie konsumpcji stanie się w dalszym ciągu nieuniknione zostanie wprowadzony system ogólnego racjonowania. Obecnie dotyczy to już bawełny pochodzenia amerykańskiego, miedzi, siarki i cynku.

Według danych "Daily Express" poczetek roku 1951 przyniósł Anglii zwyżkę cen artykułów żywnościowych i podstawowych surowców. W ciągu tygodnia zwyżkowały ceny opał, kawy, mąki, tytoniu, odciepów, światła, wyrobów żelaznych i pięt gramofonowych. Wzrosły opłaty za naprawę opłat, za przewóz miejscami środkami komunikacji, za nauczanie w szkołach itd.

Poczynając od 1 stycznia b.r. zostały podniesione w Anglii ceny opłat samochodowych o 20%, a opłat motocyklowych i rowerowych odpowiednio o 15% i 10%. Zwyżka cen tłumaczy się podrożeniem surowców niezbędnych dla produkcji opłat.

Ograniczenia w gospodarstwie metalami

Nowe ograniczenia surowcowe dla potrzeb ludności cywilnej są zwiastunkami daleko sięgającej interwencji. Cynk, miedź, miedź i mangan miażdżą się w tak skąpych ilościach, że rząd zakazuje z dniem 1 lutego ich stosowanie w produkcji w ogłoszonej ilości artykułów użytkowych, potrzebnych do konsumpcji cywilnej jak i dla przemysłu. Chodzi o metalowe artykuły gospodarstwa domowego jak: miednice, wiadra, meble metalowe, żelazki, porcelanę, popielniczki itp. Zakaz ten również dotyczy galwanizowania artykułów używanych w przemyśle, co uderza w przemysł samochodowy. Natomiast przedsiębiorstwa w tej gałęzi, jak Austin, Morris i inne ograniczają pracę w tygodniu do 4-ech dni, a co uchodzi za cios dla prywatnego gospodarstwa narodowego, ponieważ rynek zbytu samochodów przepadł. W Stanach Zjednoczonych, które jednocześnie zawiesiły pomoc Marshalla. Można się nawet liczyć ze zwolnieniem robotników, którzy prawdopodobnie zostaną przeniesieni do produkcji koprojektowej.

W sprawie zastosowania metali 5 stopnia priorytetu zostały ustanowione. Na pierwszy miejsc musi być użyte metale dla celów obrony narodowej, 2/ artykuły przewidziane na eksport i sprzedawane za dolary, ale tylko w stanie przetworzonym, 3/ inwestycje krajowe.

Jeśli ograniczenia konsumpcji staną się w dalszym ciągu niemożliwe, zostanie wprowadzony system oddzielnego racjonowania. Obecnie dotyczy to już bawelny pochodzenia amerykańskiego, miedzi, stali i cynku.

Kurczenie się produkcji samochodowej.

Według danych zrzecenia producentów samochodów zapasy blachy stalowej w zakładach przemysłu samochodowego znacznie zmalały na skutek restrykcji importowych oraz wykonywania planów zbrojeniowych. Wysuwane są obawy, iż w najbliższych tygodniach szereg fabryk samochodów skróci pracę do 4 dni w tygodniu, a produkcja samochodowa typu handlowego zmniejszy się w I kwartale r.b. w porównaniu z IV kwartałem roku 1950 o 15 - 20%. Przed latem b.r. tj. przed uruchomieniem nowych oddziałów w zakładach Nowej Południowej Walii nie można liczyć na poprawę w zaopatrzeniu w blachę stalową angielskiego przemysłu samochodowego.

A U S T R I A

Wzrost cen materiałów drzewnych.

Według doniesień "Arbeiter Zeitung" ceny materiałów drzewnych w Austrii stale wzrastają. W ciągu ostatnich 6 miesięcy wzrosły przeszło dwukrotnie.

W związku z powiększeniem wywozu drewna z Austrii położenie przemysłu obróbki drzewa pogarsza się skutkiem braku taniego surowca; na tym tle powstają trudności w wykonywaniu zamówień i zmniejsza się eksport gotowych wyrobów, co doprowadzi do dalszego wzrostu bezrobocia wśród robotników przemysłu drzewnego.

D A N I A

Handel zagraniczny.

Ujemne saldo zagranicznych obrotów handlowych Danii wzrosło w ciągu 11 miesięcy z 654,0 mln.d.kor. w r. 1949 do 1.214,4 mln.d.kor. w r. 1950, albowiem wartość importu osiągnęła kwotę 5.356,2 mln.d.kor. wartość zaś eksportu - 4.141,8 mln.d.kor. /w r.1949 odpowiednio 3.810,8 i 3.152,2 mln.d.kor./.

Eksport masła w r.1950.

Podług danych statystycznych Wydziału Eksportu duńskiego gospodarstwa nabiału i masła - produkcja i eksport masła z Danii wzrosły o 15%.

Produkcja masła w roku ubiegłym wynosiła 179 tys. ton w porównaniu do 155.900 ton w roku 1949, z tego 20.600 ton /w r.1949 - 17.600/ pochłonął rynek krajowy, a w r.1950 rzucono na rynki zagraniczne 158.800 ton /w r.1949 - 138 tys.ton/.

Na Wielką Brytanię przypadło 82% duńskiego eksportu.

Kupowanie się produktów samochodowych.

Według danych zrzętu producentów samochodów zapasy blachy stalowej w zakładach przemysłu samochodowego znacznie zmalały na skutek restrykcji importowych oraz wykonywania planów zbrojeniowych. Wywołane są obawy, iż w najbliższych tygodniach szerzej fabryk samochodów skróci produkcję do 4 dni w tygodniu, a produkcja samochodów typu handlowego zmniejszy się w I kwartale r. b. w porównaniu z IV kwartalem roku 1950 o 15 - 20%. Przed latem b. r. tj. przed uruchomieniem nowych oddziałów w zakładach Nowej Południowej Walii nie można liczyć na poprawę w zaopatrzeniu w blachę stalową angielskiego przemysłu samochodowego.

A U S T R I A

Wzrost cen materiałów drzewnych.

Według doniesień "Arbeiter Zeitung" ceny materiałów drzewnych w Austrii stale wzrastają. W ciągu ostatnich 6 miesięcy wzrosły przeszło dwukrotnie.

W związku z powiększeniem wywozu drewna z Austrii położenie przemysłu obróbki drewna pogorsza się skutkiem braku taniego surowca; na tym tle powstają trudności w wykonywaniu zamówień i zmniejsza się eksport gotowych wyrobów, co doprowadzi do dalszego wzrostu cen drewna.

D A N I A

Handel zagraniczny.

Ujemne saldo zagranicznych obrotów handlowych Danię wzrosło w ciągu 11 miesięcy z 654,0 mln. d. kor. w r. 1949 do 1.214,4 mln. d. kor. w r. 1950, albowiem wartość importu osiągnęła kwotę 2.556,2 mln. d. kor. wartość zaś eksportu - 1.341,8 mln. d. kor. \ w r. 1949 odpowiednio 3.810,8 i 3.152,2 mln. d. kor. \

Eksport masła w r. 1950.

Podług danych statystycznych Wydziału Eksportu duńskiego gospodarstwa nabiału i masła - produkcja i eksport masła z Danii wzrosły o 15%.

Produkcja masła w roku ubiegłym wynosiła 179 tys. ton w porównaniu do 152.900 ton w roku 1949, z tego 20.600 ton \ w r. 1949 - 17.600 \ pochodził z rynek krajowy, a w r. 1950 znacząco na rynki zagraniczne 158.800 ton \ w r. 1949 - 138 tys. ton \.

Na Wielką Brytanię przypada 82% duńskiego eksportu

masła, na Niemcy Zachodnie 5,5% i Francję 3,5%. Resztujące 11% sprowadziły przede wszystkim kraje europejskie, jak Włochy, Szwajcaria, Finlandia i Amerykańska strefa Niemiec Zachodnich.

F I N L A N D I A

Zwyżka cen.

Prasa fińska donosi o trwającej w Finlandii zwyżce cen. Prócz gwałtownego wzrostu cen tkanin bawełnianych, napojów alkoholowych oraz wyrobów cukierniczych, jak również czynszu komornego oczekiwana jest dalsza zwyżka cen wyrobów wełnianych, skórzaných i gumowych. Przewidywana jest również w najbliższym czasie zwyżka, przeciętnie o 15%, cen wyrobów szklanych.

Według gazety "Wapaa sana" nowa, uchwalona przez sejm, ustawa o podatku obrotowym wywołać musi w początku roku 1951 wzrost cen wszystkich towarów masowego zbytu przeciętnie o 5-6%, a niektórych nawet o 8%.

F R A N C J A

Handel zagraniczny we Francji w grudniu 1950 r.

Według komunikatu francuskiego Urzędu Celnego, w grudniu ub.r. deficyt francuskiego bilansu handlowego wyniósł 1 miliard ffr., wobec dodatniego salda 4 miliardów ffr. w listopadzie ub.r.

Grudniowy import Francji z krajów obcych wyniósł 79,7, wobec 70,6 w listopadzie, eksport zaś wynosił odpowiednio 78,7 i 78,6 miliardów ffr.

Zwiększenie wartości importu w grudniu 1950 r. nastąpiło głównie wskutek podwyższenia cen gdyż pod względem ilościowym był on o 130 tys. ton mniejszy aniżeli w listopadzie. Zmniejszenie grudniowego eksportu pod względem wagi wiąże się z powiększeniem zapotrzebowania na rynku wewnętrznym na takie typy towarów jak: rudy, stal i tekstylia.

Koszty utrzymania w Paryżu.

Według opublikowanych ostatnio przez Urząd Statystyczny danych, wskaźnik kosztów utrzymania rodziny kształtował się jak następuje:

na węgiel pokrywa wydobycie krajowe, resztę zaś import z Niemiec, Belgii, Anglii, Francji i Polski. W ostatnim kwartale 1950 r. koszty zawarte ze wspomnianymi krajami kontraktów na dostawę łącznie 1,35 miliona t. węgla przemysłowego, przez co w znacznym stopniu pokryte zostało za-

masła, na Niemcy Zachodnie 5,2% i Francję 3,8%. Resztujące
lik sprawa dotyczy przede wszystkim krajów europejskich, jak
Włochy, Szwajcaria, Finlandia i Amerykańska strona Niemiec
Zachodnich.

FINLANDIA

Zwyżka cen.

Prasa fińska donosi o trwającej w Finlandii zwyż-
ce cen. Przecieżnienie wzrostu cen tkanin bawełnianych,
napojów alkoholowych oraz wyrobów cukierkowych, jak rów-
nież czynszu komornego oczekiwana jest dalsza zwyżka cen
wyrobów wełnianych, skórzanych i gumowych. Przecieżnienie
jest również w najbliższym czasie zwyżką, przeciętnie o 12%,
cen wyrobów szklanych.

Według gazety "Wapaa sana" nowa, uchwalona przez
sejm, ustawa o podatku obrotowym wywołać musi w początku
roku 1951 wzrost cen wszystkich towarów masowego użytku
przeciętnie o 5-6%, a niektórych nawet o 8%.

FRANCJA

Handel zagraniczny we Francji w grudniu 1950 r.

Według komunikatu francuskiego Urzędu Głównego, w
grudniu ub.r. deficyt francuskiego bilansu handlowego wy-
niósł 1 miliard fr., wobec dodatniego salda 4 miliardów
fr. w listopadzie ub.r.

Grudniowy import Francji z krajów opcyj wyniósł
79,7 wobec 70,6 w listopadzie, eksport zaś wynosił odpo-
wiednio 78,7 i 78,6 miliardów fr.

Zwiększenie wartości importu w grudniu 1950 r. na-
stąpiło głównie wskutek podwyższenia cen ropy pod wzglę-
dem ilościowym był on o 150 tys. ton mniejszy aniżeli w li-
stopadzie. Zmniejszenie grudniowego eksportu pod względem
wagi wiąże się z powiększeniem zapotrzebowania na tytu-
lowe, wewnętrznym na takie typy towarów jak: rudy, stal i teksty-
lia.

Koszty utrzymania w Paryżu.

Według opublikowanych ostatnio przez Urząd Sta-
tystyczny danych, wskaźnik kosztów utrzymania rodziny
kwalifikował się tak następująco:

wskaźnik 1949 = 100

	15.XII. 1949	15.III. 1950	15.VI. 1950	15.IX. 1950	15.XII. 1950
Wyżywienie	107,8	108,3	105,1	113,4	118,0
Opał, światł.	100,8	102,2	109,3	119,-	120,1
Gotowe wyroby	98,4	99,7	99,9	102,2	106,2
Usługi	104,9	118,0	122,0	126,0	131,0
Różne	100,0	108,3	108,3	108,3	108,3
Całkowity indeks	105,0	107,5	106,9	113,1	117,4

Ogólny wskaźnik cen 15 grudnia 1949 r. wzrósł z 105,0 do 117,4. - 15 grudnia 1950 r.

Koszty utrzymania podniosły się o 12%, ceny surowców o 42,5%, opału i oświetlenia o 20%, a usług o 25%. Wyższa cena surowca wpłynie na cenę gotowych wyrobów, które także będą zwyżkować.

Wzrost liczby upadłości.

Według danych statystycznych opublikowanych w "L'Humanité", liczba ogłoszonych przedsiębiorstw przemysłowym i handlowym w grudniu ub.r. upadłością wyniosła 695, co uważane jest w porównaniu z przeszłością za liczbę rekordową.

H O L A N D I A

Brak węgla w Holandii.

Zwiększający się brak węgla w Holandii stał się stopniowo jednym z najważniejszych obecnie problemów gospodarczych kraju, wymagającym szybkiego rozwiązania. W grudniu zaistniała konieczność ograniczenia zużycia prądu elektrycznego, który w Holandii jest otrzymywany przede wszystkim z węgla. Dla tych przyczyn ograniczono również oświetlenie ulic i reklamy świetlne, aby w ten sposób zmniejszyć zużycie węgla przemysłowego. Poza tym rząd w związku z ciężką sytuacją wezwał przemysł do jak największej oszczędności w zużyciu węgla.

Połowę zapotrzebowania przemysłu holenderskiego na węgiel pokrywa wydobywanie krajowe, resztę zaś import z Niemiec, Belgii, Anglii, Francji i Polski. W ostatnim kwartale 1950 r. zostały zawarte ze wspomnianymi krajami kontrakty na dostawę łącznie 1,33 miliona t. węgla przemysłowego, przez co w znacznym stopniu pokryte zostało za-

wskaźnik 1949 = 100

	15.XI. 1949	15.III. 1950	15.VI. 1950	15.IX. 1950	15.XII. 1950
Indeks	105,0	107,5	106,9	113,1	117,4
Opakowalność	100,0	108,3	108,3	108,3	108,3
Różnica	104,9	118,0	122,0	126,0	131,0
Usługi	98,4	99,7	99,9	102,2	106,2
Gotowe wyroby	100,8	102,2	109,3	119,3	120,1
Opak. światł.	107,8	108,3	105,1	113,4	118,0
Wydzielanie					

Wzrost ilości upadłości.

re także będą zwiększane.

Wysoka cena surowca wpłynęła na cenę gotowych wyrobów, która od 04,2%, opadu i oświetlenia o 20%, a usług o 22%.

Koszty utrzymania podniosły się o 12%, ceny surow- 102,0 do 117,4 - 15 grudnia 1950 r.

Ogólny wskaźnik cen 15 grudnia 1949 r. wzrósł z

Wzrost ilości upadłości.

Według danych statystycznych opublikowanych w "L'Humanité", liczba ogłoszonych przedsiębiorstw prze- myślowym i handlowym w grudniu ub.r. upadłości wynosiła 692, co uważane jest w porównaniu z przeszłością za lic- że rekordowe.

H O L A N D I A

Brak węgla w Holandii.

Zwiększający się brak węgla w Holandii stał się stopniowo jednym z najważniejszych obecnie problemów go- spodarczych kraju, wymagającym szybkiego rozwiązania. W grudniu zaistniała konieczność ograniczenia zużycia pra- du elektrycznego, który w Holandii jest otrzymywany prze- ważnie z węgla. Dla tych przyczyn ograniczono również oświetlenie ulic i reklamy świetlne, aby w ten sposób zmniejszyć zużycie węgla przemysłowego. Później rząd w związku z ciężką sytuacją wezwał przemysł do jak najwięk- szej oszczędności w zużyciu węgla.

Pożowe zapotrzebowanie przemysłu holenderskiego na węgiel pokrywa wydobycie krajowe, resztę zaś import z Niemiec, Belgii, Anglii, Francji i Polski. W ostatnim kwartale 1950 r. zostały zawarte ze wspomnianymi krajami kontrakty na dostawę łącznie 1,35 miliona t. węgla prze- myślowego, przez co w znacznym stopniu pokryte zostało za-

potrzebowanie na importowany węgiel. Na skutek trudności produkcyjnych i zwiększonej działalności przemysłowej w tych krajach, a mianowicie w Niemczech Zachodnich, państwa te zostały zmuszone do ograniczenia eksportu węgla. Niektóre z tych krajów ograniczyły nawet swoje własne zużycie węgla, przede wszystkim na kolejach. Dlatego to rząd holenderski został ostatnio zmuszony do zakupienia w Stanach Zjednoczonych 200.000 ton węgla przemysłowego. Ponieważ w międzyczasie wystąpiły nowe trudności w dostawie zakontraktowanych ilości węgla, musiał rząd podjąć znów dalsze zakupy węgla w Ameryce Północnej jak i Południowej Afryce. Cena tego węgla z uwagi na koszty transportu jest stosunkowo wysoka, ale w ten sposób zaopatrzenie w węgiel przemysłu holenderskiego może ulec pewnej poprawie. Jednakowoż tak długo, jak węgiel ten nie będzie dostarczony, należy się liczyć z deficytem węglowym /około 260.000 ton w I kw. 1951 r./ Jak podał do wiadomości Minister Gospodarki Van den Brink, rząd holenderski jest zmuszony zmniejszyć z tych powodów przydział węgla dla przemysłu o 20% począwszy od 1 lutego. Odnosi się to również do gazowni. W Amsterdamie już obecnie musiano zmniejszyć ciśnienie gazu. W innych miejscowościach dostawy gazu mają być w pewnych godzinach zupełnie wstrzymane. Przydziały dla elektrowni dotychczas nie zostały zmniejszone, jednakowoż rząd wezwał ponownie przemysł i gospodarstwa domowe do zastosowania jak największych oszczędności w zużyciu prądu. Ponadto zakomunikowano, iż wprowadzone ograniczenia oświetlenia wystaw i innych nie wprowadzone ograniczenia oświetlenia wystaw i innych reklam, muszą być nadal utrzymane. Również koleje holenderskie zostały zmuszone do ograniczenia zużycia węgla. Od 22 stycznia komunikacja autobusowa ma zastąpić około tuzina połączeń kolejowych o napędzie parowym. Następnie kilka linii pociągów będzie obsługiwanych przez pociągi o napędzie dieselowym. Dla przewozów towarowych dotychczas nie wprowadzono ograniczeń.

I S L A N D I A

Zubożenie klasy robotniczej.

Prasa demokratyczna Islandii, sumując wyniki gospodarowania w kraju amerykańskich monopolów, przychodzi do przekonania, że t.zw. "pomoc" zamorskich "dobrodziejów" planu Marshalla przyniosła ludnościubożenie.

Gazeta "Tiedwilin" w artykule pod tytułem: "Zubożenie mieszkańców Rejkjavíku" pisała, że "każdy co dwudziesty mieszkaniec stolicy jest biedakiem". W miastach Islandii z każdym dniem zwiększa się ilość bezrobotnych. W tych dniach konserwatywna większość zarządu miejskiego Rejkjavíku postanowiła podwyższyć podatki; oznacza to nowe zmniejszenie realnych zarobków i tak już ciężkich warunków życiowych klasy robotniczej.

JUGOSŁAWIA

Krach jugosłowiańskiego planu pięcioletniego.

Na posiedzeniu titowskiego parlamentu, które odbyło się dnia 28 grudnia 1950 r. w Belgradzie, został złożony, na t.zw. komisji planowania, wniosek Borisa Kidrića, aby wykonanie planu pięcioletniego, które miało być ukończone 31 grudnia 1951 r., przedłużyć o jeden rok t.j. do końca roku 1952. Już w ciągu lata 1950 r., Tito i Kidrić w swych relacjach o wykonaniu planu za I półrocze 1950 r., wspominali o konieczności przedłużenia terminu jego wykonania w podstawowych gałęziach przemysłu t.j. w ciężkim przemyśle, hutnictwie i wydobywaniu rud.

Dane, opublikowane w prasie titowskiej, lub zaczerpnięte z urzędowych titowskich źródeł, wykazują, że titowski plan pięcioletni rzeczywiście załamał się. Ogólna jugosłowiańska produkcja przemysłowa spadła w r. 1949 w stosunku do roku 1948 o 20%. Wydajność pracy w tym samym okresie obniżyła się o 32%.

Z powodu stałych absencji stracono w roku 1949 28 milionów roboczo-dniówek, a w roku 1950 absencja w większości przedsiębiorstw osiągnęła 31%. O nieprzyjawnym ustosunkowaniu się robotników do faszystowsko-titowskiego kierownictwa przedsiębiorstw świadczy najlepiej fakt, że 85% zatrudnionych odmówiło podpisania przemysłowe w większości wypadków nie wykonują planów nawet w 50%. Tak np. Kroacki przemysł wykonał plan r. 1949 w 60%. Dwieście najważniejszych przedsiębiorstw przemysłowych rep. Serbskiej wykonało plan jedynie w 56% itd. Produkcja w hutach stali spadła w roku 1950 o 17%, przemysł hutniczy ujawnia 50% odpadków, kopalnie rud nie wykonują w ogólnie planu. Jedną z podstawowych kopalni rudy w Jugosławii, kopalnia rudy miedzianej Bor, wykonała plan wydobywania w r. 1950 jedynie w 65%. Produkcja przemysłu drzewnego nie osiągnęła dotychczas nawet 50% produkcji z okresu przedwojennego, plan budownictwa został wykonany w I półroczu 1950 r. jedynie w 31,4%. Transport i komunikacja kolejowa osiąga zaledwie 50% przedwojennego poziomu. Taki sam obraz głębokiego upadku przedstawia i jugosłowiańskie rolnictwo. Powierzchnia zasiewów, która w latach przedwojennych wynosiła 7,2 milionów ha, obecnie osiągnęła /r. 1950/ zaledwie 4,9 milionów ha, aczkolwiek przewidziane planem zasiewy w r. 1951 mają objąć powierzchnię 7,7 milionów ha ziemi. Plan zasiewów jesiennych, według danych belgradzkiego dziennika "Borba", został wykonany w 87,4%, a plan głębokiej orki w 24,1%.

Pierwszym krokiem do likwidacji państwowych gospodarstw rolnych, które w państwach demokracji ludowej są podstawowym wzorem socjalistycznej gospodarki rolnej, było zniesienie ustawy o państwowych gospodarstwach rolnych /28 grud-

Kroch Jugosłowiańskiego planu pięcioletniego

Na posiedzeniu titowskiego parlamentu, które odbyło się dnia 28 grudnia 1950 r. w Belgradzie, został złożony, na tzw. komisji planowania, wniosek Borisa Kidriča, aby wykonanie planu pięcioletniego, które miało być ukończonym 31 grudnia 1951 r., przedłużać o jeden rok t.j. do końca roku 1952. Już w ciągu lata 1950 r. Tito i Kidrič w swych relacjach o wykonaniu planu za I półrocze 1950 r., wspominał o konieczności przedłużenia terminu jego wykonania w podstawowych gałęziach przemysłu t.j. w ciężkim przemyśle, hutnictwie i wydobywaniu rudy.

Dane, opublikowane w prasie titowskiej, lub szerzej: nie są urzędowymi titowskich źródeł, wykazują, że titowski plan pięcioletni rzeczywiście zawierał się. Ogólnie Jugosłowiańska produkcja przemysłowa spadła w r. 1949 w stosunku do roku 1948 o 50%. Wyjątkowo pracy w tym samym okresie obniżyła się o 35%.

Z powodu stałych absencji stracono w roku 1949 28 milionów roboczogodzin, a w roku 1950 absencja w wykazach produkcji przedsięwzięcia osiągnęła 31%. O nieprzystającym ustosunkowaniu się robotników do realizowania titowskiego kierownictwa przedsięwzięcia świadczą następujące fakty: że 85% zatrudnionych odmówiło podpisania względnie zawartości nowych umów zbiorowych. Przedsiębiorstwa przemysłowe w większości wypadków nie wykonywały planów nawet w 50%. Tak np. Kronska przemysłowa wykonywała plan r. 1949 w 60%. Dwadzieścia następujących przedsiębiorstw przemysłowych rep. Serbskiej wykonywała plan jedynie w 50% itd. Produkcyjne w hutach stały się spadły w roku 1950 o 15% przemysł hutniczy utracił 50% obrotów. Kopalnie nie były wykonywane w ogólnym planie. Jedną z podstawowych kopalń rudy w Jugosławii, Kopalnia Rudy Miedzianej Bor, wykonywała plan wydobywania w r. 1950 jedynie w 65%. Produkcyjne przemysłu drzewnego nie osiągnęła dotychczas nawet 50% produkcji z okresu przedwojennego, plan budownictwa został wykonywany w I półroczu 1950 r. jedynie w 31%. Transport i komunikacja kolejowa osiąga zaledwie 50% przedwojennego poziomu. Tak samo ogólna gospodarka upadła przedstawiła i Jugosłowiańskie rolnictwo. Powierzchnia zasiewów, która w latach przedwojennych wynosiła 7,2 milionów ha, obecnie osiągnęła (r. 1950) zaledwie 4,9 milionów ha, szkółki przeważnie planem zasiewy w r. 1951 mają objąć powierzchnię 7,7 milionów ha ziemi. Plan zasiewów jesiennych, według danych belgradzkiego dziennika "Borba", został wykonany w 87,4%, a plan gnojności orki w 24,1%.

Pierwszym krokiem do likwidacji państwowych gospodarek rolnych, które w państwach demokratycznych ludowej są podstawowym wzorem socjalistycznej gospodarki rolniej, było zniesienie ustawy o państwowych gospodarstwach rolnych /28 grud-

nia /.Krach na polu gospodarczym obniża stopę życiową jugosłowiańskich mas pracujących. Swą polityką doprowadzili titowcy do stale pogłębiającej się inflacji. Podczas gdy w r.1949 ogólna produkcja przemysłowa obniżyła się w stosunku do roku 1948 o 20%, obieg banknotów wzrósł o 15 miliardów dinarów. Ceny większości towarów wzrosły w stosunku do powojennego r.1945 o 750%, podczas gdy przeciętne uposażenia wzrosły jedynie o 9%. Ogólny poziom dochodu narodowego w r.1950 uległ znacznej obniżce w stosunku do r.1949. Cyfry te są jasnym dowodem gospodarczego chaosu, do którego doprowadziła narody Jugosławii banda titowsko-faszystowska.

N I E M C Y Z A C H O D N I E

Handel zagraniczny.

Według danych prowizorycznych Urzędu Statystycznego wartość importu w listopadzie 1950 r. wyniosła /w mln. marek zach.niem./ 1.177 eksportu zaś - 973 podczas gdy w październiku odpowiednio 1.314 i 902.

Reglamentacja przywozu.

Dnia 3.I.b.r. zostały opublikowane w Niemczech Zach. nowe listy produktów rolno-spożywczych w odniesieniu do których będą stosowane ograniczenia importowe, obejmujące nast.artykuły: karczochy, dynie, szparagi, pomidory, grzyby, cebula, fasola, groch, ogórki, tykwa, oliwki, ryż łuszczone, kawior, ostrygi i kraby. Ograniczenia powyższe będą dotyczyły również szeregu towarów przemysłowych jak: welwet i plusz, wyroby trykotażowe, wyroby z perlonu, odzież ognioodporna, towary jedwabne impregnowane, wyroby z platyny. Jednocześnie w tych listach zostały wymienione towary, na które zniesiono ograniczenia przewozowe, jak: welwet bawełniany, plusz i trykotaże, materiały izolacyjne porcelanowe i szklane.

Żądanie ograniczenia przymusowego eksportu węgla z Niemiec Zachodnich.

Według doniesienia agencji ADNA z Hamburga, na zebraniu Rad Zakładowych 40-tu hamburskich przedsiębiorstw, wysunięto żądanie zastosowania ostrych środków, celem zlikwidowania kryzysu węglowego w Niemczech Zachodnich. Uczestnicy zebrania domagali się, by "Rząd" w Bonn skłonił międzynarodowe organa kontrolne w Ruhr'ze do wydania zarządzenia, zaprzestania wszelkiego przymusowego wywozu węgla. Rezolucja wzywa wszystkich robotników portowych w Niemczech Zachodnich zarówno jak i kolejarzy zachodnio-niemieckich do sprzeciwienia się przymusowemu wywozowi węgla z Zagłębia Ruhry, by w ten sposób poprzeć Hamburgskie Rady Zakładowe w ich walce o zapewnienie ludności węgla.

Wzrost bezrobocia w Niemczech Zachodnich.

Jak podaje agencja A.D.M., zgodnie z oficjalnymi danymi władz z Bonn, ilość bezrobotnych w Niemczech Zachodnich zwiększyła się w pierwszej połowie stycznia 1951 r. do liczby 221.160.-

Wzrost kosztów utrzymania.

Według komunikatu Ministerstwa Gospodarki Prowincji Württemberg-Baden nastąpił w IV kwartale ub.r. wzrost cen surowców w Niemczech Zachodnich.

Z objętych oficjalną statystyką 438 towarów, ceny hurtowe i detaliczne 30% towarów w listopadzie i 31% w grudniu były znacznie wyższe niż w poprzednich miesiącach. Pod koniec roku najbardziej wzrosły ceny artykułów żywnościowych, odzieży, i domowego użytku. Skutkiem tego obniżył się poziom życia ludności Niemiec Zachodnich.

Komunikat zaznacza, że zaopatrzenie w surowce znacznie się pogorszyło. Wiele przedsiębiorstw musiało ograniczyć wytwórczość na skutek braku surowca, przechodząc na niepełny dzień roboczy.

N O R W E G I A

Wzrastający wywóz masła.

Wywóz masła z Norwegii wynosił w r.1950 = 4.000 ton i był o wiele wyższy, aniżeli w latach przedwojennych, w których wynosił do 800 ton.

W roku 1951 spodziewany jest dalszy wzrost wywozu, który ma być kierowany przeważnie do Niemiec Zachodnich.

Kolejna zwyżka cen.

Norweski Urząd Cen ogłosił nową podwyżkę cen mięsa i produktów mięsnych, podwyższono również ceny papieru.

S Z W A J C A R I A

Handel zagraniczny w grudniu 1950 roku.

Według danych opublikowanych w Bernie, import Szwajcarii wynosił w grudniu 1950 roku /w milionach franków szwajcarskich/ 513.7, czyli dorównywał niemal poziomowi z poprzedniego miesiąca /512.3/, a eksport zwiększył się do sumy 445,1. podczas gdy w listopadzie ub.r. wynosił 409,8. Jak donosi prasa szwajcarska w grudniu ub. roku Szwajcaria znacznie zwiększyła wywóz zegarków, maszyn, aparatów precyzyjnych oraz instrumentów. Głównymi nabywcami towarów szwaj-

carskich były Włochy, Stany Zjednoczone i Niemcy Zachodnie. Import Szwajcarii w grudniu ub.r. składał się głównie z pszenicy, jęczmienia, produktów naftowych i węgla. Najważniejszymi krajami, dostarczającymi te produkty były: Stany Zjednoczone, Francja i Niemcy Zachodnie. Cały szwajcarski import w 1950 roku oblicza się /w milionach franków szwajcarskich/ na 4.536,5, podczas gdy w roku 1939 wynosił on 3.791,0, eksport zaś odpowiednio - 3.910,0 i 3.456,7.

Ujemne saldo bilansu handlowego Szwajcarii w grudniu 1950 roku było znacznie większe, aniżeli w grudniu 1949, wynosiło bowiem /w milionach franków szwajcarskich/ 68,6 w zestawieniu z 10,0 w 1949 roku. W roku ubiegłym handel zagraniczny Szwajcarii charakteryzował stały deficyt bilansu handlowego, który w ciągu 12 miesięcy doszedł do cyfry 626,6, w zestawieniu z 334,3 w roku 1949.

Kontrola handlu zagranicznego.

Szwajcarska Rada Związkowa ogłosiła 11 grudnia 1950 roku o wznowieniu z dniem 15 grudnia 50 r. kontroli wywozu i przywozu dla wielu rodzajów surowców, a to w związku z ich brakiem na rynkach światowych. Nowy system kontroli obejmuje najróżnorodniejsze towary i jak głosi urzędowe zarządzenie "zostanie w mocy tak długo, aż nie zajdzie zmiana w istniejącej sytuacji międzynarodowej".

Z dniem 15 grudnia ub.r. zostały wprowadzone ograniczenia eksportu złomu żelaznego, ołowiu, cynku, cyny, aluminium, gliceryny, odpadków wełny i bawełny, wielu artykułów chemicznych oraz skór. Pozwolenia wywozowe są wymagane na ropę naftową, oleje mineralne, miedź, kauczuk, siarkę, jute, wełny, mydło, penicylinę, streptomycynę itd. Importerzy winni zgłaszać ilości importowanych przez nich do Szwajcarii towarów, celem umożliwienia władzom związkowym prowadzenia ewidencji zapasów w kraju.

S Z W E C J A

Wzrost cen.

Według dziennika "Ny dag" rząd szwedzki zaakceptował podwyżkę cen mięsa, masła, margaryny, sera, mleka i innych artykułów konsumcyjnych. Oczekiwany jest ogólny wzrost cen artykułów rolniczych i zbóż zwłaszcza pszenicy w roku 1951.

T U R C J A

Handel zagraniczny w pierwszych 9-ciu miesiącach 1950 r.

Według danych tureckiej statystyki, handel zagraniczny Turcji za okres 9-ciu miesięcy 1950 r. zmniejszył

carskich były Włochy, Stany Zjednoczone i Niemcy Zachodnie. Import Szwajcarii w grudniu ub.r. składał się głównie z pasznic, ziemniaków, produktów naftowych i węgla. Najważniejszymi krajami, dostarczającymi te produkty były: Stany Zjednoczone, Francja i Niemcy Zachodnie. Głównym szwajcarskim importem w 1950 roku obliczono się w milionach franków szwajcarskich na 4.556,5, podczas gdy w roku 1949 wynosił on 3.791,0. Eksport zaś odpowiednio - 3.910,0 i 3.456,7.

Ujemne saldo bilansu handlowego Szwajcarii w grudniu 1950 roku było znacznie większe, niżeli w grudniu 1949, wynosząc bowiem 10,0 w milionach franków szwajcarskich (68,6 w zestawieniu z 10,0 w 1949 roku). W roku ubiegłym handel zagraniczny Szwajcarii charakteryzował się deficyt bilansu handlowego, który w ciągu 12 miesięcy gromadził do 626,6, w zestawieniu z 334,3 w roku 1949.

Kontrola handlu zagranicznego.

Szwajcarska Rada Związkowa ogłosiła 11 grudnia 1950 roku o wznowieniu z dniem 15 grudnia 50 r. kontroli wywozu i przywozu dla wielu rodzajów surowców, a to w związku z ich brakiem na rynkach światowych. Nowy system kontroli obejmował najróżnorodniejsze towary i tak głosił urzędowe rozządzenie "zostanie w mocy tak długo, aż nie zajdzie zmiana w istniejącej sytuacji międzynarodowej".

Z dniem 15 grudnia ub.r. zostały wprowadzone ograniczenia eksportu złomu żelaznego, ołowiu, cynku, cyny, aluminium, gliny, odpadków węgla i bawełny, wielu artykułów chemicznych oraz skór. Pozwolenia wywozowe są wymagane na ropę naftową, olej mineralny, miód, kanonik, siarkę, tute, węgry, mydło, penicylinę, stropomocynę itd. Importery winni zgłaszać ilości importowanych przez nich do Szwajcarii towarów, celem umożliwienia władzom związkowym prowadzenia ewidencji zapasów w kraju.

S Z W E G 1 A

Wzrost cen.

Według biuletynu "ny dag" rząd szwajcarski zaskończył podwyżkę cen mięsa, masła, margaryny, sera, mleka i innych artykułów konsumpcyjnych. Oczekiwany jest ogólny wzrost cen artykułów rolniczych i rość zwłaszcza pasznic w roku 1951.

T U R O 1 A

Handel zagraniczny w pierwszych 9-ciu miesiącach 1950 r.

Według danych tureckiej statystyki, handel zagraniczny Turcji za okres 9-ciu miesięcy 1950 r. zmniejszył się

się w porównaniu z odpowiednim okresem 1949 roku. Zmniejszenie to nastąpiło pod względem wartości zarówno w odniesieniu do eksportu jak i importu. Eksport Turcji w okresie styczeń - wrzesień 1950 roku wynosił /w milionach funtów tureckich/ 427,2 w porównaniu z 431,4, w tym samym okresie 1949 roku, a import odpowiednio 574,6 wobec 589,1.

W 1950 roku, poczynając od marca, Turcja posiada ujemne saldo bilansu handlowego. W ciągu trzech kwartałów deficyt wyraził się kwotą 147,4 milionów £ tur., przy czym ponad 50% tej sumy przypadało na handel ze Stanami Zjednoczonymi.

Turecki handel zagraniczny w okresie sprawozdawczym kształtował się pod względem kierunkowym jak następuje:

K r a j	Import milj.£.t.	%	Import milj.£.t.	%
O g ó ł e m	574,6	100	427,2	100
w tym:				
Stany Zjednoczone	155,4	27,1	81,0	19,6
Niemcy Zachodnie	94,4	16,4	75,1	17,6
Anglia	54,9	9,6	64,8	15,2
Francja	29,9	5,2	20,3	4,8
Włochy	27,1	4,7	18,9	4,4
Holandia	16,2	2,8	10,7	2,5
Austria	15,7	2,7	17,1	4,0
Szwecja	9,7	1,7	12,1	2,8
Szwajcaria	7,1	1,2	3,9	0,9

Z przytoczonych danych wynika, że przodujące miejsce w handlu zagranicznym Turcji zajmowały Stany Zjednoczone, podczas gdy w pierwszym półroczu 1949 roku pozycję tę zajmowała Anglia. Pod pozorem "pomocy" amerykańskie monopole zagarniają rynki tureckie, wypierając z nich swoich konkurentów, i rujnują przemysł i rolnictwo Turcji.

Tureckie fabryki i zakłady przemysłowe, nie będąc w stanie wytrzymać konkurencji amerykańskich towarów, zmuszone są do wstrzymania produkcji, skutkiem czego tysiące robotników znajduje się bez pracy. Gazeta "Gerczek" wychodząca w Stambule donosiła w grudniu 1950 roku, że w związku z realizacją planu Marshalla w ostatnich czasach zostało zamkniętych 30 przedsiębiorstw wyrobów gumowych. Już w czerwcu 1950 roku prasa komunikowała o ciężkim kryzysie w przemyśle włókienniczym w Turcji i o masowym zamykaniu w kraju fabryk tekstylnych.

Celem dokonywania ściślejszej kontroli nad ekonomiką turecką monopolisci amerykańscy utworzyli w Turcji "Bank Odbudowy Przemysłu", którego dyrektorem wyznaczony został

nie w porównaniu z odpowiednim okresem 1949 roku. Zmniejszenie nie nastąpiło pod względem wartości zarówno w odniesieniu do eksportu jak i importu. Eksport Turcji w okresie styczniowym - wzrósł 1950 roku wynosił 17,4 miliona funtów tureckich / 427,2 w porównaniu z 431,4 w tym samym okresie 1949 roku, a import odpowiednio 274,6 wobec 289,1.

W 1950 roku, począwszy od marca, Turcja posiadała ujemne saldo bilansu handlowego. W ciągu trzech kwartałów deficyt wynosił 147,4 miliona l. tur., przy czym ponad 50% tej sumy przypadało na handel ze Stanami Zjednoczonymi.

Turecki handel zagraniczny w okresie sprawozdawczym kształtował się pod względem kierunkowym jak następuje:

K r a j		Import mln. l. t.		Import mln. l. t.	
O g 6 3 e m		274,6	100	427,2	100
w tym:					
Stany Zjednoczone	152,4	27,1	81,0	19,6	19,6
Niemcy Zachodnie	24,4	16,4	72,1	17,6	17,6
Anglia	24,9	9,6	64,8	12,2	12,2
Francja	29,9	2,2	20,3	4,8	4,8
Włochy	27,1	4,7	18,9	4,4	4,4
Holandia	16,2	2,8	10,7	2,2	2,2
Austria	12,7	2,7	17,1	4,0	4,0
Szwecja	9,7	1,7	12,1	2,8	2,8
Szwajcaria	7,1	1,2	3,9	0,9	0,9

Z przytoczonych danych wynika, że produkcyjne miejsce w handlu zagranicznym Turcji zajmowały Stany Zjednoczone, podczas gdy w pierwszym półroczu 1949 roku pozostałe zajmowały Anglia. Pod pozorem "pomocy" amerykańskie monopole zarabiały rynki tureckie, wypierając z nich swoich konkurentów, i rujnując przemysł i rolnictwo Turcji.

Tureckie fabryki i zakłady przemysłowe, nie będąc w stanie wytrzymać konkurencji amerykańskich towarów, zmuszono do wstrzymania produkcji, skutkiem czego tysiące robotników znalazło się bez pracy. Gazeta "Gorok" wychodziła w Stambule donosząc w grudniu 1950 roku, że w związku z realizacją planu Marshalla w ostatnich czasach zostało zamkniętych 50 przedsiębiorstw wyrobów gumowych. Już w czerwcu 1950 roku prasą komunistyczną o ciężkim kryzysie w przemyśle wiktoriańskim w Turcji i o masowym zamykaniu w kraju fabryk tekstylnych.

Celem dokonywania ściślejszej kontroli nad ekonomią, że tureckie monopole amerykańscy utworzyli w Turcji "Bank Odbudowy Przemysłu", którego dyrektorem wyznaczony został

Amerikanin Turker, były dyrektor Banku Międzynarodowego Odbudowy Monopoliści amerykańscy, w myśl umowy z 19 października 1950 roku, poczynili wkłady do nowego banku w wysokości 9 milj. \$, co wynosi połowę zakładowego kapitału banku.

Turcja posiada ujemne saldo bilansu handlowego z większością krajów. Np. w handlu ze Stanami Zjednoczonymi deficyt wyniósł za okres 9-ciu miesięcy 1950 roku 74,4, z Niemcami Zachodnimi 19,3, z Francją - 9,6, z Włochami - 8,2, z Holandią - 5,5, z Szwajcarią - 3,2 miln. £ t.

Z Anglią, Szwecją i Austrią Turcja posiadała w wymienionym okresie dodatnie saldo bilansu handlowego /w miln. £ t./ wynoszące odpowiednio 9,9, 2,4 i 1,4.

Struktura tureckiego importu w okresie styczeń - wrzesień 1950 roku była następująca /w miln. £ t./:

O g ó ł e m	574.6	motory	17.0
w tym:		łożyska	12.8
metale i wyroby	50.9	dętki i opony	9.2
w tym: rury	10.4	wagony kolejowe	8.5
produkty naftowe	37.8	sprzęt radio-techn.	8.2
różne maszyny	37.2	cement	5.5
tkaniny bawełniane	31.2	wełna	12.9
traktory rolnicze	27.3	nici wełniane	
inny sprzęt rolniczy	21.3	i tkaniny	8.8
artykuły chemiczne	27.0	kawa	10.2
w tym: nawozy sztuczne	5.1		
samochody i podwozia	19.1		
w tym:			
wozy ciężarowe	10.9		

Zasadniczymi pozycjami eksportu w okresie sprawozdawczym były:

O g ó ł e m :	427.2 miln. £ t.
w tym:	
tytoń w liściach	116.4
bawełna	84.6
orzeszki leśne	36.9
rodzynki	26.5
ruda chromowa	21.2
miedź w gąskach	6.2
ruda manganowa	1.3
tyftyk	9.6
siemie lniane	8.7
opium	7.3

Jak donosi prasa, w listopadzie 1950 r. kupcy tureccy posiadali około 15 tys. ton tytoniu nie sprzedanego, nie licząc nowego urodzaju. Przemysł tekstylny Turcji ulega szybkiemu zniszczeniu przez anglo-amerykańskie monopole, interesujące się rynkiem tureckim z punktu widzenia zbytu swojej własnej produkcji. Takiemu samemu losowi podlegają

Amerykani Turku, były dyktor Banku Międzynarodowego Od-
budowy Monopolist amerykańskiej, w myśl umowy z 19 października-
nika 1950 roku, położyli wkłady do nowego banku w wysoko-
ści 9 mil. \$, co wynosił połowę zakładowego kapitału banku.

Turcja posiada ujemne saldo bilansu handlowego z
większością krajów. W handlu ze Stanami Zjednoczonymi
deficyt wynosił za okres 9-ciu miesięcy 1950 roku 74,4 \$,
Niemcami Zachodnimi 19,3 \$, Francją - 9,6 \$, Włochami - 8,2 \$,
z Holandią - 5,5 \$, z Szwajcarią - 3,2 mil. \$.

Z Anglii, Szwecji i Austrii Turcja posiadała w wy-
mienionym okresie dodatnie saldo bilansu handlowego w mil.
f.t. \ wynoszące odpowiednio 9,2, 4,1 i 1,4.

Struktura tureckiego importu w okresie styczni-
wrześniu 1950 roku była następująca \ w mil. f.t. \:

17.0	motory	274.6	0 e d f e m
12.8	żelazna		w tym:
9.2	detale i opory	20.9	metale i wyroby
8.2	wagony kolejowe	10.4	w tym: rury
8.2	aparaty radio-techn.	27.8	produkty naftowe
5.2	cement	27.2	rodzaje maszyn
12.9	wina	31.2	tkaniny bawełniane
	innych wina	27.3	trakторы rolnicze
8.8	i tkaniny	21.3	inne aparaty rolnicze
10.2	kawa	27.0	artykuły chemiczne
		2.1	w tym: nawozy sztuczne
		19.1	samochody i podwozia
			w tym:
		10.9	wozy ciężarowe

Zasadniczymi pozycjami eksportu w okresie styczni-
wrześniu były:

427.2	0 e d f e m
427.2	w tym:
116.4	tytuł w listach
84.6	bawełna
36.9	orzechy i inne
26.2	rodzajniki
21.2	ruda chromowa
6.2	miedź w kaskach
1.3	ruda manganowa
9.6	tytuł
8.7	aluminium
7.3	opium

Jak donosi prasa, w listopadzie 1950 r. kupcy tu-
reccy posiadali około 15 tys. ton tytoniu nie sprzedanego,
nie licząc nowego urzędów. Przemysł tekstylny Turcji nie-
ga szybko zniszczeniu przez anglo-amerykańskie monopole,
interesujące się tytoniem tureckim z punktu widzenia zbytu
swój własnej produkcji. Takim samym losowi podlegają

przedsiębiorstwa i w innych gałęziach przemysłu, jak również i gospodarka rolna kraju.

W Ł O C H Y

 Udział Z.S.R.R. na targach w Mediolanie.

Jak donosi "Neue Zuericher Zeitung" Z.S.R.R. po raz pierwszy od zakończenia wojny weźmie udział w Targach Międzynarodowych w Mediolanie, wystawiając przede wszystkim narzędzia, maszyny rolnicze i przemysłowe.

Kierownictwo targów oddaje Z.S.R.R. do dyspozycji część Pałacu Narodów, w którym będą umieszczone wszystkie inne stoiska krajów wystawiających.

Udział w targach pomiędzy 12 a 30 kwietnia zgłosiły następujące kraje: Austria, Belgia, Kanada, Czechosłowacja, Egipt, Francja, Niemcy Zachodnie, Wielka Brytania, Jugosławia, Luxemburg, Norwegia, Holandia, Polska, Hiszpania, Szwajcaria, Węgry, Unia Południowo Afrykańska i Turcja. Z dalszymi dziesięcioma krajami kierownictwo Targów prowadzi pertraktacje, ażeby ustalić warunki oficjalnego przedstawicielstwa, przy czym wyłaniają się trudności, głównie na tle ograniczonej przestrzeni Pałacu Narodów /9.000 m²/.

Reglamentacja surowcowa.

Uchwałą Rady Ministrów ustanowiono obowiązkowe zgłoszenia o zapasach surowcowych w przemyśle i handlu. Dotyczy to następujących surowców: stali, materiałów żelaznych, niklu, miedzi, aluminium, skóry, tekstyliów.

Minister może ustalić ich kontyngent i zarządzić rozmiary produkcji. Chodzi o ustalenie stanu surowca w kraju i o zapotrzebowanie tzw. "krytycznych surowców" w Stanach Zjednoczonych. Komitet zakupów państwowych poza umowami handlowymi, zawartymi z ZSRR i Argentyną sprowadził 30 tys. ton pszenicy z Australii, 40 tys. ton z Kanady, 30 tys. ton z Syrii i 150 tys. ton ze Stanów Zjednoczonych,

Handel zagraniczny w pierwszych 11-tu miesiącach 1950 r.

Według danych tymczasowych import Włoch za okres styczeń - listopad 1950 roku wynosił 1.309, a eksport 1.079 miln. \$, ujemne saldo bilansu handlowego za ten okres wynosi zatem 230. mil. \$.

B R A Z Y L I A

Wzrost kosztów utrzymania.

Według oficjalnych danych opublikowanych w prasie brazylijskiej ceny produktów żywnościowych w Brazylii wzrosły od grudnia 1947-do marca 1950 r. jak następuje: chleb o 128,8% - mięso o 100% - cukier o 28,1% - mleko o 16% - masło o 13,9%.

I N D O N E Z J A

Spadek podaży tytoniu.

Walki wyzwolenicze w Indonezji spowodowały zmniejszenie dostaw tytoniu, z powodu zniszczeń plantacji. Spadło zaofiarowanie indonezyjskiego tytoniu na rynku światowym, cena obecna jest 10-krotnie wyższa niż przed wojną.

I Z R A E L

Bezrobocie w Izraelu.

Bezrobocie w Izraelu zwiększyło się od września do listopada ub.r. o 40%. według doniesienia gazety "Al Gamischmar" w obozach pracy panuje istny głód.

K A N A D A

Zmniejszenie eksportu w listopadzie 1950 roku.

Eksport Kanady w listopadzie 1950 roku zmniejszył się w porównaniu do października o 22,5 mil.dol. kanadyjskich wynosząc 252,7 \$ k. i kształtując się kierunkowo po- /w mil.\$ k./ jak niżej:

	1949	1950
Ogółem	292,3	292,7
St.Zjednoczone	171,3	192,0
Anglia	58,6	38,6
Kontynent.Europy	19,7	25,3
Ameryka Łacińska	9,2	13,8
Inne kraje	33,5	23,0

B R A Z Y L I A

Wzrost kosztów utrzymania.

Według oficjalnych danych opublikowanych w prasie brazylijskiej ceny produktów żywnościowych w Brazylii wzrosły od grudnia 1947- do marca 1950 r. Jak następuje: olej o 128,8% - mięso o 100% - cukier o 28,1% - mleko o 16% - masło o 13,9%.

I N D O N E Z J A

Spadek podaży tytoniu.

Wielki wywołano w Indonezji spowodowały zmniejszenie dostaw tytoniu, z powodu zniszczeń plantacji. Spadło zaoferowanie indonezyjskiego tytoniu na rynku światowym, cena obecna jest 10-krotnie wyższa niż przed wojną.

I Z R A E L

Bezrobocie w Izraelu.

Bezrobocie w Izraelu zwiększyło się od września do listopada n.p.r. o 40%. Według doniesienia Gazety "Al Gamschmar" w opozach pracy panuje istny głód.

K A N A D A

Zmniejszenie eksportu w listopadzie 1950 roku.

Eksport Kanady w listopadzie 1950 roku zmniejszył się w porównaniu do października o 22,5 mil. dol. Kanadyjskich wynosząc 222,7 \$ k. i kształtując się kierunkowo \w mil. \$ k. \ jak niżej:

	listopad 1949	listopad 1950
Inne kraje	33,5	23,0
Ameryka Łacińska	9,2	13,8
Kontynent Europy	19,7	22,3
Anglia	28,6	38,0
St. Zjednoczone	171,3	122,0
Ogółem	252,3	222,7

Handel 33 Podstawowe pozycje kanadyjskiego eksportu w listopadzie ub.r. stanowiły /w mil. \$ k./:

eksport 2	Materiały drzewne i papier	103,5
podarozeg	Produkty spożywczo-rolnicze	
stańskich	pochodzenia roślinnego	65,8
na statys	Metale kolorowe	40,2
tyu samy	Żywe zwierzęta i produkty	
cyfrach:	hodowlane	35,6
	Metale czarne	22,3
/Karachi	Kopaliny niemetalowe	10,8
1 "Staty	Chemikalia	8,6
	Włókna i tekstylia	2,4

Odmowa rządu kanadyjskiego subwencjonowania eksportu do Anglii.

Jak podaje Canadian Press rząd kanadyjski postanowił odmówić dalszego subwencjonowania eksportu produktów spożywczych do Anglii. Uchwała powyższa została powzięta na skutek fiaska rokowań dotyczących dostawy w 1951 r. bekoniów kanadyjskich do Anglii. Przypuszcza się, że nie dojdzie do porozumienia w sprawie dostaw w r.b. do Anglii innych kanadyjskich produktów rolno-spożywczych./p.również cz.I - WHZ/

L I B A N

Wzrost kosztów utrzymania.

W ostatnich tygodniach gwałtownie wzrosły w Libanie ceny produktów żywnościowych i towarów masowego spożycia /od 50-100%/, co wywołuje silne oburzenie wśród mas pracujących, i tak już cierpiących na skutek niskiego poziomu płac i wzrostu bezrobocia.

Dalsze 92 Obecnie ilość bezrobotnych przekracza 40 tys.

P A K I S T A N

Zakup parowozów i taboru kolejowego.

Jak donoszą, rząd pakistański opracowuje obecnie program zakupów w ciągu 6 lat 260 parowozów, 300 wagonów pasażerskich i 1000 wagonów tonażowych dla kolei Pakistanu. Wprawdzie nie przewiduje się budowy nowych dróg żelaznych w Pakistanie w najbliższych latach, jednak zakup parowozów stał się koniecznym ze względu na wielkie zniszczenie urządzeń kolejowych, wymagających zamiany.

cozenie urzadzzen kolejowych, wymagajacych zamiany.
parowozow stali sie koniecznym ze wzgledu na wielkie zniszc-
lonych w Pakistanie w najblizszych latach, jednak zakup
stanu. Wprawdzie nie przewiduje sie budowy nowych drog ze-
now pasazerzskich i 1000 wagonow tonażowych dla kolei Paki-
nie program zakupow w ciagu 6 lat 250 parowozow, 300 wago-
Jak donosza, rząd pakistański opracowuje obec-

Zakup parowozow i taboru kolejowego.

P A K I S T A N

Obecnie ilość bezrobotnych przekracza 40 tys.
ziomu pias i wzrostu bezrobocia.
pracujacych, i tak juz oierpiacych na skutek niskiego po-
życia /od 50-100%, co wywołuje silne opuznienie wśród mas-
banie ceny produktow żywnościowych i towarow masowego spo-
W ostatnich tygodniach gwałtownie wzrosly w Li-

Wzrost kosztow utrzymania.

L I B A N

oz. I - WNZ/
tlnych kanadyjskich produktow rolno-spożywczych. /p. również
dotądzie do porozumienia w sprawie dostaw w r.d. do Anglii
dokonow kanadyjskich do Anglii. Przypuszczala sie, że nie
ta na skutek fiaska rokowań dotychczasowych dostawy w 1951 r.
tów spożywczych do Anglii. Uchwała powyzsza zostala powzię-
stanowil odmowić dalazego subwencjonowania eksportu produk-
Tak podaje Canadian Press rząd kanadyjski po-

Anglii.

Odmowa rzadu kanadyjskiego subwencjonowania eksportu do

Widkna i tekstylia	2,4
Chemia	8,6
Kopaliny niemetalowe	10,8
Metale czarne	22,3
hodowlane	22,6
Żywe zwierzęta i produkty	40,2
Metale kolorowe	62,8
poobrobzenia rodlinnego	103,2
Produkty spożywczo-rolinne	
Materiały drzewne i papier	

stopadzie ub.r. stanowiły /w mil. & k. /:
Podstawowe pozycje kanadyjskiego eksportu w li-

Handel zagraniczny w okresie pierwszych 9ciu mies. 1950 r.

Jak donosi gazeta "Doon" z 20 stycznia 1951 roku eksport z Pakistanu w okresie 9-ciu miesięcy 1950 roku gospodarczego /kwiecień-grudzień/ wynosił w milionach pakistańskich rupii 850, import zaś 660. Według danych biuletynu statystycznego O.N.Z. handel zagraniczny Pakistanu w tym samym okresie 1949 roku wyrażał się w następujących cyfrach: eksport 632,6 milj. rupii pakistańskich
import 962,7 " " "

/Karachi 23.I.51 r. - doniesienia własnego korespondenta i "Statystyczny biuletyn O.N.Z." - grudzień 1950 r./

P A R A G W A J

Wzrost kosztów utrzymania.

Położenie materialne mas pracujących w Paragwaju coraz bardziej pogarsza się, drożyzna z każdym dniem wzrasta. Według danych gazety "Adelante" już w pierwszym półroczu 1950 roku ceny produktów żywnościowych i artykułów pierwszej potrzeby wzrosły w Paragwaju przeciętnie o 73%. Mleko podrożało o 33%, cukier o 30%, oleje roślinne o 25%, suchary o 33%, ryż o 30%, owoce o 100%, herbata paragwajska o 133%, jarzyny o 233%, węgiel o 39%, czynsze mieszkaniowe w tym okresie wzrosły w dwójnasób. Ceny biletów tramwajowych zostały podniesione w tym czasie o 100%, a cena prądu o 50%. Co trzy miesiące, zauważa pismo, rząd podnosi ceny na mięso w wyniku czego w pierwszych 9-ciu miesiącach 1950 roku mięso podrożało o ponad 100%. Celem zilustrowania ciężkiego położenia ludności gazeta "Adelante" podaje, że robotnicy rolni pracujący na fermach hodowlanych otrzymują od 35 - 65 gwarani miesięcznie, podczas gdy minimum egzystencji w Paragwaju wynosi 14 gwarani dziennie.

S T A N Y Z J E D N O C Z O N E

Dalsze ograniczenia produkcji cywilnej.

Według danych waszyngtońskiego korespondenta agencji "Associated Press" na konferencji przedstawicieli największych przedsiębiorstw samochodowych z kierownikiem niedawno utworzonego tzw. Zarządu Produkcji Zbrojeniowej, Harrison'em, przedstawiciele przemysłu samochodowego oświadczyli, że w pierwszym kwartale b.r. wytwórczość samochodów osobowych ulegnie zmniejszeniu od 20 do 25% w porównaniu z rokiem ubiegłym.

Przewidywane podniesienie podatków w Stanach Zjedn.

Minister Finansów w Stanach Zjedn. Snyder przemawiając na ostatniej konferencji prasowej wskazał, że rząd zamierza znacznie podnieść podatki w przyszłym roku budżetowym celem pokrycia wydatków związanych z realizacją programu zbrojeń. Truman, powiedział. Snyder, zwróci się do Kongresu z prośbą o uchwalenie dodatkowych podatków by można było zrównoważyć budżet. Snyder nie powiedział dokładnie o jaką sumę chodzi, lecz według opinii kół dobrze poinformowanych, Truman zażąda być może od Kongresu przyjęcia takich uchwał o podatkach, które przyniosą państwu dodatkowy dochód w sumie 15-20 mlrd.\$ przez podniesienie podatków o 30-40%.

Według doniesień agencji "United Press" Truman prawdopodobnie zażąda zatwierdzenia budżetu na przyszły rok budżetowy w wysokości 75 mlrd.dol.

Na wymienionej konferencji prasowej Snyder przyznał, że rozpatrywaną jest obecnie sprawa wprowadzenia powszechnego podatku obrotowego w handlu detalicznym oraz podniesienia podatku dochodowego. Projektowane powiększenie podatków będzie uzupełnieniem już raz znacznie podwyższonych podatków od czasu wybuchu wojny na Korei.

Groźba inflacji w Stanach Zjednoczonych.

Gwałtowna zwyżka cen dająca się zauważyć w ostatnich czasach w St.Zjedn.wywołuje coraz większą obawę przed inflacją. Gazeta New York Herald Tribune opublikowała artykuł swojego sprawozdawcy do spraw finansowych Elliota, który nazywa inflację największą groźbą która wisi nad Stanami Zjednoczonymi. Elliot pisze, że przez zapoczątkowanie olbrzymiego programu zbrojeń na jednym froncie, Stany Zjednoczone "muszą uchronić gospodarkę Stanów Zjedn. przed kraczem ekonomicznym" na drugim.

Koła bankowe obawiają się, że rozbudowa programu wojennego i podniesienie podatków w nadchodzących latach, doprowadzą do nowego poważnego stanu naprężenia gospodarkę amerykańską.

Nowomianowany dyr.Zarządu Stabilizacji Gospodarczej, Johnson przemawiając na posiedzeniu Komisji Senatu do spraw walutowych i bankowych, również podkreślił poważną groźbę inflacji.Johnson nalegał na wprowadzenie kontroli nad płacami zarobkowymi i cenami oraz domagał się znacznego podniesienia podatków. Johnson oświadczył, że jest koniecznym "wypompować pewną część pieniędzy znajdujących się w obiegu i zmniejszyć zdolność nabywczą konsumenta.

Według doniesień waszyngtońskiego korespondenta agencji Associated Press, senator Bridges w komunikacie do prasy ostrzegał, że przedłożony przez Trumana olbrzymi budżet na przyszły rok budżet.może "ściągnąć katastrofę."

Coraz większe wykorzystywanie materiałów na produkcję wojenną grozi wywołaniem braku towarów dla ludności w Stanach Zjedn. i zaostrza groźbę inflacji.

Państwowy Zarząd dotyczący spraw produkcji ogłosił, że od chwili obecnej zakłady hutnicze będą musiały przeznaczyć większą część swojej produkcji dla potrzeb wojennych. Ogłoszono również, że z dniem 1 marca zostanie zaprowadzona reglamentacja dotycząca przydziału całego wolframu.

T A I L A N D

Handel zagraniczny w pierwszych 9-ciu miesiącach 1950 r.

Na podstawie tymczasowych danych eksport Tajlandu w okresie styczeń-wrzesień 50 roku wynosił /w mil.bat./ 1894,3 a import za ten sam okres - 1979,7. Głównymi pozycjami eksportu tajlandzkiego były /w mil.bat./: ryż - 1331,6, masa drzewa tikowego - 97,4, inna masa drzewna - 25,6, kauczuk - 30,2, cyna - 10,1, ruda cynowa - 5,5, wolfram - 3,6, Reeksport wyraża się cyfrą 41,5 mil.bat.

Na import Tajlandu w tym samym okresie składały się w mil.bat. dostawy rządowe na sumę 251,9, towary masowego użytku - 1715,1 oraz piwo i napoje alkoholowe - 12,5.

W okresie sprawozdawczym wywieziono z Tajlandu 86,8 tys. ton kauczuku, którego większa część została skierowana do St. Zjedn. Pozostałe ilości tego surowca zostały wywiezione na Malaje i do Japonii. Według doniesień prasy w sierpniu 1950 r. Tajland wywiózł do Stanów Zjedn. ponad 90% swojego kauczuku.

U R U G W A J

Rynek skór w Urugwaju.

Jak donoszą ostatnio dokonano w Urugwaju sprzedaży następujących ilości skór mrożonych /w tys. sztuk/: ciężkich skór wołowych standartowych - 5,0 po cenie 42 centy za stopę amer.fob Montevideo, skór z jałówek "reject" - 7,3 po 40 ¢ za stopę amer., skór z jałówek standartowych - 1,3 po 42 ¢ za stopę amer.

W E N E Z U E L A

Ruda szwedzka w obliczu konkurencji.

Jak donosi prasa szwedzka niektóre obliczenia pozwalają przypuszczać, że Wenezuela stanie się wkrótce największym dostawcą rudy żelaznej dla przemysłu amerykańskiego, gdyż pokłady jej mogą dostarczać 10-15 mln. ton rudy rocznie. Nowobudowane huty w Pensylwanii, mające produkować około 1,8 mln. ton stali rocznie czerpać będą rudę z Wenezueli.

Goraz większe wykorzystywanie materiałów na produkcję wojenną grozi wywołaniem braku towarów dla ludności w Stanach Zjedn. i zaostrza groźbę inflacji.

Państwowy Zarząd ds. produkcji spraw produkcji ogłosił, że od chwili obecnej zakłady hutnicze będą musiały przetrzymać większą część swojej produkcji dla potrzeb wojennych. Ogłoszono również, że z dniem 1 marca zostanie zaprowadzona regulacja dotycząca przydziału całego wolframu.

T A I L A N D

Handel zagraniczny w pierwszych 9-ciu miesiącach 1950 r.

Na podstawie tymczasowych danych eksport Tajlandii w okresie styczni-wrzesień 50 roku wyniósł 157,5 mil. bat. 1894,3 a import za ten sam okres - 1979,7. Głównymi pozycjami eksportu tajlandzkiego były w mil. bat.: ryż - 1331,6, maso drzewa tikiowego - 97,4, inne maso drzewne - 25,6, kanczuk - 30,2, cyna - 10,1, ruda cynowa - 5,2, wolfram - 3,6, Reeksport wyraża się cyfrą 41,5 mil. bat.

Na import Tajlandii w tym samym okresie składały się w mil. bat. dostawy rządowe na sumę 251,9, towary masowego użytku - 1712,1 oraz piwo i napoje alkoholowe - 12,5.

W okresie sprawozdawczym wywieziono z Tajlandii 86,8 tys. ton kanczuku, którego większą część została skierowana do St. Zjedn. Pozostała ilość tego surowca została wywieziona na Malaję i do Japonii. Według doniesień prasowych w sierpniu 1950 r. Tajland wywieź do Stanów Zjedn. ponad 90% swojego kanczuku.

U R U G W A J

Rynek skórowy w Urugwaju.

Jak donoszą ostatnio dokonano w Urugwaju sprzedaży następujących ilości skórowych w tysi. sztuk: cielęcych skórowych standardowych - 5,0 po cenie 42 centy za sztukę, skóra z jąderek "reject" - 7,3 po 40 ¢ za sztukę, skóra z jąderek standardowych - 1,3 po 42 ¢ za sztukę.

W E N E Z U E L A

Ruda szwedzka w oficjalnej konkurencji.

Jak donosi prasa szwedzka niektóre oficjalne porównania przysposobienie, że Wenezuela stanie się wkrótce najwięcej dostawcą rudy żelaznej dla przemysłu amerykańskiego. Gdyby pokłady tej rudy mogły dostarczać 10-15 mln. ton rudy rocznie. Nowo odkrywane rudy w Benezueli, mające produkować około 1,3 mln. ton stały rocznie czerpać rudy z Wenezueli.

UMOWY HANDLOWE; PŁATNICZE

płatniczej oraz reguluje wszystkie - dotychczas niezakończone - sprawy finansowo-gospodarsze, istniejące pomiędzy obu państwami, w szczególności sprawę przekazywania do Francji należnych procentów i dywidend.

Przez zawarcie powyższej umowy umocniła Francja swoje stanowisko głównego dostawcy Argentyny.

ALBANIA - BUŁGARIA

Między Albanią a Bułgarią podpisano w Sofii umowę na 1951 rok, która przewiduje znaczny wzrost wymiany towarowej między obydwojema państwami.

ALBANIA - WĘGRY

Albania i Węgry podpisały w dniu 9 stycznia 1951 r. w Budapeszcie dwie umowy regulujące wzajemny handel na przeciąg roku 1951 oraz kwestie techniczne łączące się z tym handlem.

ANGLIA - SZWECJA

10.XI.1950 podpisano umowę anglo-szwedzką umowę płatniczą dostosowaną do wymagań Europejskiej Unii Płatniczej, umowa zaś płatnicza z 30.XII.49 straciła swą moc.

ARGENTYNA - CHILE

Z początkiem r.1951 powziął rząd chilijski decyzję uregulowania swoich długów handlowych wobec Argentyny, wynoszących łącznie około 18 mil. \$, a pochodzących jeszcze z r.1947 z tytułu argentyńskich dostaw pszenicy i olejów jadalnych.

Z kwoty tej około połowa ma zostać zapłacona w wolnych dewizach, druga zaś połowa w drodze - rozłożonych na 2,5 roku - dostaw stali z chilijskich stalowni w Huachipato.

ARGENTYNA - FRANCJA

Dnia 5 stycznia 1951 paraflowano w Buenos-Aires po dłuższych pertraktacjach protokół dodatkowy do umowy handlowo-płatniczej argentyńsko-francuskiej. Protokół przewiduje na 1951 r. wymianę towarów wartości 100 miliardów franków francuskich po obu stronach. Francja ma dostarczyć 0,5 mil.t produktów stalowych i 0,5 mil.t węgla, oraz znaczne ilości różnych wytworów przemysłowych, w szczególności także maszyny i armatury do rozbudowy przemysłu argentyńskiego. Argentyna ma dostarczyć produkty rolne i hodowlane jak pszenica, kukurydza, wełna, makuchy, nasiona lnu, olej lniany, skóry surowe itp. W dziedzinie

UMOWY HANDLOWE; PLATNICZE

ALBANIA - BULGARIA

Miedzy Albanią a Bułgarią podpisano w Sofii umowę na 1951 rok, która przewiduje znaczny wzrost wymiany towarowej między obydwoma państwami.

ALBANIA - WEGRY

Albania i Węgry podpisały w dniu 9 stycznia 1951 r. w Budapeszcie dwie umowy regulujące wzajemny handel na przyszłe roku 1951 oraz kwestie techniczne łączące się z tym handlem.

ANGLIA - SZWECJA

10.XI.1950 podpisano umowę anglo-szwedzka umowę platniczą dostosowaną do wymagań Europejskiej Unii Platniczej, umowa zaś platnicza z 30.XII.49 straciła swą moc.

ARGENTYNA - CHILE

Z początkiem r. 1951 powiększył rząd chilijski decyzyjnie uregulowania swoich długów handlowych wobec Argentyny, wynoszących łącznie około 18 mil. \$, a pochodzących jeszcze z r. 1947 z tytułu argentyńskich dostaw pszenicy i oleju.

Z kwoty tej około połowa ma zostać zapłaconą w wolnych dewizach, druga zaś połowa w drodze - rozłożonych na 2,5 roku - dostaw stali z chilijskich stalowni w Huachipato.

ARGENTYNA - FRANCJA

Dnia 5 stycznia 1951 parafowano w Buenos-Aires po dłuższych pertraktacjach protokół dodatkowy do umowy handlowo-platniczej argentyńsko-francuskiej. Protokół przewiduje na 1951 r. wymiarne towarów wartości 100 miliardów franków francuskich po obu stronach. Francja ma dostarczyć 100 mil. t. produktów stalowych i 0,5 mil. t. węgla, oraz znaczne ilości różnych wytworów przemysłowych, w szczególności także maszyn i armatury do rozbudowy przemysłu argentyńskiego. Argentyna ma dostarczyć produkty rolne i hodowlane jak pszenica, kukurydza, wino, makiuchy, nasiona lnu, olej lniany, skóry surowe itp. W dziedzinie

płatniczej przewiduje protokół udzielanie wzajemnych kredytów oraz reguluje wszystkie - dotychczas niezłatwione - sprawy finansowo-gospodarcze, istniejące pomiędzy obu państwami, w szczególności sprawę przekazywania do Francji należnych procentów i dywidend.

Przez zawarcie powyższej umowy umocniła Francja swoje stanowisko głównego dostawcy Argentyny.

A R G E N T Y N A - J A P O N I A

Według informacji z argentyńskich kół rządowych, amerykańskie władze okupacyjne w Japonii zgodziły się na przedłużenie na czas nieokreślony pierwszej umowy handlowej, zawartej między Argentyną a okupowaną Japonią, której ważność upłynęła z dniem 31 grudnia 1950 r. W czasie pierwszych 9 miesięcy 50 r. Argentyna w ramach tej umowy dostarczyła Japonii towarów za 24 mil. \$, sprowadzając z Japonii towary za 18,2 mil. \$.

A R G E N T Y N A - N I E M C Y Z A C H.

Argentyński Instytut Popierania Handlu Zagranicznego /I.A.P.I./ - działając na podstawie upoważnienia rządu argentyńskiego - zawarł z Niemcami Zach. umowę kompensacyjną, wedle której firmy zach.niemieckie za dostawę mięsa argentyńskiego wartości 8 mil. pesów dostarczą świderów i rur do przemysłu naftowego, tej samej wartości. Ustalony dla tej transakcji parytet wynosi: 1 \$ = 7,50 pesów, a więc 8 mil. pesów = 1,06 mil. \$.

Rury i świdy przeznaczone są dla argentyńskich Państwowych Zakładów Naftowych /Y.P.F./, które mają w ciągu 1951 r. zapłacić I.A.P.I. owe 8 mil. pesów.

A R G E N T Y N A - P E R U

Między Argentyną a Peru podpisano w Limie nową umowę o dostawę Argentynie peruwiańskiej ropy naftowej. Umowa przewiduje dostawę partiami 0,75 mil. barył ropy pochodzącej z szybów należących do Peruwiańskiej Państwowej Spółki Naftowej.

A U S T R I A - N I E M C Y Z A C H.

Austriacko-niemiecka umowa handlowa, paraflowana w listopadzie 50 r. /por. III A str. 6/ weszła w życie.

Umowa przewiduje saldo ujemne dla Niemiec Zach: wartość eksportu Niemiec do Austrii wyniesie 121 mil. \$. Podczas gdy wartość eksportu Austrii do Niemiec wyniesie tylko 46 mil. \$.

płatności przewiduje protokół udzielanie wsparcia kre-
dytów oraz reguluje wszystkie - dotychczas niezastawione
- sprawy finansowo-gospodarcze, istniejące pomiędzy obu
państwami, w szczególności sprawę przekazywania do Transji
należnych procentów i dywidend.

Przez zawarcie powyższej umowy umocniła Transja
swoje stanowisko głównego dostawcy Argentyny.

ARGENTYNA - JAPONIA

Według informacji z argentyńskich kół rządowych,
amerykańskie władze okupacyjne w Japonii zgodziły się na
przedłużenie na czas nieokreślony pierwotnej umowy handlo-
wej, zawartej między Argentyną a okupowaną Japonią. Której
ważność upływała z dniem 31 grudnia 1950 r. W czasie pierw-
szych 9 miesięcy 50 r. Argentyna w ramach tej umowy dostar-
czyła Japonii towarów za 24 mil. \$, sprowadzając z Japonii
towary za 18 2 mil. \$.

ARGENTYNA - NIEMCY ZACH.

Argentyński Instytut Popierania Handlu Zagranicz-
nego (I.A.P.I.) - działając na podstawie upoważnienia rząd-
u argentyńskiego - zawarł z Niemcami Zach. umowę kompen-
sacyjną, wedle której firmy zach. niemieckie za dostawę
miesi argentyńskiego wartości 8 mil. pesów dostarczą świ-
tów i tur do przemysłu naftowego, tej samej wartości. Usta-
lony dla tej transakcji paritet wynosił: 1 \$ = 7,50 pesów,
a więc 8 mil. pesów = 1,06 mil. \$.

Rury i świdy przeznaczono za dla argentyńskich
Państwowych Zakładów Naftowych (Y.P.F.). Które mają w cią-
gu 1951 r. zapłacić I.A.P.I. owe 8 mil. pesów.

ARGENTYNA - PERU

Miedzy Argentyną a Peru podpisano w Limie nową
umowę o dostawę Argentynie peruwiańskiej ropy naftowej.
Umowa przewiduje dostawę partiami 0,75 mil. barył ropy po-
dobnej z zasobów należących do Peruwiańskiej Państwowej
Spółki Naftowej.

AUSTRIA - NIEMCY ZACH.

Austriacko-niemiecka umowa handlowa, parafowana
w listopadzie 50 r. (por. III A str. 6) weszła w życie.
Umowa przewiduje saldo ujemne dla Niemiec Zach.
wartości eksportu Niemiec do Austrii wyniesie 151 mil. \$.
podczas gdy wartość eksportu Austrii do Niemiec wyniesie
tylko 46 mil. \$.

BELGIA - FRANCJA

Z początkiem stycznia 1951 doszła do skutku nowa umowa handlowa belgijsko-francuska. Umowa ta uwzględnia zalecenia OEEC odnośnie liberalizacji handlu i idzie jeszcze dalej po drodze zwiększenia wymiany handlowej między obu państwami. Wprawdzie trudno określić, wolumen wymiany, w każdym razie Francja przyznała wiele nowych kontyngentów importowych dla wytworów belgijskich, a także wzięła na siebie szereg określonych zobowiązań eksportowych. Umówiono nadto szereg kwestii celem poparcia eksportu towarów belgijskich do francuskich obszarów kolonialnych.

BELGO-LUKSEMBURSKA UNIA - NIEMCY ZACHODNIE

Umowa zawarta w marcu 1950 r. została przedłużona do 31.III.51. W ciągu I kwartału 51 r. Niemcy Zachodnie wywoziła do Belgii towarów za 20 mil. \$.

Średnio miesięczny eksport Niemiec Zach. wynoszący na początku 50 r. 8-9 mil. \$ wzrósł w końcu 50 r. do 16 mil. \$.

CHILE - PERU

18 października ogłoszono, że traktat handlowy pomiędzy Chile i Peru z 17 października 1941 został przedłużony na okres jednego roku, począwszy od 9 listopada 1950.

CHIŃSKA REP. LUDOWA - INDIE

W pierwszych dniach 51 r. podpisana została umowa handlowa między Chińską Republiką Ludową i Indiami, w myśl której Chiny dostarczą Indiom 50.000 t. ryżu wzamian za 16.500 t. juty.

CZECHOSŁOWACJA - NIEMCY ZACHODNIE

We Frankfurcie nad Menem paraflowano umowę handlową pomiędzy Niemcami Zachodnimi a Czechosłowacją z mocą od 1.I. do 31.XII.51 r. Przewidywany obrót towarowy wyniesie 30.100 tys. \$ dla każdej ze stron.

Niemcy Zach. będą importować towary rolnicze i przemysłowe. Jednak w związku z tym, że władze okupacyjne poddają ścisłej kontroli zachodnio-niemiecki eksport do krajów Europy Wschodniej i utrudniają wywóz zachodnio-niemieckich towarów do Czechosłowacji - delegacja czeska odmówiła uprzednio ustalonych dostaw zbóż chlebowych.

C Z E C H O S Ł O W A C J A - F I N L A N D I A

20 października 1950 r. podpisano w Helsinkach umowę handlową między Czechosłowacją a Finlandią na okres 1.X.50 - 30.IX.51.

Eksport z Finlandii przewiduje się do wysokości około 1.150 mil. marek fińskich /1.8 mil. £/. Ma on obejmować wyroby z drzewa, maszyny i miedź. Wartość eksportu z Czechosłowacji ma wynosić około 1.210 mil. marek fińskich /1.9 mil. £/ i obejmuje chemikalia, tekstylia, maszyny, glinę ogniotrwałą oraz wyroby z żelaza i stali.

C Z E C H O S Ł O W A C J A - W Ł O C H Y

Między Czechosłowacją i Włochami doszła do skutku umowa handlowo-kompensacyjna na kwotę 415 mil. lirów dla każdej strony, kompensacje będą dokonywane przez Instituto per il Commercio Estero w Rzymie oraz przez "Merkurię" w Brindzie. Czechosłowacja dostarczy Włochom wyroby szklane za 200 mil.lirów, porcelanę za 120 mil.lirów, biżuterię za 35 mil.lirów, instrumenty muzyczne za 35 mil.lirów, materiały ściernie za 20 mil.lirów, esencje za 5 mil.lirów itd. Włochy dostarczą Czechosłowacji głównie świeże owoce cytrusowe i inne za 250 mil.lirów, dalej suszone owoce za 105 mil.lirów, mączka kasztanowa za 20 mil.lirów, korek za 10 mil.lirów, esencje za 20 mil.lirów itd.

E G I P T - Z. S. R. R.

W styczniu 1951 podpisana została umowa egipsko-radziecka, w myśl której ZSRR dostarczy Egiptowi 50.000 t. pszenicy. Cenę za tonę ustalono na 36 £ 10 s.

F I N L A N D I A - I N D I E

Państwa powyższe zawarły nową umowę handlową. Dotychczasowa umowa wygasła w maju 1950 r. Szczegółów nara-

FINLANDIA - NIEMCY ZACHODNIE

W drugiej połowie grudnia 1950 r. paraflowano w Frankfurcie nad Menem umowę handlową fińsko-niemiecką na 1951 r. Umowa przewiduje wymianę towarów wartości 31 mil. £ dla każdej ze stron, przy czym oba kraje położyły tym razem szczególny nacisk na towary ważne dla zaopatrzenia. Finlandia ma dostarczyć przede wszystkim celulozę, papier, tekturę, pilowane drzewo, okrąglarki i produkty rolne. Niemcy Zachodnie mają dostarczyć przede wszystkim żelazo i stal, maszyny, pojazdy mechaniczne, chemikalia i artykuły przemysłu optycznego. Co się tyczy dostaw stali, to program w tej dziedzinie ustalono narazie tylko na pierwsze półrocze z tym, że dalsze pertraktacje mają się odbyć w

marcu 1951 r.

FRANCJA - NIEMCY ZACHODNIE

W myśl umowy handlowej zawartej pomiędzy Francją a Niemcami Zachodnimi na okres od 1.IX.50 do 31.VII.51 przewidziany jest ogólny obrót towarowy w wysokości 240 mil. \$ po obydwu stronach. Francja będzie eksportować do Niemiec następujące towary /w mil.\$/: tekstylia - 12.0, walcówka stalowa i stopy żelazne - 11.3, chemikalia - 2.5, skóra - 0.6, inne rodzaje półfabrykatów i wyrobów gotowych - 14.2 a także produkty rolnicze - 48.7.

Poza tym Francja zobowiązała się wydać dodatkowo pozwolenie na eksport towarów na sumę 72.3 mil. \$ w tym /w mil.\$/: przędza wełniana - 6.6, czesanka - 5.5, olej roślinny - 3.0, a także /w tys.t/: ruda żelazna - 830, stopy żelazne - 440, pszenica - 175, cukier - 125, materiały drzewne wysokogatunkowe - 70.

Połowa dostaw francuskich winna nastąpić do 15.II. 51, a druga połowa będzie dokonywana w zależności od zawarcia specjalnego układu o dostawach zachodnio-niemieckiego koksu.

Niemcy Zachodnie będą eksportować do Francji, Saary i Algieru nast. towary /w mil.\$/: wyroby metalowe i maszyny - 20.8, chemikalia - 17.9, auta, traktory i sprzęt kolejowy - 8.8, narzędzia i aparaty - 4.4, wyroby z czarnych metali - 4.3, sprzęt elektr. - 1.8, wyroby przemysłu tekstylnego - 2.9, skóra i obuwie - 1.9, inne półfabrykaty i wyroby gotowe - 8.3, a także produkty rolnicze - 7.0.

Do kolonii francuskich Niemcy Zachodnie będą eksportować /w mil.\$/: wyposażenia przemysłowe - 4.0, chemikalia - 1.5, maszyny rolnicze i traktory - 1.3, auta - 0.9, produkty rolnicze - 1.0.

Poza tym Niemcy Zachodnie zobowiązały się wydać dodatkowo pozwolenie na eksport towarów na sumę 21.5 mil. \$, w tej liczbie: ruda żelazna/z zawartością manganu 22-24% - 30 tys.t., chmiel - 150 t., koks - 1.1 mil.t., przy czym dostawa tego ostatniego winna nastąpić w okresie od 1.X.50 do 15.II.51.

Rozliczenia za dostawy towarów będą dokonywane na zasadzie obowiązującej umowy płatniczej wg kursu 350 franków francuskich za 1 \$, lub 4.2 marki niemieckie za 1 \$.

60% ogólnego obrotu towarowego będzie zliberalizowane. Miesięczny obrót towarowy stref przygranicznych przewidywany jest wg warunków umowy na 400 tys. \$ dla każdej strony.

marcu 1921 r.

FRANCJA - NIEMCY ZACHODNIE

W myśl umowy handlowej zawartej pomiędzy Francją a Niemcami Zachodnimi na okres od 1.IX.20 do 31.VII.21 przewidziany jest ogólny obrót towarowy w wysokości 240 mil. $\text{\$}$ po obydwu stronach. Francja będzie eksportować do Niemiec następujące towary \w mil. $\text{\$}$: tekstylia - 12.0, włókniska stalowe i stopy żelazne - 11.3, chemikalia - 2.2, skóra - 0.6. Inne rodzaje półfabrykatów i wyrobów gotowych - 14.2 a także produkty rolnicze - 48.7.

Poza tym Francja zobowiązała się wydać dodatkowo pozwolenie na eksport towarów na sumę 72.5 mil. $\text{\$}$ w tym \w mil. $\text{\$}$: przedra wainiana - 6.6, ożesanka - 2.2, olej roślinny - 3.0 a także \w tys. $\text{\$}$: ruda żelazna - 830, stopy żelazne - 440, pszenica - 172, cukier - 122, materiały drzewne wysoceczunkowe - 70.

Pożowa dostaw francuskich winna nastąpić do 12.II.21, a druga połowa będzie dokonywana w zależności od warunków spekulacyjnego układu o dostawach zachodnio-niemieckich do koksu.

Niemcy Zachodnie będą eksportować do Francji, Szwajcarii i Algierni nast. towary \w mil. $\text{\$}$: wyroby metalowe i maszynowe - 20.8, chemikalia - 17.9, suta, traktory i sprzęt kolejowy - 8.8, narzędzia i aparaty - 4.4, wyroby z czarnych metali - 4.3, sprzęt elektr. - 1.8, wyroby przemysłu tekstylnego - 2.9, skóra i opowie 1.9, inne półfabrykaty i wyroby gotowe - 8.3 a także produkty rolnicze - 7.0.

Do kolonii francuskich Niemcy Zachodnie będą eksportować \w mil. $\text{\$}$: wyposażenia przemysłowe - 4.0, chemikalia - 1.2, maszyn rolnicze i traktory - 1.3, suta - 0.9, produkty rolnicze - 1.0.

Poza tym Niemcy Zachodnie zobowiązały się wydać dodatkowo pozwolenie na eksport towarów na sumę 21.5 mil. $\text{\$}$ w tej liczbie: ruda żelazna i zawartość manganu 22-24%, - 30 tys.t., chmiel - 120 t., koka - 1.1 mil.t., przy czym dostawa tego ostatniego winna nastąpić w okresie od 1.X.20 do 12.II.21.

Rozłożenie za dostawy towarów będą dokonywane na zasadzie obowiązującej umowy płaconej w kursu 320 franców francuskich za 1 $\text{\$}$, lub 4.2 marki niemieckie za 1 $\text{\$}$. 60% ogólnego obrotu towarowego będzie zliczane wane. Miesięczny obrót towarowy stref przygranicznych przewidziany jest we warunkach umowy na 400 tys. $\text{\$}$ dla każdej strony.

FRANCJA - PERU

Zawarto umowę płatniczą francusko-peruwiańską, w myśl której Francja będzie płać za import z Peru frankami lub funtami sterlingami, podczas gdy dotychczas rozliczenia między tymi państwami dokonywane były w dolarach.

Umowa weszła w życie 2.XII.1950 r.

FRANCJA - WĘGRY

Ostatnio zawarta na okres do 31 stycznia 1951 r. umowa handlowa przewiduje te same kontyngenty, co i umowa z 2.XII.1949 r. Niektóre niewykorzystane kontyngenty poprzedniej umowy mogą być wykorzystane w ramach umowy obecnej.

HISZPANIA - NORWEGIA

Zawarta pomiędzy Hiszpanią a Norwegią umowa handlowa i płatnicza przewiduje obrót towarowy w wysokości 170 mil. koron norweskich.

HOLANDIA - NIEMCY ZACHODNIE

Po dłuższych pertraktacjach, toczących się przez wiele tygodni częściowo w Hadze, częściowo w Bonn i Frankfurtzie doszło w połowie stycznia 1951 do zawarcia umowy handlowej holendersko-niemieckiej, która wchodzi w życie z mocą wsteczną od dnia 1 listopada 1950 r. i obowiązuje do dnia 31 października 1951 r. O ile można się zorientować z dość skąpych wypowiedzi, ogłoszonych na temat tej umowy, umowa nie spełniła wszystkich życzeń Holandii, gdyż podczas gdy eksport Holandii do Niemiec Zachodnich był ostatnio /tj. przed 31 października 1950/ zliberalizowany w 90%, to obecnie - przy uwzględnieniu zmiany sytuacji walutowej Niemiec Zachodnich - poddano rewizji granice oraz treść tej liberalizacji; co zaś się tyczy tej części dwustronnej wymiany towarowej, która nie jest zliberalizowana, to wprowadzie przyjęto jako zasadę oparcie jej na efektywnie dokonanym imporcie i eksporcie z roku ubiegłego, nie mniej zasady tej nie udało się utrzymać we wszystkich dziedzinach. Holenderski volumen eksportowy musiał ulec ograniczeniu. Umowa zajmuje się również handlem tranzytowym i zmierza do utrzymania go na dotychczasowym poziomie. Podstawową myślą umowy jest chęć stworzenia między obu krajami zrównoważonego dwustronnego bilansu płatniczego; w związku z tym postanowiono skrócić termin amortyzacji długów niemieckich wobec Holandii z 4 do 3 lat.

INDIE - WĘGRY

W drugiej połowie stycznia 1951 podano w Delhi oficjalnie do wiadomości, że podpisana została umowa handlo-

FRANCJA - PERU

Zawarto umowę płatniczą francusko-peruwiańską w myśl której Francja będzie płać za import z Peru frankami lub funtami sterlingami, podczas gdy dotychczas rozliczenia między tymi państwami dokonywane były w dolarach.

Umowa została zawarta w styczniu 1950 r.

FRANCJA - WĘGRY

Ostatnio zawarto na okres do 31 stycznia 1951 r. umowę handlową przewidującą te same kontyngenty co i umowa z 1949 r. Niektóre niewykorzystane kontyngenty po przedniej umowie mogą być wykorzystane w ramach umowy obecnej.

HISZPANIA - NORWEGIA

Zawarto pomiędzy Hiszpanią a Norwegią umowę handlową i płatniczą przewidującą obrót towary w wysokości 170 mil. koron norweskich.

HOLANDIA - NIEMCY ZACHODNIE

Po dłuższych pertraktacjach, toczących się przez wiele tygodni oszóstowo w Hadze, częściowo w Bonn i Frankfurtie doszło w połowie stycznia 1951 do zawarcia umowy handlowej holendersko-niemieckiej, która wchodzi w życie z mocą wsteczną od dnia 1 listopada 1950 r. i opiewa na 31 października 1951 r. O ile można się orientować z dość skąpych wypowiedzi, ogłoszonych na temat tej umowy, umowa nie spełnia wszystkich żądań Holandii, gdyż podczas gdy eksport Holandii do Niemiec Zachodnich był ostatnio 1/3, przez 31 października 1950\ liberalizowany w 90%, to obecnie - przy uwzględnieniu zmiany sytuacji walutowej Niemiec Zachodnich - podano kwotę 1/2, co jest dwukrotnie wyższe niż było; co zaś się tyczy tej części dwustronnej wymiany towarowej, która nie jest liberalizowana, to wprowadzenie przyjęte jako zasadę oparte jest na efektywnie dokonywanym importie i eksporcie z roku ubiegłego, nie mając zasady, że nie udało się utrzymać we wszystkich dziedzinach. Holenderski wolumen eksportowy musiał więc ograniczyć. Umowa zakłada się również handlem tranzytowym i zmierza do utrzymania go na dotychczasowym poziomie. Podstawowe myślenie jest o stworzeniu między obu krajami równowagi, co dwustronne bilans płatniczego; w związku z tym postanowiono skrócić termin amortyzacji długów niemieckich wobec Holandii z 4 do 5 lat.

INDIA - WĘGRY

W drugiej połowie stycznia 1951 podano w Delhi - wiadomość, że podpisana została umowa handlowa

wa indyjsko-węgierska. /Poprzednia umowa wygasła z dniem 31 lipca 1950/. Indie dostarczą Węgrom surowce i półfabrykaty, wzamian za co Węgry dostarczą Indiom maszyny i produkty przemysłowe.

INDONEZJA - SZWECJA

Szwedzkie Ministerstwo Spraw Zagranicznych podało do wiadomości, że Indonezja występuje z wnioskiem o przedłużenie do 1 marca 1951 r. umowy handlowej z Szwecją, zawartej uprzednio na okres I.III. - 31.XII.50 r. W związku z tym kwoty z obydwu stron byłyby podwyższone o 1/5.

INDONEZJA - SZWAJCARIA

W dniu 13 stycznia 1951 r. paraflowano w Bernie nową umowę handlową indonezyjsko-szwajcarską. Umowa wymaga jeszcze ratyfikacji i podpisania przez oba rządy, nie mniej wchodzi przewizorycznie w życie z mocą wsteczną od 1 stycznia 1951 r. Umowa przewiduje wymianę towarową za 30 mil. franków szwajcarskich dla każdej strony, a więc przewiduje dalsze zwiększenie wymiany w stosunku do lat ubiegłych. W okresie styczeń-listopad 1950 r. Indonezja dostarczyła Szwajcarii towarów za 17,7 mil.fr.szw., a w tym samym okresie 1949 - za 15 mil. Szwajcaria zaś dostarczyła Indonezji w r. 1950 towarów za 13,4 mil. /W powyższych okresach saldo bilansu handlowego było więc bierne dla Szwajcarii i wynosiło w r.1950 - 6,7 mil.fr.szw., w r.1949 - 1,61 mil.fr.szw. Eksport z Indonezji do Szwajcarii obejmuje przede wszystkim tytoń, nasiona oleiste, gumę surową, podczas gdy eksport Szwajcarii do Indonezji obejmuje towary gotowe, maszyny, aparaty i instrumenty, farby anilinowe i indygo. Umowę może wypowiedzieć każda ze stron na trzy miesiące przed końcem roku kalendarzowego. Obrót płatniczy będzie dokonywany w dalszym ciągu wedle postanowień holendersko-szwajcarskiej umowy płatniczej z 24 października 1945 r.

IRAN - NIEMCY ZACHODNIE

Zawarta została umowa płatnicza na 1 rok. Wg tej umowy w Narodowym Banku Iranu otwarty zostaje nieoprocentowany "clearing"owy eksportowo-importowy rachunek Banku "Deutscher Länder" w dolarach. W razie powstania długu jednej ze stron będzie on pokrywany zgodnie z życzeniem wierzyciela w dolarach w New York'u, lub w funtach w Londynie. Sumy przewyższające saldo 1,5 mil.£ zostają na żądanie wierzyciela natychmiast wpłacane w dolarach lub funtach sterlingach.

IZRAEL - URUGWAJ

Pertraktacje między Izraelem a Urugwajem doprowadziły do zawarcia umowy handlowej. Umowa przewiduje, że

wa indyjsko-węgierska. /Poprzednia umowa wygasła z dniami 31 lipca 1950/. Indie dostarczą węglom surowe i półfabrykaty, w zamian za co Węgry dostarczą Indiom maszyny i produkty przemysłowe.

INDONEZJA - SZWECJA

Szwedzkie Ministerstwo Spraw Zagranicznych podało do wiadomości, że Indonezja występuje z wnioskiem o przegięcie do 1 marca 1951 r. umowy handlowej z Szwecją, zawartej uprzednio na okres I. III. - 31. XII. 50 r. W związku z tym kwoty z obrotu stron byłyby podwyższone o 1/5.

INDONEZJA - SZWAJCARIA

W dniu 13 stycznia 1951 r. parafowano w Bernie nową umowę handlową indonezyjsko-szwajcarską. Umowa wymagała ratyfikacji i podpisania przez obie strony, nie miały jednak przewidywać w tym czasie z mocą wstępującą od 1 stycznia 1951 r. Umowa przewidywała wymianę towarów na 30 mil. franków szwajcarskich dla każdej strony, a więc przewiduje dalsze zwiększenie wymiany w stosunku do lat ubiegłych. W okresie styczniowo-lutowym 1950 r. Indonezja dostarczyła Szwajcarii towarów na 17,7 mil. fr. szw., a w tym samym okresie 1949 - na 12 mil. Szwajcaria zaś dostarczyła Indonezji w r. 1950 towarów na 13,4 mil. /W powyższych okresach saldo bilansu handlowego było więc dla Szwajcarii i wynosiło w r. 1950 - 6,7 mil. fr. szw., w r. 1949 - 1,61 mil. fr. szw. Eksport z Indonezji do Szwajcarii obejmie przede wszystkim tytoń, nasiona oliwek, gumę surową, podczas gdy eksport z Szwajcarii do Indonezji obejmie towary gotowe, maszyny, sprzęty i instrumenty, fabrykalia i indygo. Umowa może spowodować także ze strony na trzy miesiące przed końcem roku kalendarzowego. Obrót płatniczy będzie dokonywany w dalszym ciągu według postanowień holendersko-szwajcarskiej umowy płatniczej z 24 października 1945 r.

IRAN - NIEMCY ZACHODNIE

Zawarta została umowa płatnicza na I rok. Wg tej umowy w Narodowym Banku Iranu otwarty zostanie nieoprocentowany "clearing"owy eksportowo-importowy rachunek Banku "Deutscher Lander" w dolarach. W razie powstania różnicy między stroną będzie on pokrywany zgodnie z życzeniem wierzyciela w dolarach w New York'u lub w funtach w Londynie. Sumy przewyższające saldo 1,5 mil. \$ zostaną na bieżąco wierzycielowi natychmiast wpłacone w dolarach lub funtach sterlingach.

ISRAEL - URUGWAJ

Pertraktacje między Izraelem a Urugwajem doprowadziły do zawarcia umowy handlowej. Umowa przewiduje, że

Urugwaj będzie dostarczał Izraelowi mięsa po cenach, które będą okresowo ustalane według cen na rynku światowym. Umowa przewiduje ubój rytualny, od czego Izrael uzależnił jej zawarcie.

NIEMCY ZACHODNIE. - SZWAJCARIA

Wysoka Komisja Sojusznicza zatwierdziła w dniu 15 stycznia 51 r. umowę handlową niemiecko-szwajcarską, parafowaną w Bonn jeszcze w drugiej połowie września 1950 r., a mającą obowiązywać od 1 września 1950 r. Zwłoka w zatwierdzeniu nie została spowodowana rzeczowymi przyczynami i - żali się prasa szwajcarska - że tego rodzaju opóźnienie jest sprzeczne z wszystkimi oświadczeniami paryskimi o "uaktywnieniu europejskiej wymiany towarowej".

NIEMCY ZACHODNIE - SZWECJA

Nowa umowa handlowa między Niemcami Zach. i Szwecją - która doszła do skutku po czterotygodniowych uciążliwych pertraktacjach - przejawia, mimo utrzymania dotychczasowych zasad liberalizacji, cały szereg tendencji będących poniekąd nawrotem do umów dwustronnych dawnego typu. Przejawia się to przede wszystkim w wielkim nacisku, położonym przez obie strony na wiążące zobowiązania dostaw ważnych surowców i półfabrykatów. Volumen tych towarów na rok 1951 będzie znacznie wyższy niż w roku ubiegłym. Zasadnicze znaczenie posiada dalej okoliczność, że tym razem Szwecja zgodziła się więcej importować niż eksportować, wskutek czego po raz pierwszy po wojnie należy się znowu liczyć z tradycyjną niemiecką nadwyżką eksportową w handlu ze Szwecją.

Nowa umowa składa się z umowy ramowej, mającej obowiązywać przez rok, automatycznie co roku przedłużanej o dalszy rok, oraz z protokołu o wymianie towarowej w r. 1951. Umowa ramowa wymaga ratyfikacji przez parlament, nie mniej weszła prowizorycznie w życie wraz z protokołem od 1 stycznia 1951 r.

Z powodu zmniejszenia się brytyjskich dostaw materiałów opałowych było dla Szwecji bardzo ważne zapewnienie sobie dostatecznej ilości dostaw niemieckiego węgla i koksu. Niemcy Zachodnie spełniły to życzenie - i Szwecja ma otrzymać od Niemiec w ciągu 1951 r. 2 mil. t. koksu i 500.000 t. węgla, podczas gdy w roku ubiegłym otrzymała od Niemiec łącznie węgla i koksu 2.2 mil. t. W ten sposób w praktyce Niemcy Zachodnie staną się dla Szwecji głównym dostawcą koksu - i zrozumiałe są troski Szwecji na przypadek gdyby projektowana "europejska centrala rozdziału węgla" nie zatwierdziła zobowiązań Niemiec Zachodnich do dokonania powyższych dostaw. Również niemieckie dostawy żelaza i stali mają być w r. 1951 znacznie wyższe niż w roku ubiegłym - wyroby walcowane mają osiągnąć 210.000 t. /w roku ubiegłym 140.000 t./, przy czym szczególnie ważne są dla Szwecji

Urząd będzie dostarczał Izraelowi mięsa po cenach, które będą okresowo ustalane według cen na rynku światowym. Umowa przewiduje udogodnienia, od czego Izrael uzależnił tę zawartość.

NIEMCY ZACHODNIE - SZWAJCARIA

Wysooka Komisja Sojusznicza zatwierdziła w dniu 12 stycznia 51 r. umowę handlową niemiecko-szwajcarską, podpisaną w Bonn jeszcze w drugiej połowie września 1950 r. a mającą opiewać od 1 września 1950 r. Zwolna w zatwierdzeniu nie została spowolniona przez przyczynami i - żali się prasa szwajcarska - że tego rodzaju opóźnienie jest sprzeczne z wszystkimi oświadczeniami prasy o "aktywności europejskiej wymiany towarowej".

NIEMCY ZACHODNIE - SZWECJA

Nowa umowa handlowa między Niemcami Zach. i Szwecją - która doszła do skutku po czterogodzinnych negocjacjach - przetrwała, mimo utrzymania dotychczasowych zasad liberalizacji, cały szereg tendencji będących poniekąd nawrotem do umów dwustronnych dawnego typu. Przetrwała się to przede wszystkim w wielkim natoku, pofoloznym przez obie strony na wzajemne zobowiązania dostaw ważnych surowców i półfabrykatów. Volumen tych towarów na rok 1951 będzie znacznie wyższe niż w roku ubiegłym. Zasadnicze znaczenie posiada dalej okoliczność, że tym razem Szwecja zgodziła się więcej importować niż eksportować, wskutek czego po raz pierwszy po wojnie należy się znowu liczyć z tradycyjną niemiecką nadwyżką eksportu w handlu ze Szwecją.

Nowa umowa składa się z umowy ramowej, mającej obowiązywać przez rok, automatycznie co roku przedłużanej o dalszy rok, oraz z protokołu o wymianie towarowej w r. 1951. Umowa ramowa wymaga ratyfikacji przez parlament, nie mniej wezła przewidzianie w życie wraz z protokołem od 1 stycznia 1951 r.

Z powodu zmniejszenia się przytłaczających dostaw materiałów opałowych było dla Szwecji bardzo ważne zapewnienie sobie dostatecznej ilości dostaw niemieckiego węgla i koksu. Niemcy Zachodni spełnili to życzenie - i Szwecja na otrzymanie od Niemiec w ciągu 1951 r. 2 mil. t. koksu i 500.000 t. węgla. Podczas gdy w roku ubiegłym otrzymywała od Niemiec łącznie węgla i koksu 2.5 mil. t. W ten sposób w praktyce Niemcy Zachodni stali się dla Szwecji głównym dostawcą koksu - i zrozumiała się troska Szwecji na przykład przy projektowaniu "europejskiej centrali rozdzielni węgla" nie zatwierdziła zobowiązania Niemiec Zachodnich do dokonania powyższych dostaw. Również niemieckie dostawy żelaza i stali mają być w r. 1951 znacznie wyższe niż w roku ubiegłym - 140.000 t., przy czym szczególnie ważne są dla Szwecji

większe ilości blachy okrętowej i blachy białej dla przemysłu konserwowego. Obok 25.000 t. surówki mają Niemcy Zachodnie dostarczyć 100.000 ton złomu stalowego, ważnego dla produkcji hut szwedzkich. Z pozostałych dostaw niemieckich przewidziano jeszcze wielkie ilości półfabrykatów tekstylnych i chemikalii. Aby umożliwić Niemcom zbyć w Szwecji, udzieliła Szwecja Niemcom, niezależnie od list wolnych, kontyngentów importowych w wysokości 150 mil. koron szwedzkich na wielką liczbę mniej ważnych towarów.

NORWEGIA Zobowiązaniom niemieckim dostaw węgla i stali odpowiadają zobowiązania szwedzkie zwiększenia dostaw rudy żelaznej i drewna. Szwecja dostarczy 4,85 mil. t. rudy/ ok. 1 mil. t. więcej niż w roku ubiegłym/ a dalej 125.000 standardów drewna pilowanego /wobec 90.000 t. w roku ub./, 180.000 t. celulozy i 25.000 t. papieru i tektury. Szwecja będzie również kontynuowała swój eksport środków spożywczych, który wzrósł gwałtownie w roku ubiegłym; przewidziane zostały dostawy 14.000 t. masła, jaj za 50 mil. koron szwedzkich i ryb za 11 mil. koron. Niemcy przyznały Szwecji dość znaczne kontyngenty na import typowych szwedzkich towarów eksportowych, jak stal szlachetna, maszyny specjalne, wyroby drzewne.

Jakkolwiek ze względu na istnienie list wolnych szacunek dokładny, nie jest możliwy to jednak strony liczą się ze zwiększeniem wymiany towarowej do kwoty 1,5 miliardów koron, podczas gdy łączne obroty w roku ubiegłym wyniosły około 1,3 miliarda koron. Po stronie szwedzkiej przewiduje się, nadwyżkę importową, jednak należy pamiętać, że przewidywano nadwyżkę również w ubiegłym roku, a rzeczywistość okazała się inna. Należy jednak również uwzględnić okoliczność, że szwedzkie listy wolne weszły w życie w stosunku do Niemiec dopiero z początkiem września 1950 r. tak, że obecnie sytuacja jest odmienna. Wiele będzie zależeć od tego, czy uda się Szwecji otrzymać niemieckie gwarancje celne w ramach rokowań torquayskich. Z tej to przyczyny, jak i ze względu na to, że niemieckie zobowiązania dostaw środków opałowych nie są jeszcze całkiem pewne, powołano mieszaną komisję, mającą bieżąco śledzić dalszy rozwój stosunków.

NIEMCY ZACHODNIE - ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Ulgi dla Niemiec przy wykonywaniu brytyjsko-niemieckiej umowy handlowej.

SZWAJCARIA - WŁOCHY Zgodnie z zaleceniem OEEC z 6.XI.1950 r. rząd brytyjski postanowił dopomóc Niemcom Zachodnim w przezwyciężeniu ich trudności bilansowo-płatniczych. W tym celu wynikający z umowy handlowej termin wypełnienia niemieckich zobowiązań importowych na II półrocze 1950 r. został przedłużony do dnia 31 marca 1951 r. i do tego terminu pozostają w mocy kontyngenty angielskiego eksportu przewidziane na II półrocze 1950 r.; nowe niemieckie kontyngenty importowe ustalone zostaną dopiero od 1 kwietnia 1951 r. Dalej,

większe ilości białej okretowej i białej białej dla przemysłu konserwowego. Odkaz 25.000 t. surowki mają Niemcy zachować nie dostarczając 100.000 ton staliowego, ważnego dla produkcji hut szwedzkich. Z pozostałych dostaw niemieckich przewidziano jeszcze wielkie ilości półfabrykatów tekstylnych i chemicznych. Aby umożliwić Niemcom zbyć w Szwecji udzieliła Szwecja Niemcom, niezależnie od list wojennych, kontrynenty importowych w wysokości 150 mil. koron szwedzkich na wielkie ilości innych ważnych towarów.

Zobowiązaniem niemieckim dostaw węgla i stali obciążają zobowiązania szwedzkie zwiększenia dostaw rudy żelaznej i drewna. Szwecja dostarczyła 485 mil. t. rudy żelaza, więcej niż w roku ubiegłym, a dała 125.000 starych drewna pływającego (waga 90.000 t. w roku ubiegłym). 180.000 t. celulozy i 25.000 t. papieru i tekstury. Szwecja będzie również kontynuowała swój eksport środków spożywczych, który wzrósł gwałtownie w roku ubiegłym; przewidziano jeszcze dostawy 14.000 t. masła, 125 mil. koron szwedzkich i ryb na 11 mil. koron. Niemcy przynajmniej Szwecji doświadczone kontynenty na import typowych szwedzkich towarów eksportowych, jak stali, żelazo, maszyny specjalne, wyroby drzewne.

Jakkolwiek ze względu na latanie list wojennych szanse dokładny, nie jest możliwy to jednak strony liczą się ze zwiększeniem wymiany towarowej do kwoty 1,5 miliarda koron, podczas gdy liczba obrotu w roku ubiegłym wyniosła około 1,5 miliarda koron. Po stronie szwedzkiej przewiduje się, nadwyżkę importu, jednak należy pamiętać, że przewidywana nadwyżka również w ubiegłym roku, a rzeczywistość okazała się inna. Należy jednak również uważać okoliczności, że szwedzkie listy wojenne weszły w życie w stosunku do Niemiec dopiero z początkiem września 1950 r. tak, że obecnie sytuacja jest obciążona. Wiele będzie zależało od tego, czy uda się Szwecji otrzymać niemieckie gwarancje celne w ramach rokowań toruńskich. Z tej to przyczyny, jak i ze względu na to, że niemieckie zobowiązania dostaw środków opałowych nie są jeszcze całkiem pewne, powołano mieszane komitety, mające zbliżyć dalszy rozwój stosunków.

NIEMCY ZACHODNIE - ZŁEDNOŻONE KRÓLESTWO

Układ z Niemcami przy wykonywaniu przytoku niemieckiej umowy handlowej.

Zgodnie z zaleceniem OREC z 6.XI.1950 r. rząd przytaku postanowił pomóc Niemcom Zachodnim w przemyśle i obciążeniu ich trudnością bilansowo-płatności. W tym celu wykluczył z umowy handlowej termin wypełnienia niemieckich zobowiązań importowych na II półroczu 1950 r. został przewidziany do dnia 31 marca 1951 r. i do tego terminu pozostała w mojej kontynenty angielskiego eksportu przewidziane na II półroczu 1950 r. nowe niemieckie kontynenty importu. Na ustalone zostaną dopiero od 1 kwietnia 1951 r. Dalej.

wynikające z umowy handlowej brytyjskie zobowiązania importowe na II półrocze 1950 r. zostały podwyższone o 50% z tym, że w razie ich niewyczerpania mogą zostać wyczerpane do końca I półrocza 1951 r.; nowe angielskie kontyngenty importowe w wysokości półrocznej zostaną ustalone - mimo to - od 1 stycznia 1951 r. W ten sposób w okresie 9 miesięcy /I.VII. 1950 - 31.III.1951/ będzie mógł eksport brytyjski wykorzystać kontyngenty półroczne, a eksport niemiecki całoroczne.

NORWEGIA - SZWAJCARIA

W dniu 13 stycznia 1951 paraflowano w Bernie nową umowę handlową norwesko-szwajcarską, w której odgrywa w dalszym ciągu wielką rolę niezliberalizowana część importu norweskiego. Norwegia zliberalizowała import towarów przemysłowych z Szwajcarii nie w zaleconych przez OEEC 60%, lecz tylko w 27%.

NORWEGIA - ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Podpisana została brytyjsko-norweska umowa handlowa, wchodząca w miejsce umowy z 1933 r. i mająca charakter ramowy, a więc nie zawierająca szczególnych postanowień o wymianie towarowej.

Równocześnie rozpoczęły się w Londynie rokowania mieszanej komisji brytyjsko-norweskiej co do wymiany towarowej na 1951 r. Osiągnięto już porozumienie co do wzajemnych dostaw ważnych towarów, przy czym jednak Norwegia musiała się zgodzić na zmniejszenie brytyjskich dostaw węgla i koksu. /Wskutek tego zwiększy Norwegia import węgla z USA, a Norweska Centrala Importowa porozumiewa się z armatorami co do transportu 100.000 t. węgla z USA w najbliższym miesiącu/. Ze swej strony Anglia wyraziła zgodę na pewne dyskryminacje w norweskiej polityce importowej. Obecnie Anglia oczekuje zwiększenia norweskiego importu mniej ważnych towarów z Anglii.

S Z W A J C A R I A - W E G R Y

Umowa handlowa i płatnicza szwajcarsko-węgierska, podpisana w Budapeszcie w dniu 27 lipca 1950 r. została w dniu 19 stycznia 1951 r. ratyfikowana przez Węgry.

S Z W A J C A R I A - W Ł O C H Y

W najbliższym czasie rozpoczną się pertraktacje pomiędzy delegacjami szwajcarską i włoską w sprawie usunięcia trudności, jakie powstały w szwajcarsko-włoskim handlu owocami i jarzynami

Jakkolwiek istnieją nadzieje na porozumienie, to jednak spodziewać się należy uciążliwego przebiegu pertraktacji ze względu na znaczne różnice w stanowiskach włoskich

wynikające z umowy handlowej brytyjskie zobowiązania impor-
towe na II półroczu 1950 r. zostały podwyższone o 50% z tym
że w razie ich niewyżerania mogą zostać wyzerpane do kon-
sa I półroczu 1951 r. nowe angielskie kontyngenty importu
we w wysokości półrocznej zostaną ustalone - mimo to - od
I stycznia 1951 r. w ten sposób w okresie 9 miesięcy /I.VII.
1950 - 31.III.1951/ będzie mógł eksport brytyjski wykorzy-
stać kontyngenty półroczne, a eksport niemiecki całoroczne.

NORWEGIA - SZWAJCARIA

W dniu 15 stycznia 1951 parafowano w Bernie nową
umowę handlową norweską-szwajcarską, w której odbywa w
dalejszym ciągu wielką rolę nieaktywizowane części importu
norweskiego. Norwegia aktywnizowała import towarów prze-
mysłowych z Szwajcarii nie w zależności przez OECD 60%
lecz tylko w 50%.

NORWEGIA - ZŁEDNOŻONE KRÓLESTWO

Podpisana została brytyjsko-norweską umowa handlo-
wa, wchodząca w miejsce umowy z 1933 r. i mająca charakter
ramowy, a więc nie zawierająca szczegółowych postanowień
o wymianie towarowej.

Równocześnie rozpoczęły się w Londynie rokowania
mieszanej Komisji brytyjsko-norweskiej co do wymiany towa-
rowej na 1951 r. Osiągnięto już porozumienie co do wzajem-
nych dostaw ważnych towarów, przy czym jednak Norwegia mu-
sia się zgodzić na zmniejszenie brytyjskich dostaw węgla
i koksu. Wskutek tego zwiększy Norwegia import węgla z USA
a Norweską Centralną Importowa porozumiewa się z armatorami
co do transportu 100.000 t. węgla z USA w najbliższym mie-
siącu. Ze swej strony Anglia wyraziła zgodę na pewne
dykryminacje w norweskiej polityce importowej. Obecnie
Anglia oczekuje zwiększenia norweskiego importu miedzi
i innych towarów z Anglii.

SZWAJCARIA - WĘGRY

Umowa handlowa i płatnicza szwajcarsko-węgierska
podpisana w Budapeszcie w dniu 27 lipca 1950 r. została
w dniu 19 stycznia 1951 r. ratyfikowana przez Węgry.

SZWAJCARIA - WŁOCHY

W najbliższym czasie rozpocznie się pertraktacje
pomędzy delegatami szwajcarską i włoską w sprawie usunię-
cia trudności, jakie powstały w szwajcarsko-włoskim handlu
owocami i jarzynami.

Jakkolwiek istnieje nadzieja na porozumienie to
jednak spodziewać się należy nadalowego przebiegu pertrak-
tacji ze względu na znaczne różnice w stanowiskach włoskich

eksporterów i szwajcarskich importerów i konsumentów w przedmiocie warunków dostaw, tworzenia sądów arbitrażowych i tym podobnych kwestii.

S Z W A J C A R I A - I N D O N E Z J A

Jak donoszą z Paryża między Szwajcarią i Indonezją została zawarta umowa handlowa, zgodnie z którą Szwajcaria zobowiązana jest eksportować maszyny, narzędzia, instrumenty, obrabiarki i materiały kolejowe. Jednakże, jak donosi prasa, Szwajcaria spotyka się na tym rynku z silną konkurencją ze strony Niemiec Zachodnich. W 1950 r. import szwajcarski z Indonezji wyrażał się sumą 20,1 milj. franków szwajcarskich, podczas gdy eksport szwajcarski do Indonezji wynosił 12,5 milj. franków szwajcarskich.

W E G R Y - B U Ł G A R I A

Jak donosi Bułgarska Agencja telegraficzna, w Sofii podpisana została umowa handlowa na rok 1951r. o wymianie towarowej między Węgierską Republiką Ludową i Bułgarską Rep. Ludową. Węgry będą dostarczały Bułgarii: metale, maszyny, produkty przemysłu chemicznego i urządzenia przemysłowe, z Bułgarii zaś będą otrzymywały produkty rolnicze, chemikalia, rudy, towary przemysłowe, surowce i.t.d.

W wykazie towarów figurują m.in.: węgiel i koks, żelazo i stal, metale nieżelazne, siarka, azbest, maso drzewna, blacha, wyroby żelazne i stalowe, części do maszyn itd.

Powyższy okólnik mogą zainteresowani przeglądać w Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego.

Podatek eksportowy od taniny.

Rząd argentyński ustanowił podatek od eksportu taniny /ekstraktu drzewa quebracho/. Podatek wynosi 5% wartości eksportowej. Wpływy z podatku mają być użyte na studia naukowe - leśne oraz na prace nad zalesieniem drzewami quebracho.

Opłata od mięsa.

Rząd argentyński nałożył na mięso - tak przeznaczane do konsumpcji wewnętrznej, jak i przeznaczone na eksport - opłatę w wysokości 2,25% jego wartości, powołując zarządzenie komisji do ustalenia cen bydła, mięsa i bydliwych produktów ubocznych, oraz do nadzoru nad tą gałęzią handlu.

eksporterów i szwajcarskich importerów i konsumentów w przed-
miocie warunków dostaw, tworzenia sądów arbitrażowych i tym
podobnych kwestii.

Szwajcaria - Indonezja

Jak donoszą z Paryża między Szwajcarią i Indonezją
została zawarta umowa handlowa, zgodnie z którą Szwajcarią
zobowiązana jest eksportować maszyny, narzędzia, instrumen-
ty, obrabiarki i materiały kolejowe. Jednakże, jak donosi
prasa, Szwajcarią spotyka się na tym rynku z silną konku-
rencją ze strony Niemiec Zachodnich. W 1950 r. import szwej-
carski z Indonezji wyniósł 20,1 mil. franków szwej-
carskich, podczas gdy eksport szwajcarski do Indonezji wy-
nosił 12,5 mil. franków szwajcarskich.

Węgry - Bułgaria

Jak donosi Bułgarska Agencja telegraficzna, w Sofii
podpisano została umowa handlowa na rok 1951 r. o wymiarze
towarowej między Węgierską Republiką Ludową i Bułgarską
Rep. Ludową. Węgry będą dostarczać Bułgarii: metale, maszy-
ny, produkty przemysłu chemicznego i urządzenia przemysłowe,
z Bułgarii zaś będą otrzymywały produkty rolnicze, chemika-
lia, rudy, towary przemysłowe, surowce i t.d.

REGLEMENTACJA OBROTÓW HANDLOWYCH

Ułatwienie importu w ramach kompensacji.

W brazylijskim Dzienniku Urzędowym /Diário oficial/ z 18.XII.50 ukazało się ogłoszenie Oddziału Importu i Eksportu "Banco de Brasil" o ułatwieniu dokonywanego w ramach kompensacji importu samochodów osobowych, łodzi, maszyn do szycia, zegarków, koronek i wódek.

ARGENTYNA

Pozwolenia dewizowe na import.

Argentyński Bank Centralny wydał w dniu 15 grudnia 50 r. okólnik dewizowy Nr. 1356, dotyczący przyznawania uprzedniego przydziału dewiz za płatny w terminie późniejszym import różnych surowców i artykułów podstawowych /wyszczególnionych w załączonym do okólnika obszernym wykazie towarów/ pochodzących z krajów wymienionych w załączonym do okólnika wykazie krajów, wśród których figuruje również Polska /poz.17/. Podania o przydział dewiz mogą być składane przez uznanych producentów lub przez takich importerów, którzy przynajmniej w ciągu 3 lat, licząc od 1937 r., zajmowali się importem towarów. Podania te należy składać najpóźniej nazajutrz po definitywnym zawarciu umowy kupna z zagranicznym dostawcą. Niewykorzystanie przydziału podlega grzywnie.

W wykazie towarów figurują m.inn.: węgiel i koks, żelazo i stal, metale nieżelazne, siarka, azbest, masa drzewna, blacha, wyroby żelazne i stalowe, części do maszyn itd.

Powyższy okólnik mogą zainteresowani przeglądać w Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego.

Podatek eksportowy od taniny.

Rząd argentyński ustanowił podatek od eksportu taniny /ekstraktu drzewa quebracho/. Podatek wynosi 5% wartości eksportowej. Wpływy z podatku mają być użyte na studia naukowe - leśne oraz na prace nad zalesieniem drzewami quebracho.

Opłata od mięsa.

Rząd argentyński nałożył na mięso - tak przeznaczone do konsumpcji wewnętrznej, jak i przeznaczone na eksport - opłatę w wysokości 2.25% jego wartości, powołując zarazem komisję do ustalenia cen bydła, mięsa i bydłych produktów ubocznych, oraz do nadzoru nad tą gałęzią handlu.

Podwojenie podatku eksportowego od bawełny.

Rząd egipski wydał Dekret o podwojeniu podatku eksportowego od bawełny. Nowa stopa podatkowa wynosi 8 fun-

REGULAMENTACJA OBROTÓW HANDLOWYCH

ARGENTYNA

Pozwolenia dewizowe na import

Argentynski Bank Centralny wydał w dniu 15 grudnia 50 r. okólnik dewizowy Nr. 1356, dotyczący przyzwoleń - uprzedniego przydziału dewiz na płać w terminie półrocznym import towarów z krajów podstawowych /wymienionych w załączonym do okólnika opiewanym wykazie towarów / podobozdanych z krajów wymienionych w załączonym do okólnika wykazie krajów, wśród których figuruje również Polska /poz. 17/. Podania o przydział dewiz mogą być składane przez uznanych producentów lub przez takich importerów, którzy przynajmniej w ciągu 3 lat, licząc od 1957 r., zażmowali się importem towarów. Podania te należy składać na- podjętą nazajutrz po definitywnym zawarciu umowy kupna z za- granicznym dostawcą. Niewykorzystanie przydziału podlega grzywnie.

W wykazie towarów figurują m.in.: węgiel i koks, żelazo i stal, metale nieżelazne, stierka, azbest, masła, drewno, blacha, wyroby żelazne i stalowe, części do maszyn itd.

Powyższy okólnik mogą zainteresowani przysłać w Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego.

Podatek eksportowy od taniny

Rząd argentyński ustanowił podatek od eksportu ta- niny /ekstraktu drzewa quebracho/. Podatek wynosi 2% warto- ści eksportowej. Wpływy z podatku mają być użyte na studia naukowe - leżące oraz na prace nad zalesianiem drzewami quebracho.

Opłata od mięsa

Rząd argentyński nałożył na mięso - tak przeznacz- one do konsumpcji wewnętrznej, jak i przeznaczone na eksport - opłatę w wysokości 2,25% jego wartości. Powinno zarazem Komisję do ustalenia cen bydła, mięsa i bydłowych produktów ubocznych, oraz do nadzoru nad tą opłatą handlu.

B R A Z Y L I A

Ułatwienie importu w ramach kompensacji.

W brazylijskim Dzienniku Urzędowym /Diário oficial/ z 18.XII.50 ukazało się obwieszczenie Oddziału Importu i Eksportu "Banco de Brasil" o ułatwieniu dokonywanego w ramach kompensacji importu samochodów osobowych, lodówek, maszyn do szycia, zegarków, keronek i wódki.

C H I L E

Zmiany ograniczeń dewizowych.

21 listopada 1950 r. ogłoszona została ustawa Nr. 9839, która wprowadza zmiany w ograniczeniach dewizowych w Chile. Ustawa obecna reguluje całokształt transakcji dewizowych i operacji handlowych w szerszym zakresie niż poprzednia.

Ograniczenia dewizowe importowe.

W myśl Dekretu Nr.1305 z 22 listopada 1950 wprowadzono zmiany w liście towarów, które mogą być importowane wzamian za sprzedaż lub eksport złota.

Na liście tej umieszczono składniki do wytwarzania wód mineralnych, skreślono zaś papier celofanowy do opakowań tabletek i pigułek lekarskich.

Wolno - kursowe listy towarów importowych.

Rada Handlu Zagranicznego w Chile ustaliła "budżet dewizowy" na 1951 r. na kwotę 330 mil.£ t.j. na kwotę wyższą o 110 mil.£ /50%/ niż w 1950 r. - a to ze względu na spodziewane wyższe wpływy z opłat eksportowych od miedzi. Równocześnie została ustalona specjalna lista towarów, które będzie można importować w dowolnych ilościach bez kontroli państwowej po "wolnym kursie" dewiz. Ponieważ cena dewiz, którymi będzie płacony ten "wolny" import, przewyższa znacznie urzędowe kursy dewiz /ustalone na 31,43 lub na 60 pesów za 1 £/. przeto należy się liczyć z odpowiednią wyższą ceną tych wolno importowanych towarów. Wprawdzie rząd chilijski zapowiedział, że wyda zarządzenia, które wyrównają do pewnego stopnia tego rodzaju podrożenie towarów, jednak skuteczność ich będzie niewątpliwie ograniczona.

E G I P T

Podwojenie podatku eksportowego od bawełny.

Rząd egipski wydał Dekret o podwojeniu podatku eksportowego od bawełny. Nowa stopa podatkowa wynosi 8 fun-

Ustalenie importu w ramach kompensacji.

W brzożyjakim Dzienniku Urzędowym /Dziario ofisial/ z 18.XII.50 ukazało się ogłoszenie Oddziału Importu i Eksportu "Banco de Brasil" o ustaleniu dokonywanego w ramach kompensacji importu samolotów osobowych, lodowców, maszyn do szycia, zegarków, koronek i wdki.

Zmiany ograniczeń dewizowych.

21 listopada 1950 r. ogłoszona została ustawa Nr. 9830, która wprowadza zmiany w ograniczeniach dewizowych w Chile. Ustawa opiera reguluje ośrodkami transakcji dewizowych i operacji handlowych w szerszym zakresie niż poprzednia.

Ograniczenia dewizowe importowe.

W myśl Dekretu Nr. 1305 z 22 listopada 1950 wprowadzono zmiany w liście towarów, które mogą być importowane w zamian za sprzęt lub eksport złota.

Na liście tej umieszczono składniki do wytwarzania wód mineralnych, ekstrakcje z papirusu, olejów do opalewania tabletek i pigułek lekarskich.

Wolno - kursowe listy towarów importowych.

Rada Handlu Zagranicznego w Chile ustaliła "budżet dewizowy" na 1951 r. na kwotę 350 mil. \$, z czego 110 mil. \$ /20% / ma być przeznaczona na import towarów, które w 1950 r. - a to ze względu na spodzielane wydatki w opłacie eksportowych od miedzi. Równocześnie została ustalona specjalna lista towarów, które będą mogły być importowane w dowolnych ilościach bez kontroli państwowej po "wolnym kursie" dewiz. Ponieważ cena dewiz, którymi będzie płacony ten "wolny" import, przewyższa znaczenie urzędowe kursy dewiz /ustalone na 31.43 lub na 50 pesos za 1 \$ /, przeto należy się liczyć z odpowiednim wzrostem cen tych towarów importowanych towarów. Wprawdzie rząd chilijski zapowiedział, że wyda zarządzenia, które wydadzą do pewnego stopnia tego rodzaju podwyższenia towarów, jednak skuteczność ich będzie niewątpliwie ograniczona.

Podwojenie podatku eksportowego od bawliny.

Rząd chilijski wydał Dekret o podwojeniu podatku eksportowego od bawliny. Nowa stopa podatkowa wynosi 8 fun-

tów egipskich od 100 kg bawełny /waga brutto/ i 6 funtów egipskich od 100 kg bawełny "scarto" /waga brutto/. Dekret wszedł natychmiast w życie i odnosi się również do eksportu bawełny, będącego wykonaniem dawnych zamówień.

Dekret powyższy zaskoczył importerów bawełny w innych państwach. Zarzuca mu się, że jest sprzeczny z oświadczeniem egipskiego ministra finansów z 16.XI.1950, wedle którego przed końcem sierpnia 1951 r. nie nastąpi podwyższenie podatku od eksportu bawełny, a po wtóre, że jest sprzeczny z zasadą "fair play" w handlu międzynarodowym, nie dopuszczającą stosowania wyższych podatkowych do dawnych umów kupna - sprzedaży.

Między innymi Szwajcarski Związek Włókienniczy wystąpił do Egipskiego Ministerstwa Finansów z memoriałem, w którym domaga się przynajmniej niestosowania podwyżki do eksportu, będącego wykonaniem dawnych zamówień. Memoriał podkreśla, że polityka podatkowa rządu egipskiego może przynieść szkodę gospodarce egipskiej, bo w warunkach ciągłej niepewności importerzy zagraniczni będą zmuszeni wogóle zrezygnować z zakupów bawełny w Egipcie.

FRANCJA

Zbiór przepisów o handlu zagranicznym.

We francuskim Dzienniku Urzędowym /Journal Officiel/ z 4 stycznia 1951 r. ogłoszone zostało bardzo obszerne obwieszczenie Urzędu Dewizowego, obejmujące 32 strony druku, które ujmuje w nowy sposób całość postępowania przy imporcie i eksporcie wszelkich towarów poza złotem /wydawanie przepisów o obrocie złotem nie należy do kompetencji Urzędu Dewizowego, lecz Banku Francji/. Obwieszczenie ma być zarazem "przewodnikiem praktycznym" dla importerów i eksporterów, którzy ostatnio gubili się w powodzi rozrzuconych w różnych zarządzeniach przepisów. Równocześnie z "Kodyfikacją" tych różnych przepisów, rozsianych dotychczas w wielu zarządzeniach, obwieszczenie przynosi dalsze uproszczenie i złagodzenie kontroli nad handlem zagranicznym, która to kontrola została już pod wieloma względami złagodzona w roku ubiegłym. Z pośród nowych ułatwień wymienić należy przede wszystkim: 1/ przedłużenie licencji importowych na 6 miesięcy, 2/ uproszczenie trybu wydawania t.zw. certyfikatów importowych, które obecnie nie będą wymagały wizowania przez Urząd Dewizowy, 3/ zwiększenie liczby towarów, których eksport będzie dopuszczalny bez wizowania przez Urząd Dewizowy, 4/ przywrócenie przesłank "za pobraniem".

Podwyższenie kolejowej taryfy towarowej.

W dniu 24 stycznia 1951 r. wchodzi w życie nowe taryfy towarowe francuskich kolei żelaznych, przewidujące

tarify towarowe francuskiej koleji żelaznych, przewidujące
W dniu 24 stycznia 1951 r. wchodzi w życie nowe

Podwyższenie kolektowej taryfy towarowej

poprawienie".

nie przez Urząd Dewizowy, 4) przywrócenie przepisów "na

by towarów, których eksport będzie dopuszczalny bez wizowa-

magary wizowania przez Urząd Dewizowy, 3) zwiększenie lic

importowanych na 6 miesięcy, 2) uproszczenie trybu wydawania

licencji na eksport, 1) przedłużenie licencji

związanych z roku ubiegłym. Z postępu nowych ustaleń wy-

nym, która to kontrola została już pod wieloma względami

uproszczenie i zniżenie kontroli nad handlem zagranic

czas w wielu zarządzeniach, opiewających przynosi dalsze

z "Kodyfikacją" tych różnych przepisów, rozstrzygniętych

rozuczonych w różnych zarządzeniach przepisów. Równocześnie

i eksportu, którzy ostatnio oparli się w powołaniu roz-

być zarządzeniem "przewodnikiem praktycznym" dla importerów

Urzędu Dewizowego, lecz Banku Francji. Opiewające ma

wanie przepisów o obrocie złotem nie należy do kompetencji

importu i eksportu wszelkich towarów poza złotem /wyda-

które uznaje w nowy sposób zakazany postępowanie przy

wiekszenie Urzędu Dewizowego, obejmujące 32 strony druku,

z 4 stycznia 1951 r. ogłoszone zostało bardzo opasale ob-

W francuskim Dzienniku Urzędowym /Journal Officiel/

Zbiór przepisów o handlu zagranicznym

F R A N C J A

zrezygnował z zakupu bawełny w Egipcie.

niepewność importu zagranicą będą zmuszeni według

nieś azkade gospodarcze egipskiej, do w warunkach ciężkiej

podkreśla, że polityka podatkowa rządu egipskiego może przy-

eksportu, będącego wykonaniem dawnych zamówień. Memoriał

w którym domaga się przyznania nie stosowania podwyżki do

wystąpił do Egipskiego Ministerstwa Finansów z memoriałem,

Między innymi Szwajcarski Związek Włókienniczy

umów kupna - sprzedaży.

nie dopuszczając stosowania zwłzek podatkowych do dawnych

sprzeżony z zasadą "fair play" w handlu międzynarodowym

azanie podatku od eksportu bawełny, a po wtóre, że jest

którego przed końcem sierpnia 1951 r. nie nastąpi podwyż-

oznaniem egipskiego ministra finansów z 16.XI.1950. Według

tych państw, Zarząd mu się, że jest sprzeżony z oświad-

Dekret powołujący zakaz importu bawełny w in-

bawełny, będącego wykonaniem dawnych zamówień.
wazeli natychmiast w życie i odnosi się również do eksportu
egipskich od 100 kg bawełny /waga brutto/. Dekret
tdw egipskich od 100 kg bawełny /waga brutto/ i 6 funtów

w zasadzie stawki minimalne i maksymalne. Narazie będzie miała zastosowanie taryfa przejściowa, utrzymująca się niejako pośrodku między stawkami minimalnymi i maksymalnymi. Nowe stawki są wyższe od dotychczasowych o 2 do 7%, zależnie od rodzaju towaru. Przeciętnie nowe stawki są o 5% wyższe od dotychczasowych.

I N D I E

Zmiany w reglamentacji importu.

Okres ważności pozwoleń przywozu na papier, objęty numerami seryjnymi 156 - 157 i 159 części IV i 45 części V indyjskiej listy kontroli importu, przedłuża się na 1 rok, zamiast 6 miesięcy od daty wydania. Odnosi się to do pozwoleń już wydanych na okres VII - XII 1950. nie ma jednak zastosowania do pozwoleń wydanych w ramach Open General Licence Nr. XI.

Dla niektórych przesyłek mleka w proszku, które nie podpadają pod Open General Licence Nr. XX będą wydawane pozwolenia przywozu bez zaświadczeń dewizowych, o ile akredytywy nieodwołalne zostały otwarte przed 9 września 1950 r.

I R A N

Zniesienie ograniczeń przy imporcie.

Rozp. z 7.XII.1950 rząd Iranu zniósł do 21.III. 1951 ograniczenia importowe dla wielu towarów, między innymi dla mleka konserwowego, grafitu, cementu, wyrobów farmaceutycznych i chemicznych, kwasu siarkowego i chlorowodorów dla celów leczniczych i przemysłowych, ołówków kolorowych i czarnych esencji aromatycznych do wyrobu perfum i wody kołniskowej oraz do pieczenia, mydła dla celów przemysłowych, papieru, tektury, wyrobów wełnianych, szkła, piór różnego rodzaju, pewnych maszyn, motocykli i rowerów, instrumentów optycznych.

I R L A N D I A

Zakaz importu.

Dep. Rolnictwa zabronił importu mączki mięsnej z powodu obawy przed zarażeniem zwierząt i drobiu.

K A N A D A

Złagodzenie ograniczeń importowych.

Z dniem 2 stycznia 1951 r. nie będą wymagane pozwolenia przywozu dla towarów wymienionych w liście /schedule/ III Emergency Exchange Conservation Act. / Główna lista towarów/.

w zasadzie stawki minimalne i maksymalne. Narazie będzie miało zastosowanie tylko przeliczowe, utrzymujące się nie- jako podrodku między stawkami minimalnymi i maksymalnymi. Nowe stawki są wyższe od dotychczasowych o 2 do 7%, zależ- nie od rodzaju towaru. Przeciętnie nowe stawki są o 2% wyż- sze od dotychczasowych.

INDIE

Zmiany w regulacjach importu

Okres ważności pozwoleni przywozu na papier, objęty numerami seryjnymi 156 - 157 i 159 oraz IV i 45 oraz V indyjskiej listy kontroli importu, przedłuża się na 1 rok, zamiast 6 miesięcy od daty wydania. Odnosi się to do pozwo- leni już wydanych na okres VII - XII 1950. nie ma jednak za- stosowania do pozwoleni wydanych w ramach Open General Li- cence Nr. XI.

Dla niektórych przesyłek mleka w proszku, które nie podlegają pod Open General Licence Nr. XX będą wydane pozwolenia przywozu bez zaświadczeń dewizowych, o ile akre- dytawy nieodwołalne zostały otwarte przed 9 września 1950 r.

IRAN

Zniesienie ograniczeń przy imporcie

Wzrost z 7.XII.1950 rząd Iranu zniósł do 31.III. 1951 ograniczenia importowe dla wielu towarów, między inny- mi dla mleka konserwowego, ekstraktu, cementu, wyrobów farm- ceutykcyjnych i chemicznych, kwasu siarkowego i chlorowodoru dla celów laboratoryjnych i przemysłowych, odfeków kolorowych i barwników, esencji aromatycznych do wyrobu perfum i wody ko- lońskiej oraz do pieczenia, mydła dla celów przemysłowych, papieru, tkaniny, wyrobów włókienniczych, szkła, piguł różnego rodzaju, pewnych maszyn, motocykli i rowerów, instrumentów optycznych.

IRLANDIA

Zniesienie importu

Dop. Rolnictwa zabronił importu mięsnej i powodu obawy przed zarażeniem zwierząt i drobin.

KANADA

Zaszkodzenie ograniczeń importowych

Z dniem 2 stycznia 1951 r. nie będą wymagane pozwo- lenia przywozu dla towarów wymienionych w liście /schedule/ III Emergency Exchange Conservation Act. Główna lista towa- rów.

Zakaz importu i jaj.

W celu zwalczania zarazy Min. Rolnictwa wydało zarządzenie, obowiązujące aż do odwołania, wzbraniające importu drobiu i jaj.

Pod słowem "drób" rozumie się: kuroczaki, indyki, gołębie, gęsi, kaczki i inne ptaki hodowane w warunkach domowych.

N O W A Z E L A N D I A

Rozszerzenie "Import Licensig Schedule 1951".

19 grudnia ub.r. podano do wiadomości, że 87 dalszych pozycji zostało całkowicie zwolnionych od ograniczeń importowych, o ile przywożone są do Nowej Zelandii z państw o słabej walucie. Dokładne szczegóły zmian nie są jeszcze znane, wiadomo jednak, że wśród tych pozycji znajdują się artykuły tekstylne, wyroby pończosznicze, przedza dziewiarska, kołdry, dywany, traktory, motocykle, niektóre podwozia, pewne maszyny rolnicze i elektryczne oraz wyposażenie do nich, aparaty i artykuły fotograficzne, maszyny do pisania, zegary, fortepiany, towary szklane, niektóre rodzaje papieru i tektury, papier pakowy, przemysłowe maszyny do szycia.

P A R A G W A J

Nowe przepisy dewizowe i importowe.

Decyzją z dnia 27 listopada 1950 r. Komitet Walutowy "Banco del Paraguay" ustalił nową klasyfikację towarów importowanych wg. stopnia ich ważności. I tak: towary zaliczone dotychczas do grupy I /urzędowy kurs preferencyjny/, przeniesione zostały do grupy II /z wyjątkiem maki, zbóż i olejów ziemnych/. Towary, zaliczone dotychczas do grupy II /kurs urzędowy/, przeniesione zostały do grupy III. Towary zaliczone dotychczas do grupy III /kurs preferencyjny A/, przeniesione zostały do grupy IV /kurs preferencyjny B/. Do tej ostatniej grupy wchodziły towary, które nie były dotychczas zaliczone do grup I, II i III, oraz te towary, które były zaliczone do tej grupy. Zarządzenie powyższe dotyczy towarów nieoclonionych do 27 listopada 1950 r. Co się tyczy towarów, dla których jest już otwarta nieodwołalna akredytywa, to importer paragwajski będzie musiał zapłacić różnicę wynikającą z nowej klasyfikacji towarów, gdyż inaczej bank nie wyda mu dokumentów koniecznych do odprawy celnej. Sumy, będące przedmiotem umów dewizowych zawartych przed 27 listopada 1950 r. nie będą przyjęte do transferu na podstawie przepisów obowiązujących do tej daty, chyba, że będzie chodziło o określoną wypłatę na rachunek rządu lub za towary już oclone.

Zakaz importu i eksportu

W celu zwolnienia zarazy Min. Rolnictwa wydało za-
rządzenie, obowiązujące aż do odwołania, w sprawie impor-
tu drobiu i jaj.

Pod słowem "drob" rozumie się: kurczaki, indyki,
kaczki, gęsi, kaczki i inne ptaki hodowane w warunkach do-
mowych.

Nowa Zelandia

Rozszerzenie importu żywności 1951 r.

19 grudnia ub.r. podano do wiadomości, że 87 dal-
szych pozycji zostało oświadczone zwolnionych od ograniczeń
importowych, o ile przywożone są do Nowej Zelandii z państw
o słabej walucie. Dokładne szczegóły zmian nie są jeszcze
znane, wiadomo jednak, że wśród tych pozycji znajdują się
artykuły tekstylne, wyroby porcelanowe, przedmioty dre-
sane, kable, dywany, traktory, motocykle, niektóre podwozia,
pewne maszyny rolnicze i elektryczne oraz wyposażenie do
nich, aparaty i artykuły fotograficzne, maszyny do pisania,
zegary, fortepiany, towary szklane, niektóre rodzaje papieru
i tekstury, papier pakowy, przemysłowe maszyny do szycia.

Paragwaj

Nowe przepisy dewizowe i importowe.

Decyzję z dnia 27 listopada 1950 r. Komitet Waluto-
wy "Banco del Paraguay" ustalił nową klasyfikację towarów
importowanych wg. stopnia ich ważności. I tak: towary zali-
szone do grupy I /urzędowy kurs preferencyjny/
przeniesione zostały do grupy II /z wyjątkiem maki, zbo-
ża i olejów ziarnowych/. Towary zaliczone do grupy II
przeniesione zostały do grupy III. Towary
zaliczone do grupy III /kurs preferencyjny A/. Do
przeniesione zostały do grupy IV /kurs preferencyjny B/. Do
tej ostatniej grupy wchodzi towary, które nie były dotych-
czas zaliczone do grup I, II i III, oraz te towary, które
były zaliczone do tej grupy. Zarządzenie powyższe dotyczy
towarów nieołożonych do 27 listopada 1950 r. Co się tyczy to-
warów, dla których jest już otwarta nieodwołalna akredytywa,
to importer parawajski będzie musiał zapłacić różnicę wy-
nikającą z nowej klasyfikacji towarów, gdyż inaczej bank nie
wyda mu dokumentów konsensu do objawy celnej. Sumy po-
dobne przedmiotem umów dewizowych zawartych przed 27 listo-
pada 1950 r. nie będą przysięte do transferu na podstawie
przepisów obowiązujących do tej daty, chyba, że będzie cho-
dziło o określone wypłaty na rachunek rządu lub na towary
innych celów.

P E R U

Ograniczenia importowe.

Uchwała z dnia 22 listopada 1950 r. postanawia, zwolnić od ograniczeń importowych około 1/4 tych towarów, które dotąd wolno było importować jedynie z niektórych krajów. System licencjowania importu z okresu wojny został zmieniony w 1948 r. w ten sposób, że 1300 pozycji towarowych taryfy celnej wolno było importować bez ograniczeń, zaś import pozostałych 2000 pozycji był wzbroniony. W sierpniu 1949 i lipcu 1950 nastąpiły ponowne zmiany w tym kierunku, że zezwolono na import wszystkich towarów, płatnych w funtach sterlingach lub pesos argentyńskich. Obecny Dekret z 22.XI.1950 dodaje dalsze 522 pozycji do wolnej listy importowej. Wśród nich znajdują się: konserwy mięsne w puszkach, farby, lakiery, artykuły toaletowe, opony, papier, niektóre tekstylia, szkło, wyroby żelazne, wyroby elektrotechniczne gospodarstwa domowego, maszyny biurowe, aparaty fotograficzne.

U R U G W A J

Przywrócenie licencji na import ze strefy sterlingowej.

Uchylony Dekretem rządu urugwajskiego z 20 lipca 1950 przymus uzyskiwania licencji importowych dla wszystkich towarów ze strefy sterlingowej został obecnie przywrócony.

U S A

Import próbek.

Zarządzenie Min. Finansów zostaje zniesiony obowiązek składania kaucji przy wwożeniu przez agentów handlowych próbek wartości wyższej niż 500 \$. Pozostaje w mocy ograniczenie co do czasu, a mianowicie w ciągu 6 miesięcy próbki te muszą być reeksportowane.

W każdym wypadku agent winien przedstawić władzom celnym w porcie wejścia listę opisującą próbki, a o ile wartość ich przekracza 500 \$, lista ta winna być uprzednio wizowana przez władze konsularne amerykańskie albo poparta fakturą konsularną.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Zmiany w licencjowaniu eksportu.

Od 18 grudnia 1950 r. wymagane jest zezwolenie na eksport niektórych mas plastycznych, pewnych metali i stopów oraz niektórych leków i chemikaliów. Natomiast od tej samej daty nie wymaga się pozwoleń na eksport surowego ka-

.ewotrogni sinezoinetg0

gospodarstwa domowego, maszyny biurowe, aparaty fotograficzne, tekstylia, szkło, wyroby żelazne, wyroby elektrotechniczne, ferdy, lakiery, artykuły toaletowe, opony, papier, niektóre towary. Wśród nich znajdują się: konserwy mięsne w puszkach, SS.XI.1950 dodaje dalsze SS2 pozycji do wolnej listy importu: sterlingach lub pesos argentyńskich. Obecny Dekret z że zezwolono na import wszystkich towarów, płatnych w fun- 1949 i lipcu 1950 nastąpiły ponowne zmiany w tym kierunku, port pozostałych 2000 pozycji był wzbroniony. W sierpniu 1949 celną wolno było importować bez ograniczeń, zaś im- zmieniony w 1948 r. w ten sposób, że 1300 pozycji towarowych 1949. System licencjonowania importu z okresu wojny został 1949. Dotychczas wolno było importować jedynie z niektórych kra- zwolnić od ograniczeń importowych około 1/4 tych towarów, Uchwala z dnia 22 listopada 1950 r. postanowiła,

U R U G W A J

1950 przynies uszyskiania liscen i importowch dla wszystkich
towarow ze strefy sterlingowej zostal obecnie przywroceny.

A 2 U

Import proper.

te muszą być reeksportowane.
Zostanie co do czasu, a mianowicie w ciągu 6 miesięcy przedki-
prodek wartości wyżej niż 500 zł. Pozostaje w mocy ogranicze-
nie składek karnych przy wwozie przez agentów handlowych
Zarządzenie Min. Finansów zostaje zniszczone opowiad-

kao, łupin kakaowych, niektórych przetworów spożywczych, worków z włókien sztucznych /nie jutowych/, tkanin o zawartości wagowej ponad 15% wełny lub sierści, pewnych określonych artykułów całkowicie lub częściowo bawełnianych oraz różnych lekarstw.

S Z W E C J A

Ograniczenia eksportowe.

Szwecja wprowadziła pozwolenia eksportowe na pewne artykuły, poprzednio zwolnione od obowiązku uzyskiwania takich pozwoleń.

Do artykułów objętych nowym zarządzeniem należą: wełna surowa żelazna i odlewy, stal zwykła i nierdzewna, akumulatory, przewody do transmisji elektrycznych i pewne chemikalia.

W Ł O C H Y

Pozwolenia eksportowe.

Rząd włoski wprowadził pozwolenia eksportowe na następujące artykuły, bez względu na walutę, w jakiej artykuły te będą płatne: rtęć, siarka we wszystkich postaciach, ruda cynku, cynk surowy i jego stopy, łom cynkowy i cynk pół obrobiony oraz kadm.

Z dniem 1 listopada 1950 r. cło eksportowe na kawę surową wywożoną z Anglii zostało obniżone z 12,32% do 10% ad valorem.

A L G I E R

Zawieszenie cła

W Algierze zawieszono cła eksportowe dla następujących towarów: bielizna domowa, wyroby tekstylne wełniane i bawełniane, obuwie.

A R G E N T Y N A

Obniżka cła importowego od zegarków.

Cło importowe od zegarków, wynoszące począwszy od dnia 15 listopada 1950 r. dla zegarków złotych 60% wartości, a dla metalowych 45%, zostało obecnie obniżone. Nowe stawki wynoszą 40% i 28%. Cło od zegarków ściennych i stołowych pozostało niezmienione /45%/. Mimo tej obniżki, cło od zegarków przewyższa kilkakrotnie stawki obowiązujące przed 15 listopada 1950 r. /poz.III B str.7/.

kao, lupin kakaowych, niektórych przetworów spożywczych, wor-
ków z włókien sztucznych (nie jutowych), tkanin o zawartości
wagowej ponad 1% wełny lub sierści, pewnych określonych
artykułów odfabrykowane lub częściowo bawełnianych oraz róż-
nych lekarstw.

2 Z W E C 1 A

Ograniczenia eksportowe.

Szwecja wprowadziła pozwolenia eksportowe na pewne
artykuły, poprzednio zwolnione od obowiązku uzyskania ta-
kich pozwoleń.

Do artykułów objętych nowym zarządzeniem należą:
wełna surowa, żelazna i odlewy, stal zwykła i nierdzewna,
akumulatory, przewody do transmisji elektrycznych i pewne
chemikalia.

W I O C H Y

Pozwolenia eksportowe.

Rząd włoski wprowadził pozwolenia eksportowe na
następujące artykuły, bez względu na wartość, w takiej arty-
kuły te będą płatne: rżnię, siarka we wszystkich postaciach,
ruda cynku, cynk surowy i jego stopy, iom cynkowy i cynk
pod obróbką oraz kadm.

C Ł A

Zawieszenie ceł importowych.

Zgodnie z dekretem z 29 listopada 1950 r. ogłoszonym w Moniteur Belge z 29.XI.50 r. zawieszono ceł importowy na aż do 31.III.1951 r. dla towarów z Afryki Zachodniej Francuskiej.

AFRYKA ZACHODNIA FRANCUSKA

Nowa taryfa celna.

Nowa taryfa celna w Afryce Zachodniej Francuskiej ogłoszona została 30 listopada 1950 r. i zawiera stawki ad valorem. Dla każdej pozycji istnieją 2 stawki: minimalna i ogólna, która jest trzykrotnie wyższa od minimalnej. Towary importowane z obszarów francuskich, o ile przywożone są bezpośrednio, nie podlegają opłatom celnym. Nowa taryfa weszła w życie natychmiast po ogłoszeniu. Niektóre towary są zwolnione z cła, jako to: niektóre gatunki inwentarza żywego, kości, kość słoniowa, paliwo mineralne stałe, niektóre nawozy sztuczne, pewne rodzaje skór, książki, czasopisma, narzędzia ogrodnicze, niektóre maszyny rolnicze, statki.

AFRYKA ZACHODNIA PORTUGALSKA

Cło eksportowe na kawę.

Z dniem 1 listopada 1950 r. cło eksportowe na kawę surową wywożoną z Anglii zostało obniżone z 12.32% do 10% ad valorem.

A L G I E R

Zawieszenie ceł.

W Algierze zawieszono cła eksportowe dla następujących towarów: bielizna domowa, wyroby tekstylne wełniane i bawełniane, obuwie.

A R G E N T Y N A

Obniżka cła importowego od zegarków.

Cło importowe od zegarków, wynoszące począwszy od dnia 15 listopada 1950 r. dla zegarków złotych 60% wartości, a dla metalowych 45%, zostało obecnie obniżone. Nowe stawki wynoszą 40% i 28%. Cło od zegarków ściennych i stołowych pozostało niezmienione /45%/. Mimo tej obniżki, cło od zegarków przewyższa kilkakrotnie stawki obowiązujące przed 15 listopada 1950 r. /poz.III C str.7/.

B E N E L U X

Zawieszenie ceł importowych.

Zgodnie z dekretem z 20 listopada 1950 r. ogłoszony w Moniteur Belge z 24 XI.50 r. pozostają nadal zawieszony aż do 31.III.1951 r. cła importowe dla pięciu gatunków przędzy wełnianej i innej oraz czterech gatunków przędzy bawełnianej.

Na podstawie rozporządzenia z 21.XII.1950 r. ogłoszonego w Moniteur Belge z 27.XII.50 r. system zawieszania częściowego lub całkowitego ceł importowych został przedłużony na okres od 1.I. do 31.XII.1951 r. dla takich towarów jak: łososie /poz.120 a/, cement portlandzki /poz.192 a/, soda kaustyczna /poz.224/ i drzewo /poz.384/.

C H I L E

Niemcy Zachodnie objęte klauzulą największego uprzywilejowania.

Dekretem rządu chilijskiego przyznano największe uprzywilejowanie w dziedzinie ceł Niemcom Zachodnim, a to zgodnie z chilijsko-niemiecką umową handlową 18.X.1950 r. Zarządzenie to ma moc na przeciąg jednego roku, od 18.X.1950 r. począwszy.

D A N I A

Podwyższenie taryfy celnej.

W celu zmniejszenia deficytu bilansu płatniczego podwyższono opłaty celne dla niektórych towarów, między innymi dla: esencji i wyciągu z wanilii, waniliny i szafranu, wyrobów ozdobnych i biżuterii, rękawiczek przyciętych wzgl. wykończonych połączonych z jedwabiem lub futrem, innych części ubrań kombinowanych z futrem, czekolady i innych wyrobów cukierniczych.

F R A N C J A

Zmiany w taryfie celnej.

Journal Officiel z 30.XI.1950 r. podaje szereg zmian w nomenklaturze i stawkach dla niektórych pozycji taryfy francuskiej. Zmianom uległy m.innymi stawki celne na różne rodzaje mięsa i wyrobów, ryż, vermouth, kamień do budowy, niektóre chemikalia, niektóre instrumenty muzyczne, pewne rodzaje guzików, razem kilkadziesiąt pozycji. Stawki taryfy ad valorem zostały podwyższone w różnym stosunku do poprzednich.

Zawieszenie ceł importowych.

Rozporządzeniem z dn. 30.XII.1950 r. zostały zawieszone do 31.III.1951 r. cła na opakowania z papieru z nadrukiem lub bez /poz. Ex. 845 A/ oraz czasowo zawieszone cła na taninę poz. 584 D/.

Rozporządzeniem z 9.I.1951 r. zostały zawieszone opłaty celne importowe na cynk /poz. 1366 A i B/ na okres, który ustalony będzie później, najdalej jednak do 31.XII.1951 r.

Przywrócenie cła importowego na tekstylia.

Rząd francuski przywrócił z dniem 15.I.1951 r. cło na materiały wełniane i bawełniane oraz na worki jutowe, a z dniem 16.I.51 cło na ubrania robocze oraz bieliznę pościelową. Cła na powyższe artykuły zostały zawieszone z końcem września względnie w połowie listopada 1950 r. /poz. III C str. 4 i 11/. Przyczyną przywrócenia ceł ma być okoliczność, że rynek wewnętrzny, który przed zawieszeniem ceł odczuwał niedostatek tych artykułów - został w okresie ich zawieszenia nasycony importem tych artykułów.

H O L A N D I A

Podwyższenie opłat importowych.

Holenderski dziennik urzędowy z 27.XII.1950 r. podaje do wiadomości, że z dniem 1.I.1951 r. podniesiona została opłata importowa z 3% na 4%. Jednocześnie towary poddane podatkowi luksusowemu są podzielone na dwie listy, towary te poddane są opłatom w wysokości 15% albo 6%.

T A N G A N I K A

Obniżenie ceł.

Od 25.X.1950 r. zostało obniżone cło na naftę, pewne rodzaje parafiny i różne tkaniny bawełniane. Zniesione też zostały opłaty akcyzowe na herbatę. Cło na naftę obniżono z 26.66 cent. za galon do 20 centów; cła na ciepłą bieliznę, swetry, skarpetki, pończochy itp. - z 20% ad valorem do 10% ad valorem; cło na koce - z 22% do 11% ad valorem.

T U N I S

Zmiany taryfy celnej.

Od 1.XII.1950 r. zostały częściowo zawieszone cła na następujące towary: przędza bawełniana i wełniana oraz tkaniny z tych surowców, nowe worki jutowe, kombinezony robocze, bielizna domowa.

Zawieszenie celi importowych

Rozporządzeniem z dn. 30.XII.1950 r. zostały zawieszone do 31.III.1951 r. cła na opakowania z papieru z nadrukiem lub bez /poz. Ex. 845 A/ oraz czasowo zawieszone cła na tanią poz. 284 D/.

Rozporządzeniem z 9.I.1951 r. zostały zawieszone opłaty celne importowe na cynk /poz. 136 A i B/ na okres, który nastąpi po dniu, następującym po dniu 31.XII.1951 r.

Przywrócenie cła importowego na tekstylia

Rząd francuski przywrócił z dniem 15.I.1951 r. cło na materiały wełniane i bawełniane oraz na worki jutowe, a z dniem 16.I.51 cło na ubrania robocze oraz białe po-
kolelowe. Cła na powyższe artykuły zostały zawieszone z ko-
nem września włącznie w połowie listopada 1950 r. /poz.
III G str. 4 i 11/. Przyczyną przywrócenia cła miały być ok-
oliczność, że rynek wewnętrzny, który przed zawieszeniem cła
odczuwał niedostatek tych artykułów - został w okresie ich
zawieszenia nasycony importem tych artykułów.

W O L A N D I A

Odwołanie opłat importowych

Holenderski biurowik urzędowy z 27.XII.1950 r. po-
daje do wiadomości, że z dniem 1.I.1951 r. podniesione zo-
stała opłata importowa z 3% na 4%. Jednocześnie towary pod-
legające podatkowi luksusowemu są podzielone na dwie listy, to-
warzy te podlegające opłatom w wysokości 12% albo 6%.

T A N G A N I K A

Opłata celi

Od 25.X.1950 r. została opłata cła na nite,
inne rodzaje parafiny i różne tkaniny bawełniane. Znie-
szone też zostały opłaty akcyzowe na herbacie. Cło na nite
opłacono z 26.66 cent. na galon do 20 centów; cła na oleje
białe, smary, skarpety, podszewki itp. - z 20% ad va-
lorem do 10% ad valorem; cła na kase - z 22% do 11% ad va-
lorem.

T U N I S

Wzrosty taryf celnych

Od 1.XII.1950 r. zostały oświadczone o
następujące towary: przędza bawełniana i wełniana oraz
tkaniny z tych surowców, nowe worki jutowe, kombinizony to-
czące, białe domowe.

W Ł O C H Y

Zwolnienie od cła importowego cieląt hodowlanych.

W/g okólnika włoskiego Ministerstwa Finansów, cielęta hodowlane będą mogły być na przyszłość importowane bez cła. Zezwolenie na import wolny od cła będzie jednak udzielane tylko na podstawie odpowiedniego zaświadczenia włoskiego Ministerstwa Rolnictwa.

U G A N D A

Zwolnienie od ceł.

Od 25.X.1950 r. zwolniony został od opłat celnych import nafty i niektórych tekstyliów, jak bielizna ciepła, skarpetki, pończochy itp. Obniżone zostało z 50% na 10% ad valorem cło na kocy. Ponadto zniesione zostały opłaty akcyzowe dla herbaty oraz wprowadzono zwrot ceł opłaconych za spirytus napędowy zużyty w kraju z wyjątkiem lotniczego.

U. S. A.

Ustalanie cła importowego z góry.

Departament Skarbu U.S.A. wydał w dniu 27.X.50 r. zarządzenie, mające na celu w miarę możliwości usunąć z góry wątpliwości, jakie powstawały często odnośnie do klasyfikowania celnego importowanych towarów i dostosowanych do nich stawek. W tym celu przewidziany jest tryb postępowania, umożliwiający amerykańskim importerom i zagranicznym eksporterom otrzymanie z góry od amerykańskich władz celnych decyzji, które będą potem wiązać te władze o tyle, o ile to jest dopuszczalne wedle amerykańskich przepisów ustawowych. Na przyszłość będzie więc można dokładnie i pewnie obliczyć z góry ceny CIF towarów importowanych, mających być clonami w U.S.A. Odnośne podania winny być kierowane pod adresem: "Commissioner of Customs, Washinton 25, D.C." - a mają zawierać: 1/ wyczerpujący opis danego artykułu, 2/ ilość i wartość materiałów, z których się artykuł składa, 3/ dane o sposobie zasadniczego zastosowania artykułu oraz o jego komercyjnym przeznaczeniu w USA, 4/ inne szczegóły, analizy itp., wymagane do klasyfikacji celnej. O ile możliwe do podań należy dołączyć próbki artykułów.

Z J E D N O C Z O N E K R Ó L E S T W O

Zwolnienie od cła.

22 grudnia 1950 r. weszły w życie dwa zarządzenia władz brytyjskich przedłużające na okres jednego roku zwolnienie od cła niektórych worków bawełnianych, oraz zwrot cła za pewne materiały używane do przeróbki.

WŁOCHY

Zwolnienie od cła importowego olejów hodowlanych.

W/g okólnika wiońskiego Ministerstwa Finansów, olej-
 łaś hodowlana będą mogły być na przyszłość importowane bez
 cła. Zwolnienie na import wołny od cła będzie jednak uzależ-
 niane tylko na podstawie odpowiedniego zaświadczenia wiońskie-
 go Ministerstwa Rolnictwa.

UGANDA

Zwolnienie od cła.

Od 25.X.1950 r. zwolniony został od opłat celnych
 import naty i niektórych tekstyliów, jak białe oleje,
 skarpetki, pończochy itp. Opłata została z 50% na 10% ad
 valorem cło na kosze. Ponadto zniesione zostały opłaty akcy-
 zowe dla herbaty oraz wprowadzone zwrot cła opłaconych za
 spżytych napędowy kuty w kraju z wyjątkiem lotniczego.

U.S.A.

Ustalenie cła importowego z 60%.

Departament Skarbu U.S.A. wydał w dniu 29.X.50 r.
 zarządzenie, mające na celu w miarę możliwości usunąć z 60%
 wątpliwości, jakie powstawały często odnośnie do klasyfi-
 kowania celnego importowanych towarów i dostosowanych do
 nich stawek. W tym celu przewidziany jest tryb postępow-
 nia, umożliwiający amerykańskimi importatorom i zaintereso-
 wani eksporterom otrzymanie z 60% od amerykańskich władz cel-
 nych decyzji, które będą potem miały być wiążące o tyle,
 o ile to jest dopuszczalne wedle amerykańskich przepisów
 ustawowych. Na przyszłość będzie więc można dokładać
 i pewnie obliczyć z 60% ceny CIF towarów importowanych,
 mających być olonymi w U.S.A. Odnośnie podania winny być
 kierowane pod adresem: "Commissioner of Customs, Washinton
 25 D.C." - a mają zawierać: 1/ wyzerpujący opis danego
 artykułu, 2/ ilość i wartość materiałów, z których się
 artykuł składa, 3/ dane o sposobie zastosowania zastosowa-
 nia artykułu oraz o jego komercyjnym przeznaczeniu w USA,
 4/ inne szczegóły, analizy itp., wymagane do klasyfikacji.
 O ile możliwe do podania należy dołożyć próbki arty-
 kułów.

ZŁEŻNOŚĆ KROJSTWO

Zwolnienie od cła.

22 grudnia 1950 r. wezwany w sprawie dwa zarządzenia
 władz prytyskich przewidujących na okres jednego roku zwol-
 nienie od cła niektórych towarów bawlnianych, oraz zwrot
 cła za pewne materiały używane do przerobki.

zawikły.

ZAŁĄCZNIK DO WIADOMOSCI HANDLIU ZAGRANICZNEGO Nr.5

1. Pojmowanie charakteru prawnego zwyczajów

1. Wynikające z sąd konskwenecje.

STOSOWANIE KRAJOWYCH ZWYCZAJÓW HANDLOWYCH

W OBROcie MIEDZYNARODOWYM

Próba porównania prawodawstw

ważniejszych państw kapitalistycznych

Zwyczaj w znaczeniu prawnym jest to - mówiąc najogólniej - przez dłuższy czas stosowana w obrocie praktyka, łącząca się z przeświadczeniem o potrzebie jej stosowania. Zwyczaj należy odróżnić od prawa zwyczajowego /t.j. prawa niepisanego/.

Słowa "zwyczaj" używa się w dwóch znaczeniach.

W jednym znaczeniu rozumie się pod tym słowem pewne istotne części umów, uznane w obrocie za typowe, które znajdują szerokie zastosowanie jako t.zw. klauzule umowne. Istnieją klauzule jakościowe /np. "tel quel"/, transportowe /np. "fob"-w USA: "fob vessel"/, klauzule o czasie dostawy /np. "as soon as possible"/, o czasie zapłaty /np. "inkaso przy odbiorze dokumentów"/ i t.p. Przez przyjęcie tego rodzaju klauzuli do umowy, postanowienia, których "skrót" jest klauzula, stają się integralną częścią umowy a więc klauzula wskazuje na to, jaką treść ma w pewnym zakresie umowa przy czym treść ta odpowiada treści, jaką danej klauzuli nadaje "zwyczajowo" obrót. W tym znaczeniu mówi się o tego rodzaju "światowych zwyczajach handlowych" jak np. że kupujący "cif" ponosi koszty wyładunku.

W drugim - technicznie właściwym - znaczeniu mówi się o zagadnieniu stosowania zwyczajów wówczas, kiedy stawia się kwestię, czy i w jakiej mierze dla oceny pewnych skutków umowy, o których umowa wogóle milczy, miarodajne są przyzwyczajenia, poglądy i praktyka obrotu.

Tylko o zwyczajach w tym drugim znaczeniu będzie tu mowa, przy czym chodzi nam o porównaniu ustawodawstw najważniejszych państw kapitalistycznych /Anglia, Austria, Francja, Niemcy Zachodnie, państwa skandynawskie, Szwajcaria, USA, Włochy/ o ile chodzi o zasady stosowania krajowych /własnych czy obcych/ zwyczajów handlowych do transakcji dokonywanych w obrocie międzynarodowym - oraz o wyciągnięciu wniosków ogólnych.

Z góry powiedzieć należy, że ujmowanie tych kwestii prowadzi w poszczególnych ustawodawstwach do wyników podobnych /pomijając kwestie procesowe, których tu nie poruszamy, np. czy błędne zastosowanie przez sąd państwowy zwyczaju jest podstawą rewizyjną i t.p./ Jednak droga, którą poszczególne ustawodawstwa dochodzą do owych podobnych wyników, nie jest bynajmniej podobna, a obraz tych dróg jest dość

STOSOWANIE KRAJOWYCH ZWYCZAJÓW HANDLOWYCH
W OBRÓCIE MIĘDZYNARODOWYM

Próba porównania prawodawstw
w dziedzinie prawa kapitałistycznego

Zwyczaj w znaczeniu prawnym jest to - mówiąc najogólniej - przez dłuższy czas stosowane w obrocie praktyczne, które się z przeświadczeniem o potrzebie tej stosowania. Zwyczaj należy odróżnić od prawa zwyczajowego / t.j. prawa niepisanego /.

Słowa "zwyczaj" używa się w dwóch znaczeniach. W jednym znaczeniu rozumie się pod tym słowem pewne istotne części umów, uznane w obrocie za typowe, które znają już wszystkie uczestniczące w nich strony. Istotnie jest klauzule jakichś umów / np. "tel quel", "transportowe" / np. "fob" - w USA: "fob vessel", klauzule w czasie dostawy / np. "as soon as possible", o czasie zapłaty / np. "inkasno" / przy odbiorze dokumentów / i t.p. Przez przyjęcie tego pojęcia klauzuli do umowy, postanowienia, których "aktem" jest klauzula, staje się integralną częścią umowy a więc klauzula wchodzi na to, jak treść ma w pewnym zakresie umowa przy czym treść ta odpowiada treści, jaką danej klauzuli nadaje "zwyczajowy" obrot. W tym znaczeniu mówi się o tego rodzaju "zwyczajach handlowych" jak np. że kupujący "cif" ponosi koszty wyładunku.

W drugim - technicznie właściwym - znaczeniu mówi się o zagadnieniu stosowania zwyczajów wówczas, kiedy stawia się kwestię, czy i w jakiej mierze dla oceny pewnych skutków umowy, o których umowa według miłoś. mierzadła jest przyzwyczajenia, poglądy i praktyka obrotu.

Tylko o zwyczajach w tym drugim znaczeniu będzie tu mowa, przy czym chodzi nam o porównanie ustawodawstw niektórych państw kapitałistycznych / Anglia, Austria, Francja, Niemcy Zachodnie, państwa skandynawskie, Szwajcaria, USA, Włochy / o ile chodzi o zasady stosowania krajowych / własnych / zwyczajów handlowych do transakcji dokonywanych w obrocie międzynarodowym - oraz o wyjątki i wyjątki.

Jeżeli powiedziano należy, że ujmowanie tych kwestii prowadzi w poszczególnych ustawodawstwach do wyników podobnych / podobnych kwestii procesowe, których tu nie poruszamy, np. czy bieżące zastosowanie przez sąd państwowy zwyczajów jest podobne / t.j. / jednak drogi, które prowadzi do podobnych wyników, nie jest podobny / podobny, a obrót tych dróg jest podobny.

zawikły.

I. Pojmowanie charakteru prawnego zwyczajów i wynikające stąd konsekwencje.

I tak, poszczególne ustawodawstwa różnią się już samym teoretycznoprawnym punktem wyjścia, tj. ujęciem prawnego charakteru zwyczajów.

W ⁴ jednych ustawodawstwach /Anglia¹, Francja², Szwajcaria³, USA⁴/ pojmuje się zwyczaj jako wolę stron, która nie została przez nie oświadczona wprawdzie wyraźnie, która jest jednak dorozumiała /teoria subiektywna/. W innych ustawodawstwach /Austria⁵, Włochy⁶/ ujmuje się zwyczaj jako źródło /uboczne/ prawa przedmiotowego /teoria obiektywna/. Istnieją też systemy zajmujące nie zbyt jasne stanowisko pośrodku /Niemcy, ⁷ państwa skandynawskie⁸/.

Powyższe różnice w ujęciu prowadzą - przynajmniej w teorii - do rozbieżnych konsekwencji.

Oto ustawodawstwa, przyjmujące teorię subiektywną, muszą w zasadzie uzależniać możliwość stosowania zwyczaju od jego znajomości przez strony,⁹ natomiast ustawodawstwa, przyjmujące teorię obiektywną, muszą w zasadzie traktować sprawę znajomości zwyczaju przez strony jako obojętną.¹⁰

Mimo tej sprzeczności, poszczególne ustawodawstwa - przez wprowadzenie wyjątków od zasady - osiągają w praktyce wyniki podobne.

Jeśli chodzi o ustawodawstwa, przyjmujące teorię subiektywną, to w Anglii¹¹ i w USA¹² zwyczaj handlowy wiąże nie tylko w razie jego rzeczywistej znajomości przez strony, ale - jeśli jest notoryczny - wiąże również te osoby, co do których - ze względu na tę notoryczność - istnieje domniemanie jego znajomości, - a we Francji¹³ zwyczaj handlowy wiąże nie tylko w razie jego rzeczywistej znajomości, ale również strony, które powinny były go znać.

Jeśli zaś chodzi o ustawodawstwa, przyjmujące teorię obiektywną, to tutaj przyjmuje się, że "właściwe" zwyczaje handlowe ograniczają się jedynie do pewnych osób lub do pewnego rodzaju transakcji¹⁴, i wprowadza się pojęcie tzw. zwyczajów "niewłaściwych", zwyczajów "faktycznych", mających szerszy zasięg, a wiążących strony w obrocie jedynie na mocy ich wyraźnej lub dorozumiałej woli.¹⁵ Wyjątkowo wymagają te ustawodawstwa znajomości nawet zwyczajów "właściwych", a mianowicie w obrocie międzynarodowym /o czym niżej sub III/.

W zasadzie w ten sam sposób rozwiązana jest w państwach, przyjmujących teorię subiektywną, kwestia zasięgu lokalnych zwyczajów handlowych istniejących w pewnej części kraju.

I. Pojmowanie charakteru prawnego zwyczajów i wynikające stąd konsekwencje.

I tak, poszczególne ustawodawstwa różnią się już samym teoretycznym punktem wyjścia, tj. ujęciem prawnego charakteru zwyczajów.

W różnych ustawodawstwach /Anglia, Francja, Szwajcaria, USA/ pojmują się zwyczaj jako wolę stron, która nie została przez nie oświadczona wprawdzie wyraźnie, która jest jednak dorozumiała /teoria subiektywna/. W innych ustawodawstwach /Australia, Włochy/ ujmują się zwyczaj jako źródło /uboczne/ prawa przedmiotowego /teoria obiektywna/. Istnieją też systemy zajmujące nie zbyt jasne stanowisko po- /teoria/ Niemcy, państwa skandyńskie.

Powyzsze różnice w ujęciu prowadzą - przynajmniej w teorii - do rozbieżnych konsekwencji.

Oto ustawodawstwa, przyjmujące teorię subiektywną, muszą w zasadzie niezależnie od sposobu ustanowienia zwyczajów od jego znajomości przez strony, natomiast ustawodawstwa, przyjmujące teorię obiektywną, muszą w zasadzie traktować sprawę znajomości zwyczajów przez strony jako obojętną.¹⁰⁾

Mimo tej sprzeczności, poszczególne ustawodawstwa - przez wprowadzenie wyjątków od zasady - osiągały w praktyce wyniki podobne.

Jeśli chodzi o ustawodawstwa, przyjmujące teorię obiektywną, to w Anglii i w USA¹¹⁾ zwyczaj handlowy wiąże nie tylko w razie jego rzeczywistej znajomości przez strony, ale - jeśli jest notoryczny - wiąże również te osoby, co do których - ze względu na tę notoryczność - istnieje domniemanie jego znajomości, - a we Francji¹²⁾ zwyczaj handlowy wiąże nie tylko w razie jego rzeczywistej znajomości, ale również strony, które powinny były go znać.

Jeśli zaś chodzi o ustawodawstwa, przyjmujące teorię obiektywną, to tutaj przyjmują się, że "właściwe" zwyczaję handlowe ograniczają się jedynie do pewnych osób lub do pewnego rodzaju transakcji¹⁴⁾ i wprowadza się pojęcie tzw. "zwyczajów" "niewłaściwych", zwyczajów "faktycznych", mających szerzą zakres, a wiążących strony w opocie jedynie w mocy ich wyrażenia lub dorozumienia woli.¹⁵⁾ Wyjątkowo uważa się te ustawodawstwa, które nawet zwyczajów "właściwych", a mianowicie w opocie międzynarodowym /o czym

II. Zasięg zwyczajów handlowych w poszczególnych państwach.

Mówiąc o zasięgu zwyczajów handlowych, należy odróżnić ich zasięg do stosunków między pewnymi, określonymi osobami względnie do pewnego rodzaju transakcji /zasięg podmiotowo-przedmiotowy/ od ich zasięgu geograficznego /terytorialnego/.

A. Zasięg podmiotowo-przedmiotowy.

W państwach, mających wyodrębnione prawo handlowe, stosowanie zwyczajów handlowych jest zazwyczaj ograniczone do takich osób wzgl. do takich transakcji, do których odnosi się prawo handlowe /Austria, 16/ Niemcy, 17/ Włochy do roku 1942 18/. Z natury rzeczy nie ma takiego ograniczenia w państwach, nie mających wyodrębnionego prawa handlowego /Anglia, Szwajcaria, USA, Włochy po roku 1942/, a także we Francji, która ma wprowadzić odrębny kodeks handlowy, ale który to kodeks nie zawiera żadnych ogólnych postanowień dotyczących zwyczajów handlowych.

I znowu - mimo tej sprzeczności - poszczególne ustawodawstwa dochodzą do podobnych wyników.

Z jednej bowiem strony państwa, ograniczające stosowanie zwyczajów handlowych do stosunków do których odnosi się prawo handlowe, stosują zwyczaje handlowe również do nie-kupców, biorących udział w pewnej transakcji np. hurtowej, 19/ a nadto uznają w prawie cywilnym "zwyczaje obrotu", które w konkretnym przypadku mogą się pokrywać - i pokrywają się często - z wieloma zwyczajami handlowymi /Austria, 20/ Niemcy, 21/ Włochy do roku 1942, 22/.

Z drugiej strony państwa, nie ograniczające stosowania zwyczajów handlowych do kupców wzgl. do obrotu kupieckiego, nie stosują do nie-kupców takich zwyczajów handlowych, które można uznać za notoryczne jedynie między kupcami; tak więc w Anglii 23/ i w USA, 24/ jeśli strona nie znała zwyczaju handlowego, zwyczaj ten będzie mógł być stosowany jedynie wówczas, jeśli należy ona do grona osób, dla których ten zwyczaj jest notoryczny, a więc w zasadzie do kupców, - chyba że chodzi o transakcje rynkowe, bo tutaj przyjmuje się podporządkowanie się zwyczajom handlowym wzgl. obowiązków ich znajomości. 25/ We Francji 26/ decyduje okoliczność, czy strona mogła była znać odnośny zwyczaj handlowy, a więc w zasadzie przyjąć należy przeciwieństwo jeśli strona nie jest kupcem.

B. Zasięg terytorialny.

W zasadzie w ten sam sposób rozwiązana jest w państwach, przyjmujących teorię subiektywną, kwestia zasięgu lokalnych zwyczajów handlowych istniejących w pewnej części kraju.

II. Zasady wywozów handlowych w porządku państwa.

Mówiąc o zasadach wywozów handlowych, należy odróż-
nić zasady do stosunków między państwami, określonymi. zasadami
względnie do pewnego rodzaju transakcji /zasady podmiotowo-
przedmiotowy/ od ich zasadę geograficznego /terytorialne-
go/.

A. Zasady podmiotowo-przedmiotowy.

W państwach, mających wyodrębnione prawo handlowe,
stosowanie zasad wywozów handlowych jest zazwyczaj ograniczone
do takich osób wgl. do takich transakcji, do których odno-
si się prawo handlowe /Austria, 16 Niemcy, 17 Włochy do roku
1942/8/. Z natury rzeczy nie ma takiego ograniczenia w pań-
stwach, nie mających wyodrębnionego prawa handlowego /Anglia,
Szwajcaria, USA, Włochy po roku 1942/, a także we Francji, któ-
re ma wprowadzić odrębny kodeks handlowy, ale który to ko-
deks nie zawiera żadnych ogólnych postanowień dotyczących
wywozów handlowych.

I znów - mimo tej sprzeczności - porządek nasz
wobec nich dochodzi do podobnych wyników.

Z jednej bowiem strony państwa, ograniczające stoso-
wanie zasad wywozów handlowych do stosunków do których odnosi
się prawo handlowe, stosują zasady wywozów handlowych również do
nie-kupców, którzy udział w pewnej transakcji np. hurt-
wej, 19 a nadto uznają w prawie cywilnym "wywozowe obroty",
które w konkretnym przypadku mogą się pokrywać - i pokrywa-
ją się często - z wieloma wywozami handlowymi /Austria, 20
Niemcy, 21 Włochy do roku 1942, 22/.

Z drugiej strony państwa, nie ograniczające stosowa-
nia zasad wywozów handlowych do kupców wgl. do obrotu kupiec-
kiego, nie stosują do nie-kupców takich zasad wywozów handlo-
wych, które można uznać za notoryczne jedynie między kupca-
mi tak więc w Anglii 23 i w USA 24 jeżeli strona nie znała
wywozów handlowych, wywoz ten będzie mógł być stosowany
jedynie wówczas, jeżeli należał ona do grona osób, dla któ-
rych ten wywoz jest notoryczny, a więc w zasadzie do kup-
ców, - chyba że chodzi o transakcje rynkowe, do tutaj przy-
maje się podporządkowanie się wywozom handlowym wgl. obe-
władzek ich znajomości 25 We Francji 26 decyduje okolicz-
ność, czy strona mogła być znana odnośnie wywozów handlowych,
a więc w zasadzie przyjąć należy przeciwieństwo jeżeli stro-
na nie jest kupcem.

B. Zasady terytorialny.

W zasadzie w ten sam sposób rozwiązana jest w pań-
stwach, przyjmujących teorię abiektynę, kwestia zasad
lokalnych wywozów handlowych istniejących w pewnej części
kraju.

W państwach przyjmujących teorię objektywną, dochodzi się do podobnego wyniku przez przedmiotowe ograniczenie zasięgu obowiązywania zwyczaju lokalnego do obszaru, na którym strony muszą się znajdować; dla ograniczenia zasięgu obowiązywania lokalnych zwyczajów stosuje się też nieraz te same idee, które wynikają z problemu stosowania czy niestosowania zwyczaju poszczególnego państwa w obrocie międzynarodowym^{27/} /o czym niżej sub III/.

VIII. Stosowanie zwyczajów handlowych /własnych względnie obcych/ w obrocie międzynarodowym.

Zagadnienie zasięgu terytorialnego zwyczajów handlowych - zagadnienie, które powstaje w granicach poszczególnego państwa w odniesieniu do zwyczajów lokalnych - powstaje również i przede wszystkim, w obrocie międzynarodowym w odniesieniu do zwyczajów obowiązujących w jednym z państw. Ale tu wyłania się inne, donioślejsze, zagadnienie: Wedle jakiego prawa należy oceniać wogóle kwestię stosowania zwyczajów w odniesieniu do konkretnej transakcji międzynarodowej?

Oba te zagadnienia traktuje się z reguły łącznie, a to przez danie odpowiedzi, że decyduje prawo państwa odnoszące się do umowy stron /tzw. statut umowy/ i że również zwyczaje tego państwa są miarodajne. Wprawdzie zwykle zasada ta nie jest wyraźnie uregulowana /była taka wyraźna reguła w art. 58 kod. handl. włoskiego, obowiązującego do roku 1942/ jednak przyjmuje się ją powszechnie. np. w Anglii,^{28/} Francji^{29/} USA,^{30/} w państwach skandynawskich.^{31/}

Należy jednak przyjąć jedno ważne ograniczenie: wszędzie dochodzi się do rezultatu - bądź to na podstawie zasad stosowanych do ograniczenia zasięgu terytorialnego zwyczajów lokalnych, bądź to przez podkreślenie szczególnego charakteru transakcji międzynarodowych^{32/}, że zwyczaje handlowe, istniejące w jednym z zainteresowanych państw nie mogą być stosowane, jeśli zagraniczny kontrahent nie znał ich przy zawieraniu umowy.

Ograniczenie to odpada jednak przy sprzedażach rynkowych oraz przy zawieraniu umów przez zastępcę w odnośnej branży, przy których przyjąć należy, że zagraniczny zleceniodawca poddał się również nieznanym mu zwyczajom handlowym miejsca zawarcia umowy. "Who goes to Rome, must do as those at Rome do"^{33/}.

Stosowanie zwyczajów natrafia w każdym państwie na prawną granicę, którą jest badanie, czy konkretny zwyczaj nie narusza prawa bezwzględnie obowiązującego lub dobrych obyczajów; ważne znaczenie ma tu dotychczasowe orzecznictwo sądów/ /np. w roku 1921 Sąd Rzeszy uznał /RGZ 48,125/, że sprzeciwia się dobrym obyczajom taki zwyczaj obcego obrotu handlowego, w myśl którego wolno by było sprzedawcy podwyższać cenę w sposób dowolny//. W Anglii zasadę tę ujęte się w ten sposób, że sędziemu wolno stosować tylko taki zwyczaj który jest "reasonable".^{34/}

Tr.

19. Kaymann-Wesze, Handelsgesetzbuch, 17 Aufl. § 346, 2

P r z y p i s k i. §§ 863 zd.2, 914

21. Niem.kod.cywil. §§ 157, 242.

1. Halsbury, Laws of England, customs and usages no. 47, 49.
2. Thaller, Traité élémentaire de droit commercial, 8 éd., I no.49, Répertoire Général, usages commerciaux no.16.
3. Bundesgericht BGE 37 II 410.
4. 17 C.J. 460/61, Wright 26 Col.L.Rev.917 /1926/.
5. Na podstawie art.1.austr.kod.handl: Staub-Pisko, Kommentar zum Allgemeinen Deutschen Handelsgesetzbuch, Ausg.f. Österreich, 3 Aufl.Art. 1 §§ 7-10.
6. Na podstawie art.1.kod.cyw.włoskiego z roku 1942- Po - przednio na podstawie kod.handl.włoskiego: Vivante, Trattato di diritto commerciale, 5 ed.I no.8, 13.
7. Staubs Kommentar zum Handelsgesetzbuch, 14 Aufl., allgemeine Einleitung Anm.31 określa zwyczaje handlowe, jako mające znaczenie prawne, nie będące jednak źródłem prawa przedmiotowego.
8. Almen, Das skandinavische Kaufrecht I 31 zajmuje podobne stanowisko jak Staub sub 7/, podczas gdy inni /np.Lassen, Obligationsretten/ przychylają się raczej do teorii subiektywnej.
9. Francja: Lyon-Caen, Traité de droit commercial 5 ed.I no 81, USA:17 C.J. 458/60
10. Włochy: Vivante j.w.no 19 b; podobnie dla Niemiec:Staub j.w.
11. Halsbury j.w. no 53, 72
12. 17 C.J.458/60
13. Lyon-Caen j.w. no 81
14. Niemcy: Staub j.w. § 346 uw.11,
15. tak Staub-Pisko j.w.art.1.§ 8, art.279 §§ 1,2.Podobnie we Włoszech do roku 1942 od prawdziwych zwyczajów handlowych odróżniano "usi di fatto" /Vivante, j.w.no 18-19/, które inni autorzy /np.Bolaffio/ wogóle nie uważają za "usi", ale przyznają im ważność jako "pratica individuale" na mocy dorozumianej woli stron /clausola sottintesa/.
16. Wedle austriackiego kod.handl./art.1./ moc zwyczajów handlowych ograniczona jest do spraw handlowych.
17. Wedle § 346 niemieckiego kod.handl.zwyczaje handlowe stosuje się tylko między kupcami.
18. Wedle włoskiego kod.handl.- obowiązującego do roku 1942- /art.1/ zwyczaje handlowe stosuje się tylko "in materia di commercio".

19. Heymann-Mosse, Handelsgesetzbuch, 17 Aufl. § 346, 2
20. Austr. kod. cyw. §§ 863 zd. 2, 914
21. Niem. kod. cywil. §§ 157, 242.
22. Włoski kod. cywil. sprzed 1942 r. art. 1124, 1134; 1135.
23. Halsbury j.w. no 71 i nast.
24. 17 C.J. 458/60
25. Anglia: Halsbury j.w. no 73; USA 17 C.J. 462
26. Lyon-Caen j.w. no 81.
27. Lyon Caen j.w. no 81: Almen j.w. I 32.
28. Cuthbert v. Cumming /1855/ 11 Exch. 4
29. Lyon-Caen j.w. no 81.
30. 17 C.J. 477.
31. Almen j.w. I 32.
32. Sąd Rzeszy w JW 1928, 3109.
Répertoire Général no 44,
Sąd Zw. Szwajc. 37 II 410
Almen j.w. I 30.
33. Lloyd v. Guilbert /1865/ L.R. 1 Q.B. 115 /121/
Austria: OGH Rspr. 1932, 149.
34. Halsbury j.w. no 55, 56.

Tak np. udział Związku Radzieckiego w obrocie handlu zagranicznego Czechosłowacji wynosił około 1%, Polski 0,5% itd. Obrót towarowy pomiędzy Związkiem Radzieckim a państwami Demokracji Ludowej wzrasta z każdym rokiem. W 1949 udział tych państw w obrocie towarowym Związku Radzieckiego stanowił 2/3 jego handlu zagranicznego. Układy dotyczące wymiany towarowej w roku 1950 świadczą o dalszym Związkowaniu się dostaw radzieckich do krajów Demokracji Ludowych. Umowy handlowe zawierane przez Związek Radziecki z państwami ludowo-demokratycznymi oparte są na równouprawnieniu układających się stron, na udzielaniu bezinteresownej pomocy przez wielkie socjalistyczne państwo małym nacjom, przy odbudowie i rozbudowie ich ekonomiki oraz zabezpieczeniu ich niezawisłości.

Pomoc Związku Radzieckiego dla państw Demokracji Ludowej objawia się w najrozmaitszych postaciach: pomoc w żywności i paszy / w latach nieurodzaju i suszy - rok 1946 i 1947 dostąpiła znaczących rozmiarów/, dostawy surowców przemysłowych, maszyn, traktorów, urządzeń fabrycznych; udzielanie kredytów, pomocy naukowo-technicznej itd. Np. do Rumunii importowało się w 1950 r. ze Związku Radzieckiego, zgodnie z planem obrotów towarowych, urządzenia

2. Socjalizacja przemysłu w państwach Demokracji Ludowej.

Kraje Demokracji Ludowej realizując socjalistyczne uprzemysłowienie, nie tylko wykorzystują ogólno-światowe, historyczne doświadczenia Związku Radzieckiego, lecz otrzymują od niego bezpośrednią praktyczną pomoc.

Utworzenie Rady Wzajemnej pomocy ekonomicznej Związku Radzieckiego i Krajów Demokracji Ludowych, opartej na pełnym równouprawnieniu wszystkich jej uczestników stworzyło warunki dla jeszcze szerszej współpracy ekonomicznej i przyszłego rozwoju gospodarki narodowej tych państw. Rozwój wzajemnych stosunków ekonomicznych pomiędzy Związkiem Radzieckim a Republikami ludowo-demokratycznymi zaznacza się w braterskiej współpracy i koleżeńskim uzgodnieniu planów gospodarczych mających na celu rozwój ekonomiczny. Pomoc Związku Radzieckiego sprzyja przyspieszeniu procesu uprzemysłowienia krajów Demokracji Ludowej, a tym samym utrwaleniu gospodarczej niezależności od państw imperialistycznych. Przyjaźń i współpraca ekonomiczna ze Związkiem Radzieckim udaremniają usiłowania państw imperialistycznych, zmierzające do zahamowania rozwoju ekonomicznego państw demokracji ludowej, drogą dyskryminacji handlu oraz blokowania importu.

Główną formą współpracy ekonomicznej krajów Demokracji Ludowej ze Związkiem Radzieckim jest handel zagraniczny. Przed drugą wojną światową łączność ekonomiczna pomiędzy Związkiem Radzieckim a krajami centralnej i południowo-wschodniej Europy, gdzie rządziły reakcyjne, wrogo usposobione do Związku Radzieckiego reżimy była bardzo nikła.

Tak np. udział Związku Radzieckiego w obrotach handlu zagranicznego Czechosłowacji wynosił około 1%, Polski 0,5% itd. Obrót towarowy pomiędzy Związkiem Radzieckim a państwami Demokracji Ludowej wzrasta z każdym rokiem. W 1949 udział tych państw w obrocie towarowym Związku Radzieckiego stanowił 2/3 jego handlu zagranicznego. Układy dotyczące wymiany towarowej w roku 1950 świadczą o dalszym zwiększaniu się dostaw radzieckich do krajów Demokracji Ludowych. Umowy handlowe zawierane przez Związek Radziecki z państwami ludowo-demokratycznymi oparte są na równouprawnieniu układających się stron, na udzielaniu bezinteresownej pomocy przez wielkie socjalistyczne państwo małym narodom, przy odbudowie i rozbudowie ich ekonomiki oraz zabezpieczeniu ich niezawisłości.

Pomoc Związku Radzieckiego dla państw Demokracji Ludowej objawia się w najrozmaitszych postaciach: pomoc w żywności i paszy / w latach nieurodzaju i suszy - rok 1946 i 1947 osiągnęła znacznych rozmiarów/, dostawy surowców przemysłowych, maszyn, traktorów, urządzeń fabrycznych; w udzielaniu kredytów, pomocy naukowo-technicznej itd. Np. do Rumunii importowało się w 1950 r. ze Związku Radzieckiego, zgodnie z planem obrotów towarowych, urządzenia

Kraje Demokracji Ludowej realizując socjalistyczne uprzemysłowienie, nie tylko wykorzystują ogólno-światowe, historyczne doświadczenia Związku Radzieckiego, lecz otrzymują od niego bezpośrednią praktyczną pomoc.

Utworzenie Rady Wzajemnej pomocy ekonomicznej Związku Radzieckiego i Krajów Demokracji Ludowych, opartej na pełnym równoprawieniu wszystkich jej uczestników stworzyło warunki dla jeszcze szerszej współpracy ekonomicznej i przyspieszenia rozwoju gospodarki narodowej tych państw. Rozwój wzajemnych stosunków ekonomicznych pomiędzy Związkiem Radzieckim a Republikami Ludowo-demokratycznymi znacząco się w praktyce współpracy i koleżeńskiego uzgodnienia planów gospodarczych mających na celu rozwój ekonomiczny. Pomoc Związku Radzieckiego sprzyja przyspieszeniu procesu uprzemysłowienia krajów Demokracji Ludowej, a tym samym utrwaleniu gospodarczej niezależności od państw imperialistycznych. Przyspiesza i współpracę ekonomiczną ze Związkiem Radzieckim udaremniając ustawianie państw imperialistycznych, zmierzające do zahamowania rozwoju ekonomicznego państw demokracji ludowej, grożą dyskryminacją handlu oraz blokowania importu.

Główną formę współpracy ekonomicznej krajów Demokracji Ludowej ze Związkiem Radzieckim jest handel zagraniczny. Przed drugą wojną światową łączność ekonomiczna pomiędzy Związkiem Radzieckim a krajami centralnej i południowo-wschodniej Europy, gdzie rządziły reakcyjne, wrogo nastrożone do Związku Radzieckiego reżimy była bardzo niska.

Tak np. udział Związku Radzieckiego w obrocie handlu zagranicznego Czechosłowacji wynosił około 1%, Polacji 0,25 itd. Obrót towarowy pomiędzy Związkiem Radzieckim a państwami Demokracji Ludowej wzrasta z każdym rokiem. W 1949 udział tych państw w obrocie towarowym Związku Radzieckiego stanowił 2/3 jego handlu zagranicznego. Układy dotyczące wymiany towarowej w roku 1950 świadczą o dalszym zwiększaniu się dostaw radzieckich do krajów Demokracji Ludowych. Umowy handlowe zawierane przez Związek Radziecki z państwami ludowo-demokratycznymi oparte są na równoprawieniu układających się stron, na udzielaniu bezinteresownej pomocy przez wielkie socjalistyczne państwo młodym narodom, przy odbudowie i rozbudowie ich ekonomiki oraz zabezpieczeniu ich niezależności.

Pomoc Związku Radzieckiego dla państw Demokracji Ludowej objawia się w najrozmaitszych postaciach: pomoc w żywności i paszy / w latach nieurodzaju i anizy - rok 1946 i 1947 dostępną znaczną ilość /, dostawy surowców przemysłowych, maszyn, traktorów, urządzeń fabrycznych; w udzielaniu kredytów, pomocy naukowo-technicznej itd. Np. do Rumunii importowało się w 1950 r. ze Związku Radzieckiego, zgodnie z planem obrotów towarowych, urządzenia

przemysłowe, samochody, maszyny rolnicze, metale, rudę żelazną, bawełnę i inne towary, których brak odczuwa rumuńska gospodarka narodowa. W stosunku do Polski pomoc Związku Radzieckiego zaznacza się w dostawie rudy żelaznej, bawełny, manganu, traktorów, kombajnów, samochodów, urządzeń dla ciężkiego przemysłu, cementowni, instalacji dla wielkich elektrowni itp.

Jedną z najbardziej aktywnych form współpracy ekonomicznej Związku Radzieckiego z Rumunią są mieszane towarzystwa Radziecko-Rumuńskie /"Sowromy"/, powstałe w dziedzinie transportu, budowy traktorów i innych gałęzi przemysłu. Towarzystwa te udzielając znacznej pomocy zacofanej gospodarce rumuńskiej w postaci urządzeń technicznych i surowców, przekształcają się w prawdziwe ogniska cennych doświadczeń Związku Radzieckiego w dziedzinie socjalistycznej organizacji pracy, z których korzystają zarządy przedsiębiorstw socjalistycznych. Radziecko-Rumuńskie Towarzystwo naftowe daje przykład prawidłowego wykorzystywania urządzeń i nowatorstwa na polu technologii. Radziecko-Rumuńskie Towarzystwo budowy traktorów dopomogło w zorganizowaniu seryjnej produkcji traktorów.

Takie mieszane towarzystwa egzystują także i na Węgrzech towarzystwo bauksytowo-aluminiowe oraz towarzystwo dobywania ropy naftowej i gazu.

Radziecko-rumuńskie i radziecko-węgierskie towarzystwa mieszane, utworzone zostały z dawnych niemieckich przedsiębiorstw transportowych, ubezpieczeniowych i innych, które przeszły na własność Związku Radzieckiego. Towarzystwa te oparte są na zasadzie równości obydwu stron przy dzieleniu oraz na zasadzie parytetu.

Między Związkiem Radzieckim a krajami Demokracji ludowej zawarte zostały specjalne umowy dotyczące współpracy technicznej, które przewidują wzajemną wymianę doświadczeń naukowo-technicznych, pomoc w planowaniu, w budowie i opracowywaniu nowych typów maszyn, porady techniczne itd.

Jako przykład techniczno-ekonomicznej współpracy między krajami Demokracji Ludowej może służyć Rada Współpracy Ekonomicznej między Polską a Czechosłowacją, która opracowała plan wspólnej budowy szeregu przedsiębiorstw przemysłowych i wielkiej centrali elektrycznej, która będzie dostarczała energii obu krajom. W oparciu o basen węglowy Ostrowo-Karwiński /Czechosłowacja/ i basen Górnośląski /Polska/ projektuje się budowę wspólnego polsko-czeskiego kombinatu węglowo-metalurgicznego.

Polska i Czechosłowacja doszły do porozumienia w sprawie koordynacji planów produkcyjnych w celu lepszego wykorzystania swych zespołów. Czechosłowacja otrzymała w formie dzierżawy odcinek portu szczecińskiego i będzie koformista z Odry jako łącznika z morzem Bałtyckim. Projektuje się wspólną budowę kanału Odra-Dunaj. Znany w całym świecie czeski Instytut Szkła organizuje w Polsce swoją filię

przemysłowe, samochody, maszyny rolnicze, metale, rudy żelazne, bawełnę i inne towary, których praktycznie nie ma w Rumunii. W stosunku do Polski pomoc Związku Radzieckiego znacząca się w dostawie rudy żelaznej, bawełny, manganu, traktorów, kombinatorów, samochodów, urządzeń dla ciężkiego przemysłu, cementowni, instalacji dla wielkich elektrowni itp.

Jedną z najbardziej aktywnych form współpracy ekonomicznej Związku Radzieckiego z Rumunią są mieszane towary - Związek Radziecko-Rumuński "Sowromy", powstałe w dziedzinie transportu, budowy traktorów i innych gałęzi przemysłu. Towarzystwa te udzielają znacznej pomocy znaczącej gospodarce rumuńskiej w postaci urządzeń technicznych i surowców, przekształcając się w prawdziwe ogniska cenności świadczące Związku Radzieckiego w dziedzinie socjalistycznej organizacji pracy, z których korzystała zarządy przedsiębiorstw socjalistycznych. Radziecko-Rumuński Towarzystwo natowe daje przykład prawidłowego wykorzystywania urządzeń i nowatorstwa na polu technologii. Radziecko-Rumuński Towarzystwo budowy traktorów dopomogło w zorganizowaniu sekcji produkcyjnej traktorów.

Takie mieszane towarzystwa egzystują także i na Węgrzech towarzystwo bankowo-aluminiowe oraz towarzystwo do wydobycia ropy i gazu.

Radziecko-Rumuński i Radziecko-Węgierskie towarzystwa mieszane, utworzone zostały z dawnych niemieckich przedsiębiorstw transportowych, asfaltowych i innych, które przeszły na własność Związku Radzieckiego. Towarzystwa te oparte są na zasadzie równości obydwu stron przy dzieleniu oraz na zasadzie paritetu.

Między Związkiem Radzieckim a Krajami Demokracji Ludowej zawarte zostały specjalne umowy dotyczące współpracy technicznej, które przewidują wzajemną wymianę doświadczeń naukowo-technicznych, pomoc w planowaniu, w budowie i opracowywaniu nowych typów maszyn, porady techniczne itd.

Jako przykład techniczno-ekonomicznej współpracy między Krajami Demokracji Ludowej może służyć Rada Współpracy Ekonomicznej między Polską a Czechosłowacją, która opracowała plan wspólnego budowy szereg przedsiębiorstw przemysłowych i wielkiej centrali elektrycznej, która będzie dostarczała energię obu krajom. W oparciu o piasn węglowy Ostrowo-Karwiński \Czechosłowacja\ i piasn Górnośląski \Polska\ projektuje się budowę wspólnego polsko-czechoskiego kombinatu węglowo-metallurgicznego.

Polska i Czechosłowacja dołoży do porozumienia w sprawie koordynacji planów produkcyjnych w celu lepszego wykorzystania węgla. Czechosłowacja otrzymała w formie dzierżawy oddatek portu azooskiego i będzie ko-
rzystała z Oby jako łącznika z morzem Bałtyckim. Projektuje się także wspólną budowę kanału Odra-Dunaj. Znany w całym świecie czeski Instytut Szkół organizuje w Polsce swoją filię

przekazując jej swoje patenty. Między Czechosłowacją i innymi krajami Demokracji Ludowej zawarte zostały umowy ekonomiczne, zgodnie z którymi Republika Czechosłowacka zobowiązała się dostarczyć maszyny i urządzenia państwu Ludowo-Demokratycznemu, przyczyniając się w ten sposób do ich uprzemysłowienia. Według planu 5-letniego eksport urządzeń dla przemysłu z Czechosłowacji do innych krajów Demokracji Ludowej powinien osiągnąć cyfrę 50 do 55 miliardów koron.

Na przykład Czechosłowacja pomaga Bułgarii w wykonaniu jej planu elektryfikacji i budowy przedsiębiorstw lekkiego przemysłu, Polsce zaś dostarcza urządzeń dla przemysłu stalowo-odlewniczego, jak też traktorów i samochodów. Socjalistyczna pomoc wzajemna Związku Radzieckiego i Krajów Demokracji Ludowej jest wyraźnym przeciwstawieniem charakteru stosunków ekonomicznych i politycznych między krajami państw kapitalistycznych. O ile pomoc Związku Radzieckiego udzielana krajom Demokracji Ludowej sprzyja i przyspiesza tempo ich rozwoju socjalistycznego tempo ich uprzemysłowienia, o tyle sławetna "pomoc" Marshalla dla krajów Europy Zachodniej hamuje i utrudnia proces odbudowy ich życia gospodarczego. Produkcja przemysłowa Zachodniej Europy, ogólnie biorąc, tkwi na tym samym poziomie na jakim się znajdowała przed 22 laty; w krajach tych przeprowadza się usilnie militaryzację ekonomiki; wzrasta inflacja, bezrobocie, obniża się gwałtownie stopa życiowa mas pracujących.

Ofenzywa Stanów Zjednoczonych na ekonomikę krajów zmarshallizowanych przyniosła krajom Europy Zachodniej niedolę i cierpienia. Przeprowadzona w 1949 r. na żądanie Stanów Zjednoczonych dewaluacja doprowadziła do obniżenia się poziomu życia pracowników, do zwiększenia uciążliwości podatkami, wzmocnienia się drożyzny, do spadku realnych zarobków. W świecie kapitalistycznym, jest obecnie, jak się oblicza, 45 mil. bezrobotnych i półbezrobotnych.

Do liczby krajów zmarshallizowanych nie zalicza się oficjalnie Jugosławii, lecz zdradziecka klika Tity-Rankowicza, sprzeniewierzywszy się sprawie socjalizmu i demokracji, przeszedłszy do obozu faszystowskiego, do obozu imperialistycznych podżegaczy wojennych, podporządkowała Jugosławię i jej ekonomikę anglo-amerykańskiemu kapitałowi. Cała gospodarka narodowa podlega kontroli obcych kapitalistycznych monopolii i włączona została do systemu imperialistycznego.

Po zlikwidowaniu zdobyczy demokratycznych narodu Jugosłowiańskiego i ustanowieniu faszystowsko-gestapowskiego reżimu, klika titowska przeszła na drogę rozpętania i wzmocnienia sił kapitalistycznych wewnątrz kraju. Przemysł państwowy nie jest już mieniem narodowym, lecz stał się w rękę titowskiej kliki bronią używaną dla spotęgowania eksploatacji ludu. Tak zwany "plan 5-cioletni" runął.

Na wsi jugosłowiańskiej, w warunkach kapitalistycznego władania ziemią, kułak występuje jako siła podstawowa a pracujące chłopstwo popada w biedę. Na znak protestu chłopcy nie zasiewają pól. Szybko wzmaga się inflacja, która jeszcze bardziej

zwiększa chaos życia gospodarczego i obniża poziom życia klasy robotniczej. W 1949 roku spadek ten wynosił ponad 50% w porównaniu do 1948 roku. W 1950 roku ceny na artykuły żywnościowe podniosły się dwu i trzykrotnie w porównaniu z rokiem 1949. Naród jugosłowiański stoi przed widmem głodu. W kraju wzmaga się wzburzenie oraz opór klasy robotniczej i szerokich mas pracujących przeciwko titowskiemu reżimowi, co znajduje swój wyraz w gwałtownym spadku dyscypliny pracy, w zwiększaniu się samowolnych opuszczeń pracy, w formalnych ucieczkach robotników z przedsiębiorstw, w strajkach, w zmniejszeniu się wydajności pracy.

W krajach Demokracji Ludowej partie komunistyczne i robotnicze wierne wzniosłym zasadom proletariackiego internacjonalizmu zapewniły ludom swoich krajów, w oparciu o Związek Radziecki, polityczną i ekonomiczną niezależność od międzynarodowego imperializmu.

Współpraca gospodarcza i pomoc Związku Radzieckiego chronią kraje Demokracji Ludowej od kryzysów, właściwych światu kapitalistycznemu, zapewniają im szybki rozwój gospodarki narodowej, przyspieszają proces przemiany na kraje przodujące pod względem uprzemysłowienia, i przygotowują warunki dla pełnego zwycięstwa socjalistycznego systemu gospodarczego.

Wzrost gospodarczy i polityczny krajów Demokracji Ludowej na potrzeby obrony i rozwoju gospodarczego.

Bezpośrednie zaangażowanie Związku Radzieckiego w pomoc gospodarczą i polityczną krajom Demokracji Ludowej. Wzrost gospodarczy i polityczny krajów Demokracji Ludowej na potrzeby obrony i rozwoju gospodarczego. Wzrost gospodarczy i polityczny krajów Demokracji Ludowej na potrzeby obrony i rozwoju gospodarczego.

Gazeta "Wall Street Journal" pisała, że w ciągu ostatnich trzech miesięcy amerykańskie firmy otrzymały zamówienia na wykonanie elektronicznych urządzeń na sumę 1,2 miliarda dolarów dla amerykańskich sił zbrojnych. Wzrost gospodarczy i polityczny krajów Demokracji Ludowej na potrzeby obrony i rozwoju gospodarczego.

Napływ zamówień wojennych sprawił, że w niektórych gałęziach przemysłu, według danych gazety "New York Times" firmy produkujące aparaty radiowe i telewizyjne otrzymały w ciągu ostatnich trzech miesięcy zamówienia na wykonanie elektronicznych urządzeń na sumę 1,2 miliarda dolarów dla amerykańskich sił zbrojnych. Wzrost gospodarczy i polityczny krajów Demokracji Ludowej na potrzeby obrony i rozwoju gospodarczego.

Ponure perspektywy w St. Zjednoczonych na rok 1951.

Rok 1951 rozpoczął się pod znakiem wzrastającego lęku amerykańskiej burżuazji przed wybuchem kryzysu ekonomicznego.

Wkraczając na drogę agresji w Korei i wykorzystując agresję jako pozór do użycia środków niezbędnych do ekonomicznej mobilizacji kraju, imperializm amerykański zdołał czasowo zahamować narastanie kryzysu.

Natychmiast po ogłoszeniu zbrojnej interwencji w Korei dziennik "Business Week" pisał: "Wydarzenia w Korei gwarantują jedno: co by się nie stało, ożywienie interesów u nas nie ulegnie zahamowaniu... Wydatki na zbrojenia prawdopodobnie będą wzrastać przez szereg lat."

Chociaż przeważająca część olbrzymich środków asygnowanych Ministerstwu Obrony przez kongres nie została jeszcze wyzyskana na zamówienia sprzętu wojskowego, to jednak sam fakt asygnowań zachęcił w dużym stopniu do inwestycji, w postaci nowych fabryk - i sprzyjał rozbudowie ciężkiego przemysłu. Organ Ministerstwa Handlu "Survey of Current Business" w numerze grudniowym stwierdzał, że "dzisiejsze, a zwłaszcza przyszłe zwiększenie zamówień rządowych na potrzeby obrony, jest decydującym czynnikiem w życiu gospodarczym St. Zjedn."

Bezpośrednie zamówienia rządowe na sprzęt wojenny poczęły zwiększać się dopiero w ostatnich tygodniach 1950r., po klęsce wojsk interwencyjnych w Korei. W listopadzie, zgodnie z danymi podanymi przez pismo "Business Week", rzeczywiste wydatki na zbrojenia i sprzęt wojenny były mniej więcej o 30% większe niż w listopadzie 1949 r. i dziennik w sposób stanowczy zapowiadał, że będą one odtąd stale i w szybkim tempie wzrastały.

Gazeta "Wallstreet Journal" przypuszcza, że w ciągu pozostałego okresu obecnego roku budżetowego, który kończy się w dniu 30.6.1951 r. zamówienia wojenne będą wynosiły ok. 3 miliardów dolarów miesięcznie, przy czym około 40% tej sumy przypadnie na samoloty, a reszta na czołgi, amunicję, pociski rakietowe, urządzenia elektronowe itp.

Napiływ zamówień wojennych wywarł już poważne skutki w niektórych gałęziach przemysłu. Według danych gazety "New York Times" firmy produkujące aparaturę radiową i urządzenia telewizyjne otrzymały w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy zamówienia na wykonanie elektronowych urządzeń na sumę 1,2 miliarda dolarów dla amerykańskich sił zbrojnych, przy czym przewiduje się, że w r. 1951 otrzymają nowe zamówienia na sumę 5 miliardów dolarów. Firmy samochodowe dostały olbrzymie zamówienia na fabrykację motorów lotniczych, czołgów i innego sprzętu wojennego.

Gazeta "Journal of Commerce" donosi, że w ostatnich dniach grudnia Towarzystwo "Chrysler" zawarło umowę na budowę czołgów na sumę 160 miln. dol., a Towarzystwo "General Motors" na ciężarówki dla armii na sumę 100 miln. dol. "Ford" produkuje wielkie ilości motorów samolotowych. Przedstawiciele towarzystwa "General Electric", którego 21% produkcji stanowią zamówienia wojskowe, przypuszczają, że ten udział wzrośnie w 1950 r. co najmniej do 33, a może nawet do 45%. Taką opinię wyraził w szczególności przewodniczący tego towarzystwa Cordiner.

W celu przyspieszenia wytwórczości zbrojeniowej i ograniczenia produkcji przedmiotów pierwszej potrzeby - rząd Trumana, opierając się na wyjątkowych ustawach poczynając kierować podstawowe materiały do przemysłu wojennego i zarządza różnego rodzaju ostre ograniczenia kredytowe, w tej liczbie ograniczenia kredytów na budowę mieszkań.

Zużycie kauczuku, miedzi, aluminium, a nawet stali nie zważając na jej rekordową produkcję, wymaga przydziału rządowego. Środki przez rząd stosowane wpływają ujemnie na produkcję różnych artykułów pierwszej potrzeby. W grudniowym numerze biuletynu wydawanego przez "National City Bank" można przeczytać: "W związku z niebezpieczeństwem braku różnych materiałów, firmy produkujące przybory elektryczne i inne przedmioty domowego użytku zamierzają ograniczyć swoją wytwórczość, w wielu wypadkach o 25%." Niektóre komunikaty prasowe donoszą, że w celu ułatwienia produkcji wojennej zajdzie potrzeba ograniczenia produkcji samochodów osobowych w 1951 r. - do 50%.

Ograniczenia kredytowe i niedobór materiałowy odbijają się również na budownictwie mieszkaniowym. W listopadzie 1950 r. skurczyło się ono o blisko 40% w porównaniu do lipca 1949. Według słów dziennika "Nations Business" eksperci rządowi twierdzą, że przewidywane wydatki na budownictwo mieszkaniowe w 1951 r. wyniosą tylko 50% sum asygnowanych na ten cel w 1950 r. Zabroniono budowy teatrów, boisk sportowych, parków rozrywkowych i innych lokalów publicznych.

Pomimo, że rozmaite zarządzenia stosowane w dziedzinie "kontroli" okazują ujemny wpływ na pracę pewnej ilości drobnych przedsiębiorców, to jednak dla gigantycznych koncernów, których przedstawiciele kierują całym programem ekonomicznej mobilizacji, są one bardzo korzystne. Dane opublikowane w biuletynie "National City Bank" świadczą o tym, że w ciągu 3-miesięcznego okresu po wtargnięciu amerykańskich agresorów do Korei, dochody amerykańskich koncernów wzrosły o 54% w porównaniu z 3-cim kwartałem 1949 r.

Biuletyn informuje, że dochody 500 koncernów /wymienionych w Biuletynie,/ wynosiły w 3-cim kwartale 1950 r. - 1,560 milionów dolarów, podczas gdy w takim samym okresie 1949 r. wyrażały się one sumą 1.010 milionów dol.

Najwydatniej zwiększyły się dochody tych koncernów, które są najściślej związane z programem wojennym. Ogólna suma dochodów 39-ciu koncernów wzrosła o 89%, 36-iu koncernów budowy maszyn i 9-ciu koncernów produkujących urządzenia kolejowe - o 88%, 34-ech towarzystw chemicznych o - 87%, 22 koncernów wytwarzających urządzenia elektryczne, radiowe i telewizyjne o - 77%, 31 metalurgicznych koncernów o - 69%. Według danych Rady Ekonomicznej przy Prezydencie, ogólna suma dochodów koncernów, po opłaceniu wszystkich podatków, doszła do sumy 22,4 miliardów dolarów rocznie. Jest to suma, która dwukrotnie przewyższa poziom dochodów w wojennym roku 1944-tym.

W czasie, gdy monopolisci dzięki programowi wojennemu, uzyskują olbrzymie dochody - szerokie masy społeczeństwa amerykańskiego wbrew swej woli ponoszą wielkie ofiary - na skutek wyższości cen artykułów pierwszej potrzeby, podniesienia podatków, wzmożenia wyzysku, obniżenia poziomu życia, pogwałcenia praw demokratycznych.

Zgodnie z danymi statyst. Ministerstwa Pracy St.

Zjedn., które jak wiadomo nie uwzględniają wzrostu cen na artykuły pierwszej potrzeby, zasadnicze koszty utrzymania w połowie listopada 1950 r. podniosły się o 3,2% czyli więcej niż w połowie czerwca i o 31,7% niż w czerwcu 1946 r. W grudniu detaliczne ceny na chleb, mleko, mięso, odzież i przedmioty domowego użytku wzrosły jeszcze bardziej. Gwałtowna wyższość cen hurtowych zapowiada dalsze, znaczne zwyżkowanie cen na przedmioty pierwszej potrzeby. Od czasu rozpoczęcia działań wojennych w Korei ceny hurtowe na wszystkie towary uległy zwyższości około 10%, a na artykuły rolnicze i produkty żywnościowe - z początkiem stycznia o ca 20%. Położenie klasy robotniczej w ostatnich czasach pogorszyło się również z powodu wzrostu bezrobocia, będącego następstwem przestawienia przemysłu na tory wojenne.

Począwszy od listopada ponownie wzrosło bezrobocie w St. Zjedn., ponieważ rząd nie pozwala na zużytkowywanie surowców przedsiębiorstwom produkującym przedmioty pierwszej potrzeby oraz z powodu przestawienia niektórych fabryk dla celów wojennej produkcji. Ministerstwo Pracy podaje, że w pierwszej połowie listopada wpływało co tydzień 186 tys. nowych zgłoszeń o zapomogi dla bezrobotnych, podczas gdy w październiku ilość ich nie przekraczała 150 tys. - a we wrześniu 131 tys.

Agencja Associated Press donosiła w dniu 28.XII., że spółka Forda zwolniła 50 tys. robotników z powodu braku materiałów, a spółka samochodowa Studebaker ogłosiła, że z tych samych przyczyn zmuszoną będzie ograniczyć w styczniu swoją produkcję. 4.XII. gazeta "New York Times" pisała: "Osobistości zajmujące kierownicze stanowiska twierdzą, że w pierwszym kwartale 1951 r. bezrobocie będzie nosiło charakter masowy i żadne plany nie będą w stanie zmienić

jego rozmiarów przed wianem". Według opinii pisma "Nations Business" w wyniku zarządzonych ograniczeń dotyczących budowy domów mieszkalnych "co piąty robotnik budowlany będzie zatrudniony szukać zajęcia w innym miejscu".

Fotożenie szeroki mas amerykańskich farmerów pogorszyło się również - w ciągu ub.r. roku. Według danych Ministerstwa Rolnictwa, ogólny 11-to miesięczny dochód farmerów w 1950 r. był o 12 niżej od dochodu w takim samym okresie roku 1949. Uważając, że ceny artykułów pierwszej potrzeby, a także urządzeń i innych towarów nabywanych przez farmerów, okazało się oczywiście pogorszenie warunków życiowych farmerów.

Rok pięćdziesiąty obdania dla narodu amerykańskiego jeszcze bardziej mroczne perspektywy. 10 grudnia gazeta "New York Times" opublikowała artykuł swego waszyngtońskiego korespondenta pod tytułem: "Stany Zjednoczone w 1951 r.", w którym autor maluje następujące perspektywy: zwiększenie się zbrojnych do 6 milionów ludzi, przeznaczanie 20% ogólnego produktu na cele wojenne, zwiększenie cen na artykuły pierwszej potrzeby, niedobór obżęży, zniknięcie z rynku pewnych przedmiotów domowego użytku i pogorszenie jakości szeregu innych towarów; znaczne skrócenie się budownictwa mieszkalnego, ograniczenie produkcji samochodów osobowych, "liczne niedogodności" i ogólny spadek poziomu życia.

4. Angielsko-Amerykańskie przeciwieństwa w krajach Brytyjskiego Imperium.

Wiadomości prasowe wskazują, że monopole Wall-Street wyzyskują osłabienie swojego partnera, jakim jest kapitał angielski, rugują angielskie wkłady kapitałowe nie tylko z tych krajów, gdzie brytyjski kapitał dawniej zajmował dominujące stanowisko, lecz także z krajów samego Imperium Brytyjskiego.

Amerykańskie Robotnicze Stowarzyszenie Badań opublikowało artykuł, w którym analizuje interesujące dane wydanego niedawno przez banki angielskie sprawozdania o zagranicznych inwestycjach Zjednoczonego Królestwa w okresie od roku 1938 do 1948. Według obliczeń tych ogólne rozmiary zagranicznych inwestycji obniżyły się z 3.545 mil.£. szterl. w roku 1938, do 1.960 mil.£. szterl. w roku 1948 t.j. o 1.585 £.szterl., czyli o 45%.

W tym czasie gwałtownie wzrastają inwestycje Stanów Zjednoczonych zagranicą. Według opublikowanych danych w roku 1950, wartość amerykańskich inwestycji zagranicą w roku 1949 wynosiła 29,3 mldr. \$ w porównaniu z 13,3 mldr. \$ roku 1940, z czego na inwestycje prywatne przypadało odpowiednio 19 i 12,2 mldr. \$.

Analizując te dane, wspomniane stowarzyszenie stwierdza, że "znaczej redukcji zagranicznych inwestycji Anglii towarzyszyło poważne obniżenie płynących z nich zysków, które pomagały opłacać nadwyżkę angielskiego importu nad eksportem". Redukcja inwestycji zagranicznych podkopuje monopolową pozycję w handlu zagranicznym Anglii z tymi krajami, które były przedtym finansowo związane z Londynem.

Ponadto w artykule tym czytamy, że "amerykański imperializm dążąc do zabezpieczenia sobie rynków dla uplasowania nadwyżek swego kapitału w sferach wpływów Anglii, usiłuje stworzyć wyłom w systemie handlowym Imperium Brytyjskiego". Eksport Stanów Zjednoczonych do dominiów i kolonii Anglii wzrósł czterokrotnie, osiągnąwszy 2.775 mil. \$ w roku 1949 w porównaniu do 667 mil. \$ w roku 1938.

Terenem nader ostrej angielsko-amerykańskiej walki o rynki kapitałowe staje się w obecnym czasie Brytyjskie Imperium. W wyniku rozwiniętego ataku amerykańskiej oligarchii finansowej na międzynarodową pozycję £ sterlinga, angielskie inwestycje w krajach Brytyjskiego Imperium znacznie się zmniejszyły.

Podług danych banku angielskiego, inwestycje brytyjskie w Południowej Afryce zmniejszyły się w roku 1948 w porównaniu do roku 1938 - o 64%, w Nowej Zelandii o 49%, w Kanadzie o 39%, w Indiach i Pakistanie o 18% i w innych krajach dominialnych o 92%.

Amerykańsko-Amerykańskie przeciwstawienie w krajach Brytyjskiego Imperium.

Wiedomości prasowe wskazują, że monopol Wall-Street t wyszukuje osiedlenie swojego partnera, jakim jest kapitał angielski, rzucając angielskie wkłady kapitałowe nie tylko z tych krajów, gdzie prywatni kapitał dawniej zajmował dominujące stanowisko, lecz także z krajów samego Imperium Brytyjskiego.

Amerykańskie Robotnicze Stowarzyszenie Badawcze opublikowało artykuł, w którym analizuje interesujące dane wydane niedawno przez banki angielskie sprawozdania o zamorskich inwestycjach Zjednoczonego Królestwa w okresie od roku 1938 do 1948. Według obliczeń tych ogólnie rozmiary zagranicznych inwestycji opadły się z 3.245 mil. £. sterlingu w roku 1938, do 1.960 mil. £. sterlingu w roku 1948 t.j. o 1.285 £. sterlingu, czyli o 42%.

W tym czasie gwałtownie wzrastała inwestycja Stanów Zjednoczonych zagranicą. Według opublikowanych danych w roku 1950, wartość amerykańskich inwestycji zagranicą w roku 1949 wynosiła 29,3 mld. £ w porównaniu z 13,3 mld. £ w roku 1940, z czego na inwestycje prywatne przypadało odpowiednio 19 i 12,2 mld. £.

Analizując te dane, wspomniane stowarzyszenie stwierdza, że "znacznej redukcji zagranicznych inwestycji Anglii towarzyszyło powstanie opinii publicznej z nich zwąsów, które pomagały opisać nadwyżkę angielskiego importu nad eksportem". Redukcja inwestycji zagranicznych podkopuje monopolową pozycję w handlu zagranicznym Anglii z tymi krajami, które były przedtym finansowo związane z Londynem.

Ponadto w artykule tym czytamy, że "amerykański imperializm dąży do zabezpieczenia sobie rynków dla uplasowania nadwyżek swego kapitału w sferach wpływów Anglii, następując stworzyć wyłom w systemie handlowym Imperium Brytyjskiego". Ekspert Stanów Zjednoczonych do dominacji i kontroli Anglii wrócił czterokrotnie, oszacowując 2.775 mil. £ w roku 1949 w porównaniu do 667 mil. £ w roku 1938.

Teraz nadaje się ostrej anglijsko-amerykańskiej walce o rynki kapitałowe staje się w obecnym czasie Brytyjskie Imperium. W wyniku rozwiniecia się Amerykańskiej oligarchii finansowej na międzynarodową pozycję i sterowania angielskie inwestycje w krajach Brytyjskiego Imperium znacząco się zmniejszają.

Podług danych banku angielskiego, inwestycje prywatne w Południowej Afryce zmniejszają się w roku 1948 w porównaniu do roku 1938 - o 64%, w Nowej Zelandii o 49%, w Kanadzie o 35%, w Indiach i Pakistanie o 18% i w innych krajach dominialnych o 92%.

Omawiając gorączkową aktywność Wall-Street Robert Braydy prof. kalifornijskiego uniwersytetu, w niedawno wydanej pracy p.t. "Kryzys w Anglii", ~~zawarła że w niektórych kołach~~ Kanada coraz bardziej uchodzi za 49-ty Stan Stanów Zjednoczonych. Zupełnie jest jasnym, że Nowa Zelandia i Australia stanowią przyczółek Brytyjskiej Wspólnoty Narodów zaledwie w stopniu, w jakim są chronione przez amerykańską flotę i awiację.

Z przytoczonego artykułu badawczego instytutu wynika, że w planach monopolu amerykańskich imperialistów przewidziane jest przeistoczenie Australii w kolonię dostarczającą surowiec i przejęcie jej całej gospodarki, doniedawna opanowanej całkowicie przez wpływy Imperium Brytyjskiego. Amerykańskie kapitały coraz bardziej zaczynają przenikać do gałęzi ciężkiego przemysłu o znaczeniu strategicznym jak to obróbka metali, odlewnie, produkcja ciężkiego i lekkiego sprzętu elektrotechnicznego i radiowego. Amerykańskie powojenne inwestycje w tych gałęziach przemysłu wynoszą podług niepełnych danych 11.894.900 £.sterl. i przewyższyły angielskie inwestycje, które wynoszą 9.843.600 £ sterl. Powojenne amerykańskie inwestycje w innych gałęziach przemysłu jak np. w produkcji cegły, porcelany, szkła, odzieży, obuwia, artykułów spożywczych i kauczuku również przewyższają angielskie.

Obecnie umieściło w Australii swoje kapitały ponad 90 amerykańskich towarzystw, finansowanych przez największe grupy amerykańskiego kapitału finansowego. W ich liczbie: "Socony Vacuum" należące do Rockefellera, który panuje w australijskim przemyśle naftowym, "General Motors" należące do grupy Dupont, towarzystwo samochodowe "Ford". "Good-year Tyres", fabryki opon samochodowych, "American Rolling Mill Company", "Swift Internationale Harvester", "Mackormick Deering", i inne.

Amerykańskie monopole finansowe rugują angielski kapitał z australijskiej gospodarki, przy czym w szeregu towarzystw australijskich kapitał amerykański odgrywa już kierowniczą rolę. Np. tow. "Bitumen Oil Refiness" Ltd. związaną z kalifornijskim "Texas Oil Company". "Vacuum Oil Company", "Standart Oil Company", "Western steel Enterprises Ltd." oraz stworzone w Zachodniej Australii z dominującym udziałem amerykańskiego kapitału do eksploatacji rudy i wytopu metali i poważnie zagrażające angielskim monopolom - "Brocken Hill Propriety Ltd."

Nie zadawalniając się Australią amerykańskie monopole ogarnęły swoimi mackami zaplecze Australii - Nową Gwinię. Tak np. "American Smelting and Refining Company" wykupiła 36% akcji kompanii "Mining trust Ltd.", która w swoim portfelu posiada 843.417 akcji Towarzystwa "Golfields Ltd." wydobywającej złoto w Nowej Gwinei. Kopalnie złota w Nowej Gwinei w pewnych rejonach w zupełności kontrolowane są przez kapitał amerykański.

Standard" pisze z goryczą, że Anglicy grają drugie skrzypce w zespole ze Stanami Zjed. w Brytyjskim Imperium.

BIKI z dn. 16. I. 1951 r.

Omałżeństwo gorączkowe aktywne Wall-Street Robert Brady prof. Kalifornijskiego uniwersytetu, w niedawno wydanej pracy p.t. "Kryzys w Anglii", zamierza w niedawno Kanadę coraz bardziej uchodzić za 49-ty Stan Zjednoczonych. Z pewnością jest jasnym, że Nowa Zelandia i Australia stanowią przychodzącej Brytyjskiej Wspólnoty Narodów zależnie w stopniu, w jakim są chronione przez amerykańską flotę i awiację.

Z przytoczonego artykułu badawczego instytutu wynika, że w planach monopolu amerykańskich imperialistów przewidziane jest przeistoczenie Australii w kolonię dostarczającą surowiec i przetrzebieżenie tej całej gospodarki, doniesienia opublikowane oświadczenie przez wpływowe Imperium Brytyjskie. Amerykańskie kapitały coraz bardziej zacierają się, jak to często ciężkiego przemysłu o znaczeniu strategicznym jak to obróbka metali, ogólnie, produkcja ciężkiego i lekkiego sprzętu elektrotechnicznego i radiowego. Amerykańskie powołane inwestycje w tych gałęziach przemysłu wynoszą podług niebawem danych 11.894.900 £. sterl. i przewyższają angielskie inwestycje, które wynoszą 9.845.600 £ sterl. Powołane amerykańskie inwestycje w innych gałęziach przemysłu jak w produkcji cegieł, porcelany, szkła, odzież, obuwia, artykułów spożywczych i kanczuku również przewyższają angielskie.

Obecnie umieszcza w Australii swoje kapitały ponad 90 amerykańskich towarzystw, finansowanych przez największe grupy amerykańskiego kapitału finansowego. W ich liczbie: "Socony Vacuum" należące do Rockefellera, który panuje w australijskim przemyśle naftowym, "General Motors" należące do grupy Dupont, towarzystwo samochodowe "Ford", "Good Year Tyres", fabryki opon samochodowych, "American Rolling Mill Company", "Swift International Harvester", "MacKormick Deering", i inne.

Amerykańskie monopole finansowe rugują angielski kapitał z australijskiej gospodarki, przy czym w szeregu towarzystw australijskich kapitał amerykański odgrywa już kierowniczą rolę. Np. tow. "Bitumen Oil Refiners" Ltd. z siedzibą w Kalifornii, "Texas Oil Company", "Vacuum Oil Company", "Standard Oil Company", "Western Steel Enterprises Ltd." oraz stworzone w Zachodniej Australii z dominującym udziałem amerykańskiego kapitału do eksploatacji rud i wytopu metali i powstające zagrabiające angielskim monopolem - "Brooken Hill Proprietary Ltd."

Nie zadowalniając się Australię amerykańskie monopole ogarnęły swoimi maskami zaplecze Australii - Nową Gwinię. Tak np. "American Smelting and Refining Company" wykupiła 50% akcji kompanii "Mining Trust Ltd.", która w swoim portfelu posiada 845.417 akcji Towarzystwa "Goldfields Ltd." Wydobycie złota w Nowej Gwinei. Kopalnie złota w Nowej Gwinei w pewnych rejonach w zupełności kontrolowane są przez kapitał amerykański.

Obecnie niemała aktywność zaczyna ujawniać kapitał amerykański także w Indiach, które według słów Robotniczego Instytutu Badawczego, "w ciągu stulecia były bajecznym źródłem nadzwyczajnych zysków angielskiego imperializmu".

W opublikowanej niedawno rockefellerowskiej broszurze, "Chase National Bank" wykazano, że wzmocnienie wpływów Stanów Zjednoczonych w Indiach następuje zasadniczo na koszt Anglii. Amerykańskim inwestorom w Indiach gwarantuje się teraz prawa równe^z inwestorami indyjskimi, oprócz tego zapewniona została konwersja bieżących dochodów w dolarach. W szeregu wypadków zwłaszcza, kiedy chodzi o obiekty większego znaczenia, zasadnicza kontrola i prawa własności kapitału amerykańskiego nie są w jakiegokolwiek mierze ograniczone. Anglia podobnych praw nie posiada, przyznaje to również prof. Braydy w swojej pracy "Kryzys w Anglii". w której pisze: "podczas gdy Stany Zjednoczone nabywają równe prawa /z indyjskimi kapitalistami - przypisek redakcji/ w rozwoju Imperium, Anglia zostaje ich pozbawiona ..." o czym świadczy zawarta na początku 1950 r. umowa między Stanami Zjednoczonymi i Indiami, według której Stany Zjednoczone otrzymały pierwszeństwo do inwestycji w gospodarstwie Indii.

W Indiach i Pakistanie amerykańscy monopolisci już przeniknęli do wielu ważnych gałęzi przemysłu, w tej liczbie do hutniczego, samochodowego, górniczego i innych, które mogą dać największe zyski. W ich planach leży także nabycie nowych koncesji do eksploatacji ważnych strategicznych surowców.

Jak doniosła niedawno pakistańska gazeta "Sind observer" znana amerykańska kompania naftowa stara się nabyć koncesję na eksploatację naftowych złóż Pakistanu, które znajdują się w Beludżystanie na północy prowincji Sind oraz w księstwie Khajrpur. Gazeta zaznaczyła, że ta kompania jest związana z naftowym koncernem Rockefellera. W dążeniu do coraz głębszego przenikania do gospodarki Pakistanu i celem rugowania stamtąd wpływów Anglii amerykański kapitał posługuje się wszelkimi środkami. Jak niedawno ogłosiła pakistańska gazeta "Imroz" w najbliższym czasie "nastąpi porozumienie dotyczące udzielenia Pakistanowi technicznej pomocy na podstawie 4 pkt. programu Trumana".

Amerykanie opanowują także gospodarkę innych krajów Brytyjskiego Imperium np. rządząc się na Cejlonie jak u siebie. Według relacji "Daily Worker" Amerykanin John Exter stoi na czele Cejlońskiego Narodowego Banku, przedstawiciel Ministerstwa Handlu Stanów Zjednoczonych kieruje pracami nad budową cejlońskiego portu lotniczego, Wydział Spraw Irrygacji skierował na Cejlon inżynierów do kierownictwa budowaniami tam, elektrostacji i urządzeń irygacyjnych, które są wykonywane przez jedno z amerykańskich towarzystw.

Do faktu rugowania amerykańskiego kapitału z krajów Brytyjskiego Imperium przez monopole Stanów Zjedn. zmuszona jest przyznać się również i prasa angielska. Niedawno "Evening Standard" pisała z goryczą, że Anglicy grają drugie skrzypce w zespole ze Stanami Zjedn. w Brytyjskim Imperium.

BIKI z dn. 16. I. 1951 r.

Obecnie nie ma aktywności w zakresie inwestycji kapitału amerykańskiego także w Indiach, gdzie według szefa Rządowego Instytutu Badawczego, "w ciągu stu lat było najczystszy i najbardziej nadzwyczajny zysków angielskiego imperializmu".

W opublikowanej niedawno Rockefellerowskiej prasie, "Globe National Bank" wykazano, że wzmocnienie wpływów Stanów Zjednoczonych w Indiach następuje zasadniczo na koszt Anglii. Amerykańskim inwestorom w Indiach gwarantuje się teraz prawa równie "inwestorami indyjskimi, order tego zapewnione zostały konwersja dochodów w dolarach. W szeregu wypadków zwłaszcza, kiedy chodzi o obiekty wielkiego znaczenia, zasadniczą kontrola i prawa własności amerykańskiego nie są w jakiegokolwiek mierze ograniczone. Anglia podobnych praw nie posiada, przynajmniej w którejś nieprof. Brzyd w swojej pracy "Kryzys w Anglii" w której pisze: "podobnie gdy Stany Zjednoczone nabywają równe prawa /z indyjskimi kapitałami - przypisek redakcji/ w rozwoju Imperium, Anglia zostaje ich pozbawiona... "o czym świadczy zawarte na początku 1950 r. umowa między Stanami Zjednoczonymi i Indiami, według której Stany Zjednoczone otrzymały pierwszeństwo do inwestycji w gospodarstwie Indii.

W Indiach i Pakistanie amerykańscy monopolisci już przeniknęli do wielu ważnych gałęzi przemysłu, w tej liczbie do hutniczego, samolotowego, lotniczego i innych, które mogą dać natężenie zyski. W ich planach leży także nabywanie nowych koncesji do eksploatacji ważnych strategicznych surowców.

Tak donosiła niedawno pakistańska gazeta "Sind Observer" znana amerykańska kompania naftowa stara się nabyć koncesję na eksploatację naftowych złóż Pakistanu, które znajdują się w Beludżystanie na północy prowincji Sind oraz w kaście Khatipur. Gazeta zaznaczyła, że ta kompania jest związana z naftowym koncernem Rockefellera. W dalszym do coraz głębszego przenikania do gospodarki Pakistanu i o ilem tużowania stamtąd wpływów Anglii amerykański kapitał posługuje się wszelkimi środkami. Tak niedawno ogłoszono pakistańska gazeta "Imroz" w najbliższym czasie "nastąpi porozumienie dotyczące udzielenia Pakistanowi technicznej pomocy na podstawie 4 pkt. programu Trumana".

Amerykanie opanowują także gospodarkę innych krajów Brytyjskiego Imperium np. rządzą się na Gwatemali jak u siebie. Według relacji "Daily Worker" Amerykanin John Exter stoi na czele Gwatemalskiego Narodowego Banku, przedstawiciel Mini-sterstwa Handlu Stanów Zjednoczonych kieruje pracami nad budową celofanowego portu lotniczego, Wydział Spraw Irzygacji skierował na Gwatemali inżynierów do kierownictwa budowlami tam, elektrowni i urządzeń irygowacyjnych, które są wykonywane przez jedno z amerykańskich towarzystw.

Do faktu tużowania amerykańskiego kapitału z krajów Brytyjskiego Imperium przez monopolne Stany Zjednoczone jest przyznawane również i prasa angielska. Niedawno "Evening Standard" pisał z Gwatemali, że Anglii grają drugie skrzypce w zespole ze Stanami Zjednoczonymi w Brytyjskim Imperium.

01253